

PRÄSTADÖMETS PLIKTER OCH VÄLSIGNELSER

Grundläggande lektionsbok, del B

Prästadömetts plikter och välsignelser

Grundläggande lektionsbok, del B

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

© 1981, 1998
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Med ensamrätt

Tryckt i USA

Engelskt original godkänt: 9/96

Godkänt för översättning: 10/97

Originalets titel:

*Duties and Blessings of the Priesthood:
Basic Manual for Priesthood Holders, Part B*

ISBN 91-86880-68-3

31112 180

Swedish

Innehållsförteckning

Inledning	V
Att engagera medlemmar med handikapp	VII
Prästadömets och kyrkans styrelse	
1. Prästadömets ed och förbund	1
2. Prästadömets nycklar	7
3. Hedra prästadömet	18
4. Syftet med prästadömsförordningar	26
5. Hur man utför olika prästadömsförordningar	40
6. Hemundervisning	48
7. Den enskildes och familjens beredskap	60
8. Släktforskning och familjeuppteckningar	69
9. Dela med dig av evangeliet	79
10. Vänskapskontakter – ett prästadömsansvar	89
Hemmet och familjens relationer	
11. Fadern som patriark	95
12. Hur man leder familjen på rätt sätt	104
13. Stärk familjen genom hemafton	111
14. Att ha roligt tillsammans med familjen	122
15. Delta i familjens arbete	130
16. Trädgårdsodling	138
Personlig utveckling	
17. Personliga mål och familjemål	151
18. Hur man utvecklar och lär ut självkontroll	161
19. Utveckla dina talanger	170
20. Utveckla ledarskap	178
21. Ledarskap: att fatta inspirerade beslut	186
22. Förvalterskap och delegering	195
23. Hur man leder möten och håller intervjuer	201
24. Att bevara god fysisk hälsa	210
25. Att efterleva visdomsordet	216
26. Sök kunskap	223
Evangeliets principer och lärdomar	
27. Jesus Kristus, vår säkra grundval	232
28. Handlingsfrihet – en gåva från Gud	238

29. Helga sabbatsdagen	246
30. Tionde och offergåvor	252
31. Var ärlig	259
32. Renhet i tanke.....	267
33. Att ge och ta emot förlåtelse	274
34. Andliga gåvor	283
35. Att bygga upp Guds rike	291
Citerade källor	297
Register	300
Text till bilderna 1–16	310

Inledning

Lektionernas utformning

Lektionerna i denna bok är avsedda att användas av såväl aronska som melkisedekska prästadömet i kyrkans utvecklingsområden. I lektionerna lärs evangeliets grundläggande principer och lärdomar ut, samt prästadömet grundläggande ansvar och plikter.

Personliga studier och studier i grupp

Lektionerna är skrivna både för personligt studium och för gruppstudium. I små grenar ska denna bok användas under söndagens prästadömsmöte. När det finns många prästadömsbärare i en gren bör prästadömsgrupper bildas inom både melkisedekska och aronska prästadömet och lektionerna anpassas för att tillgodose varje grupps behov.

Varje prästadömsbärare bör studera den här boken under veckan och ta med sig den och skrifterna till prästadömsmötet. På så sätt är han förberedd i diskussionen. Uppfordringen i slutet av varje lektion är till för att hjälpa prästadömsbärarna att tillämpa de principer som lärs ut.

Förslag till läraren

Förslag till läraren återfinns i slutet av varje lektion under "Lärarens förberedelse". Övriga förslag står med liten text inom lektionerna. Där finns diskussionsfrågor, förslag till klassens deltagande och anvisningar om användning av skrivtavlan, berättelser, bilder och planscher. Läraren kan, om han vill, använda sig av andra effektiva undervisningsmetoder när han håller lektionen. En skrivtavla behövs i nästan varje lektion, varför läraren bör se till att det finns en skrivtavla och kriterier i klassrummet. (Många av de visuella hjälpmedel som föreslås kan sättas upp på skrivtavlan.)

Boken *Evangeliets principer* bör studeras tillsammans med denna lektionsbok, särskilt de kapitel som föreslås under "Lärarens förberedelse".

Läraren bör i förväg utse de berättelser och skriftställen som han vill att eleverna ska återge, så att de har god tid att förbereda sig.

Visuella hjälpmedel finns upptagna i slutet av de flesta lektionerna. De ska användas på det sätt som anges i lektionen. En särskild del med färgbilder längst bak i boken visar grundläggande prästadömsplikter. Dessa kan användas, när så är lämpligt, för lektioner både från denna bok och från del A.

Alla lektioner i lektionsboken ska hållas. Endast om en lektion inte är tillämplig i just ert område eller land kan läraren hoppa över den. Lektionerna bör hållas i den ordning som de står i boken.

En särskild ansträngning bör göras för att engagera de unga männen i lektionerna. Detta hjälper dem att förbereda sig för ytterligare ansvar, tjänande i prästadömet och för framtida ansvarsåtaganden som makar och fäder.

Antal lektioner

Emedan denna bok endast innehåller 35 lektioner kan prästadömsledarna ta upp frågor och problem som de känner att just deras prästadömsgrupper behöver diskutera. Denna extra lektionstid kan användas enligt nedan:

- Samtala om och planera lokala aktiviteter och projekt, eller ta upp särskilda ämnen enligt anvisningar från prästadömet ledarskap.
- Samtala om de budskap som generalauktoriteter har framfört på generalkonferenser och som står i Nordstjärnan.
- Använd mer än en vecka för ämnen som är i behov av ytterligare studier.
- Använd tiden på det sätt som Herrens ande manar till, till välsignelse för prästadömsbärarna.

Må Herren välsigna varje prästadömsbärare som studerar denna bok och håller lektioner från den med större kunskap och insikt och ett starkare vittnesbörd om det heliga prästadömet och om Jesu Kristi evangelium.

Att engagera medlemmar med handikapp

Under sin jordiska verksamhet gick Jesus upp på berget i närheten av Galileiska sjön.

"Mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blinda, lytta, stumma och många andra och lade ner dem framför honom.

"Han botade dem, och folket häpnade: stumma talade, lytta blev friska, lama gick och blinda såg. Och de prisade Israels Gud" (Matt 15:30–31).

Frälsaren var ett föredöme för oss när det gällde att visa medkänsla för dem som har ofullkomligheter. När han besökte nephiterna efter sin uppståndelse, sade han:

"Se, mitt inre är fyllt av medlidande för eder.

Haven ! några som äro sjuka ibland eder? Fören dem hit! Haven ! några som äro lama eller blinda, halta eller krymplingar, spetälska eller förtvinade eller som äro döva eller på något annat sätt lidande? Fören dem då hit, så vill jag bota dem, ty jag hyser medlidande med eder, mitt inre är fyllt med barmhärtighet" (3 Ne 17:6–7).

En lärare i kyrkan har utmärkta tillfällen att visa medkänsla med dem som har handikapp. Även om läraren för det mesta inte är utbildad att ge dem professionell hjälp, bör han vara förstående och ha en önskan att engagera dem i klassens berikande aktiviteter. Elever med någon form av handikapp behöver särskild uppmärksamhet. Följande riktlinjer bör hjälpa läraren att nå ut till medlemmar med särskilda behov:

- Ha kännedom om varje elevs behov och förmåga.
- Hör efter i förväg med de handikappade medlemmarna innan du kallar dem att läsa, be eller på något annat sätt delta i klassens aktiviteter. Ställ frågor som: "Vad skulle du tycka om att läsa högt inför klassen?" "Kan du tänka dig att be inför de andra?"
- Hör efter med prästadömsledare, familjemedlemmar och, när så är lämpligt, med de handikappade medlemmarna själva för att avgöra deras särskilda behov.

-
- Försök att utöka och förbättra undervisningen för medlemmar med handikapp.
 - Förvissa dig om att varje elev visar respekt och förståelse för alla andra i klassen.
 - Var naturlig, vänlig och varmhjärtad. Alla Guds barn har ett normalt behov av kärlek och förståelse, oavsett om de har något handikapp eller inte.

Lärare i kyrkan måste komma ihåg att varje medlem, oavsett fysisk, mental, känslomässig eller social kapacitet, har möjlighet att tillväxa och nå upphöjelse. Läraren är skyldig att hjälpa var och en att lära sig allt som han eller hon är kapabel att lära sig. Kom ihåg Frälsarens ord:

"Vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig" (Matteus 25:40).

Prästadömet ed och förbund

Lektion 1

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss förstå prästadömet ed och förbund och hur vi kan förhållande våra kallelser.

Inledning

Äldste Reed Smoot var medlem i de tolv kvorum från 1900 till sin död 1941. Under större delen av den tiden var han en framstående medlem av Förenta staternas senat. Många människor uppmuntrade honom till att ställa upp som presidentkandidat. Men de sade till honom att han måste avstå från sin religion därför att människorna på den tiden inte skulle rösta fram en mormon som president. Han sade: "Om jag fick välja mellan att vara en diakon i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga eller president för Förenta staterna, skulle jag vara diakon" (citerat av Bryant S Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s 202).

Om du tvingades att välja mellan att vara diakon eller en mäktig ledare inom affärsvärlden eller regeringen, vilket skulle du då välja? Varför?

Varför tror du att äldste Smoot tillmätte prästadömet så stort värde?

Äldste Smoot måste uppfylla vissa villkor för att bli senator i Förenta staterna. Vi måste också uppfylla vissa villkor för att kunna erhålla prästadömet. Vi måste intervjuas av våra prästadömsledare, som ställer vissa frågor till oss för att avgöra om vi är värdiga att mottaga prästadömet och om vi är villiga att ta på oss heliga prästadömsplikter.

Kan du ange några av de frågor som våra prästadömsledare ställer?

Efter det att äldste Smoot blivit vald till senator avlade han tjänsteeden och lovade att utföra sina plikter i regeringen. När vi tar emot prästadömet lovar vi också att uppfylla våra plikter gentemot Herren.

Prästadömet ed och förbund

Vi tar emot det heliga prästadömet genom "ed och förbund". Det innebär att vår himmelske Fader går ed på (garanterar) att vi får åtnjuta prästadömet kraft och välsignelser om vi ingår förbund med (lovar) honom att göra vissa saker. "Därför mottaga alla de som

erhålla prästadömet denna min Faders ed och förbund, som han icke kan bryta eller upphäva" (L&F 84:40).

President Marion G Romney har förklarat vad ett förbund innebär:

"Ett förbund är ett kontrakt, och ett kontrakt är en överenskommelse mellan två eller flera parter. Om jag ingår ett förbund med er, lovar jag ge någonting samtidigt som ni lovar mig någonting. Om jag kommer överens med er om att betala en viss summa pengar för en bil, och ni lovar ge mig bilen för den summan, så är det ett förbund. När det gäller prästadömet's förbund lovar vi att ge något åt Herren, som i gengäld lovar oss någonting" (i Conference Report, Korea Area Conference 1975, s 36).

Prästadömet's ed och förbund förklaras i Läran och förbunden, kapitel 84. Detta skriftställe anger klart och tydligt vilka löften vi avger och vilka löften Herren avger när vi tar emot melkisedeska prästadömet.

Skriv på tavlan: *Våra löften* och *Herrens löften*. Skriv under dessa rubriker upp de löften som vi ger och de löften som Herren ger.

Läs Läran och förbunden 84:33.

VÅRA LÖFTEN TILL HERREN

I vers 33 står det: "Ty de, som äro trofasta och erhålla dessa båda prästadömen, varom jag talat, och som *ära sin kallelse* ..."

Vilken är vår del i förbundet?

Vi lovar att *förhärliga våra kallelser*. Det innebär att vi är villiga att göra vårt bästa för att ta emot och utföra alla våra kallelser inom prästadömet. Att förhärliga sina kallelser är att förstora, utöka och utbreda Herrens rike på jorden genom vårt tjänande. Vi lovar också att vara trofasta och att hålla alla bud när vi tar emot prästadömet.

HERRENS LÖFTEN TILL OSS

Läs Läran och förbunden 84:33–38. Stanna upp efter varje del av Herrens löfte, skriv upp det på skrivtavlan och diskutera det sedan.

Herren lovar att om vi håller vår del i förbundet, kommer vi att bli *"helgade genom Anden till våra kroppars förnyelse"* (L&F 84:33; kursivering tillagd). Vi kan förvänta oss att bli stärkta både kroppsligt och andligt då vi utför våra kallelser.

Vi kan också *"bliva Moses' och Arons söner"* (L&F 84:34; kursivering tillagd). Moses' och Arons söner administrerade de frälsande förordningarna för Israels barn. Vi har också privilegiet att administrera dessa heliga förordningar genom prästadömet idag.

Herren lovar att vi ska bli *"Abrahams säd"* (L&F 84:34; kursivering tillagd). Vi kan med andra ord erhålla de välsignelser som utlovades

till Abraham och hans säd.

Be en elev läsa Abraham 2:8–11.

Gud slöt förbund med Abraham och hans säd att genom dem skulle jordens nationer välsignas med evangeliet. Dessa välsignelser ges till världen genom den makt och myndighet som utövas av trofasta prästadömsbärare.

Herren lovar också att vi ska "*bliva ... Guds utvalda*" (L&F 84:34; kursivering tillagd). Det innebär att trofasta prästadömsbärare, som förhålls till sina kallelser och tar emot alla heliga och frälsande förordningar inom prästadömet, kommer att givas fullheten av Faderns rike.

Sedan säger Herren: "*Allt vad min Fader har [skall] givas åt dem*" (L&F 84:38; kursivering tillagd).

President Spencer W Kimball sade: "Har du någon gång stannat upp och räknat de välsignelser och den makt som Herren har? All makt, allt inflytande, all styrka kommer att tillfalla dig och det kommer att ske enligt den ed och det förbund som tillhör det heliga prästadömet som du bär" (i Conference Report, Buenos Aires Area Conference 1975, s 51).

Herren kommer utan tvivel att uppfylla sina löften till de trofasta och lydiga. Ansvaret ligger därför hos oss. Om vi inte håller våra löften till Herren hindrar vi honom att ge oss allt som han är beredd att ge oss.

Att förhålls till sina kallelser inom prästadömet

Vi har, genom förbund med vår Fader i himmelen, lovat att förhålls till våra kallelser.

Vilka kallelser har vi inom prästadömet?

När vi förlänas det aronska prästadömet ordinerar vi till ett ämbete inom detsamma – diakon, lärare eller präst. Var och en av dessa ämbeten är en kallelse med vissa plikter och ansvarsåtaganden. De ämbeten som finns inom det melkisedekska prästadömet är äldste, sjuttio, högpräst, patriark och apostel (se *Evangeliets principer*, lektion 14, s 61–66, där det förklaras vilka plikter som följer med dessa kallelser.)

"Prästadömet är Guds makt och myndighet delegerad till människan på jorden för att verka inom allt som gäller människans frälsning. För att använda prästadömet's myndighet krävs myndighet från dem som har nycklarna och är kallade att presidera, detta för att Guds

hus ska vara ett ordningens hus" (*Melkisedekska prästadömet – handbok [1984], s 1*).

President Spencer W Kimball sade:

"Prästadömet är ingen leksak. Det är inte något som man bara innehar och sedan glömmet bort. Det är något av det viktigaste som finns, och vi tar emot det med en ed och ett förbund ...

Herren vet att vi är svaga och att vi kan frestas, och han har sagt att det är därför som han befallt oss att bedja morgon och kväll och alltid. Därför har han gett oss hemaftonen, så att vi ständigt kan påminna oss själva om vårt ansvar. Därför har han gett oss prästadömsmöten, där vi kan vara tillsammans med våra bröder och bli påmind om detta" (i Conference Report, Korea Area Conference 1975, s 40–41).

Innan någon kan förhärliga sin prästadömskallelse måste han veta vad som förväntas av honom. Han måste först "lära sin plikt och [sedan] ... med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt" (L&F 107:99).

Följande berättelse visar att president Kimball förstod sina plikter och förhärligade sin kallelse som diakon.

"Jag kommer ihåg då jag var diakon. Jag tyckte att det var en stora ära att vara diakon. Min far var alltid mycket noga med mina plikter och lät mig alltid ta vår häst och vagn när jag skulle åka och samla in fasteoffer. Mitt ansvar innefattade den del av staden där jag bodde, men det var en ganska lång promenad till alla hemmen och en säck vete eller en burk med frukt eller grönsaker blev ganska tung tillsammans med flera. Så det var väldigt skönt med vagnen ... Det var en mycket stor ära att få utföra detta tjänande för min himmelske Fader och ... Det är fortfarande en stor ära att få utföra detta tjänarverk.

Jag är diakon. Jag är alltid stolt över att vara diakon. När jag ser apostlarna gå upp på förhöjningen i en högtidlig sammankomst för att välsigna sakramentet och ser andra generalauktoriteter stiga fram till sakramentsbordet för att hämta brödet och vattnet och ödmjukt dela ut det till de församlade och sedan återvända med tomma brickor, är jag mycket stolt över att jag är en diakon och en lärare och en präst" (se *Nordstjärnan*, okt 1975, s 22).

Vilken inställning hade president Kimball till sin prästadömskallelse?

Hur kan vårt sätt att förhärliga våra kallelser påverka andra?

Hjälp med att förhålliga sin kallelse

President Marion G Romney sade: "För att ära våra kallelser i prästtadömet är det åtminstone tre saker som är nödvändiga: En är att vi har en önskan att göra det. En annan är att vi söker och rannsakar det eviga livets ord. Den tredje är att vi ber" (*Nordstjärnan*, dec 1973, s 520).

Vilka tre saker sade president Romney var nödvändiga för att vi ska kunna ära våra kallelser? Skriv på tavlan:

Vi måste –

1. ha en önskan
2. studera skrifterna
3. be.

Om vi gör dessa saker och håller buden, kommer vi att få hjälp från vår himmelske Fader med att ära våra kallelser.

Äldste Orson Pratt, en av de stora missionärerna i kyrkan, trodde på detta av allt sitt hjärta. När han kallades på mission till Skottland, fanns det bara åttio medlemmar i kyrkan i det landet. De missionärer som tidigare varit i Skottland hade tvingats lämna området under en skur av stenar, skräp och glåpord. Då han kom dit i början av 1840 "färdades han . . . till Edinburgh, huvudstaden. Dagen efter det han anlant, klättrade han upp för ett brant oländigt berg som höjer sig mitt i en naturpark med en storslagen utsikt över den gamla staden. Lokalt kallar man platsen för Arthurs Seat (Arthurs tron), men den har av de heliga fått smeknamnet Pratts Hill. Där bad Orson Pratt Herren att ge honom 200 själar att omvända. Herren hörde och besvarade den bönen" (Muriel Cuthbert, "Strong Saints in Scotland", *Ensign*, okt 1978, s 36).

Äldste Pratt ärade sin kallelse, och andra som följde hans exempel välsignades också. År 1853, bara 13 år efter det att äldste Pratt klättrade upp för berget och bad till Herren om hjälp, fanns det 3291 medlemmar i kyrkan i Skottland.

Avslutning

"Herrens välsignelser erbjuds de heliga och världen genom dem som innehar detta heliga prästtadöme . . . att inneha prästtadömet är inte någon lätt eller ringa sak. Vi rör oss med Guds kraft och auktoritet, som han har givit oss genom att öppna himlarna i denna tid så att varje välsignelse åter kan finnas tillgänglig för oss" (Joseph Fielding Smith, "Prästtadömet välsignelser", *Nordstjärnan*, sep 1972, s 356).

Frälsaren har lovat genom ed och förbund att om vi förhålliga våra prästtadömskallelser kommer vi att erhålla allt som vår Fader har.

Den största gåva som han har i beredskap för oss är evigt liv (L&F 14:7), och vi har fått löftet att vi kan uppnå det och hjälpa andra att göra det. Vi bör ofta tänka på de stora välsignelser som Herren har utlovat till oss. När vi gör det får vi en starkare önskan att hålla våra förbund, vilket leder oss till evigt liv.

Uppfordran

Bestäm dig idag för att ära din kallelse. Studera skrifterna för att få inspiration och be sedan innerligt om hjälp. Kom ihåg prästadömet ed och förbund och tänk på att vår himmelske Fader vill ge oss allt som han har. Var flitig att tjäna andra och använd dina ämbeten och kallelser i prästadömet för att välsigna dem.

Ytterligare skriftställen

Jakobsbrevet 1:17–19 (förhårliga kallelser)

Mosiah 2:20–24 (vår skuld till Gud)

L&F 58:26–29 (verka med iver för en god sak)

L&F 121:34–36 (prästadömet kontrolleras genom rättfärdighetens principer)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. läsa Läran och förbunden 84:1–48. Studera verserna 33–44 särskilt noga
2. uppmana eleverna att ta med sig skrifterna till lektionen och använda dem
3. ordna med skrivtavla och krita
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Prästadömet nycklar

Lektion 2

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss att bättre förstå innebörden av prästadömet nycklar och hur de används.

Inledning

Med en nyckel kan man öppna dörren till ett hus. Vi kan inte komma in i huset på rätt sätt med mindre vi får nyckeln eller ägarens tillåtelse. Med undantag för den rätt som män och fäder har att välsigna sina familjer, kan också en man som innehar prästadömet endast använda det efter att ha fått vederbörligt tillstånd. En präst, till exempel, har auktoritet att ordinera en annan broder till ett ämbete inom aronska prästadömet, men han kan inte göra det utan att ha fått tillstånd från sin biskop eller grensresident. Denna makt att ge tillstånd kallas prästadömet nycklar.

"Det är nödvändigt att varje handling som utförs med denna auktoritet görs vid rätt tid och på rätt plats, på rätt sätt och enligt rätt ordning. Makten att leda detta arbete utgör prästadömet nycklar" (Joseph F Smith, *Evangeliets lära*, s 112).

President Joseph Fielding Smith förklarade: "Dessa nycklar är rätten att presidera. De är kraften och myndigheten att styra och leda alla Guds angelägenheter på jorden. De som har dem har makt att styra och reglera de sätt varpå alla andra kan tjäna i prästadömet. Vi kan alla inneha prästadömet, men vi kan endast använda det såsom vi blivit auktoriserade och ledda att göra av dem som har nycklarna" ("Eviga nycklar och rätten att presidera", i *Nordstjärnan*, mar 1973, s 108).

Vad är skillnaden mellan prästadömet och prästadömet nycklar?

Prästadömet är Guds kraft eller auktoritet. Nycklarna är rätten att använda denna kraft eller auktoritet på bestämda sätt.

Vilka innehar prästadömet nycklar?

Jesus Kristus har alltid innehaft prästadömet nycklar. När han först kallade sina tolv apostlar gav han dem prästadömet (se Joh 15:16).

Visa bild 2-a, "Kristus ordinerade sina apostlar och förlänade dem prästadömet nycklar".

Innan Kristus korsfästes gav han prästadömets nycklar till Petrus, Jakob och Johannes. Det skedde på förklaringsberget. (Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 136; Matt 17:1–9.) Dessa nycklar gick emellertid förlorade under de århundraden som följde på apostlarnas död, och innan några män kunde utöva prästadömet igen måste dessa nycklar återställas. Därför sände Herren Petrus, Jakob och Johannes till profeten Joseph Smith för att återställa melkisedekska prästadömet och detta prästadömes nycklar (se L&F 27:12–13).

Dessa heliga nycklar har givits till alla apostlar och profeter i kyrkan, och innehas även av profeten och apostlarna i kyrkan i dag.

Visa bild 2-b, "President Gordon B Hinckley".

Även om varje apostel innehar alla prästadömet nycklar, har Herren bestämt att endast en man i taget kan använda dessa nycklar för kyrkan. Därför ordinerar senioraposteln (den som ordinerats till apostel först) till president för kyrkan av de tolvsvorum och ges rätten att använda alla prästadömet nycklar. När han dör ordinerar de återstående apostlarna nästa seniorapostel (presidenten för de tolvsvorum) så att denne till fullo kan använda sina apostoliska nycklar som president för kyrkan.

Kyrkans president är därför den ende mannen på jorden som har makt att använda alla prästadömet nycklar (se L&F 132:7). Han delegerar dock vissa nycklar till ledare som innehar en presiderande ställning i kyrkan. (Det är bl a missionspresidenter, grenspresidenter, tempelpresidenter, biskopar, stavspresidenter och presidenter inom melkisedekska prästadömet svorum.) De delegerar i sin tur en del av sin auktoritet (men inte sina nycklar) till män och kvinnor i sina enheter genom att avskilja dem till olika ämbeten och kallelser.

President Joseph F Smith förklarade: "Dessa nycklar hålls i sin helhet av endast en person åt gången, profeten och presidenten för kyrkan. Han kan delegera vilken del som helst av denna makt till andra, i vilket fall den personen innehar nycklarna till just det arbetet. Sålunda innehar presidenten för ett tempel, presidenten för en stav, biskopen i en församling, presidenten för en mission och presidenten för ett svorum var och en nycklarna för arbetet som utförs i just den enheten eller på den platsen. Hans prästadöme utökas inte genom denna speciella uppgift" (*Evangeliets lära*, s 112).

2-a, Kristus ordinerade sina apostlar och förlänade dem prästadömet nycklar.

När en broder erhåller antingen aronska eller melkisedekska prästadömet får han automatiskt vissa nycklar. Dessa nycklar består av särskilda rättigheter som han kommer att ha så länge han bär detta prästadöme. När till exempel en man ordineras till melkisedekska prästadömet får han nycklarna till att ge en faders välsignelse, att ge välsignelse till tröst och att välsigna sjuka. Dessa nycklar kan endast tas ifrån honom om han begår en sådan allvarlig synd att han blir utesluten. Annars kan inte ens döden ta dem från honom.

Å andra sidan finns det viss makt och vissa rättigheter som endast ges tillfälligt. En grensresident, till exempel, innehar nycklarna för sin gren endast under den tid han verkar som grensresident. När han avlöses från detta ämbete, innehar han inte längre dessa nycklar.

Betydelsen av prästadömet nycklar

När en person kallas till en tillfällig uppgift i kyrkan, som ämbetsman eller lärare, *avskiljs* han till denna kallelse. Den ämbetsman i kyrkan som innehar nycklarna till denna kallelse ger personen i fråga rätt att verka i denna kallelse genom att avskilja honom. Därefter kan ingen annan verka i hans kallelse – på samma sätt som han inte kan verka i någon annans kallelse. Han innehar denna rättighet till dess han blir avlöst från sin uppgift. Den presiderande ämbetsmannen avlöser honom och därefter äger han inte längre rätt att verka i detta ämbete. Kyrkans medlemmar kan avskiljas till att verka i ämbeten i kyrkan under ett antal veckor, månader eller år. Det som bestämmer hur länge en person ska inneha ett ämbete är de behov som finns, personens prestation och Herrens vägledning till den presiderande ämbetsmannen.

Både män och kvinnor kan *avskiljas* till olika kallelser, men endast prästadömsbärare *ordineras* till *prästadömsämbeten*. De prästadömsämbeten som finns är diakon, lärare, präst, äldste, högpräst, biskop, patriark, sjuttio och apostel. Genom ordinationen till dessa olika ämbeten får männen i kyrkan möjlighet att arbeta inom bestämda områden och med bestämda uppgifter – men endast, som tidigare sagts, om de fått tillåtelse att göra det av dem som innehar prästadömet nycklar.

Följande berättelse visar hur ett riktigt användande av prästadömet nycklar bevarar en god ordning i kyrkan.

Under kyrkans första dagar fick Hiram Page för sig att han hade auktoritet att uppenbara Herrens ord till kyrkan. Han började berätta för andra om sina uppenbarelser, och många medlemmar i kyrkan trodde allt han förkunnade. Profeten Joseph Smith bad och frågade Herren vad han skulle göra. Herren svarade honom och sade: "Ingen skall utses till att mottaga befallning och uppenbarelser i denna kyrka utom min tjänare Joseph Smith den yngre" (L&F 28:2). Han sade också att Joseph skulle tala om för Hiram Page att det som denne hade förkunnat och skrivit kom från djävulen. Herren förklarade att Hiram inte var den som skulle erhålla uppenbarelser för kyrkan. Han sade: "Detta har icke blivit honom givet ... ty allting måste ske med ordning" (L&F 28:11–13).

Profeten Joseph gjorde som Herren hade sagt. Han träffade Hiram Page och talade om för honom vad Herren hade sagt. Ödmjukt uttryckte broder Page sin bedrövelse och lovade att sluta med det han gjorde. Då Joseph såg hans botfärdighet kallade han honom att gå ut på mission. Senare, på en konferens, omtalade profeten för kyrkans medlemmar vad Herren hade uppenbarat och uppmanade dem att glömma allt som Hiram Page hade lärt ut. De förklarade sig villiga att göra det, och understödde Joseph som sin ende profet, siare och uppenbarare. (Se Joseph Smith, *History of the Church*, 1:109–15.)

Varför är det viktigt att endast en man förvaltar alla prästadörets nycklar?

Herrens kyrka är ett "ordningens hus"

Emedan prästadömet är heligt, har vi uppmanats att använda det med omdöme. Det är därför kringgärdat med vissa ordningsregler för att undvika oordning och förhindra att det används på fel sätt. "Se, mitt hus är ett ordningens och icke ett oordningens hus, säger Herren Gud" (L&F 132:8).

Denna ordning har alltid varit en del av Herrens rike på jorden. Mose, till exempel, lärde sig nödvändigheten av ordning en kort tid efter det att han kallats att leda israeliterna. För att israeliterna skulle kunna förbli eniga måste de ha ledare, men Mose fann att det var omöjligt för honom att leda alla dessa människor själv. Därför utvalde han "dugande män som fruktar Gud, pålitliga män" och kallade dem som ledare. Han avskilde en del som föreståndare över hundra, andra över femtio och andra över tio. Han lärde dem sedan hur de skulle presidera över sina grupper. (Se 2 Mos 18:17–22.)

Idag ges våra prästadömsledare – biskopar samt stavs-, distrikts-, missions-, grens- och kvorumpresidenter – prästadörets nycklar så

att vi kan ledas på ett ordningsfullt sätt och ta emot de nödvändiga förordningarna i evangeliet. Här följer några av de ansvarsåtaganden kyrkans ledare har till följd av att de innehar prästadömet's nycklar:

- Intervjua dem som ska ta emot en förordning.
- Förklara betydelsen av förordningen.
- Avgöra om personen ifråga är redo att ta emot förordningen.
- Föra erforderliga uppteckningar.
- Fastställa värdigheten hos den som ska utföra förordningen.
- Be någon att leda möten i kyrkan.
- Be om understödande röst från kyrkans medlemmar.

En far innehar nycklar att välsigna sin familj

Herren har bestämt att fadern är familjens överhuvud. För att med framgång kunna vara familjens överhuvud andligt sett, måste han hedra sitt prästadöme. Om han gör det, får han kraft att vägleda och välsigna sin familj så att kärlek och harmoni råder.

Vilka nycklar innehar vi som överhuvud för våra familjer?

Dessa nycklar gör att vi kan göra olika saker för familjens medlemmar. Vilka?

Prästadömet kan ge oss många underbara välsignelser i livet. Biskop H Burke Peterson har nämnt några av dessa: "Om vi verkligen strävar efter det, så kan vår himmelske Fader ge oss kraft som gör att frid kan komma in i ett oroligt hem. Vi kan få kraften att välsigna och trösta små barn och ge sömn till tårfyllda ögon under morgnens första timmar. Vi kan få kraften ... att lugna nerverna på en uttröttad hustru. Vi kan få kraften att undervisa en förvirrad och sårbar tonåring. Vi kan få kraften att välsigna en dotter som ska ut på sin första träff eller välsigna henne före hennes tempelvigsel, eller välsigna en son innan han reser på mission eller till en internatskola ... Vi kan få kraften att hela och trösta de sjuka och ensamma" ("Prästadömet's myndighet och kraft", i *Nordstjärnan*, okt 1976, s 25).

Hur känns det att veta att en värdig far har makt och auktoritet att välsigna sin hustru och sina barn? Hur skulle det kännas om någon i din familj bad dig om en sådan välsignelse?

Syster Kyuln Lee från Korea fick tröst genom en prästadömsvälsignelse i hemmet. Hon berättar följande:

"Det ägde rum för cirka sju år sedan, då mitt första barn bara var tio månader gammalt. Min man, som var medlem av presidentskapet för Korea distrikt, måste resa långväga nästan varje helg för att utföra sina uppgifter i kyrkan, och jag blev därför ensam med vår dotter, Po Hee. Denna speciella helg hade han rest närmare 45 mil

till Pusan på lördagen (7 tim resväg med tåg i vardera riktningen) och sedan återvänt till Söul samma kväll för att närvara vid konferensen i Söuls östra gren på söndagen. Det var tröttsamt, och jag tyckte synd om honom.

Po Hee mådde bra på lördagen och söndagen och, även om hon var lite högljudd på sakramentsmötet, drack hon ur sin flaska när vi kom hem och somnade. Ungefär 21.30 började hon gråta. Hon grät högre än vanligt, och när jag tog upp henne i famnen märkte jag att hon hade hög feber. Jag visste inte vad jag skulle ta mig till. Jag hörde mig för och fick veta att det enda sjukhuset i närheten av vårt hem var stängt för dagen. Hon fortsatte att gråta ett tag, och när min man äntligen steg in genom dörren, började jag också gråta.

Han kramade om barnet och mig samtidigt och frågade vad som stod på. Po Hee såg verkligen inte bra ut. När jag berättade för honom vad som hänt, lade han ifrån sig rocken och väskan och tog fram sin invigda olja. Sedan välsignade han vår dotter. Jag minns inte allt vad han sade, men efter att han uttalat de formella orden sade han: 'Vår himmelske Fader, jag är tacksam för livet, för min hustru och vårt barn. Jag är tacksam för det återupprättade evangeliet och för möjligheten att få tjäna. Du sände mig till Psan och Söuls östra gren för att ta hand om vissa saker där. Jag har utfört den uppgift som du gav mig i går och i dag, och nu är mitt lilla barn sjukt. Du har alltid hjälpt mig. Vill du också hjälpa mig i kväll.'

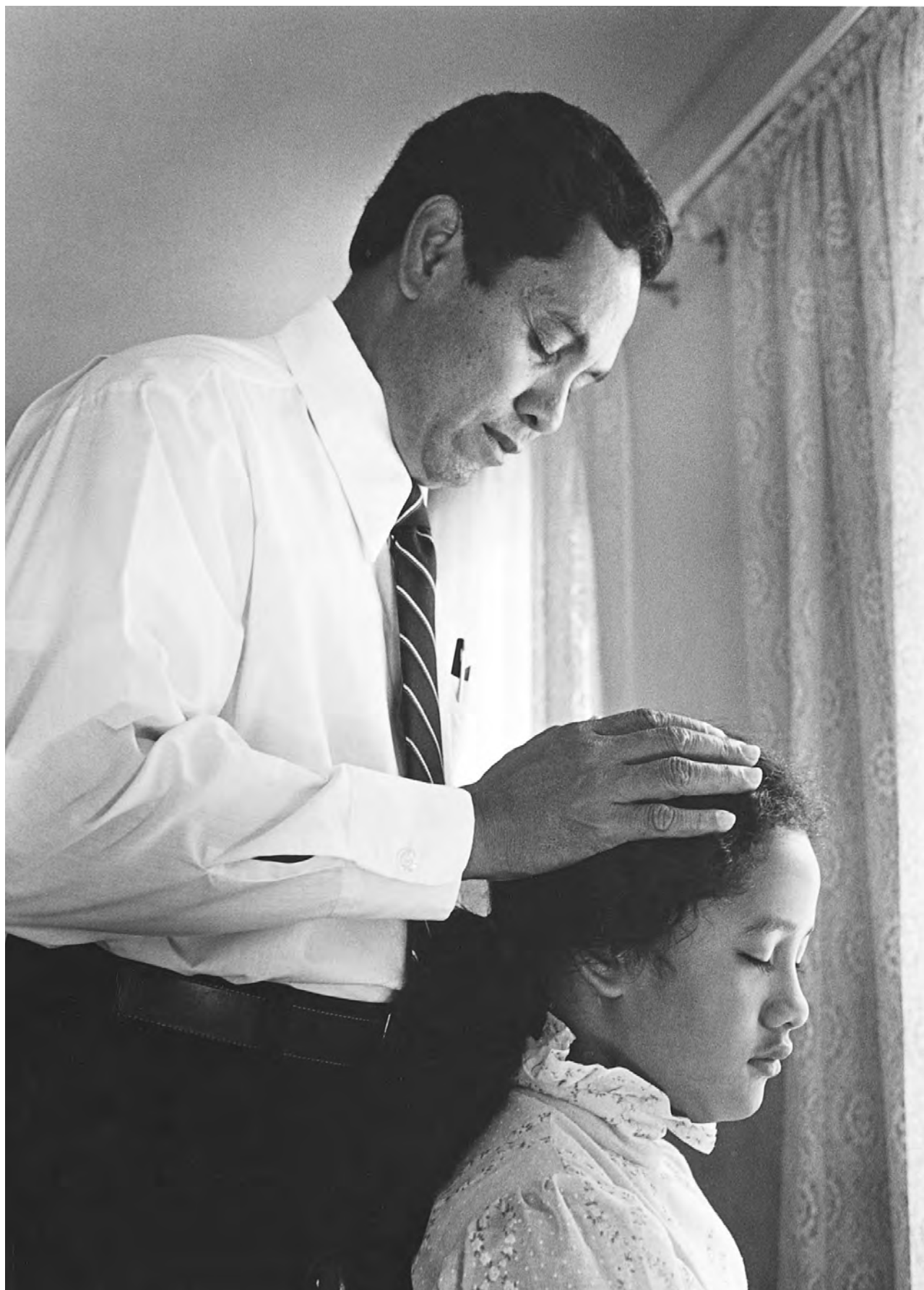
Innan han avslutade bönen hade vårt barn fallit i sömn, och när jag såg upp stod min man där med tårar i ögonen.

Vår lilla flicka går nu andra klass och är pigg och glad, men jag kommer fortfarande tydligt ihåg då min man i bönen sade till Herren: 'Jag har utfört den uppgift du gav mig i går och i dag'. Jag hoppas att jag ska fortsätta stödja honom så att han alltid kan säga till Herren att han har varit lydig. Vilken välsignelse att ha en man som hedrar prästadömet!' ("Our Baby, My Husband, and the Priesthood", *Ensign*, aug 1975, s 65).

Visa bild 2-c, "Varje familjemedlem kan få en prästadömsvälsignelse".

Varje familjemedlem kan få en särskild prästadömsvälsignelse. Ett barn som brottas med ett problem som han har svårt att lösa, eller en hustru som behöver tröst och vägledning, kan be att få en särskild välsignelse och därigenom få den hjälp de behöver från Herren. När det gäller dessa välsignelser måste vi komma ihåg att

2-c, Varje familjemedlem kan få en prästadömsvälsignelse.

många prövningar är till för att ge oss erfarenhet. Vi bör själva lösa våra problem efter bästa förmåga. Men när vi känner att vi behöver extra hjälp, kan vi vända oss till en prästadömsbärare i vår familj, våra hemlärare eller någon annan prästadömsledare och be om en särskild prästadömsvälsignelse.

Be bröderna att kortfattat berätta om några av de välsignelser som deras familjer har fått genom prästadömet.

"Fadern måste verkligen hungra och törsta efter att välsigna sin familj och förtjäna det, vända sig till Herren, begrunda Guds ord och leva av Anden för att få kunskap om Herrens sinne och vilja och vad han måste göra för att leda sin familj" (Ezra Taft Benson, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, s 185).

Förutom att uppvisa ett sådant ledarskap "bör en värdig far som innehar melkisedekska prästadömet uppmuntras att ge sina barn ett namn och en välsignelse. Han bör välsigna de sjuka i sitt hem. ... han kan ge en faders välsignelse."

Äldste A Theodore Tuttle sade: "Som patriark i sitt hem är fadern också en uppenbarare för sin familj ... och ... är härigenom berättigad till att ta emot uppenbarelser från Herren för familjen" (se *Frälsningens lära*, 3:143–144; A Theodore Tuttle, "The Role of Fathers", *Ensign*, jan 1974, s 66–67). Värdiga fäder bör också döpa sina barn, förläna dem den Helige Andens gåva och ordinera dem till prästadömet. Men till skillnad från de rättigheter som hör till faderskapet kan en far bara utföra dessa förordningar när han fått tillstånd från de prästadömsledare som innehar nycklarna.

Avslutning

Även om vi som prästadömsbärare har auktoritet att utföra vissa förordningar, kan vi inte utföra dem förrän vi har fått tillstånd från våra ledare i kyrkan att göra det. Makten att ge detta tillstånd kallas för prästadömet's nycklar. Profeten är den ende mannen på jorden som innehar alla prästadömet's nycklar, men han har gett några av dessa nycklar till de ledare som presiderar över kyrkans enheter, som i sin tur ger oss tillstånd att använda vårt prästadöme.

När vi å andra sidan ordineras till melkisedekska prästadömet erhåller vi vissa av faderskapets nycklar. Med dessa nycklar kan vi använda prästadömet för att välsigna vår familj utan att ha fått tillstånd därtill.

Uppfordran

Beakta under bön hur du kan använda ditt prästadöme för att välsigna dina familjemedlemmar.

Ytterligare skriftställen

Läran och förbunden 65:1–6 (Guds rikes nycklar har överlämnats åt människan)

Läran och förbunden 110:11–16 (nycklarna till denna och andra evangelieutdelningar har överlämnats åt människan)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. studera Första Korinthierbrevet 12:12–28.
2. ge elever i uppgift att återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Hedra prästadömet

Lektion 3

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss förstå prästadömet heliga makt och att ge oss en starkare önskan att hedra det.

Inledning

”Två missionärer som arbetade i Hong Kong hade blivit bjudna på middag till broder och syster Wong. Olika skålar och tallrikar stod framdukade på bordet. Syster Wong log artigt mot de två missionärerna från ena hörnet av rummet där hon stod och lagade mat. Hon höll just på med att ställa fram skålar och fat med mat på bordet. Äldsterna blev förvånade när de såg maten. Där fanns skålar med ris, men där fanns också fat med råkor och andra orientaliska läckerheter, som var långt mer än vad denna ödmjuka flyktingfamilj hade råd med. Broder Wong uttalade en välsignelse och därefter började man äta. Broder och syster Wong höll igen och tog bara små portioner åt sig själva, men de uppmanade de två äldsterna att äta. Äldsterna kände att gesten var uppriktig, samtidigt som de visste att de åt finare mat än familjen Wong någonsin skulle ha råd med till vardags – mat som förmodligen kostade dem en hel månadslön – ville de inte såra genom att vägra äta, när det var så tydligt att det var en stor uppoffring.

Det var svårt för äldsterna att äta maten eftersom de ville ta emot denna gåva som uppenbarligen kom från hjärtat, samtidigt som de visste att familjen Wong gått hungriga och verkligen uppoffrat sig för att kunna ge denna gåva. Broder och syster Wong och deras söner bara smakade på maten. Men när de var klara uttryckte de sin glädje och var angelägna om att få veta om äldsterna hade fått så att de var nöjda. När alla reste sig för att syster Wong skulle kunna duka av skakade en av äldsterna hand med broder Wong och sade djupt rörd: 'Varför har ni hedrat oss på detta sätt, till så stor kostnad för er själva?' Med den lågmälda värdighet som bara kan komma från en som lämnat sitt hem och sitt land och tagit emot sanningen i ett främmande land, sade broder Wong: 'Vi gjorde detta för er eftersom ni bär prästadömet och för att Gud har skickat er hit för att undervisa oss'" (*Life and Teachings of Jesus*, s 134).

Hur visade broder och syster Wong att de hedrade dem som bär Guds prästadöme?
Varför är det viktigt att vi hedrar det prästadöme som vi bär?

Prästadömet – den största kraften på jorden

Prästadömet är den största kraften på jorden. Det är inte bara den Guds kraft som getts till människorna på jorden att utföra hans verk, utan också samma kraft genom vilken vår himmelske Fader och Jesus Kristus utför sitt verk. Faktum är att det var genom prästadömet kraft som Frälsaren skapade jorden.

Visa bild 3-a, "Jorden skapades genom prästadömet kraft".

Det är en stor förmån för oss att ha fått detta prästadöme och dess kraft.

Låt eleverna läsa Läran och förbunden 107:1–4 och ge akt på det officiella namnet på prästadömet.

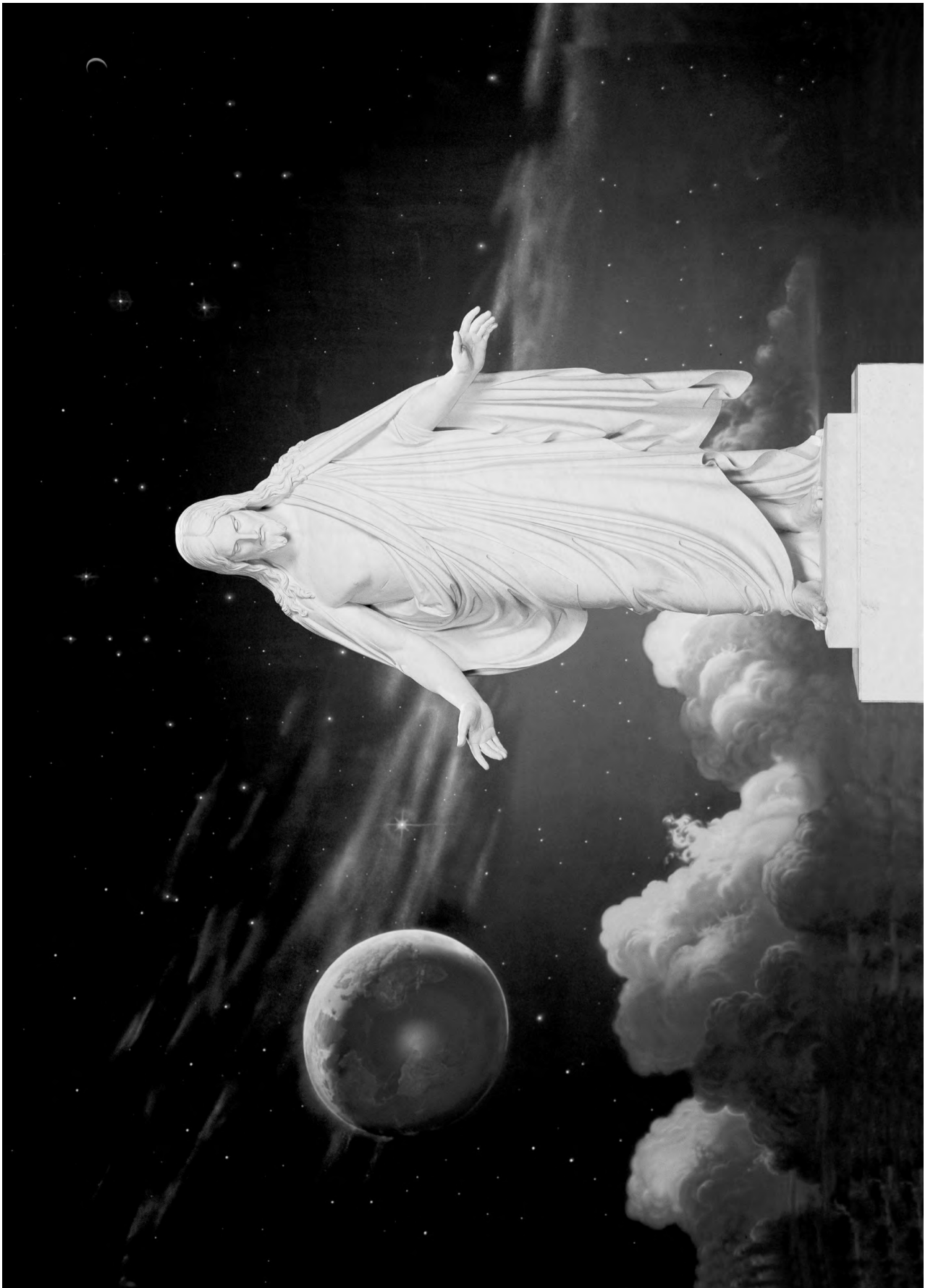
Det riktiga namnet på prästadömet är "det heliga prästadömet efter Guds Sons sätt". Vi kallar det för melkisedekska prästadömet eftersom vi vill undvika att använda namnet på "Guds Son" alltför ofta. Men prästadömet är egentligen Frälsarens prästadöme.

Många av oss inser inte prästadömet verkliga styrka. På Enoks tid avgav Gud ett löfte om att "var och en som ordineras efter denna orden och kallelse ska ha makt, genom tro, att nedbryta berg, att dela hav, att torrlägga floder, att ändra deras bestämda lopp, att besegra olika länders härar, att dela jorden, att bryta sönder alla ok, att stå i Guds närhet; *att göra allting enligt hans vilja*, enligt hans befallning" (John Taylor, *The Mediation and Atonement*, s 85; kursivering tillagd; se också Joseph Smiths översättning av 1 Mos 14:30–31).

Som prästadömsbärare är vi representanter för Kristus. Därför måste vi göra det som han vill att vi ska göra om vi ska ha hans kraft. Vi måste lyda hans bud och, närhelst vi utövar prästadömet, försöka att handla på det sätt som Kristus vill att vi ska handla.

"Det är skillnad mellan prästadömet myndighet och prästadömet kraft ... Alla av oss som bär prästadömet har myndigheten att handla för Herren, men effektiviteten i vårt prästadöme – eller med andra ord, kraften som kommer genom den myndigheten – beror på hurdana liv vi lever. Den beror alltså på vår rättfärdighet" (H Burke Peterson, *Nordstjärnan*, okt 1976, s 25).

Om vi är värdiga har vi kraft att välsigna vår familj, att erhålla uppenbarelser för våra kallelser inom prästadömet, att utföra underverk och att övervinna Satan. Prästadömet är den makt varigenom förordningar utförs, tempelarbete utförs och evangeliet predikas. Vi

kan inte få några av dessa förordningar och välsignelser utan prästadömetts kraft.

Hur har prästadömetts kraft varit verksamt i ditt liv?

Genom personlig erfarenhet fick en ung missionär kunskap om prästadömetts kraft:

Han och hans kamrat gav sig iväg till ett av de fattigare distrikten i en stad för att undervisa. Det unga paret som undersökte evangeliet var mycket fattigt. Det dyrbaraste de hade var deras första lilla flicka, som just då var mycket sjuk. Hon var blå och svart i sitt lilla ansikte. Hon slöt med jämna mellanrum ögonlocken som om hon höll på att somna. Fadern och modern sörjde och grät. De förstod att deras dyrbara lilla dotter höll på att dö. Med eftertryck kom tanken till den unge missionären: "Använd ditt prästadöme!" Därför bad han fadern att ta upp sin lilla dotter i famnen. Missionären och hans kamrat lade sedan händerna på det lilla barnets huvud, utövade sin tro och började ge henne en välsignelse. Andens röst sade till dem att ge henne välsignelsen att hon skulle återfå sin hälsa och växa upp till en stark ung kvinna. Denna välsignelse uppfylldes. Barnet blev friskt igen.

Den unge missionären glädde sig i Herren över möjligheten att få vara hans tjänare. Det var en både spännande och tankeväckande erfarenhet. Den lärde honom någonting om den Guds mäktiga kraft som hans tjänare har tillgång till genom prästadömet.

Varför är tron så viktigt när vi utövar prästadömetts kraft?

Hedra prästadömet

Eftersom detta är Frälsarens prästadöme bör vi hedra det på det sätt som Kristus vill att vi ska hedra det. Vi hedrar Herren och hans prästadöme när vi håller buden och utför det arbete inom prästadöme som vi blir ombedda att utföra. Eftersom vi bär prästadömet, bör vi leva rättfärdigt.

Äldste James E Talmage skrev om sin ordination till prästadömet och de känslor han hade då han försökte hedra det:

"Så fort jag blivit ordinerad erfor jag en känsla som jag aldrig tillfullo har kunnat beskriva. Det verkade knappt möjligt att jag, en liten pojke, kunde bli så hedrad av Gud att jag blev kallad till prästadömet ... Jag glömde bort att jag bara var en elvaårig pojke. Jag

kände mig stark vid tanken på att jag tillhörde Herren, och att han skulle hjälpa mig med allt det som fordrades av mig ...

Min ordination till diakon påverkade allt som hände under mina pojkkår. Jag är rädd att jag ibland glömde vem jag var, men jag har alltid varit tacksam över att jag ofta kom ihåg det, och den hågkomsten tjänade alltid till att göra mig bättre. När vi spelade på skolgården och jag kanske blev frestad att fuska, när jag var mitt uppe i en dispyt med en skolkamrat, brukade jag komma ihåg det, och tanken brukade vara lika effektiv som om jag hade talat högt: 'Jag är diakon. Det är inte rätt att en diakon ska handla på det sättet.' När vi hade prov och det verkade lätt att skriva av någon ... brukade jag säga till mig själv: 'Det vore mer orätt av mig att göra det än för de andra, för jag är diakon.'

... Den känsla av stor heder som min ordination medförde gjorde allt tjänande välkommet ...

Det djupa intryck det gjorde på mitt sinne att bli diakon har aldrig bleknat bort. Känslan av att jag var kallad att särskilt tjäna Herren som prästadömsbärare har varit en källa till styrka för mig under alla år. När jag senare blev kallad till högre ämbeten i kyrkan, fick jag vid varje tillfälle samma förvisning – att jag i sanning var begåvad med kraft från himmelen och att Herren krävde av mig att jag skulle hedra denna auktoritet. Jag har i tur och ordning blivit ordinerad till lärare, äldste, högpräst och slutligen till apostel till Herren Jesus Kristus, och med varje ordination har en sådan ny och spännande känsla kommit till mig som jag första gången erfor då jag blev kallad till diakon i Herrens tjänst" (*Incidents from the Lives of Our Church Leaders* [deacon's instruction manual, 1914], s 135–136).

På vilka sätt kan vi hedra prästadömet? (Se *Prästadömet's plikter och välsignelser*, del A, lektion 1.)

President Brigham Young sade en gång att "män som innehar ... det heliga prästadömet, som är ålagda att föra ut det eviga livets ord till världen, bör ständigt sträva i sina ord och handlingar ... att hedra den storslagna kallelsen och ämbetet att vara representant för den Allrahögste" (*Discourses of Brigham Young*, s 130).

Att bära prästadömet med värdighet

President Harold B Lee återgav följande:

"Jag kommer ihåg något som en av våra militärer berättade en gång. Han blev inbjuden till en officersklubb där man drack friskt och uppträdde väldigt stökigt. Han lade märke till en man som inte verkade intresserad av det som pågick, så han tog sig fram till

denne man som, liksom han själv, inte deltog och sade: 'Du verkar inte särskilt intresserad av sådana här fester.' Den unge mannen sträckte på sig och sade: 'Nej, jag vill inte delta i sådana här fester därför att jag är medlem av engelska kungahuset.' Då sade vår sista dagars heliga officer, lika stolt: 'Det vill inte jag heller, därför att jag är medlem av Guds kungahus'" (*Ye Are the Light of the World*, s 22; se 1 Petr 2:9).

För att vara värdiga prästadömsbärare måste vi hedra prästadömet genom att leva rättfärdigt. President Harold B Lee sade också: "Vi måste säga: 'Eftersom jag är bärare av den levande Gudens prästadöme är jag representant för vår himmelske Fader och innehar det prästadöme med vilket han kan verka genom mig. Jag kan inte nedlåta mig till att göra vissa saker som jag annars skulle ha gjort, på grund av att jag innehar Guds prästadöme ...' Och det är vad prästadömsbärarna måste säga till sig själva: 'Vi som bär prästadömet kan inte vara som andra män. Vi måste vara annorlunda'" (*Ensign*, jan 1974, s 97).

Läs följande uttalande för klassen. Be dem tala om hur man kan bära prästadömet med värdighet.

Äldste Robert L Simpson har sagt:

"Att bära Guds prästadöme med värdighet innebär ... att vi uppträder med stilla värdighet, inte bara vid sakramentsbordet utan också på arbetet, i skolan och även på väg till arbetet. Vi är prästadömsbärare, vi är annorlunda, inte nödvändigtvis bättre än någon annan, men annorlunda. En Guds representant klär sig lämpligt, han uppför sig alltid passande ... Vår kropp såväl som vår klädsel måste naturligtvis vara ren, alldeles *ren* ...

Ibland har en prästadömsbärare behov av att förbättra sitt tal. Det finns ingen värdighet i att använda en massa slanguttryck. Svordomar är en förolämpning mot Gud ...

Vi rövar från Gud om vi inte iakttar tiondelagen. (Se Mal 3:8.) Ingen prästadömsbärare står med större värdighet än då hans ekonomiska ställning gentemot Herren är som den ska och han till fullo har betalt det han ska.

Ingen prästadömsbärare står med mindre värdighet än då han underlåter att behandla och betrakta sin kropp som ett Guds tempel ... Bröder, vi saknar verkligen värdighet när vi överträder vår himmelske Faders *hälsolag* genom att använda alkohol, droger eller tobak" (i Conference Report, Melbourne Area Conference 1976, s 38; kursivering tillagd).

Vad kan enligt äldste Simpson hjälpa oss att bära prästadömet med värdighet? Skriv upp de förslag som nämns av klassen på skrivtavlan. (I listan kan ingå ödmjukhet, lämplig klädsel, anständighet, renlighet, vårdat tal, tionde och iakttagande av visdomsordet.)

Vilka andra ting kan hjälpa oss att bära prästadömet med värdighet?

Äldste Vaughn J Featherstone återger följande personliga erfarenhet:

"Jag minns hur jag en dag kom hem från kontoret vid sjutiden på kvällen. Merlene, min hustru, var just på väg ut för att undervisa sin laurel-klass. Hon sade: 'Jill mår inte så bra – kan du se till henne?' Så Jill och jag stannade hemma tillsammans. Jag läste för henne och sedan såg vi på TV i en halvtimme. Därefter spelade vi några spel och slutligen, omkring halv tio, sade jag: 'Raring, hur mår du?'

'Jag mår inte särskilt bra, pappa, och mamma sade till mig att om jag inte kände mig bättre kunde jag be om att få en välsignelse av dig. Vill du ge mig en välsignelse?'

Jag sade: 'Visst, älskling.' Jag gick till mitt rum och bytte om till kostym, vit skjorta och slips, och gick sedan in till henne igen. Hon satt på sängkanten och jag gav henne en välsignelse. Sedan gick jag in på mitt rum igen, tog av mig skjortan och slipsen och kostymen och gjorde mig i ordning för natten.

Tror du att hon någonsin kommer att glömma bort det? Jag tvivlar på det. Hon kanske glömmer välsignelsen, men hon kommer aldrig att glömma bort att jag respekterade mitt prästadöme och henne tillräckligt mycket för att klä mig på det sätt som var lämpligt för detta tillfälle" (*A Generation of Excellence*, s 145).

Hur bar äldste Featherstone sitt prästadöme med värdighet?

Det är en stor ära att inneha Guds prästadöme, att vara medlem av Guds kungahus. Vi måste vara måna om att använda prästadömet med värdighet och leva värdiga Herrens välsignelser.

Avslutning

Prästadömet är Guds kraft. Därigenom är det den största kraften på jorden. Vi kan hedra prästadömet genom att minnas att vi innehar Guds auktoritet och att Herren fordrar att vi hedrar denna auktoritet. Vi bär prästadömet med värdighet när vi lyder buden och gör allt vi kan för att vara rättfärdiga.

Uppfordran

1. Fundera allvarligt över ditt prästadöme. Fråga dig själv: "Finns det någonting jag gör som en prästadömsbärare inte borde göra? Tar jag så allvarligt på mitt prästadöme att det påverkar alla mina handlingar?"

2. Be innerligt om att få den känsla inombords som äldste Talmage beskrev. Ange sedan ett eller två sätt varpå du kan förbättra dig.
3. Ansträng dig ännu mer för att bära prästadömet med värdighet genom att leva ett ännu bättre liv.

Ytterligare skriftställen

Första Petrusbrevet 2:9 (ett utvalt släkte)

L&F 121:39--43 (riktlinjer för prästadömsbärare)

Lärares förberedelse

Före lektionen bör du –

1. studera *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, lektion 2, "Prästadömet från Adam till återställelsen"
2. låta klassen sjunga "Se, högt på bergets krön" som inledningssång (Se *Psalmer*, nr 4)
3. ordna med skrivtavla och krita
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Syttet med prästadömsförordningar

Lektion 4

Denna lektion ska utöka vår kunskap om prästadömsförordningarna och deras betydelse i vårt liv.

Inledning

”Vi tror att hela människosläktet kan fräslas genom Kristi försoning och genom lydnad till evangeliets lagar och förordningar” (Trosartikel 3).

En förordning är någonting som Gud förordnar eller påbjuder ska ske. För det mesta använder vi dock ordet när vi avser de ritualer och ceremonier som Herren har gett till vår frälsning och hjälp. (Se Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, s 548.) I denna bemärkelse är förordningar fysiska handlingar som symboliserar andliga erfarenheter. Genom att ta del av dem, får vi den andliga kraft vi behöver för att förändra vårt liv. Dopet, till exempel, representerar bland annat att vi renas från våra synder genom sann omvändelse.

För att förhindra oordning och att dessa ceremonier missbrukas fordrar vår himmelske Fader att evangeliets förordningar utförs genom prästadöms auktoritet. Endast när en förordning utförs med rätt auktoritet kommer vår himmelske Fader att godkänna att förordningen utförs.

Det finns två slag av prästadömsförordningar: de som är nödvändiga för upphöjelse och de som ger oss tröst och vägledning.

Förordningar som är nödvändiga för vår upphöjelse

Det står i skrifterna att det bara är genom prästadöms förordningar som vi kan återvända till vår himmelske Fader och åter stå inför honom ansikte mot ansikte (se L&F 84:20–22).

Skriv upp på tavlan eller sätt upp en plansch med de förordningar som är nödvändiga för upphöjelse. (Se förslag under ”Lärarens förberedelse”.)

President Wilford Woodruff sade: ”Ingen människa kan komma in i Guds rike utan att vara född av vatten och ande . . . Ingen människa kan erhålla celestial härlighet utom genom förordningarna i Guds hus” (i *Journal of Discourses*, 19:361).

Läs Johannes 3:3–5. Vilka förordningar nämns i detta skriftställe? (Dop och handpåläggning för den Helige Andens gåva.)

DOP

Visa bild 4-a, "Dopet är evangeliets första förordning".

Dopet är den första förordningen vi måste ta emot om vi ska kunna leva tillsammans med vår himmelske Fader. För att kunna återvända till honom måste vi vara rena och värdiga. Dopet gör det möjligt för oss att bli förlåtna för de synder som vi har omvänt oss ifrån. Det gör det möjligt för oss att bli tillräckligt rena för att leva i Herrens närhet. (Se *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, lektion 29, "Dopförbundet, en varaktig överenskommelse med Gud.")

Varför kan man likna dopet vid att börja ett nytt liv? Hur hjälper oss dopet att återvända till vår himmelske Fader?

När vi döps sänks vi ner under vattnet. Skrifterna jämför detta med att vi begraver vårt gamla jag. När vi kommer upp ur vattnet är det som om vi blivit renade från våra synder och börjat ett nytt liv. När vi blivit renade från våra tidigare synder får vi större andlig styrka att förändra vårt liv och bli mer lika vår himmelske Fader.

Inbjud eleverna att berätta hur dopet har påverkat deras liv.

SAKRAMENTET

Sakramentsförordningen påminner oss om de löften vi ingick när vi döptes. När vi tar del av brödet och vattnet, minns vi på nytt vår Frälsares liv och hans offer. Vi minns vårt löfte att följa honom. När vi värdigt tar del av sakramentet, blir det en källa till andlig styrka. Det hjälper oss utveckla större förmåga att hålla buden eftersom vi, genom uppriktig omvändelse och genom att värdigt ta del av sakramentet, kan bli renade från de synder vi begått efter dopet. På det sättet förnyar vi vårt dopförbund.

DEN HELIGE ANDENS GÅVA

Visa bild 4-b, "Förlänandet av den Helige Anden är en förordning som tillhör melkisedekska prästadömet".

Joseph Smith sade en gång: "Dop i vatten är till ingen nytta, om det inte åtföljes av dop med eld och den Helige Anden. De stå i absolut nödvändig och oskiljaktig förening med varandra. En person måste födas av vatten och Anden för att inkomma i Guds rike" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 311).

Varför är det nödvändigt att få den Helige Andens gåva för att bli upphöjd?

4-a, Dopet är evangeliets första förordning

4-b, Den Helige Andens förlänning är en förordning som tillhör melkisedekska prästadömet

4-a

Den Helige Andens gåva genom händers påläggning utlovas till dem som har omvänt sig från sina synder och blivit döpta och konfirmerade som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Denna förordning, som utförs av män som innehar det melkisedekska prästadömet, ger oss rätten att ha den Helige Anden som vägvisare under denna jordiska tillvaro och hjälper oss att lyda evangeliets lagar, principer och förordningar. Den Helige Anden bär vittne om Fadern och Sonen (se 3 Ne 28:11), visar vad som kommer att ske (se Joh 16:13), påminner oss om saker (se Joh 14:26) och undervisar oss om all sanning (se Mor 10:5). (Se *Prästadömet's plikter och välsignelser, del A*, lektion 30, "Den Helige Andens gåva".)

Hur har den Helige Anden påverkat ditt liv? Låt eleverna berätta om personliga erfarenheter.

ORDINATION TILL MELKISEDEKSKA PRÄSTADÖMET

Visa bild 4-c, "Förlänandet av det melkisedekska prästadömet är nödvändigt för upphöjelse".

Värdiga manliga medlemmar i kyrkan måste ordinerar till melkisedekska prästadömet för att kunna nå upphöjelse. Denna ordination gör det möjligt för en man att erhålla Guds kraft och auktoritet, med vilken han kan utföra förordningar för sina kära, både levande och döda. Prästadömet blir för honom en källa till kunskap och hjälper honom att förstå andliga ting. Det hjälper honom att tjäna sina medmänniskor och att utföra Guds verk här på jorden.

Några av de sätt varpå en kvinna kan ta del av det melkisedekska prästadömet's välsignelser är genom att ta emot evangeliets förordningar under prästadömet's händer och genom att gifta sig med en rättfärdig prästadömsbärare. De välsignelser som utgjuts i ett hem när en man ärar sitt prästadöme påverkar hans hustru lika mycket som det påverkar honom. Det kanske viktigaste sättet som hon tar del av prästadömet's välsignelser är genom att erhålla sin begåvning och genom att viga sig i templet.

BEGÅVNINGEN

Visa bild 4-d, "Frälsning är en följd av templet's förordningar".

Begåvningen är en helig förordning som endast utförs i templet. President Brigham Young sade: "Er begåvning är att erhålla alla de förordningar i Herrens hus som är nödvändiga för er, sedan ni tagit avsked från detta liv, för att göra det möjligt för er att vandra tillbaka till Faderns närhet och gå förbi de änglar som står som vaktposter,

4-c, Ordination till melkisedekska prästadömet är nödvändigt för upphöjelse

kunna ge dem nyckelorden, tecknen och kännetecknen som hör till det heliga prästadömet och erhålla er eviga upphöjelse trots jord och helvete" (i *Journal of Discourses*, 2:31).

Tempelbegåvningen lär oss mycket som vi behöver veta och göra för att kunna återvända till vår Fader i himmelen. Vi avger också vissa löften till Herren. Vi lovar till exempel att strikt efterleva kyskhetslagen. Vi lovar att vara lydiga och att vara villiga att ge allt vi har för uppbyggandet av Herrens verk. Eftersom dessa löften är så heliga, ges begåvningen endast till dem som har visat att de är villiga att lyda vår himmelske Faders bud. Som påminnelse om dessa löften får de ikläda sig en helig tempelklädnad.

Hur hjälper det oss att återvända till vår himmelske Fader om vi håller dessa löften?

TEMPELVIGSEL

Tempelvigselns förordning är också nödvändig om vi ska kunna bli lika vår Fader i himmelen. Om vi ska kunna bli upphöjda som familj måste vi beseglas till varandra för all evighet. Av denna anledning måste vi undervisa våra barn om att känna vördnad för templet och förbereda dem för att vigas i templet.

Läs följande berättelse, som berättats för president Harold B Lee av en av vakterna i Salt Lake-templet.

"En morgon för inte så länge sedan när satt jag och läste vid skrivbordet i vaktstugan på tempelområdet lade jag märke till att det knackade på dörren. Där stod två små pojkar, omkring sju eller åtta år. När jag öppnade dörren uppmärksammade jag att de var illa klädda och att de varken hade tvättat eller kammat sig. Det såg ut som om de hade gett sig av hemifrån innan deras far eller mor hade vaknat på morgonen. Bakom de små pojkarna såg jag två småbarn i dragkärror. När jag frågade vad de ville, pekade en av pojkarna på sin lillebror i dragkärran och svarade: 'Han heter Joe. Vill du hälsa på lille Joe? Det är lille Joes födelsedag – han är två år idag, och jag vill att han ska röra vid templet så att han, när han blir äldre, ska komma ihåg att han rörde vid templet när han var två år.'

Sedan pekade han på den lille pojken i den andre barnvagnen och sade: 'Det här är Mark, han är också två år.' Sedan frågade han på ett för så små barn ovanligt högtidligt, vördnadsfullt sätt: 'Får vi gå dit bort nu och röra vid templet?' Jag svarade: 'Visst får ni det.' De drog iväg med vagnarna bort till templet, lyfte upp de små pojkarna och lade deras händer på den heliga byggnaden. När jag så stod där med en klump i halsen, hörde jag den lille pojken säga till sin lil-

lebror: 'Nu så, Joe, kommer du alltid att minnas att när du var två år så rörde du vid templet.' De tackade mig och gav sig iväg hemåt" ("Marriage for Eternity", *Improvement Era*, jun 1957, s 406).

Låt en elev läsa Läran och förbunden 131:1–4.

Varför är det enligt detta skriftställe nödvändigt att vigas i templet?

Evigt äktenskap, som bara kan ingås i templet, gör det möjligt för familjer att leva tillsammans i all evighet. En av de största välsignelserna med tempeläktenskap är att det gör det möjligt för oss att få en evig familj lik vår himmelske Faders.

Hur kan vetskapen om att äktenskapet är evigt påverka förhållandet mellan mannen, hustrun och barnen?

Varför bör vi betrakta tempelvigseln som en viktig förordning?

Förordningar som ger tröst och vägledning

Skriv på tavlan eller visa planschen med de förordningar som ger tröst och vägledning. (Se förslag under "Lärarens förberedelse".)

ATT NAMNGE OCH VÄLSIGNA BARN

Visa bild 4-e, "Ett barn ges vanligen ett namn och en välsignelse på vittnesbörds-mötet".

Barn välsignas vanligen på ett faste- och vittnesbörds-möte. Någon som bär melkisedekska prästadömet ger barnet ett officiellt namn och en välsignelse, företrädesvis fadern (se L&F 20:70).

Låt någon som har välsignat sina barn berätta hur det kändes. Återge sedan följande berättelse, som visar hur vår himmelske Fader hjälper oss att utföra förordningar.

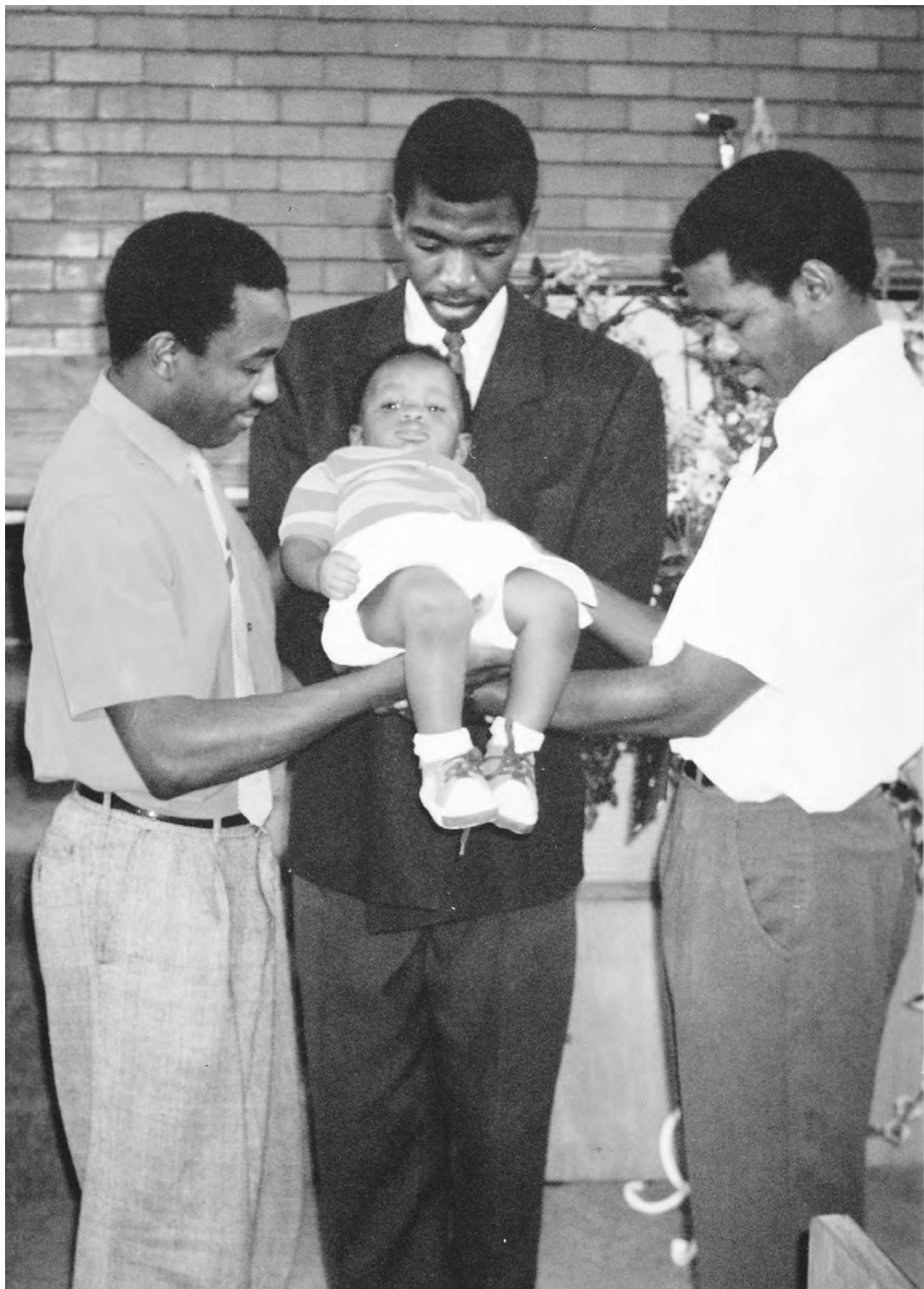
"En nybliven far berättade ... om hur han fått inspiration, en inspiration som församlingens medlemmar själva hade sett honom erhålla: 'Jag känner mig mycket rörd idag. När jag skulle välsigna Mark visste jag inte riktigt vad jag skulle säga, även om jag hade vissa tankar i mitt sinne. Men när jag höll honom i mina armar och inledde bönen, började mitt sinne att fyllas med intryck. Jag var inte utelämnad åt mig själv när jag gav min son en välsignelse – Herren inspirerade mig genom den Helige Andens kraft så att jag visste vad jag skulle säga'" (Jay A Parry, "Miracles Today?" *Ensign*, jan 1978, s 53).

VÄLSIGNANDET AV SJUKA

Visa bild 4-f, "Trofasta äldster har makt att välsigna och bota de sjuka".

Att välsigna sjuka är en annan förordning som bärare av melkisedekska prästadömet kan utföra. På samma sätt som Jesus välsignade de sjuka, har trofasta äldster i kyrkan makt att välsigna och

4-e, Ett barn ges vanligen ett namn och en välsignelse på vittnesbörds-mötet

bota de sjuka. När de välsignar de sjuka måste de emellertid komma ihåg att det är Herrrens vilja som ska ske. (Se L&F 42:43–48.)

Be att eleverna delar med sig av sina erfarenheter av att välsigna de sjuka.

INVIGNING AV OLJA

Invigning av olja utförs av män som innehar melkisedekska prästdömet som förberedelse för att välsigna de sjuka. Endast ren olivolja invigs för helbrägdagörelsens ändamål.

PATRIARKALISKA VÄLSIGNELSER

Patriarkaliska välsignelser är inspirerade välsignelser som ges till värdiga medlemmar i kyrkan av ordinerade patriarker. Dessa välsignelser är avsedda att ge medlemmarna råd och vägledning. De innehåller också ett uttalande om deras släktlinje i det konungsliga Israels hus. Patriarkaliska välsignelser som ges av ordinerade patriarker nedtecknas och bevaras av kyrkan. De är personliga och heliga och bör därför inte visas offentligt.

EN FADERS VÄLSIGNELSE

En faders välsignelse kan ges vid speciella tillfällen i familjemedlemmarnas liv. Vid sådana tillfällen som en mission, äktenskap eller studier på annan ort får ofta fadern en önskan att ge sitt barn en särskild välsignelse. En faders välsignelse kan också ges för att hjälpa personen att möta prövningar eller lösa viktiga frågor eller problem.

VÄLSIGNELSER TILL TRÖST OCH VÄGLEDNING

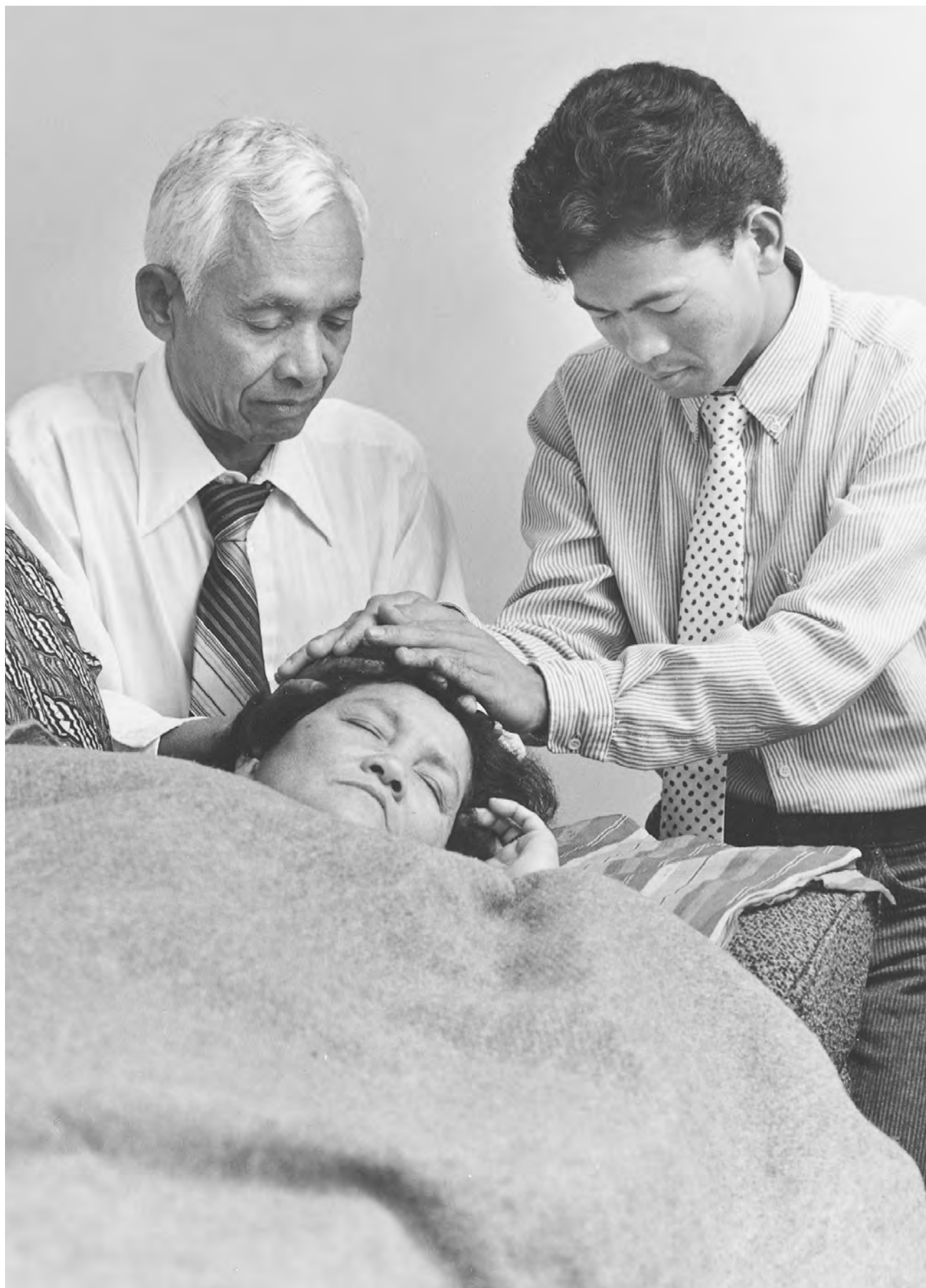
I de fall en faders välsignelse inte kan ges, kan biskopen, grens-presidenten, hemlärarna eller andra som har melkisedekska prästtadömet ge välsignelser till tröst och vägledning. Dessa välsignelser liknar en faders välsignelse. De hjälper personen att förbereda sig för särskilda tillfällen i livet eller att övervinna problem som kräver särskild hjälp från vår himmelske Fader.

Inbjud klassen att dela med sig av sina upplevelser av dessa välsignelser.

INVIGNING AV GRAVAR

Invigning av gravar utförs av någon som har melkisedekska prästdömet. Invigningsbönen innehåller vanligtvis ord till tröst för den avlidnes familj och en vädjan om särskilt beskydd för graven. Den innehåller också andra välsignelser enligt Andens inspiration.

4-f, Trofasta äldster har makt att välsigna och bota de sjuka

Avslutning

Prästadömetts förordningar är något som hjälper oss att återvända till vår Fader i himmelen. För att dessa förordningar ska godkännas av Gud måste de emellertid utföras av någon som har rätt prästadsömsauktoritet. President Lorenzo Snow sade:

”Det finns bara ett sätt varpå upphöjelse och härlighet kan säkerställas. Vi måste döpas till syndernas förlåtelse och erhålla händer påläggning för mottagandet av den Helige Anden. Dessa och andra förordningar är absolut nödvändiga för upphöjelse och härlighet” (*Millennial Star*, 27 jun 1895, s 405).

Andra förordningar ger oss tröst och vägledning. Prästadsömsförordningar som utförs på rätt sätt åtföljs av en stor andlig kraft som hjälper oss att förändra vårt liv till det bättre.

Vi måste komma ihåg att de välsignelser som utlovas i samband med en förordning endast kan förverkligas genom rättfärdigt leverne.

Uppfordran

1. Vidta speciella åtgärder för att kunna erhålla alla de förordningar som är nödvändiga för upphöjelse.
2. Lev så att du är värdig att utföra prästadsömsförordningar åt andra.
3. Gör varje förordning som du utför för medlemmar i din familj till ett speciellt, heligt tillfälle.

Ytterligare skriftställen

Jakobsbrevet 5:14–15 (äldster har makten att välsigna de sjuka)

Mosiah 13:30 (vikten av att hålla förordningar)

Tredje Nephi 11:32–40 (nödvändigheten av dop och den Helige Anden)

Mormon 9:24 (handpåläggning för välsignande av de sjuka)

Läran och förbunden 20:41 (mottagande av den Helige Andens gåva)

Läran och förbunden 105:33 (begåvningen ska mottas)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. skriva upp på tavlan eller på en plansch de förordningar som är nödvändiga för upphöjelse: Dop, sakramentet, handpåläggning för den Helige Andens gåva, förläsnande av det melkisedekska prästadömet, begåvningen och tempelvigsel
2. skriva upp på tavlan eller på en plansch de förordningar som ger tröst och vägledning: Välsignande av barn, välsignande av sjuka, invigning av olja, patriarkaliska välsignelser, en faders välsignelse, välsignelse till tröst och vägledning samt invigning av gravar
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Märk: Gå inte in på detaljer om hur man utför de olika förordningarna. Denna information kommer att ges i lektion 5.

Hur man utför olika prästadömsförordningar

Lektion 5

Denna lektion är avsedd att lära oss hur vi ska utföra prästadömsförordningar.

Inledning

Herren har sagt till oss: "Var och en skall nu lära sin plikt och med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt" (L&F 107:99). Prästadömsbärare bör veta hur de ska utföra prästadömsförordningar och vara värdiga den Helige Andens vägledning när de utför dem.

Vår förmåga att välsigna andra genom att ge prästadömsvälsignelser beror på vår trofasthet och lydnad. Joseph Fielding Smith sade: "Jag vet . . . att vi skulle se mer av Guds andes verkan, exempelvis helbrägdagörelse, om vi bättre tillämpade dessa grundläggande sanningar." [utövandet av tro på Gud vid utförandet av våra plikter som medlemmar i kyrkan] (*Frälsningens lära*, 2:264).

Vi kan också utträtta mer som prästadömsbärare genom bön. Innan vi utför prästadömsförordningar bör vi söka Herren i bön. Också fasta kan ibland vara nödvändigt. (Se *Prästadömsplikter och välsignelser* del A, lektion 31, "Bön och fasta".) Om vi söker Herren i en anda av bön och fasta och efter bästa förmåga lever enligt vår himmelske Faders lärdomar, kommer Anden att leda oss när vi verkar i prästadömet.

Vilka förordningar kan vi utföra?

Vilka förordningar kan vi utföra genom det prästadömsämbete vi innehar? Använd följande som hjälp i diskussionen.

DIAKONEN

Diakonen deltar i sakramentsförordningen genom att dela ut sakramentet till medlemmarna i kyrkan.

LÄRAREN

Läraren deltar i sakramentsförordningen genom att förbereda sakramentet. Han delar också ut sakramentet när ingen diakon finns närvarande.

PRÄSTEN

Prästen deltar i sakramentsförordningen genom att uttala en välsignelse över brödet och vattnet. Han kan vid behov hjälpa till att göra i ordning och dela ut sakramentet. Efter bemyndigande av biskopen eller grenspresidenten kan prästen förrätta dop, förläna aronska prästadömet och ordinera en broder till ett ämbete inom aronska prästadömet.

DEN MELKISEDEKSKE PRÄSTADÖMSBÄRAREN

Bärare av melkisedekska prästadömet kan utföra alla förordningar inom aronska prästadömet. Dessutom kan de välsigna barn och ge dem ett namn, konfirmera någon till medlem i kyrkan och förläna den Helige Andens gåva, inviga olja, välsigna de sjuka, inviga gravar, ge en faders välsignelse till medlemmar i den egna familjen och ge välsignelser till tröst och vägledning samt förläna melkisedekska prästadömet efter bemyndigande från stavs-presidenten respektive missions-presidenten. Äldster kan ordinera andra till en äldstes ämbete och högpräster kan ordinera andra till högprästens ämbete.

För mer fullständig information om hur förordningar utförs av prästadömet, hänvisas till *Prästadömet's plikter och välsignelser, del A*, lektionerna 5, 6, 7, och 9.

Hur förordningar utförs

Det finns inga bestämda formuleringar för prästadömsförordningar som utförs utanför templet – förutom när det gäller dopet och välsignande av sakramentet. Men sådana förordningar som dop, sakramentet, konfirmation, förlänande av prästadömet eller välsignande av barn, måste utföras på ett värdigt sätt och under ledning av någon som innehar nycklarna. Alla förordningar utförs i Jesu Kristi namn och med prästadömet's myndighet. (Se lektion 3 i denna bok.) När vi utför prästadömet's förordningar bör vi inse att vi representerar Frälsaren.

Välj ut några av följande förordningar. Gå igenom dem i detalj och visa hur man utför dem. Låt eleverna träna på att utföra förordningarna. Om en prästadömsbärare i klassen ska utföra en förordning inom kort så kan ni hjälpa honom genom att gå igenom denna förordning. Märk: Var noga med att bärare av aronska prästadömet inte tränar på förordningar som ska utföras av dem som innehar melkisedekska prästadömet.

Följande information tar upp de vanligaste förordningarna i evangeliet som utförs av prästadömet:

ATT VÄLSIGNA OCH GE NAMN TILL BARN

Endast broder som bär melkisedekska prästadömet, och under ledning av presiderande auktoritet, kan delta i förordningen att välsigna och ge namn till barn (se L&F 20:70). Värdiga fäder som bär melkisedekska prästadömet bör uppmuntras att välsigna sina egna barn.

När en baby ska välsignas samlas bröderna i en ring och håller sina händer under barnet. När de välsignar ett äldre barn lägger bröderna sina händer på barnets huvud. Den person som uttalar välsignelsen –

1. vänder sig till sin himmelske Fader
2. tillkännager att förordningen utförs med melkisedekska prästadömet auktoritet
3. ger barnet ett namn
4. ger en välsignelse enligt Andens ledning
5. avslutar i Jesu Kristi namn.

DOP

Dop kan endast utföras av en värdig präst eller bärare av melkisedekska prästadömet. Prästadömsbäraren ska –

1. stå i vattnet med den person som ska döpas
2. hålla dopkandidatens högra handled i sin vänstra hand (av bekvämlighets- och säkerhetsskäl), och sedan placera sin egen vänstra handled i personens vänstra hand
3. höja höger arm i rätt vinkel
4. nämna personens fullständiga namn och uttala dopbönen (se L&F 20:73)
5. (av bekvämlighet) låta dopkandidaten hålla för sin näsa med höger hand och därefter placera sin högra hand på personens rygg och nedsänka honom helt och hållet
6. hjälpa personen komma upp ur vattnet.

Varje dop måste bevitnas av två präster eller bärare av melkisedekska prästadömet. De ser till att det utförs på ett korrekt sätt. Om bönen inte uttalas på rätt sätt måste den upprepas och personen sänkas ner igen. Om en del av kroppen eller personens klädsel inte täcktes av vatten, måste dopbönen upprepas och personen måste fullständigt nedsänkas.

KONFIRMATION OCH FÖRLÄNANDE AV DEN HELIGE ANDEN

Endast den som bär melkisedekska prästadömet får konfirmera den nya medlemmen och förläna den Helige Anden. Han ska –

1. lägga sina händer på den persons huvud som ska konfirmeras
2. nämna personen vid fullständigt namn

3. ange den auktoritet (melkisedekska prästadömet) med vilken förordningen utförs
4. konfirmera personen som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
5. förläna den Helige Anden genom att till exempel säga "ta emot den Helige Anden"
6. uttala en välsignelse enligt Andens ledning
7. avsluta i Jesu Kristi namn.

SAKRAMENTET

Sakramentet är en mycket helig förordning som administreras under ledning av den prästadömsämbetsman som presiderar vid mötet.

En skiva bröd ska placeras på en ren bricka på ett litet bord. Små glas eller muggar med en liten mängd vatten i varje ska också placeras på bordet. Det bör finnas tillräckligt med glas eller muggar så att det räcker till varje person som är närvarande. Brödet och vattnet ska täckas med en ren vit duk. Brödet ska avtäckas innan det välsignas och brickan täckas över igen så snart brödet delats ut. Samma procedur ska följas när det gäller vattnet.

Under sakramentspsalmen ska prästadömsbäraren bryta brödet i bitar. Efter psalmen knäböjer prästadömsbäraren och uppsänder välsignelsen över brödet (se L&F 20:77). Brödet som har välsignats delas sedan ut till kyrkans medlemmar.

När brödet delats ut knäböjer prästadömsbäraren och uppsänder välsignelsen över vattnet (se L&F 20:79, byt ut ordet *vin* mot *vatten*). Vattnet som har välsignats delas sedan ut till kyrkans medlemmar.

Sakramentsbönerna uppenbarades av Herren och prästadömsledaren ska se till att de uttalas på ett korrekt sätt. Om prästadömsledaren är tvungen att korrigera ett misstag ska han vara noga med att inte genera någon eller göra så att blickarna vänds bort från förordningens heliga natur.

Sakramentet bör dukas av bordet så snart som möjligt efter mötets slut. Det bröd som finns kvar kan lämpligen användas som mat.

Präster eller innehavare av melkisedekska prästadömet kan välsigna sakramentet. Lärare och diakoner har inte auktoritet att göra detta (se L&F 20:58). Diakoner, lärare, präster och bärare av melkisedekska prästadömet kan utses att dela ut sakramentet. De personer som deltar bör uppträda på ett sätt som återspeglar heligheten i den förordning som utförs.

FÖRLÄNANDE AV PRÄSTADÖMET OCH ORDINATION TILL ÄMBETE INOM PRÄSTADÖMET

Ordinationer till ämbeten inom aronska prästadömet utförs av eller under ledning av vederbörlig prästadömsledare. Präster kan agera som språkrör vid ordinationer till ämbeten inom aronska prästadömet under ledning av prästadömsledaren. Ordination till ett ämbete inom melkisedekska prästadömet utförs av eller under ledning av stavens eller missionens president.

Den officierande prästadömsbäraren ska –

1. lägga sina händer på personens huvud
2. nämna personen vid fullständigt namn
3. tillkännage med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet eller aronska prästadömet) som förordningen utförs
4. förläna melkisedekska prästadömet eller aronska prästadömet såvida detta inte tidigare förlänats
5. ordinera till angivet ämbete inom melkisedekska prästadömet eller aronska prästadömet och ge de rättigheter, krafter och den auktoritet som tillhör detta ämbete
6. uttala välsignelsen enligt Andens ledning
7. avsluta i Jesu Kristi namn.

INVIGNING AV OLJA

Olivoljan måste invigas innan den används för att smörja de sjuka. Olivolja av god kvalitet bör inköpas och män som bär melkisedekska prästadömet ska inviga den för dess heliga ändamål. Ingen annan form av olja ska användas.

Prästadömsbäraren ska –

1. hålla upp den öppnade behållaren med olivolja
2. vända sig till vår himmelske Fader som i bön
3. tillkännage med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet) oljan invigs
4. inviga oljan (inte oljebehållaren) och välsigna den till att smörja och välsigna sjuka och betryckta
5. avsluta i Jesu Kristi namn.

ATT SMÖRJA OCH VÄLSIGNA SJUKA

Denna förordning utförs i två delar: smörjelsen och beseglingen.

Smörjelsen utförs av någon som bär melkisedekska prästadömet. Han ska –

1. smörja en liten mängd olja på den sjukes hjässa
2. lägga sina händer på den sjuke personens huvud och nämna personen vid namn
3. tillkännage med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet) som förordningen utförs
4. tala om att han smörjer med invigd olja
5. tala om att han handlar i Jesu Kristi namn.

I allmänhet beseglar två eller flera bärare av melkisedekska prästadömet smörjelsen. De lägger sina händer på den sjuka personens huvud och en av dem agerar språkrör. Han –

1. nämner den sjuke vid namn
2. tillkännager med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet) som förordningen utförs
3. beseglar och bekräftar den smörjelse som redan ägt rum
4. uttalar en välsignelse enligt Andens ledning
5. avslutar i Jesu Kristi namn.

En person behöver inte upprepade gånger smörjas och välsignas för samma sjukdom. Om en prästadömsbärare blir ombedd att administrera ett flertal gånger för samma sjukdom behöver han vanligtvis inte utgjuta oljan efter första gången, men han kan ge en välsignelse med handpåläggning och prästadömet auktoritet.

INVIGNING AV GRAVAR

Invigning av gravar ska göras av någon som bär melkisedekska prästadömet och som utsetts av biskopen eller grens-presidenten efter samråd med familjen. Han ska –

1. vända sig till vår himmelske Fader som i bön
2. tillkännage med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet) som förordningen utförs
3. inviga och helga begravningsplatsen som en viloplats för den avlidnes kropp
4. be till Herren, om så är lämpligt, att denna plats ska vara helgad och beskyddad fram till den tid då kroppen ska uppstå och återföras med anden
5. be Herren trösta familjen och i övrigt tala enligt Andens ledning
6. avsluta i Jesu Kristi namn.

EN FADERS VÄLSIGNELSE OCH VÄLSIGNELSER TILL TRÖST OCH RÅD

Fäder (för sina familjer) och andra som bär det melkisedekska prästadömet kan ge välsignelser till tröst och råd. Fäder kan ge sina barn välsignelser vid särskilda tillfällen, såsom när barnen ska göra militärtjänst, studera på annan ort eller gå på mission. En familj kan bevara faderns välsignelse bland familjens uppteckningar, men den förvaras inte av kyrkan. En faders välsignelse ges på samma sätt som en välsignelse till tröst och råd.

Den som ger en välsignelse av detta slag ska göra det enligt följande mönster –

1. lägga händerna på den persons huvud som ska välsignas
2. nämna personen vid fullständigt namn
3. tillkännage med vilken auktoritet (melkisedekska prästadömet) som förordningen utförs
4. uttrycka tacksamhet, ge råd, uppmuntra och ge löften enligt Andens ledning
5. avsluta i Jesu Kristi namn.

Låt varje bärare av melkisedekska prästadömet inviga litet olivolja åt sig själv och åt andra i klassen som kan behöva det i sina hem.

Avslutning

Som prästadömsbärare bör vi förbereda oss för tillfällen då vi behöver utföra förordningar. Att vara redo att utföra prästadömsförordningar innebär att vi lever enligt buden efter bästa förmåga och att vi vet hur vi ska utföra förordningarna. En sådan förberedelse ger både oss själva och andra välsignelser.

Uppfordran

1. Studera hur man utför olika förordningar. Sätt som mål att lära dig en förordning varje vecka.
2. Tänk på ett område i ditt liv där du kan förbättra din värdighet att utföra prästadömsförordningar. Bestäm dig för att förbättra dig inom det området.

Ytterligare skriftställen

Matteus 3:13–16 (Jesu dop)

Markus 6:13 (sjuka smörjes med olja)

Markus 16:17–18 (lägga sina händer på de sjuka)

Jakobsbrevet 5:14–16 (kyrkans äldster smörjer de sjuka)

Tredje Nephi 11:22–26 (sättet att döpa)

Moroni 2:2 (den Helige Anden förlänas genom handpåläggning)

Läran och förbunden 42:11 (män ska ordineras av dem som har myndighet)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom *Prästadöms plikter och välsignelser, del A*, lektion 4, "Prästadömskvorumet", och lektion 31, "Bön och fasta"
2. skaffa ett antal flaskor med ren olivolja i – en för varje familj som finns representerad i klassen. På det sättet kan varje familj ha en flaska med invigd olja som kan användas av bärare av melkisedekska prästadömet när de ger välsignelser
3. höra dig för med eleverna om någon förordning ska utföras den närmaste tiden. Var beredd på att gå igenom förordningarna noga
4. gå snabbt igenom första delen av lektionen och ägna större delen av lektionstiden åt att ta upp hur man utför olika förordningar
5. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss förstå och uppfylla våra kallelser som hemlärare.

Inledning

Som lärare, präster, eller bärare av melkisedekska prästadömet, kan vi bli kallade att verka som hemlärare. Att hedra sin prästadömskallelse innebär bland annat att man undervisar, vakar över och hjälper kyrkans medlemmar. Hemundervisning ger oss denna möjlighet.

Vi kallas av prästadömsledarna att vara hemlärare. I organiserade grenar och församlingar görs detta av ledarna för melkisedekska prästadömetns kворum efter samråd med biskopen eller grens-presidenten. Två prästadömsbärare verkar som hemlärarkamrater. Det förväntas att de regelbundet ska besöka de medlemmar som de tilldelats.

Visa bild 6-a, "Hemläraren kallas av sin kворumledare".

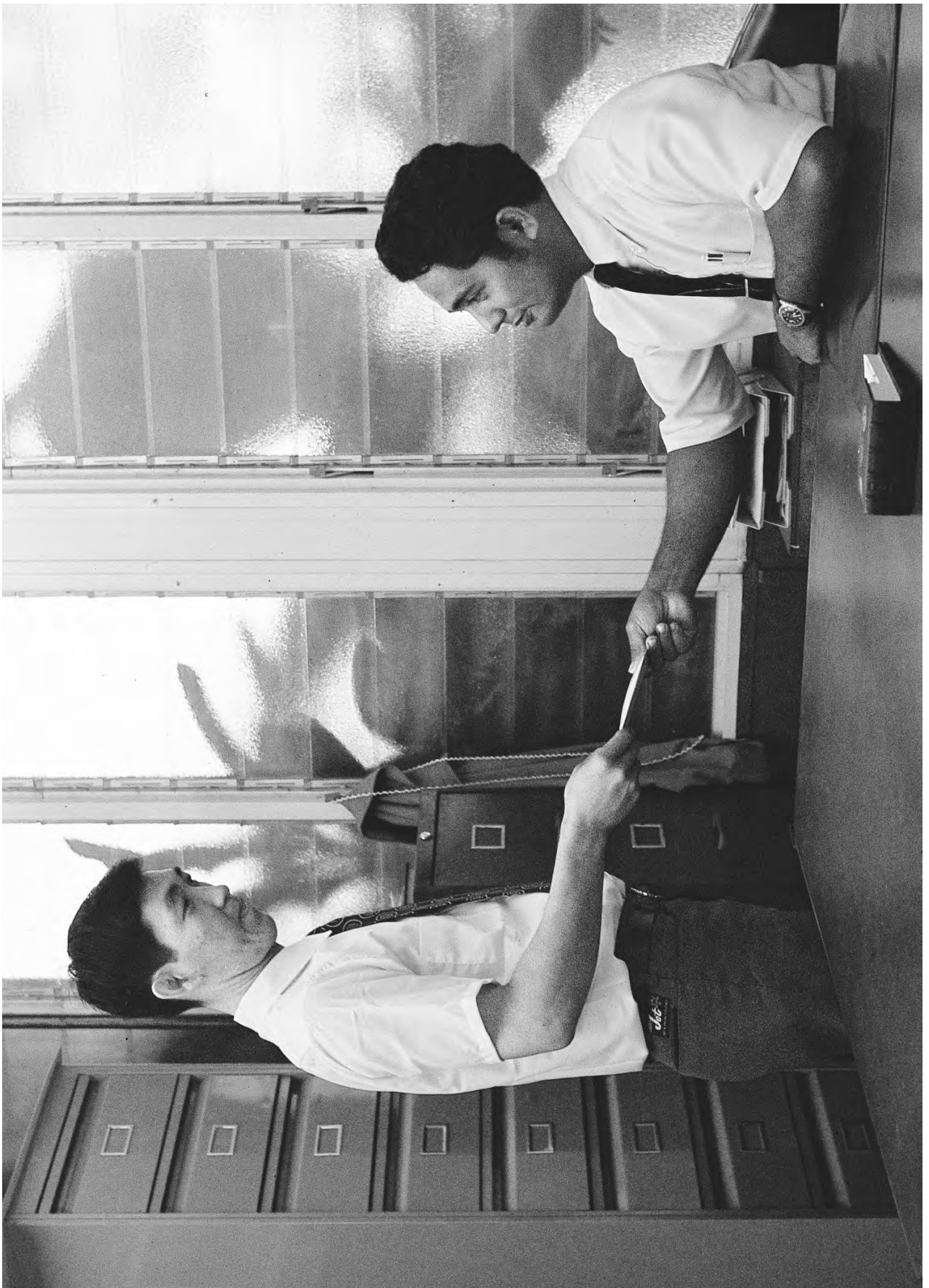
Äldste Boyd K Packer sade en gång: "Jag har hört män säga som svar på frågan vad de har för ämbete i kyrkan: 'Jag är bara hemlärare.'" Han förklarade sedan att hemundervisningen är en av de viktigaste prästadömsuppgifterna i kyrkan. Hemlärarna ska vaka över hjorden. De utses att tjäna där det har som störst betydelse. De är Herrens tjänare" ("Guds folk i Sions gård", *Nordstjärnan*, jul 1973, s 274).

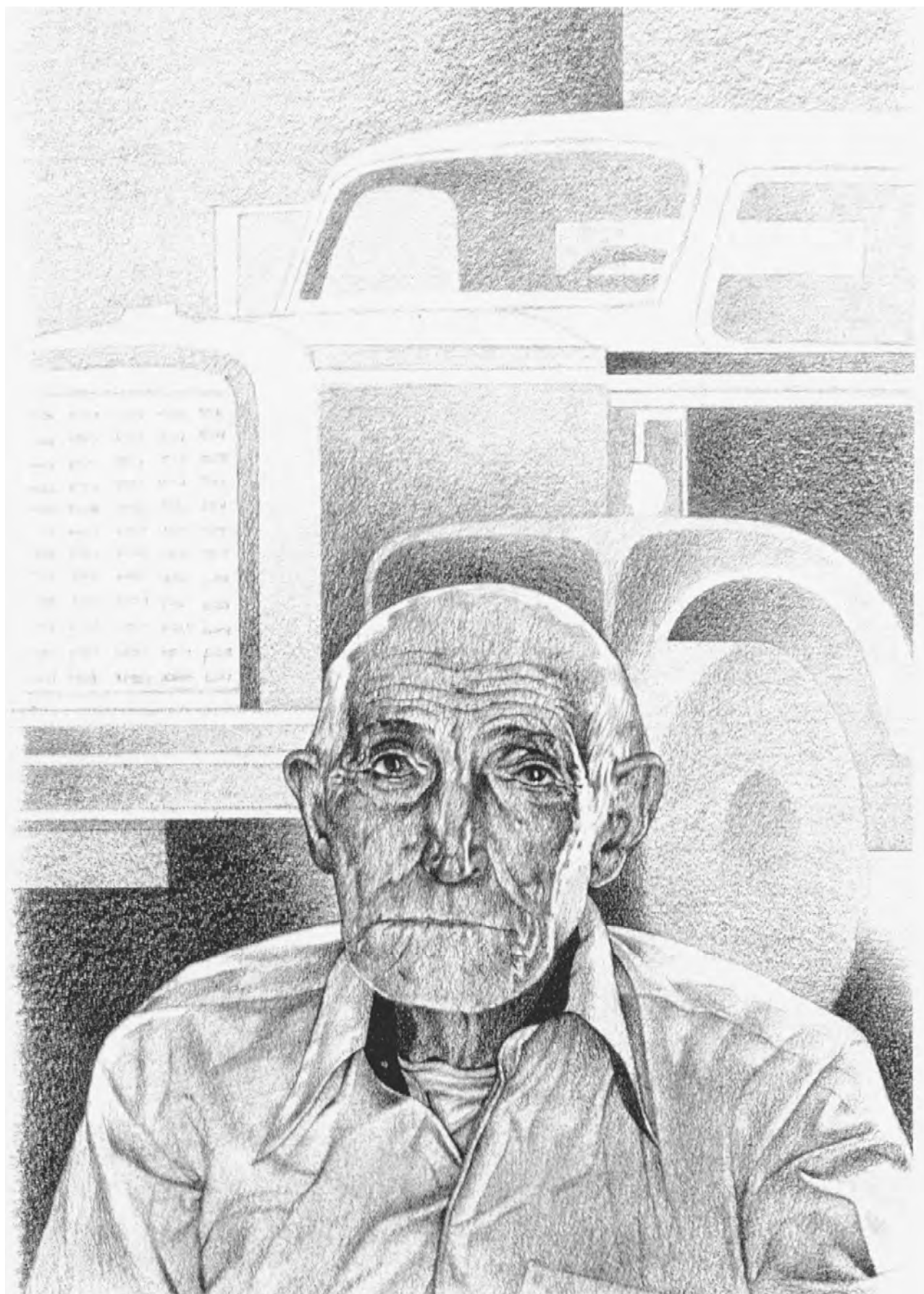
Hemlärare – Herrens tjänare

Vikten av hemundervisning åskådliggörs i en berättelse som återges av broder Earl Stowell. Han och hans hemlärarkamrat hade tilldelats vissa mindre aktiva familjer som de skulle besöka. Broder Stowell berättar:

"Några dagar senare . . . stod vi framför denna speciella dörr. Eftersom jag är kortvuxen brukar jag få böja huvudet bakåt när jag ska se . . . Men den här gången fick jag böja mig ner, då dörren öppna-

6-a, Hemläraren kallas av sin kворumledare

des, för där (i dörröppningen) stod en man som inte kunde vara mer än 1.50 meter lång.”

Visa bild 6-b, "Lille Ben".

Han var mager och gammal, men hans raka hållning och energiska rörelser visade att han bar sina år med heder. Det var brett mellan hans ögon som var små och genomträngande. Munnen, som satt långt ner, var som ett rakt streck (från öra till öra), åtminstone verkade det så. Hans hy var som narvat läder.

Vi sade att vi var grannar och medlemmar av kyrkan, att vi hade kommit för att stifta hans bekantskap. Det verkade som om han kände sig olustig när han bjöd oss att komma in i ett litet vardagsrum välförsett med askkoppar ... Han sade att han körde lastbil. Jag gissade att det var en pickup men det visade sig vara en stor sopbil. Det förvånade mig.

'Chaufförer brukar vara kraftiga. Hur ...'

Han avbröt mig. 'Jag har en stor skiftnyckel på sätet bredvid mig. Det vet de andra karlarna om. Det gör oss jämställda.' ...

Allt eftersom månaderna gick började vi se fram emot att träffa Ben. En kväll då vi besökte honom, var han trött efter sina körningar så vi stannade bara en liten stund. När vi stod vid dörren, tittade lille Ben upp och frågade: 'När ska du börja tala om det som jag borde göra – sluta röka, börja komma till prästadömet och kyrkan och allt sådant?'

'Ben', sade jag till honom, 'vi skulle vara gladare om du gjorde de sakerna, men det är ditt beslut. Vi skulle bara förolämpa dig om vi försökte tala om för dig det du redan känner till. Vi besöker dig därför att – tja, därför att vår familj behöver dig.' Han höll hårt i min hand ...

Han ringde senare den veckan och frågade: 'När börjar prästadömsmötet?' Jag talade om för honom när, och erbjöd mig att hämta honom så att vi kunde ha sällskap.

'Nej, jag vet vägen och ingen behöver köra mig dit jag bör vara.'

Han stod utanför kyrkan. 'Jag borde kanske inte gå förrän jag slutat röka', sade han. Jag talade om för honom att det skulle vara lättare att göra det med Herrens hjälp. Han sade: 'Jag har rökt sedan jag var åtta år och jag är inte säker på att jag kan sluta.' Jag sade att jag trodde att han kunde det.

Han fick snart smeknamnet lille Ben, och trots sin längd och sin ålder och det faktum att han nästan helt saknade formell skoling, fick han snart riktiga vänner och var mycket engagerad i alla projekt som äldstestyrelsen satte igång med.

Några kvällar senare ringde han. 'Jag måste få tala med dig.' På hans röst verkade det som om han var på gränsen till hysteri. 'De vill att jag ska bli hemlärare. Det går inte. Jag röker och jag vet inte någonting. Hur skulle jag kunna undervisa folk om sådant som jag inte vet själv? ... Vad ska jag göra?'

Jag blev också uppskakad. Lille Ben betydde så mycket för oss och vi ville inte förlora honom igen. Inom mig började jag be så intensivt jag kunde. Sedan tog jag ett djupt andetag och började: 'Ben, har vi någonsin försökt tala om för dig vad du ska göra?'

'Nej, ni visade bara att jag betydde någonting för er, ni fick mig att känna mig betydelsefull. Det var därför som jag började gå i kyrkan.'

När vi träffade dig, träffade vi någon som var värd alla våra ansträngningar. Kan du nu kontakta dessa människor och tänka på hur betydelsefulla de är? Kan du tala om för dem att de är så betydelsefulla att du skulle vilja sitta ner tillsammans med dem då och då och berätta om någonting som du har funnit vara värdefullt för dig; att du vill dela med dig av det till dem?'

Det var tyst en lång stund och sedan sade han: 'Minsann ska jag göra det!'

Efter arbetet körde jag ofta den gatan där flera av Bens familjer bodde. Alla var definitivt mindre aktiva, de flesta var gifta med icke medlemmar och de flesta hade inte varit i kyrkan på många år. En kväll såg jag lille Ben bära på den största vattenmelon jag någonsin sett. Hans fingrar var sammanflätade under den och varje steg var en ansträngning. Han var tre kvarter från affären. När jag körde förbi gick han in i en av villorna.

När jag träffade honom nästa gång nämnde jag detta. Han tittade ner: 'På vägen hem gick jag förbi en affär. Jag började tänka på de där barnen. Deras pappa är arbetslös. Det är svårt att få tag på vattenmeloner och de är dyra i år. Jag visste att barnen inte hade fått någon. Och för att vara säker på att alla barnen skulle få så mycket de ville, köpte jag den största melonen i affären.'

Senare såg jag honom promenera i rask takt i den ljumma kvällen med ett stort födelsedagskort i handen. Han förklarade senare: 'Den här lilla flickan har bara bröder. De får all uppmärksamhet. Så jag tänkte att om jag tog med mig ett kort till henne i stället för att posta

det, skulle hon förstå att hon var betydelsefull. Det var på samma sätt för några veckor sedan på ett annat ställe. Några barn hade ryckt av armen på en docka. Det var bara den lilla flickan som tycktes bry sig om det. Jag tog med mig dockan hem och lagade den. Den blev bra. Det tog visserligen hela kvällen men det var det värt, det kände jag när jag gick tillbaka med den. När jag går dit nu för tiden, tar hon fram sin docka och sätter sig på golvet framför mig och lutar sitt huvud emot mig.' Jag tyckte mig märka på hans röst att han var rörd.

Kort därefter fick jag ett trevligt telefonsamtal. 'En liten flicka som jag undervisar ska döpas.' Det var ett påtagligt resultat av hans hemundervisning. Jag var också glad ...

Under de senaste fem åren, hade inte dessa familjer haft någon kontakt med kyrkan förutom genom hemlärare och oregelbundna besök genom besökslärarinnor. Men åtta gånger under de tre åren ringde lille Ben, med stor entusiasm, för att berätta att ett barn skulle välsignas, att någon skulle döpas eller att någon pojke skulle avancera inom prästadömet. Jag frågade hur det kom sig att han kunde påverka deras liv på det sättet. 'Jag gjorde bara som du sade. Jag låter dem veta att jag inte är bättre själv och att jag inte har kommit för att tala om för dem vad de bör göra. Jag kommer därför att Herren har dukat ett andligt bord för sin familj och när de inte sitter ner tillsammans med oss, utan lämnar en tom plats vid bordet, är familjen inte fulltalig.'

När församlingsundervisningen ändrades till hemundervisning, behövde vi bara använda oss av lille Ben som exempel" ("Lille Ben", *Nordstjärnan*, maj 1978, s 13–16).

Vilket var nyckeln till framgången för lille Bens hemlärare? Hur använde lille Ben samma nyckel när han själv verkade som hemlärare?

Hemlärarens ansvar

Visa bild 6-c, "Hemlärare är kallade att besöka familjer".

Det var Herren som gav hemlärarna deras ansvar att besöka medlemmarnas hem och uppmuntra dem att be och uppfylla sina familjeplikter. Han har kallat detta att vara "väktare" som tar hand om och vakar över hans barn (se Jer 31:6; Hes 33:1–9).

President Harold B Lee sade att hemlärarna bör inse att deras uppgift är att vaka över, stärka och hjälpa medlemmarna att utföra sina plikter. Han bad prästadömsledarna att de skulle ändra betoningen på hemlärarens roll från att vara lärare som håller lektioner, till att vara väktare som vakar över kyrkan. När vi förstår denna tanke kom-

mer vi att kunna ge den slags hemundervisning som ger resultat. (Se regionrepresentanternas seminarium, apr 1972, s 8.)

Vad innebär det att vara väktare för kyrkan? Varför är det viktigt att de familjer som vi är hemlärare för vet att vi bryr oss om dem, innan vi försöker undervisa dem? (Hänvisa till berättelsen om lille Ben.)

Som hemlärare representerar vi biskopen eller grens-presidenten i de familjer, eller enskilda personer som vi undervisar. Som sådana ska vi regelbundet delta i personliga prästadömsintervjuer med våra prästadömsledare om våra hembesök och de behov som våra familjer har. Naturligtvis ska vi omedelbart rapportera för våra prästadömsledare om sjukdom eller problem uppstår i någon av våra tilldelade familjer och inte vänta på att bli intervjuad.

Familjer behöver hemlärare

Som hemlärare måste vi fundera över behoven hos de medlemmar som vi blivit tilldelade. Vi bör ta reda på vilka behov både den enskilde och familjen har och sedan göra besök för att bygga upp själar – inte bara för att besöken måste göras. Vi måste känna kärlek till var och en och längta efter att få hjälpa till. Vi bör hjälpa de behövande att utveckla mod och styrka.

Be klassen ange behov som de flesta familjer har. Skriv upp deras svar på tavlan. Skriv upp andra behov allteftersom de nämns i lektionen.

Varje familj i kyrkan behöver vår himmelske Faders Ande. President David O McKay sade: "Som hemlärare är det vår plikt att föra in den gudomliga andan i varje hem och hjärta" (citerad av president Marion G Romney, "Hemlärarnas ansvar", *Nordstjärnan*, okt 1973, s 411). För att hjälpa våra tilldelade familjer undfå Anden, bör vi uppmuntra dem att hålla hemafton, familjebön och personlig bön samt delta aktivt i kyrkans arbete (se L&F 20:53–55).

Ett annat behov som varje familj har är att få hjälp när någon familjemedlem är sjuk. Herren har gett oss rådet att vi i tider av sjukdom ska "kalla till [oss] församlingens äldste". Som hemlärare bör vi veta när någon i de familjer vi blivit tilldelade är sjuka och vara värdiga och redo att välsigna dem om de ber om det. (Se Jak 5:14–15.)

Alla människor och alla familjer får genomgå svårigheter här i livet och blir ibland modfällda. Som hemlärare bör vi ödmjukt utvärdera behoven hos den enskilde och familjen och tänka ut sätt att stödja, uppmuntra och hjälpa de föräldrar, barn och ensamstående vuxna

vi tilldelats, på alla de sätt vi kan. Att bara erbjuda sig att hjälpa till är inte tillräckligt.

Både familjer och enskilda behöver hemlärare. Även om de ibland inte förstår det så behöver de det. Om vi som hemlärare är ödmjuka och flitiga i att söka vägar att hjälpa enskilda och de familjer som vi tilldelats, kommer vi att få inspiration och vägledning så att vi kan ge dem de välsignelser de behöver.

Hur uppfyllde lille Ben sina hemlärarfamiljers behov?

Följande berättelse visar hur en god hemlärare hjälpte en familj.

"Broder och syster Robertson . . . var ett ungt, aktivt par i kyrkan som inte höll familjens hemafton eller familjebön eftersom 'vi bara är två'. Vi hade haft lektioner om dessa ämnen och uppmuntrat dem, men till ingen nytta . . .

Under de följande två veckorna träffades min kamrat och jag flera gånger för att diskutera våra familjers eventuella behov. Vi slog fast vilka saker som vi trodde behövde vår särskilda uppmärksamhet. Och under vårt nästa besök försökte vi på det nya sättet. Till broder och syster Robertson sade vi inte: 'Vad kan vi göra för att hjälpa till?'; utan i stället: 'Vill ni inte komma hem till oss nästa torsdag och ha en särskild familjens hemafton tillsammans med oss?' . . . De svarade: 'Javisst, tack!' . . .

Efter ett sakramentsmöte nyligen kom broder och syster Robertson fram till mig och delade med sig av sina vittnesbörd. De berättade för mig hur mycket lyckligare deras hem blivit sedan de började ha familjebön och familjens hemafton" (Don B Center, "Den dag då vi började fungera som hemlärare", *Nordstjärnan*, maj 1979, s 37, 39).

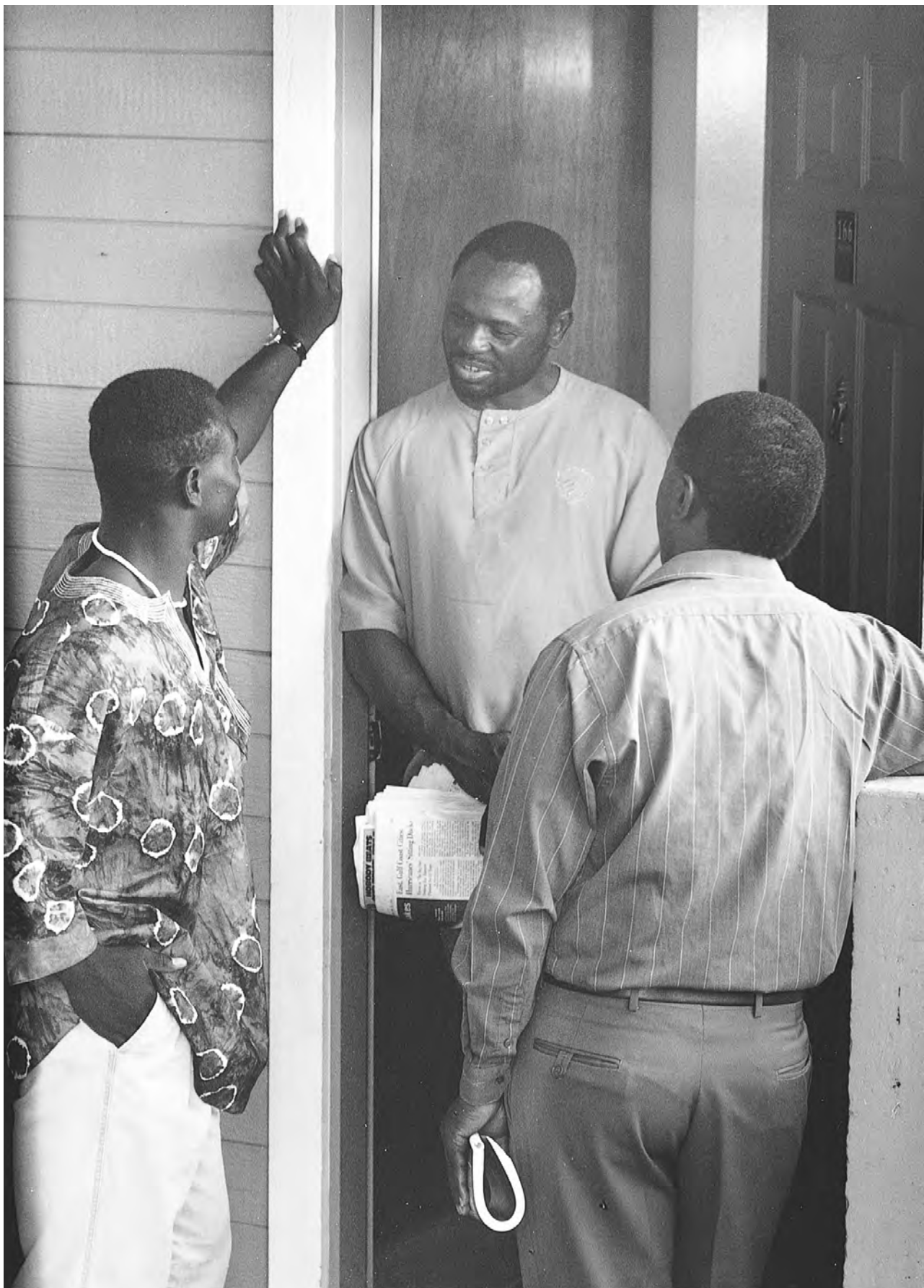
Hjälp fäderna

Visa bild 6-d, "Hemlärarna ska stödja fadern i hans uppgift att leda sin familj".

Jesu Kristi kyrka har upprättats för att frälsa familjer, inte bara den enskilda människan. Fadern, såsom familjens överhuvud, har det huvudsakliga ansvaret att leda sin familj mot upphöjelse. Hemlärarna måste förstå denna princip för att kunna vara effektiva. Som hemlärare måste vi inse att vi är kallade att hjälpa fadern, eller den som är familjeöverhuvud, i att leda familjen mot fullkomlighet.

Ett av de bästa sätten att få reda på hur vi kan hjälpa till är att först ha ett personligt samtal med fadern eller familjens överhuvud. Vid detta tillfälle kan vi be familjens överhuvud att taia om vilka behov

6-d, Hemlärarna ska stödja fadern i hans uppgift att leda sin familj

familjen har och vad han skulle vilja att vi gör för att hjälpa honom uppfylla dessa behov.

Följande berättelse visar hur två hemlärare arbetade genom fadern.

”Samuel Bowen var inte medlem i kyrkan. Hans fru och barn var medlemmar och på grund av detta gjordes många besök från bior-
ganisationerna samt av hemlärarna hos familjen Bowen. Detta resul-
terade i att broder Bowen brukade ursäkta sig och inte vara med
under besöken. Dessa besök riktades direkt till dem i hemmet som
var medlemmar i kyrkan.

Under de två senaste åren har en ny hemlärare, broder Vall, blivit
tilldelad denna familj. Efter det att broder Vall blivit bekant med dem
kände han mycket starkt att han borde koncentrera sina ansträng-
ningar på familjens överhuvud – broder Bowen. Påföljande måna-
der gjorde han detta på ett målmedvetet och genomtänkt sätt. Han
bestämde till exempel aldrig någon tid för besök genom syster
Bowen utan genom broder Bowen ... Under dessa besök frågade
han hur han skulle kunna vara till hjälp för var och en i familjen. Till
en början tog broder Bowen avstånd från detta hänsynstagande till
honom eftersom det bröt mot det mönster som han var van vid, men
så småningom började han känna uppskattning för broder Vall.
Många vänskapsvisiter gjordes hos familjen, men det var sällan som
hemlärarna gav ett direkt budskap om evangeliet.

En kväll talade broder Vall på tu man hand med broder Bowen i den-
nes vardagsrum. Han frågade: 'Samuel, hur kan det komma sig att
du som har en sådan fin familj i kyrkan och som tar del av all dess
verksamhet inte har övervägt att ansluta dig till kyrkan?' Det svar
broder Vall fick gjorde honom häpen: 'Jag tror inte att någon har frå-
gat mig om jag är intresserad. Faktum är att jag har läst en hel del
litteratur om kyrkan och jag tror som ni.'

En månad senare blev Samuel Bowen döpt in i kyrkan och i dag har
hans familj blivit besegrad i templet” (*Och när du en gång har
omvänt dig, så styrk dina bröder* [Melkisedekska prästadömetts per-
sonliga studievägledning, 1974], s 223–224).

Låt en hemlärare bära sitt vittnesbörd om hemundervisning. Be sedan en far att bära
sitt vittnesbörd om hur hemundervisningen har påverkat hans familj.

Avslutning

Som hemlärare får vi ansvaret för vissa familjer i kyrkan. Vi ska
besöka dem regelbundet, undervisa dem om evangeliet och upp-
muntra dem att leva rättfärdigt. För att kunna uppfylla vår kallelse,
måste vi utveckla kärlek till varje familjemedlem. Vi måste också

ödmjukt arbeta med överhuvudet i varje familj för att få fram vilka behov som familjen har och hjälpa den att uppfylla dessa.

Uppfordran

1. Begrunda under bön ditt ansvar som hemlärare.
2. Bestäm dig för hur du kan –
 - a. bli bättre som hemlärare
 - b. hjälpa din kamrat att bli en bättre hemlärare
 - c. arbeta med fadern i varje tilldelad familj
 - d. uppfylla enskilda familjemedlemmars behov.
3. Diskutera med din familj hur ni kan hjälpa era hemlärare. Du vill kanske läsa berättelsen om hemlärarbesöket hos profeten Joseph Smith i *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, lektion 6, under "Lärarens plikter".

Ytterligare skriftställen

Johannes 21:15–17 (vi är befallda att undervisa varandra)

Efesierbrevet 5:23 (mannen är familjens överhuvud)

Andra Timotheosbrevet 2:2 (de trofasta ska undervisa varandra)

Första Petrusbrevet 5:1–4 (äldsternas ansvar)

Läran och förbunden 46:27 (gåvan att urskilja ges till hemlärarna)

Läran och förbunden 84:106 (de starka ska uppbygga de svaga)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. studera Läran och förbunden 20:46–47, 51–55
2. inbjuda i slutet av lektionen –
 - a. en hemlärare som bär sitt vittnesbörd om hemundervisningen
 - b. en far som bär sitt vittnesbörd om hur hemundervisningen påverkat hans familj
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Den enskildes och familjens beredskap

Lektion 7

Denna lektion bör hjälpa oss att förstå principerna för den enskildes och familjens beredskap och hur vi följer dessa.

Inledning

Den 9 februari 1971, "fick de heliga i San Fernando Valley i Kalifornien vara med om en jordbävning. Syster Ina Easton beskriver vad som hände i hennes familj:

'Från tidigt på tisdagsmorgonen den 9 februari – kort efter jordbävningen – till sent på fredagseftermiddagen den 12 februari, hade vi 17–22 gäster i vårt hem att ta hand om. Under den tid de var hos oss hade vi ingen gas till värme eller matlagning och inte tillräckligt med vatten, under ett dygn hade vi heller ingen el.

... Det var en verklig utmaning att med begränsade utrymmen ta hand om så många. Vi kunde efter omständigheterna klara av det tack vare våra underbara gäster och kyrkans förrådsplan för mat och vatten ... Alla affärer i närheten var förstörda. Vägarna var förstörda. Vi kunde inte komma till någon livsmedelsaffär. Vi var glada och tacksamma för den mat och det vatten vi hade lagrat ...

Vi lärde oss många saker. Bland annat vad som var bra att ha i förrådet: Tvål och rengöringsmedel som löser sig i kallt vatten, gamla handdukar ... toalettpapper och pappershanddukar, tandborstar och tandkräm ... Hur är det med extra kläder – ett ombyte till varje familjemedlem? Första förbandsartiklar är ett måste. Vi hade skärsår på fötterna och skador överallt. En del av dem var inte allvarliga, men de blev det därför att det inte fanns förbandsartiklar att sköta om dem med. Många barn grät därför att de var hungriga och hade det obekvämt. Spädbarnen var särskilt ledsna. Med barnmat, flaskor, filter, mjölk och engångsblöjor hade det varit stor skillnad. ... Något som en del människor glömde i brådskan var hjärtmedicin och medicin för diabetiker. I en del fall blev det verkligen tragiskt.

Vi upptäckte att ett bärbart gaskök är värdefullt att ha. Bränslet till ett sådant är säkert och lätt att förvara. En gaslykta eller en fotogenlampa ger ett underbart sken när det inte finns någon ström ...

Det finns mycket mer att säga, men det viktiga för oss alla är att komma ihåg att Herren har sagt till oss att ha ett förråd av mat, vatten, kläder och pengar, för en dag kommer vi att behöva dem. Mitt vittnesbörd är att vi verkligen behövde dem. Genom att vi lydde våra ledares bud, hade vi tillräckligt mycket för att dela med oss av till våra underbara vänner och medlemmar i församlingen vilka blev tvungna att lämna sina hem” (*Hjälpföreningens studiekurs 1977–78*, s 97–98).

Herrens plan

Herrens plan för att ge kyrkans medlemmar oberoende och trygghet är enkel. Planen kräver att vi gör vårt bästa för att tillgodose våra personliga behov och familjens behov. Detta innebär att utveckla goda arbetsvanor, leva sparsamt, lägga upp ett hemförråd av de saker som är nödvändiga för att vi ska kunna klara oss minst ett år, förutse våra framtida behov och planera för dem, samt bevara vår självaktning.

Grundläggande i Herrens plan är principen om arbete. Han förväntar att vi alla ska vara så oberoende som möjligt när det gäller att sörja för våra egna behov. Kyrkans främsta syfte är faktiskt att vi ska kunna hjälpa oss själva. Beredskap börjar därför med den enskilde och familjen i hemmet.

Låt en elev göra en sammanfattning av lektion 37, "Familjens olika ansvar", från *Evangeliets principer*.

Vem eller vilka har det främsta ansvaret att sörja för våra nära anhörigas behov?

”När vi talar om familjeberedskap bör vi tänka på förutsedda, nästan förmodade behov vilka kan tillgodoses genom kloka förberedelser. Även verkliga nödsituationer kan mildras genom klok planering” (H Burke Peterson, "The Family in Welfare Services", *Welfare Services Meeting*, apr 1975, s 5).

Om vi inte kan sörja för våra egna behov bör vi först vända oss till våra släktingar för att få hjälp. Medlemmar i kyrkan, som är handikappade eller har andra problem som hindrar dem att ta hand om sig själva, kan till exempel behöva mer hjälp än deras familjer kan ge. Då bör släktingar ombedjas att bistå familjen. Om denna hjälp inte är tillräcklig, kan kyrkan bistå dem.

God förberedelse hjälper oss inte bara att ta hand om oss själva, utan även att bistå andra som behöver hjälp. Detta är Herrens plan – vi tillväxer andligen genom att osjälviskt ge av oss själva, vår tid och våra talanger för att hjälpa andra.

Varför vill vår himmelske Fader att vi ska ta hand om oss själva och våra familjer om vi kan det? Ska vi låta andra sörja för våra behov?

Hur tillväxer vi andligen genom att hjälpa de behövande?

Att förbereda våra familjer

Ställ upp planschen "Den enskildes och familjens beredskap" (bild 7-a) framför klassen. (Den kan också ritas av på skrivtavlan.)

Genom sina profeter har Herren sagt att vi ska förbereda oss på att ta hand om våra nuvarande och framtida behov på sex olika sätt:

1. Producera och lagra mat samt anskaffa andra förnödenheter
2. Äta rätt och motionera
3. Vara glada och hålla sams med varandra och Gud
4. Läsa och inhämta kunskap
5. Skaffa utbildning för att få bättre yrkesmöjligheter
6. Använda pengar på ett klokt sätt

PRODUCERA OCH LAGRA MAT OCH ANSKAFFA ANDRA FÖRNÖDENHETER

I vissa länder är det inte tillåtet att lagra mat. Men i de länder där det är tillåtet bör varje person eller familj, när det är möjligt, ha tillräckligt med mat, för att täcka grundläggande behov, för minst ett år. Detta innebär att vi bör producera och lagra mat (se lektion 16 som handlar om trädgårds-skötsel) och sedan använda och ersätta denna mat för att undvika att den blir förstörd. (Det är detta som menas med att matförrådet *roterar*.) Vi bör också känna till hur man tillverkar kläder och bör, om möjligt, lagra bränsle och sjukvårdsartiklar. Genom att vi producerar och lagrar mat och andra förnödenheter kan vi ta hand om oss själva, våra familjer och andra som behöver hjälp. (Se *Prästadömets plikter och välsignelser, del A, lektion 22, "Hemproduktion och hemförråd"*.)

Vad kan vi göra för att öka vår beredskap när det gäller hemproduktion och hemförråd?

ÄT RÄTT OCH MOTIONERA

För att hålla oss så friska och starka att vi kan klara av nödsituationer måste vår familj äta näringsrik mat. Det var av denna anledning som Herren gav oss visdomsordet (se L&F 89). Detta kapitel innehåller råd om god hälsa och utlovar välsignelser när vi efterlever hälsolagen. För att undvika sjukdomar måste vi också hålla våra hem och trädgårdar rena och låta vaccinera oss på det sätt som föreskrivs i

7-a, De sex områdena för den enskildes och familjens beredskap

Den enskildes och familjens beredskap (plansch)

vårt område. Vi bör se till att vi motionerar regelbundet, håller oss rena och i övrigt lever så att vi bevarar en god hälsa.

Hur kan vi förbättra familjens hälsa?

VAR GLADA OCH LEV I GOD SÄMJA MED VARANDRA OCH GUD

Vi är bättre socialt och känslomässigt förberedda när vi accepterar livets sorger och problem utan att låta dem övervinna oss. Äldste Boyd K Packer har sagt:

"Det var meningen att livet skulle vara en utmaning. Det är normalt att känna av lite ångslan, lite nedslagenhet och besvikelse, till och med lite misslyckande.

Undervisa våra medlemmar om att ifall de får en riktigt urusel dag emellanåt, eller flera i rad, att de står stadigt och modigt går dem till mötes. Saker och ting kommer att reda upp sig.

Det finns en underbar mening med vår strävan i livet" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 163).

När vi har problem i familjen bör vi älska, stödja, värdesätta och uppmuntra varandra, ty endast genom att hjälpa varandra utvecklar vi den känslomässiga styrka som är nödvändig för att klara av våra problem. Följande berättelse handlar om en familj som utvecklar denna styrka:

Familjen bestod av föräldrarna, tre söner och två döttrar. Den yngsta dottern hade svåra hjärnskador från födseln och kunde därför aldrig växa och utvecklas normalt. Hon dog vid sjuått års ålder.

"Ständig omsorg från en kärleksfull mor, tålamod och värme från en vänlig far och förståelse från tre ädla bröder och en omtänksam syster gjorde hennes närvaro i familjen till något mycket fint ... Hennes far sade: 'Ingenting som går att köpa för pengar kunde på ett liknande sätt ha fört oss samman i kärlek, tålamod och ödmjukhet, såsom möjligheten att ta hand om henne.' Här var en tragedi ... som vändes till en möjlighet till välsignelser" (Marvin J Ashton, "Family Home Storage", i 1977 *Devotional Speeches of the Year*, s 69).

Som denna berättelse visar kan en vänlig, ödmjuk och kärleksfull familjerektion vara till stor välsignelse för alla i familjen. En sådan relation bör vara varje familjs målsättning. Äldste Marvin J Ashton sade: "Ofta får vi den största hjälpen från den egna familjen. Ibland är de händer som vi behöver bäst de som finns närmast oss ... Gud har kungjort att familjemedlemmar ska hjälpa varandra ... Vi måste ta familjemedlemmarna vid handen och visa att vår kärlek är verklig

och bestående" ("He Took Him by the Hand", *Ensign*, jan 1974, s 104).

Varför bör vi utveckla och ge känslomässigt stöd åt medlemmarna i vår familj?

Varför är det viktigt för vår frid och lycka att vi hjälper, förstår och älskar andra människor?

LÄSA OCH LÄRA

I Läran och förbunden säger Herren till oss att "Guds härlighet är intelligens, eller med andra ord, ljus och sanning" och befäller oss att "uppfostra våra barn i ljus och sanning" (L&F 93:36, 40). Om vi ska kunna uppfostra våra barn på det sättet, måste vi kunna läsa, skriva och känna till matematikens grunder. Vi bör därför regelbundet studera skrifterna såväl som andra goda böcker och använda alla tillgängliga resurser för att lära vår familj dessa färdigheter. Detta innebär att vi, vår hustru och våra barn bör ta vara på de möjligheter till utbildning som samhället erbjuder.

Varför bör vi och våra familjer lära oss att läsa och skriva? Varför är det viktigt med utbildning?

SKAFFA BÄTTRE YRKESUTBILDNING

Vi bör om möjligt skaffa oss sådant arbete att vi kan försörja vår familj och som ger oss personlig tillfredsställelse. Ett sådant arbete bör också vara i harmoni med kyrkans lärdomar och bör inte hindra oss från att fullgöra våra plikter i kyrkan. Varje ungdom bör därför få råd beträffande val av lämpligt yrke. Vi som redan har ett yrke bör lära oss allt vi kan om det så att vi kan försörja våra familjer på ett fullgott sätt.

En filosof har sagt: "Om du ger en man en fisk, ger du honom ett enda mål. Om du lär honom att fiska, kommer han att ha mat resten av livet." Följande berättelse illustrerar den grundläggande principen för den enskildes och familjens beredskap:

John, far till två små barn, är arbetslös. Han fick ett arbete och arbetade med det ett tag, men eftersom han inte tyckte om arbetet slutade han utan att ha skaffat sig något nytt. Nu finns inte pengar till hyran och hans hustru har problem med hälsan som gör att hon inte kan gå ut och arbeta.

Vad kan denna familj göra för att lösa sina problem? Hur kan hustrun hjälpa till? Hur kan barnen hjälpa till? Om fadern tar ett arbete som han inte tycker om, vad kan han då göra för att förbereda sig för ett annat slags arbete?

Äldste Marvin J Ashton gav rådet: "Gör utbildningen till en fortlöpande process. Skaffa så mycket formell utbildning som möjligt genom heltidsstudier. Pengar som används till utbildning är väl

använda pengar. Vidareutbilda dig, där så är möjligt, genom att ta kvällskurser eller korrespondenskurser. Utveckla någon speciell förmåga eller kunnighet som kan hjälpa dig undvika längre arbetslöshet. . . . Vi bör inte tillåta oss att när vi står utan arbete sitta och vänta på just vår typ av arbete, om andra hederliga sysselsättningar går att få" ("Enighet om pengar", *Nordstjärnan*, jul 1976, s 24).

Varför bör de unga männen skaffa sig en god yrkesutbildning?

ANVÄND PENGAR PÅ ETT KLOKT SÄTT

För att vara ekonomiskt förberedda måste vi lära oss att leva inom våra tillgångar. Detta kräver att vi gör upp en budget och lever enligt den. En fungerande budget omfattar praktiska ekonomiska mål, avsättning för betalningar av tionde och offergåvor och åtgärder för att undvika skulder. Förutom en budget omfattar ett vist handhavande av våra medel att köpa mat och andra förnödenheter när de är som billigast, undvika att slösa och, om möjligt, spara pengar för nödsituationer.

Familjen Kay Christensen i Kansas City, Missouri, har ett förslag på hur man sköter familjens ekonomi. De säger: "En attityd som aldrig fungerar är: 'Det här är mina pengar, så jag gör vad jag vill med dem.' Oavsett om mannen eller hustrun tjänar pengarna, så bör alla pengar tillhöra båda lika mycket. Varken mannen eller hustrun har rätt att spendera pengarna 'därför att det är mina pengar'" (citerat av Orson Scott Card, "Familjeekonomi", *Nordstjärnan*, maj 1979, s 10).

Hur bidrar ett vist handhavande av pengar till en fridfull anda i hemmet? Hur förberedda är vi inom de sex områdena för den enskildes och familjens beredskap?

Kyrkans beredskap

Förutom att vi ska ta hand om våra egna och familjens behov, har Herren uppmanat oss att vi ska hjälpa varandra.

Läs Läran och förbunden 52:40.

För att hjälpa oss att bistå andra samlas alla medlemmars ansträngningar till ett program som kallas "kyrkans beredskap". När hela kyrkans insatser och produkter behövs, anger prästadömsledarna hur de ska användas. Här följer några exempel på katastrofer som gjorde att kyrkan måste hjälpa de lokala medlemmarna i deras ansträngningar:

"Under översvämningskatastrofen i Rapid City i South Dakota påtog sig de heliga i detta område raskt sitt ansvar att hjälpa offren. Kläder, sängkläder och varm mat delades ut *genom kyrkans lokala*

organisation. Från Salt Lake City behövdes bara en billast och den innehöll barnmat, blöjor och filter” (Junior Wright Child, ”Välfärd är kyrkan”, *Nordstjärnan*, mar 1974, s 101; kursivering tillagd).

Efter jordbävningen i december 1972 i Managua i Nicaragua, i Centralamerika, ”var det enda som skickades till de heliga på denna plats vaccin mot tyfus. ... All annan hjälp anskaffades lokalt. De heliga i Costa Rica ordnade med hjälpsändningarna och ledde arbetet i samarbete med regeringstjänstemän” (”Välfärd är kyrkan”, s 101).

President Spencer W Kimball sade:

”Vi har haft många katastrofer på senaste tiden. Det verkar som om det var eller varannan dag inträffar en jordbävning, en översvämning, orkan eller annan katastrof som drabbar människor. Jag är tacksam att vårt folk och våra ledare börjar få en vision av självhjälp. ...

Jag tror att den tid kommer när det blir fler vedermödor och nöd, fler orkaner och fler översvämningar, ... fler jordbävningar. ... jag tror att de kommer att tillta i omfattning ju närmare änden vi kommer, så vi måste vara förberedda för detta” (i Conference Report, apr 1974, s 183–184).

Vi måste förbereda oss som kyrka och som familjer och enskilda för att överleva dessa katastrofer. När kyrkan är fullständigt organiserad i vårt område, kan vi arbeta tillsammans för att få fram mat, kläder och hushållsartiklar att användas i nödsituationer. På det sättet kan de som inte kan hjälpa sig själva, och vars familjer har gjort allt de förmår, få dessa produkter. Om vi hjälper varandra på alla de sätt vi kan, kommer vi att vara värdiga att ta emot hjälp om vi behöver det.

Avslutning

När vi tar aktiv del i Herrens beredskapsplan, kommer vi att känna större kärlek för vår familj och andra människor och vårt vittnesbörd om behovet av personlig beredskap och familjeberedskap kommer att öka. Med detta vittnesbörd kommer vi att vilja hjälpa andra att förbereda sig.

I Lärnan och förbunden kan vi läsa: ”Allting är andligt för mig, och jag har aldrig givit eder ... någon lag som var timlig” (L&F 29:34). Grunden till kyrkans välfärdsplan är broderlig kärlek, tjänande och barmhärtighet. Frälsaren sade: ”Vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig” (Matt 25:40).

Uppfordran

1. Gör en värdering av familjens beredskap under nästa hemafton. Notera inom vilka områden ni är svaga och gör upp planer för hur ni ska bli bättre.
2. Var medveten om behoven hos de familjer du som hemlärare har ansvar för. Uppmuntra dem till god familjeberedskap.

Ytterligare skriftställen

Första Timotheosbrevet 5:8 (vi måste sörja för våra familjer)

Första Johannesbrevet John 3:17 (vikten av att hjälpa sin nästa)

Alma 34:28 (vår skyldighet att hjälpa andra)

Läran och förbunden 56:16–18 (förmaningar till rika och fattiga)

Läran och förbunden 68:30–32 (de som är lata tillrättavisas)

Läran och förbunden 78:7, 13–14 (vikten av förberedelse)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 27 i *Evangeliets principer*, "Arbete och personligt ansvar", och lektion 37, "Familjens olika ansvar"
2. ordna med skrivtavla och krita
3. utse en elev till att redogöra för "Familjens olika ansvar" i boken *Evangeliets principer*
4. göra en plansch (bild 7-a) som visar de sex områdena för den enskildes och familjens beredskap
5. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Släktforskning och familjeuppteckningar

Lektion 8

Den här lektionen tar upp vårt ansvar att samla in uppteckningar om vår familj och att se till att tempelförordningar utförs för våra avlidna släktingar.

Inledning

Var och en som är ansvarig för sina egna handlingar måste låta döpa sig och ta emot andra förordningar för att kunna nå det celestiala riket. Många människor har emellertid levt och dött utan att höra talas om evangeliet eller ta emot dessa nödvändiga förordningar.

Genom profeten Joseph Smith och andra profeter i de sista dagarna har Herren uppenbarat på vilket sätt dessa människor kan ta emot evangeliet i andevärlden (se L&F 138, "Syn om de dödas återlösning"). Men de måste dessutom ta emot frälsningens förordningar, vilket endast kan ombesörjas av de levande. Därför är det vårt ansvar att ta reda på vilka våra förfäder är och se till att dessa förordningar utförs för dem i templet.

Herren uppenbarade för Joseph Smith att detta arbete är mycket viktigt.

Läs Lära och förbunden 128:15.

Då vi fått fram den nödvändiga informationen om våra förfäder, kan vi se till att de beseglas till varandra som familjer för evigt i templet. Allteftersom en generation beseglas till en annan, sammanlänkas familjerna med varandra i evigheten likt länkarna i en stor kedja. President Joseph Fielding Smith beskrev det på följande sätt:

"Varje gift man står som överhuvud för ... den närmaste familjen. Sålunda kommer jag, till exempel, att stå som överhuvud för min familj i kraft av beseglingen för tid och evighet och mina barn kommer att tillhöra mig. Jag kommer att tillhöra mina föräldrar i deras familj. Likaledes kommer min far och hans bröder och systrar att tillhöra sin far i den familjegruppen, och hans far kommer att tillhöra sin far före honom – allt sammanlänkat likt en kedja, generation efter generation" (*Seek Ye Earnestly*, s 225).

Minnenas bok

Herrens folk har alltid fört en minnenas bok. Adams barn förde en (se Moses 6:4–8), och nephiterna blev också befallda att föra heliga uppteckningar (se 3 Ne 23:6–13). Vi har fått samma ansvar i vår tid (se L&F 128:24).

En minnenas bok är en uppteckning om vår familj. Den bör innehålla en antavla, viktiga familjedokument och en historia om våra förfäder och oss själva. Ett bra sätt att börja en minnenas bok är att skaffa en låda eller kartong och ställa den på en lämplig plats, och sedan samla och lägga ner allting i lådan som vi kan finna om oss själva och våra förfäder.

Vilka uppteckningar bör vi lägga i lådan? (Bland annat födelseattester, certifikat för dop och ordination, patriarkaliska välsignelser, vigselbevis, fotografier, dagböcker, tidningsurklipp och skolbetyg.)

Den viktigaste delen av vår minnenas bok är den historia vi för över oss själva. Denna personliga historia kan vi skriva genom att använda det system som beskrivits här för att samla uppgifter om våra förfäder. Genom att samla uppteckningar om vårt liv i en låda, och genom att tala med våra föräldrar och andra släktingar och vänner som kan ge oss uppgifter om oss själva, kan vi få fram de väsentliga delarna av de upplevelser vi har haft. Ofta är det så att det material vi samlat påminner oss om ytterligare händelser och erfarenheter vi haft.

När vi har samlat allt tillgängligt material om oss själva, bör vi lägga det i kronologisk ordning, med början från barndomen. Sedan kan vi börja med vår levnadshistoria genom att antingen skriva den själv, låta någon annan skriva den åt oss eller läsa in den på band.

Vår levnadsberättelse bör förvaras tillsammans med andra viktiga släktforskningsdokument som vi har samlat i tidskriftssamlare eller pärmar. Detta är början på vår minnenas bok, vilken så småningom bör omfatta alla våra heliga familjeuppteckningar.

Dagböcker

Visa bild 8-a, "Varje medlem bör föra dagbok".

I våra uppteckningar bör ingå en personlig dagbok över våra viktigaste upplevelser, tankar och känslor. Detta innebär att vi måste avsätta tid varje dag eller varje vecka till att skriva om det som vi upplevt. President Kimball skrev följande i en artikel i *Nordstjärnan*:

8-a, Varje medlem bör föra dagbok

"Vi uppmanar ... våra medlemmar att börja i dag med att skriva och föra uppteckningar över alla betydelsefulla saker i sina egna liv ...

Vad bättre finns det som du kan göra för dina barn och barnbarn än att skriva din levnadshistoria, om hur du segrat i motgångens stund, hämtat dig efter ett fall ... och om din glädje då du lyckades till slut? ...

Skaffa dig en anteckningsbok, ... en dagbok som håller i alla tider och kanhända kommer änglarna att citera den i evigheten. Börja i dag och skriv om det du gör, dina innersta tankar, dina framgångar och misslyckanden, ditt umgänge med andra människor, dina triumfer, dina intryck och ditt vittnesbörd."

I samma artikel sade också president Kimball: "Hur tacksamma är vi inte att Abraham förde uppteckningar om sitt eget liv och denna viktiga del av världens historia och om sina egna uppenbarelser, tankar, känslor och rika erfarenheter" ("Kanhända kommer änglar att citera den", *Nordstjärnan*, jun 1977, s 24, 25).

Uppteckningar över våra förfäder

Var och en av oss har ett arv som vi kan vara stolta över. Våra förfäder har gjort stora uppoffringar för att ge oss de välsignelser vi har idag, och vi bör älska dem tillräckligt mycket för att vilja ge dem evangeliets välsignelser. För att vi ska kunna ge dessa välsignelser till dem har Herren återställt nycklarna till frälsning för de döda till Joseph Smith. Han sände en himmelsk budbärare vid namn Elia, som innehade dessa särskilda prästadömsnycklar i forna tider, vilka han gav till profeten.

Låt en elev läsa Lära och förbunden 2 eller Malaki 4:5-6.

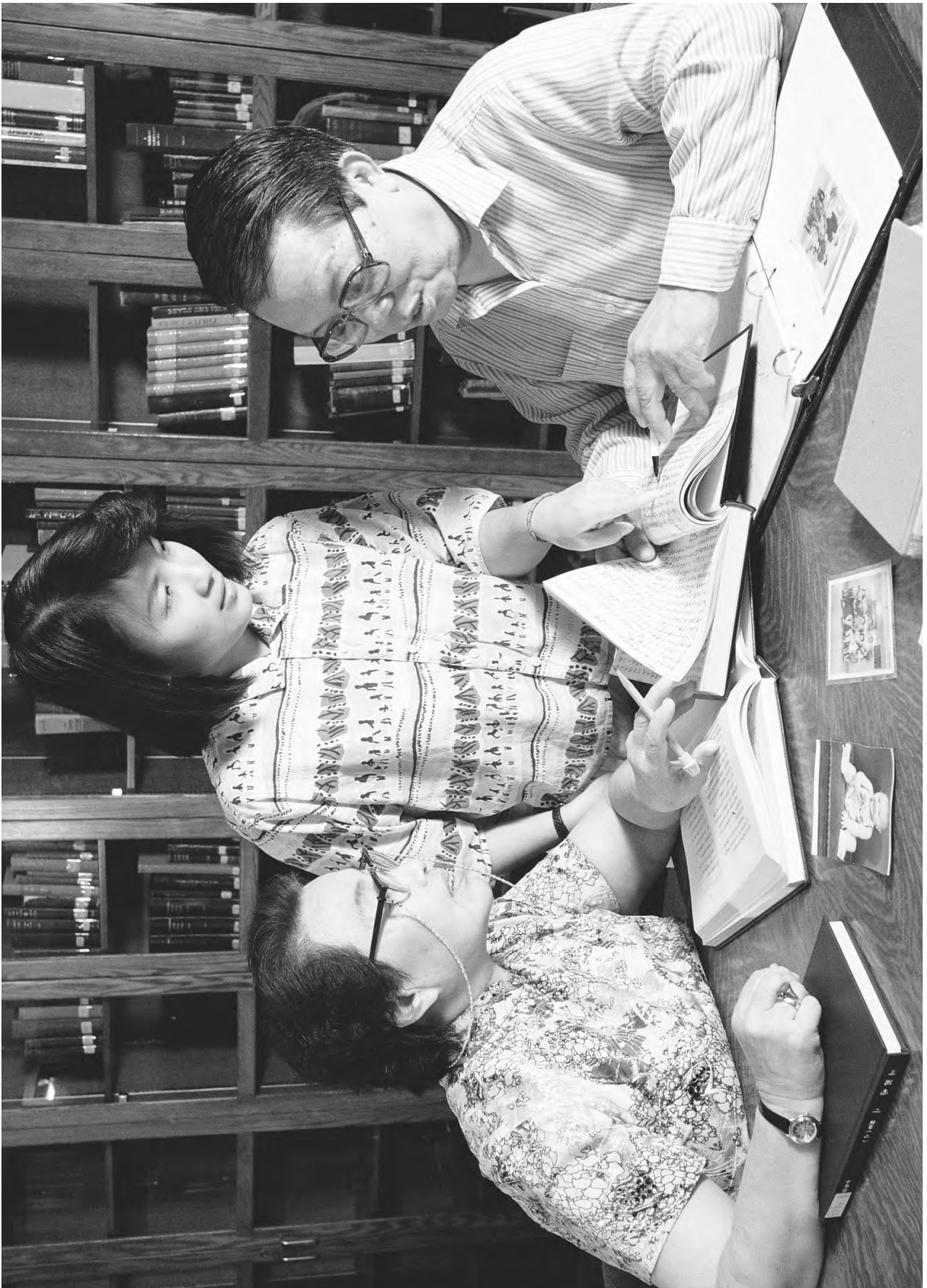
Vad innebär det att barnens hjärtan ska vändas till sina fäder?

När vi lär oss allt vi kan om våra förfäder upptäcker vi att vår kärlek till dem växer. Våra hjärtan vänds till dem. Vi önskar lära känna dem bättre och funderar över deras liv. Vi vill att de ska åtnjuta evangeliets välsignelser och att de ska ingå i en evig familj tillsammans med oss.

Genom att återställa nycklarna till frälsning för de döda gav Elia makten till Joseph Smith att besegla familjer för evigheten. När vi åstundar att få vår familj besegrad tillsammans i en obruten kedja tillbaks till Adam, är vi inspirerade av "Elia ande". "Elia ande" är den önskan vi har att söka fram uppteckningar om vår förfäder och göra det för dem som de inte själva kan göra.

Visa bild 8-b, "Släktforskning är ett familjeansvar".

8-b, Släktforskning är ett familjeansvar

Alla medlemmar i kyrkan har av våra profeter blivit uppmanade att påbörja detta arbete genom att genomföra ett "fyragenerationsprogram". Fyragenerationsprogrammet innebär att vi tar fram uppgifter om vår egen familj och om de tre närmaste generationerna av våra förfäder och skriver upp dessa på särskilda blanketter som kallas för *antavleblad* och *familjeblad*. För att genomföra detta program ska var och en av oss göra följande:

Första generationen: Ett familjeblad innehållande uppgifter om oss själva, vår hustru och våra barn.

Andra generationen: Två familjeblad, det ena visande våra egna föräldrar som man och hustru och det andra visande vår hustrus föräldrar som man och hustru.

Tredje generationen: Fyra familjeblad, ett var för våra far- och morföräldrars föräldrar och vår hustrus far- och morföräldrars föräldrar.

Fjärde generationen: Åtta familjeblad, för vår farmors, farfars, mormors och morfars föräldrar.

Visa klassen familjebladet för din egen familj. Tala om hur du förberett det och bär ditt vittnesbörd om släktforskning och familjeuppteckningar.

Familjeuppteckningar kan också användas till att skriva ner information om våra förfäder från generationer längre tillbaka än de fyra vi är uppmanade att ta fram. Dessa uppteckningar, jämte bladen för fyragenerationersprogrammet, bör sättas in i vår minnenas bok.

Tempelförordningar för familjen

När vi sammanställer våra familjeblad kan vi se vilka av våra förfäder som det måste utföras tempelförordningar för. Vi sänder in namnen på dessa förfäder till templet i Stockholm, som ser till att de erforderliga förordningarna utförs för dem.

Visa bild 8-c, "Tempelarbete för de döda utförs av ställföreträdare".

Varje förordning som är nödvändig för de levande måste också utföras för de döda så att alla kan ha samma tillgång till upphöjelsens välsignelser. Dessa förordningar utförs i templet genom prästadömetets makt. I templet kan värdiga medlemmar i kyrkan döpas, konfirmeras, ordineras till prästadömet och ta emot begåvningen för de döda. De kan också beseglas som eviga familjer som ställföreträdare för de döda.

President Wilford Woodruff sade: "Jag ser på denna del av vårt arbete som lika viktig som predikandet för de levande. De döda ... kan inte komma fram på uppståndelsens morgon om inte vissa

8-c, Tempelarbete för de döda utförs av ställföreträdare

förordningar utförs för dem i deras namn och i tempel som är byggda till Guds namn. Det krävs lika mycket att frälsa en död människa som en levande" (*Discourses of Wilford Woodruff*, s 160).

Hjälp från vår himmelske Fader

Om vi gör vårt bästa för att uppfylla vårt prästadömsansvar beträffande släktforskningsarbete, får vi hjälp från vår himmelske Fader när vi behöver det. För det mesta kommer hjälpen i form av stilla, naturlig inspiration. Men ibland inträffar under för de medlemmar i kyrkan som utför detta arbete. Äldste Melvin J Ballard, till exempel, återger följande berättelse:

"Jag minns en erfarenhet som min far hade. Vad vi längtade efter att templet i Logan skulle bli färdigt! Det skulle snart invigas. Min far hade arbetat på det alltifrån begynnelsestadiet, och det första jag minns är att jag gick med mat till honom varje dag då han fraktade sten från stenbrottet. Vad vi såg fram emot denna stora händelse! Jag kommer ihåg hur han under tiden gjorde allt han kunde för att få fram alla uppgifter om sina släktingar. Temat i hans böner morgon och kväll var att Herren skulle bereda en möjlighet för honom att få uppgifter om sina döda anförvanter.

Dagen före invigningen ... kom två äldre herrar gående på Logans gator. De gick fram till mina två små systrar och gav den äldsta av dem en tidning och sade:

'Ge den här till din far. Ge den inte till någon annan. Gå fort och se till att du inte tappar den.'

Hon gjorde som hon blivit tillsagd och när hon träffade sin mor ville hennes mor ha tidningen. Barnet sade: 'Nej, jag måste ge den till far och ingen annan.'

Hon fick gå in i rummet och berätta vad som hade hänt. Vi letade förgäves efter de två männen. De var försvunna och ingen annan hade sett dem. Vi tittade så i tidningen. Tidningen, 'The Newbury Weekly News', var tryckt i min fars hemstad i England, torsdagen den 15 maj 1884 och hade nått oss den 18 maj 1884, tre dagar efter det att den givits ut. Vi var förbluffade, för den kunde inte ha nått oss med några jordiska medel. Därför undersökte vi tidningen under stigande nyfikenhet. På en sida upptäckte vi en text som skrivits av en reporter på tidningen, som hade ... besökt en gammal kyrkogård. De egendomliga inskriptionerna fick honom att skriva ned det han funnit på gravstenarna, även strofer. Han tog också med namn, födelsedatum, dödsdatum etc, vilket upptog nästan en hel sida.

Det var den gamla kyrkogården där familjen Ballard hade begravts i generationer, och väldigt många av mina faders närmaste släktingar och andra nära vänner var omnämnda.

När han berättade det hela för president Merrill, president för templet i Logan, sade denne: 'Du har auktoritet att utföra arbetet för dessa, därför att du har fått uppgifterna genom Herrens budbärare.'

Det råder inget tvivel om att de döda som mottagit evangeliet i andevärlden hade inspirerat reportern till att skriva om dessa saker, och på så sätt bereddes en möjlighet för min far att erhålla de uppgifter han sökte" (*Three Degrees of Glory*, s 23–24).

Många medlemmar i kyrkan har berättat om hur de blev inspirerade eller vägleda när de sökte information om sina förfäder. När vi söker efter våra förfäders uppteckningar, genom tro, bön och fasta, kan vi få hjälp av vår himmelske Fader.

Avslutning

Som prästadömsbärare har vi ett stort ansvar att hjälpa våra familjer förenas för evigheten. I detta ansvar ingår att vi för en minnenas bok. Vår minnenas bok bör innehålla vår egen levnadsberättelse, uppgifter som samlats om våra förfäder och andra heliga familjeuppteckningar. Genom att samla in dessa släktforskningsuppteckningar öppnar vi vägen för våra förfäder att erhålla de nödvändiga förordningarna i evangeliet. När vi gör detta blir vi "frälsare på Sions berg". Profeten Joseph Smith sade:

"Nycklarna skola överlämnas, Elia ande skall komma ... och de heliga komma upp eller fram som frälsare på Sions berg. Huru skola de emellertid bli frälsare på Sions berg? Genom att bygga sina tempel ... och mottaga alla förordningarna ... för alla sina förfäder, som äro döda, och återlösa dem att de måtte komma fram i den första uppståndelsen och upphöjas till härlighetens troner med dem. Här ligger den kedja, som binder fädernas hjärtan till barnen och barnen till fäderna, vilket fullföljer Elia mission" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 285).

Uppfordran

President Kimball sade följande om släktforskning: "Detta är Herrens verk och han har överlämnat det till oss. Det är vårt ansvar, vår glädje och vårt privilegium att föra detta verk framåt. Vi bör organisera oss och arbetet, så att det går framåt med snabb takt" ("Det som hör evigheten till – är vi i fara?" *Nordstjärnan*, maj 1977, s 4).

Börja idag med att göra en eller flera av följande saker:

-
1. Skaffa en låda eller kartong och börja samla på saker som är till hjälp när du ska skriva din levnadshistoria.
 2. Skaffa en dagbok och börja skriva i dag. Förvara boken där du ser den ofta. Sätt ett mål att skriva i den varje dag eller varje vecka.
 3. Påbörja fyragenerationersprogrammet genom att fylla i ett familjeblad för din egen familj. Fortsätt att samla in uppgifter tills du har fullgjort programmet.
 4. Om du redan har påbörjat din minnenas bok, välj ut ett annat mål och engagera din familj. Ni behöver kanske hålla en särskild hemafton för att hjälpa barnen påbörja sina minnenas bok.

Ytterligare skriftställen

Första Nephi 5:10–16 (en förteckning över Lehis förfäder)

Läran och förbunden 21:1 (en uppteckning ska föras av kyrkan)

Läran och förbunden 127:9 (uppteckningar ska föras i templet)

Läran och förbunden 128:8 (uppteckningar förs i himmelen)

Läran och förbunden 110:13–16 (Elias besök hos Joseph Smith)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. läsa Läran och förbunden 128:15–19, 22–24 och Joseph F Smiths "Syn om de dödas återlösning" (L&F 138)
2. gå igenom lektion 40 i boken *Evangeliets principer*, "Tempelarbete och genealogi"
3. be någon i er grupp som regelbundet för dagbok att förklara hur han började och hur det har hjälpt honom.
4. fylla i ett familjeblad för din egen familj och ta med det till lektionen. Om du inte vet hur du ska göra det, ber du din prästadömsledare att hjälpa dig
5. vara beredd att be klassen namnge så många av sina förfäder de kan, fyra generationer tillbaka. Det kan vara bra om du går igenom din egen antavla före lektionen
6. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Dela med dig av evangeliet

Lektion 9

Avsikten med denna lektion är att vi ska bli motiverade att på ett bättre sätt dela med oss av evangeliet till andra.

Inledning

I följande berättelse berättar en nydöpt hur hon och hennes familj blev intresserade av kyrkan:

”En kort tid efter det att vi flyttade in i det nya grannskapet, var jag ute i trädgården och arbetade när en av mina grannar kom och gav mig ett stort fång tomater som hon just hade plockat. Det var bara början på någonting som skulle komma att bli en evig vänskap.

Under de månader som följde visade det sig att våra grannar var de bästa vänner ... vi någonsin haft. De var inte rädda för att vara för vänliga utan de bemötte vår familj som om vi tillhörde samma familj. Vi tyckte mycket om det varma nybakade brödet som de skickade över nästan varje vecka; middagen som vi fick en kväll då jag var alltför sjuk för att laga mat; det underbara festspelet en sommarkväll i Independence, med glass på hemvägen. ...

Vi blev alltid inbjudna till kyrkans aktiviteter, men de pressade oss aldrig att komma. När vi bestämde oss för att följa med kom deras rara, pålitliga dotter hem till oss och satt barnvakt – och ibland vägrade hon till och med att ta emot betalning.

Efter en jobbig dag hemma kunde min vän be mig att följa med henne till Hjälpföreningen. I allmänhet var jag bara ivrig att få komma hemifrån en stund, men när jag hade fått det upptäckte jag att jag fick mycket mer än bara vila från hushållsgöromålen. Det varma välkomnande som systrarna gav mig gjorde att jag gick regelbundet i närmare ett år innan vi döptes. ...

Men efter ett tag kände vi i våra hjärtan att vi ville ha ett mer fullständigt liv såsom de hade. Vi blev då inbjudna till kyrkan på söndagarna och började gå i undersökarklassen varje vecka.

I mars 1976 nedsteg vi i dopets bad.

En kort tid därefter hörde vi ett speciellt tal på sakramentsmötet om en person som hade tvekat alltför mycket inför att dela med sig av

evangeliet i rädsla att vara alltför framfusig – och familjen fick vänta tio år innan nästa tillfälle kom. Tio år, tänkte jag. Hur skulle vi ha det om tio år om vi inte hade kyrkan nu? Mitt hjärta svällde och jag kunde knappt vänta tills vi träffade våra grannar efter mötet.

'Tack för att ni berättade för oss om evangeliet', var allt jag kunde få fram. Jag skulle vilja säga mycket mer, men det behövdes egentligen inte. De fick också tårar i ögonen då vi uttryckte vår kärlek till varandra med ord och kramar, såsom jag vet att vi alltid kommer att göra, för tid och all evighet" (Doris E Heydon, citerad av Jay A Parry, "Converts Tell ... What Brought Me In", *Ensign*, feb 1978, s 43).

Till vem kan du dela med dig av evangeliet idag? Vad gjorde denna familj för att förbereda sina grannar att ta emot evangeliet? Varför bör vi börja nu med att arbeta med våra grannar?

Sprida evangeliet – vår kallelse från Herren

Herren har upprepade gånger uppmanat sina prästadömsbärare att predika evangeliet och att inbjuda icke medlemmar att omvända sig och låta döpa sig. Under sin tid på jorden gav Jesus oss ett exempel att följa. Han inbjöd alla att ta emot evangeliet. Den sista uppmaningen han gav till sina lärjungar före sin himmelsfärd var att "gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen" (Mark 16:15). En del av oss kanske tror att missionsarbete bara gäller heltidsmissionärer. Men alla vi som blivit döpta har ansvaret att inbjuda andra att ta emot evangeliets välsignelser. Herren har sagt:

"Åter säger jag eder: Jag giver eder ett bud, att varje man såväl äldste, präst, lärare som medlem skall använda hela sin kraft med sina händers arbete på att bereda och fullborda det som jag befallt.

Och prediken varnande ord, var och en till sin nästa, med saktmodighet och ödmjukhet" (L&F 38:40–41).

Varför vill vår himmelske Fader att vi ska dela med oss av evangeliet till andra? (Han litar på att vi ska dela med oss av evangeliet till dem som inte har hört det, så att alla hans barn kan åtnjuta dess välsignelser.)

Vilka evangeliets välsignelser åtnjuter vi och vill att andra också ska få del av? (Evangeliet talar om för oss att vi är barn till en kärleksfull himmelsk Fader som vi kan be till om hjälp med våra problem. Evangeliet hjälper oss att vara lyckliga i detta liv och leva värdigt så att vi får vara tillsammans med vår himmelske Fader i nästa liv. Evangeliet gör det möjligt för oss att få vara tillsammans med våra familjer för evigt.)

Några av våra vänner och släktingar kanske aldrig får ta del av evangeliets välsignelser om vi inte bryr oss tillräckligt mycket om dem för att missionera på ett effektivt sätt. De kanske aldrig ber om att få undervisning om evangeliet om vi inte talar med dem om det. Det är sant att en del av att vara missionär är att vara ett gott exem-

pel på det vi tror på, men vi bör också finna vägar att berätta för människor om vår tro. Herren har sagt: "Ty det finnes ännu många på jorden ibland alla sekter, partier och religionssamfund, vilka äro förblindade av människofunder och ligga på lur för att bedraga; och många hållas borta från sanningen, blott emedan de icke veta var de skola finna den" (L&F 123:12).

Dela med dig av evangeliet på ett effektivt sätt

Visa bild 9-a, "Varje medlem bör vara en missionär".

Genom sina profeter har Herren befallt varje medlem i kyrkan att engagera sig i missionsarbetet. President Spencer W Kimball har gett oss några råd om hur man uppfyller detta ansvar:

"Fäder, ni ska gå i spetsen! Genom att arbeta tillsammans som familjer kan vi åstadkomma stora ting. Välj under bön ut en eller två familjer som ni ska vänskapskontakta. Bestäm vilken av era släktingar eller vänner som ni vill presentera kyrkan för. Ni kanske kan planera en familjens hemafton tillsammans med dem, på en annan kväll än måndag, eller göra något annat tillsammans. När nu dessa familjer visar intresse, planera då med församlingens eller grenens missionsledare att inbjuda dem och missionärerna till ert hem för att sprida budskapet om återställelsen. Om ni gör på detta enkla sätt, kan ni föra ett stort antal familjer in i kyrkan" (*Sprid evangeliet genom prästadömet's missionärsprogram*, [ljudbildband, 1975]).

De flesta av oss vill tala med andra om evangeliet därför att vi älskar och bryr oss om dem. Men en del av oss vet inte hur vi ska berätta om evangeliet för dem som inte är medlemmar. Vi är blyga och tvekar inför att tala med dem om kyrkan. Följande plan är ett sätt varpå vi kan föra andra in i kyrkan.

VÄLJ UNDER BÖN UT EN FAMILJ

Visa bild 9-b, "Att vara en bra missionär innebär att vara en god vän".

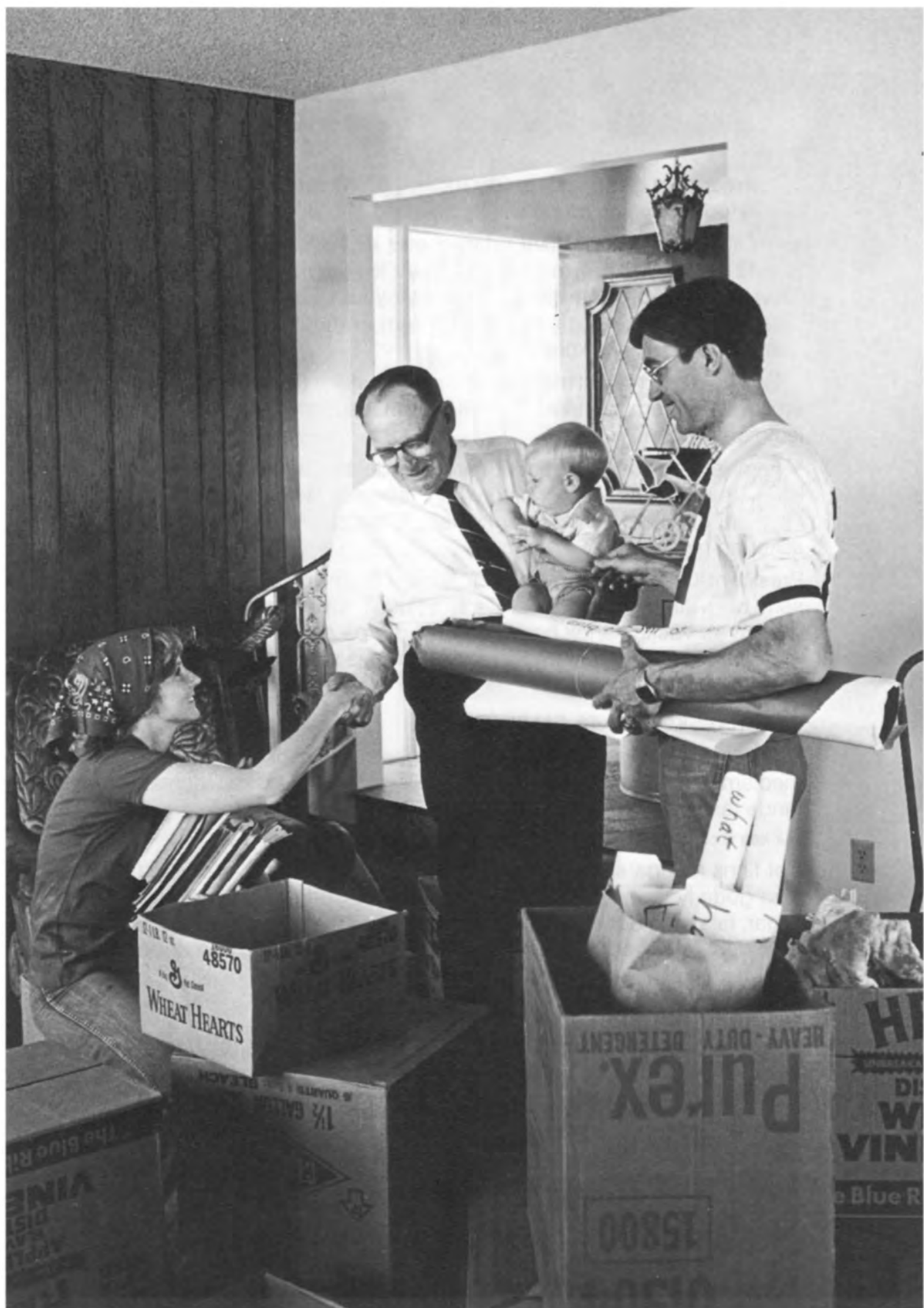
Som president Kimball sade ska fadern ta initiativet. (Om det inte längre finns någon far i hemmet, ska modern eller annan ansvarig leda familjen.) Vi kan börja med att tänka på vänner och släktingar som inte är medlemmar i kyrkan.

Känner du någon som skulle kunna bli intresserad av kyrkan?

9-a, Varje medlem bör vara en missionär

9-b, Att vara en bra missionär innebär att vara en god vän

Beakta följande när ni väljer ut en familj som ni ska vänskapskontakta:

- Familjer som genomgår en förändring på något sätt. (Nya grannar, nyfödda, nygifta, dödsfall i familjen.)
- Familjer som har positiva erfarenheter av kyrkan. (De som just besökt ett tempel eller någon annan av kyrkans byggnader, varit närvarande vid ett möte eller en aktivitet i kyrkan, sett ett TV-program med sista dagars heliga, har vänner som är medlemmar i kyrkan, lyssnat till Tabernakelkören.)
- Familjer som är släkt med medlemmar i kyrkan. (Familjer där bara en del är medlemmar, släktingar till personer som nyligen blivit medlemmar i kyrkan.)
- Familjer och enskilda som är intresserade av eller nyfikna på kyrkan. (De som ställer frågor om kyrkan, talar positivt om medlemmar i kyrkan, uttrycker intresse för kyrkans lära och principer och som söker en ny religion.)

President George Albert Smith föreslog: "Om du börjar med den som bor närmast dig genom att ingjuta förtroende hos honom, genom att väcka kärlek hos honom till dig på grund av din rättfärdighet, så har du redan påbörjat ditt missionsarbete" (i Conference Report, okt 1916, s 51).

VÄNSKAPSKONTAKTA FAMILJEN

Familjens överhuvud bör leda familjen i att vänskapskontakta icke medlemmar. Varje far ska lära sin familj att bli en vänskapskontaktande familj.

Hur kan vi stärka vänskapen med en familj där ingen är medlem?

Det finns många sätt som vi kan visa vänskap. Vi kan vara glada, vara goda lyssnare, komma ihåg deras namn, utföra vänliga handlingar, tala med dem om deras intressen, besöka deras hem, bjuda hem dem, gå ut och ha roligt tillsammans med dem och på andra sätt visa att vi älskar dem.

LÅT FAMILJEN STIFTA BEKANTSKAP MED KYRKAN

President Kimball har föreslagit att vi väljer en annan kväll än hemaftonskvällen till att hålla en familjens hemafton tillsammans med våra grannar. Där kan vi låta dem stifta bekantskap med en del av kyrkans lärdomar.

Andra sätt varpå vi kan låta dem stifta bekantskap med kyrkan är att ge dem någon av kyrkans broschyrer eller tidskrifter, ge dem en

Mormons bok, inbjuda dem att närvara vid ett möte i kyrkan, bära vittnesbörd för dem eller ta med dem till kyrkans aktiviteter.

Kan du komma på några andra sätt som vi kan hjälpa icke medlemmar att bli intresserade av kyrkan?

INBJUD FAMILJEN ATT TALA MED MISSIONÄRERNA

Visa bild 9-c, "Att sprida evangeliet är verkligen en givande erfarenhet".

Så snart våra vänner är redo, bör vi be Herren hjälpa oss att tala med dem om att träffa missionärerna. Vid lämpligt tillfälle bör vi bjuda hem dem för att ta emot missionärslektionerna.

Hur kan vi inbjudna våra vänner att träffa missionärerna?

Ett sätt är att fråga våra vänner om de skulle vilja veta mer om kyrkan genom att säga: "Vi tycker om att bo granne med er. Skulle ni vilja komma hem till oss på familjens hemafton i morgon kväll klockan sju? Två unga män från kyrkan kommer att berätta lite om hur kyrkan kom till."

Här är ett exempel på hur man kan tala med människor som man troligtvis bara kommer att träffa en gång:

Ställ frågan: "Vilken kyrka känner du bäst till?"

eller: "Vilken religion har du och din man anknytning till?"

Gör ett uttalande: "Jag är mormon."

eller: "Min hustru och jag är medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."

eller: "Vi tillhör mormonkyrkan."

Tala om för dem att din

tro är viktig för dig: "För mig är nog religion det viktigaste som finns."

eller: "Det är viktigt för min familj att ha kunskap om kyrkan."

Nämn något som

vi tror på: "I vår kyrka tror vi ..."

eller: "I vår familj tror vi ..."

eller: "I Jesu Kristi kyrka ..."

Ställ en fråga: "Vad vet du om mormonkyrkan? Skulle du vilja veta mera?"

eller: "Skulle du vilja veta något om ...?"

eller: "Skulle du vilja vara med i ...?"

Det finns många sätt att inbjuda andra att lyssna till evangeliets budskap. Vi kan nämna någonting om kyrkan som har intresserat dem, till exempel släktforskning, ett ungdomsprogram, eller välfärdsprogrammet. Sedan kan vi fråga om de skulle vilja veta mer om kyrkan. Vi bör inte vara rädda för att de ska ta illa upp, och inte bör vi bli missmodiga om de avböjer vår inbjudan. Många kommer att tacka ja, men om de avböjer vår inbjudan, bör vi uppträda som om de hade tackat nej till en middagsbjudning. Vi kan säga ungefär så här: "Jag förstår. Någon annan gång kanske." Att ställa frågan kommer inte att skada vår vänskap och Anden kommer att hjälpa oss att känna när det är dags att ställa frågan igen.

Läs Romarbrevet 1:16. Varför bör vi inte "skämmas" för Kristi evangelium?

En nyomvänd berättar följande som förklaring till hur en vänskap ledde till att han blev intresserad av kyrkan:

"Genom arbetet lärde vi känna varandra mycket väl. Jag lärde mig verkligen att respektera honom. Allteftersom vår vänskap växte talade vi om våra familjer och vad vi gjorde, vilket ledde in samtalet på kyrkan. Jag insåg att det var kyrkan som gjorde honom och hans familj annorlunda – på ett mycket positivt sätt – än de flesta människor. Det dröjde inte länge förrän vi började tala om några av kyrkans lärdomar, men han utövade aldrig några påtryckningar och predikade inte heller för mig ... En dag på eftermiddagsrasten frågade han mig om jag skulle vilja veta mera. ... Vår familj fick missionärslektionerna i hans hem.

Om det inte hade varit för den verkliga omtanke och det intresse som familjen Brooks visat vår familj, tror jag inte att vi skulle vara medlemmar i den enda sanna kyrkan och åtnjuta ljuset och kunskapen om vår Fader i himmelen och hans avsikter med oss" (Keith Knoblich, citerad av Jay A Parry, "Converts Tell ... What Brought Me In", *Ensign*, feb 1978, s 39).

Avslutning

Herren har sagt: "Det tillkommer var och en som blivit varnad att varna sin nästa" (L&F 88:81). Om vi gör som Herren har uppmanat oss kommer vi att hjälpa många människor att finna sanningen.

Ett sätt att vara missionär är att vara ett gott exempel. Om vi sätter ett gott exempel kommer andra människor ofta att bli intresserade eftersom vi är annorlunda.

Men enbart ett gott exempel är inte alltid tillräckligt för att somliga ska bli intresserade av kyrkan. Vi måste ta första steget och låta dem stifta bekantskap med evangeliet. Vi kan väcka icke medlemmars intresse på många olika sätt: tala med dem om evangeliet, inbjuda dem att utföra ett tjänande i kyrkan, bära ditt vittnesbörd för dem, ge dem en Mormons bok eller kyrkans tidning, eller inbjuda dem till en familjens hemafton. Det finns andra sätt. Metoderna varierar från person till person och därför bör vi vara lyhörda för andens maningar när vi utför missionsarbete.

Framför allt bör vi visa kärlek och omtanke för icke medlemmar då vi försöker skapa tillfällen att undervisa dem om evangeliet. Den känsla som vi förmedlar dem betyder mer än det tillvägagångssätt vi använder oss av. Människor påverkas av äkta kärlek. En nyomvänd sade: "Vi måste skaffa oss vänner innan vi kan omvända någon." De som blir medlemmar i kyrkan är ofta god vän med en medlem innan de ansluter sig.

Uppfordran

1. Var ett föredöme för dina medmänniskor och varna dem på ett ödmjukt sätt.
2. Välj under bön ut en familj som inte är medlem som ni ska undervisa om evangeliet. Bli sedan god vän med dem och låt dem stifta bekantskap med kyrkan.
3. Ta vara på tillfällen att missionera när människor besöker ert hem.
4. Ge Mormons bok till en vän.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. ge en elev i uppgift att berätta hur han utför missionsarbete
2. ge en elev i uppgift att berätta om hur han blev omvänd
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Vänskapskontakter – Lektion 10

ett prästadömsansvar

Denna lektion bör motivera oss som prästadömsbärare att stärka kyrkans medlemmar genom vänskapskontakter.

Inledning

Läs Lära och förbunden 18:10.

Hur viktig är varje person för vår himmelske Fader?

Var och en av oss är betydelsefull för vår himmelske Fader. Oavsett vilka vi är, var vi bor, vilket språk vi talar eller vilken ras vi tillhör, är hans verk och härlighet att se till att vi får odödlighet och evigt liv (se Moses 1:39). För att få hjälp i detta arbete har Herren återställt prästadömet till jorden och gett oss ansvaret att älska varandra som han älskar oss.

Skrifterna lär att vi bör hysa samma omtanke om andra som vi har om oss själva (se L&F 38:24). Det är vårt ansvar och privilegium att hjälpa våra bröder och systrar att få de välsignelser som vår himmelske Fader har förberett för dem som är trofasta.

”Vi är här för att hjälpa varandra att utvecklas, för att inspirera varandra till kärlek och goda gärningar, och inte för att sitta till doms. Vårt ansvar är att ge uppmuntran till dem som är inaktiva och som gått vilse. Det är vår plikt att ’se till att det icke finnes någon orättfärdighet i församlingen eller någon illvilja ibland medlemmarna, ej heller osanning, förtal och tråtor’ (L&F 20:54).” (Delbert L Stapley, “The Path to Eternal Glory”, *Ensign*, jul 1973, s 100).

Läs Lukas 22:32.

President Harold B Lee sade: ”Jag är övertygad om att det finns många i kyrkan som begår andligt självmord, och de ropar på hjälp ... Om vi bara kan uppfatta deras nödrop i tid, kommer vi att bli till hjälp i att frälsa själar” (“The Strength of the Priesthood”, *Ensign*, jul 1972, s 103).

Att vänskapskontakta i kyrkan

Att vänskapskontakta innebär att man uppmuntrar och hjälper varandra att åtnjuta evangeliets fullständiga välsignelser. Det innebär att visa artighet, utbyta erfarenheter, vara hjälpsamma och

utföra vänliga handlingar. Vi vänskapskontaktar genom att vara en god vän och granne och genom att få andra att känna sig betydelsefulla och känna att de behövs.

När vi ger av vår tid, våra talanger och ägodelar till andra, utvecklar vi en anda av broderskap. Detta broderskap beskrevs av Paulus. Han sade att de nya medlemmarna i kyrkan inte längre skulle vara främlingar, "utan äga samma medborgarskap som de heliga" (Ef 2:19).

Även om vi bör vara vänliga, goda medmänniskor och försöka visa kärlek till alla människor, så är det ett grundläggande prästdömsansvar att ge hjälp och vänskap till nya och mindre aktiva medlemmar. Kyrkan hjälper oss att göra detta på många olika sätt. Den står för program, till exempel hemundervisning, som uppmuntrar oss att tjäna våra bröder och systrar. Den står för möten där vi kan umgås med varandra. Och den bidrar med undervisning om hur vi ska kunna ge uttryck för vår kärlek och omtanke på ett lämpligt sätt.

Vi bör alltid intressera oss för icke medlemmar och dem som vi inte känner, men vi bör också intressera oss för de familjer ibland oss där fadern, modern, en son eller dotter inte är medlem. Dessa familjer behöver oss. Genom att vara vän med dessa familjer och visa dem vår förståelse och kärlek, kan vi hjälpa dem att förenas i evangeliet.

Sammanfatta ovanstående tankar genom att på tavlan skriva upp en förteckning över dem som vi behöver vänskapskontakta.

Olika sätt att vänskapskontakta

Hur vi vänskapskontaktar en person beror på hans omständigheter och vårt förhållande till honom. En familj berättade hur de vänskapskontaktade någon de inte kände:

"Främlingen bredvid oss verkade spänd. Han tittade rakt fram och andades knappt. Han log inte ens mot våra två små barn, som alltid skaffade vänner åt oss. Efter kyrkan bjöd min man hem den allvarlige mannen till oss på dessert. Hans spända ansiktsuttryck upplöstes i ett leende. 'Jag döptes i förra veckan och flyttade sedan in i er församling', förklarade han. Han tittade sedan in hos oss flera gånger i veckan, entusiastisk över sin växande kunskap om evangeliet, mån om att få diskutera skrifterna, oroad över personliga saker. Vi hade den stora glädjen att få se hur vår broder tillväxte. Han var inte längre en främling" (Susan Spencer Zmolek, "The Strangers within Our Gates", *Ensign*, mar 1976, s 49).

Men när det gäller hemundervisning sker vänskapskontakter på ett annorlunda sätt. En kvinna berättade om hur hennes hemlärare lät henne och hennes son delta i det som de gjorde.

"Jag ville börja om på nytt efter en smärtsam skilsmässa, så jag flyttade söderut med min lille son för att avsluta mina studier vid college. Eftersom vi trodde att det skulle bli varmt där, lämnade vi kvar våra tröjor och filter i förrådsutrymmet. O, vad vi frös i vår dragiga sommarstuga den vintern, men vi tordes inte tända gaskaminen eller be om att få låna filter. Jag kände ingen. Jag tyckte att jag inte passade in i kyrkan därför att jag var skild, och jag ville verkligen inte att någon skulle tycka att jag var en börda. Vad glad jag blev när hemlärarna kom! De ville verkligen att vi skulle känna oss välkomna och de kom regelbundet, trots att vi inte hade en telefon och inte alltid var hemma. De lät oss ofta vara med på sina familjeaktiviteter. Så småningom tordes jag be om att få låna filter av dem" (citerat av Susan Spencer Zmolek, "The Strangers within Our Gates", *Ensign*, mar 1976, s 47–48).

Skriv upp på tavlan de olika metoder för vänskapskontakter som beskrivs i ovanstående berättelser.

Om vi känner äkta vänskap för andra måste vi uppenbarligen umgås med dem inte bara under söndagens möten utan även under veckorna. Det innebär att bjuda hem dem, bjuda dem på samkväm och till evenemang i samhället och i kyrkan. Ett kännetecken på en sann helig är att han är en god vän. En sådan som Jesus syftade på när han sade: "Jag var en främling [eng bibelövers] och ni tog hand om mig" (se Matt 25:34–36).

Följande berättelse visar hur två bröder visade prov på sann vänskap:

En ung man var ensam och olycklig. Hans närvaro i kyrkan var oregelbunden och han fann det svårt att utföra sina uppgifter i kyrkan på ett pålitligt sätt. Två män, båda änklings, inbjöd den unge mannen att vara med på deras hemaftnar.

Snart blev måndagskvällen den viktigaste kvällen på hela veckan. Där deltog han i många diskussioner om evangeliet och fick motivation att börja be mer innerligt. Det dröjde inte länge förrän hans vittnesbörd förändrades från att vara passiv kunskap till ett brinnande vittnesbörd om sanningen.

De två bröderna accepterade honom och erbjöd sin vänskap på det bästa sätt som de kände till. De satt tillsammans med honom på kyrkans möten och bjöd honom till sina hem på middag. De följde med honom och handlade och hjälpte honom snygga till sitt hem.

Inom kort sökte han hjälpa andra och han började känna ansvar för sina uppgifter i kyrkan. En dag då han talade med en bekant om den glädje han kände i livet, frågade denne: "Varför tror du att det blev så?"

"Det viktigaste har varit kärleken från två vänner", sade han. "Deras kärlek har fått mig att känna trygghet och förtröstan och den har hjälpt mig att göra saker som jag aldrig trott vara möjliga" (omarbetat från *Hjälptöreningens studiekurs, 1977–78*, s 161–162).

Skriv även upp på tavlan de olika sätt varpå dessa två bröder vänskapskontaktade den ensamme medlemmen.

Broder Ernest Eberhard jr, berättar följande om hur man kan göra vänskapskontakter:

"Susan Munson är en aktiv medlem i kyrkan som har väntat tålmodigt på att hennes man, som inte är medlem, ska visa intresse för kyrkan. Han sade alltid: 'Det är säkert bra för dig och barnen, älskling, men jag är helt enkelt inte intresserad.'

Det är delvis sant. Men Jack är också blyg ... Susan frågade slutligen broder Caldwell, församlingens missionsledare, om det inte fanns något man kunde göra. Han lovade att ta upp saken på missionsmötet som hölls varje vecka.

Gruppen ... kom fram till att en 'kvarterfest' skulle vara det bästa sättet att börja. De bad tre medlemsfamiljer i området att planera en gårdsfest för familjen Munson och familjen Noble, en undersökarfamilj ... Alla slöt upp kring projektet.

"Jack, som till en början inte ville komma, blev glatt överraskad av den otvungna, naturliga och vänliga anda som rådde i gruppen. Vid kvällens slut stödde han entusiastiskt förslaget att ha en ny fest, en utflykt, om två veckor. Ingen sade något om att komma till kyrkan, men Allen Westover, som på festen hade hört att Jack skulle måla huset, kom på lördagen med en egen stege – och han kom flera kvällar efter arbetet. Steve Caldwell och Glen Rivers hjälpte också till flera gånger.

Senare under månaden när äldstekvorumet hade ett projekt var Jack ivrig att hjälpa *dem* ... Under sommarens lopp tillbringade Jack mer och mer tid med kyrkans medlemmar. Man talade om metspön, politik och barnuppfostran, om trädgårdsarbete, sätt att lösa problem i äktenskapet och vad man ska göra vid stress i arbetet. Jack både pratade och lyssnade. Samkväm på kvällarna med olika familjer omfattade hemaftnar och andliga diskussioner. Till Susans stora glädje sade Jack en kväll att han var redo att ta emot undervisning från missionärerna ... och bli medlem i kyrkan."

Broder Eberhard tillägger följande: "Det finns ingenting som är lättare att genomskåda än 'vänskapsaktiviteter' som inte omfattar någon äkta vänskap. Vänkänslan måste komma först." Han föreslår att vi ska vara goda lyssnare, ta reda på vad personerna tycker om och inte tycker om, vad deras familj gör och vad de arbetar med. Han understryker att de som vi vänskapskontaktar måste känna att vi bryr oss om dem ("That Part-member Family", *Ensign*, jul 1978, s 38–39).

Vilka sätt att vänskapskontakta som nämns i den här berättelsen kan vi komplettera listan på tavlan med?

Diskutera översikten "Vänskapskontaktande aktiviteter" (bild 10-a). Lägg till andra aktiviteter som eleverna föreslår.

Avslutning

Att skapa vänskapsband är ett viktigt prästadömsansvar. Det hjälper nyomvända och andra medlemmar i kyrkan att känna sig önskade och känna att de behövs, och det motiverar dem att delta i kyrkans program. Då vi accepterar ansvaret att hjälpa andra bli aktiva i kyrkan, känner vi glädje och tillfredsställelse. Herren lovar att denna glädje varar för evigt.

Läs Låran och förbunden 18:15–16.

Be den tidigare utsedde eleven att bära sitt vittnesbörd om hur han blivit hjälpt av vänskapskontakter.

Uppfordran

1. Välj ut en nyomvänd och bli vän med honom.
2. Förbättra kontakterna med de familjer du är hemlärare för.
3. Välj ut en mindre aktiv familj och vänskapskontakta den så att de blir aktiva i kyrkan.
4. Var vänlig mot alla medlemmar i kyrkan – särskilt dem som är främlingar.
5. Om det finns en familj i ditt område där inte alla är medlemmar, inbjud då också de som inte är medlemmar till kyrkans aktiviteter.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. be en medlem att bära sitt vittnesbörd om hur han blivit hjälpt av vänskapskontakter. Han kan vara en nyomvänd, en medlem som har återaktiverats eller någon som hjälpt till med att aktivera någon annan
2. göra upp en plansch över vänskapsaktiviteter (se bild 10-a)
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

VÄNSKAPSAKTIVITETER

Aktiviteter i ditt hem

Bjuda hem några på middag	Lyssna till god musik
Ordna någon form av rekreation	Se på ett bra TV-program
Visa diabilder eller fotografier på familjen	Arrangera en gårdsfest
Ordna en informell fest	Be personerna i fråga att hjälpa dig med något
-
-
-

Aktiviteter i deras hem

Ge dem en tårta eller något annat gott	Planera en fest tillsammans
Hjälpa dem med ett projekt som de håller på med:	Besöka dem helt apropå – "bara för att ni är våra vänner"
• Anlägga en trädgård	Vara barnvakt
• Hjälpa dem flytta in	
• Hjälpa dem reparera någonting	
-
-
-

Aktiviter i samhället

- Gå på en särskild film eller tillställning
 - Hämta upp dem på vägen till en tillställning i skolan
(Bjuda på något gott efteråt i ditt hem)
 - Göra en utflykt
 - Utföra någon form av rekreation tillsammans med dem
 - Följa med till en gemensam aktivitet för barnen (bollspel, etc)
-
-
-

Fadern som patriark

Lektion 11

Avsikten med denna lektion är att stärka vår förståelse för faderns roll som patriark i hemmet.

Inledning

Visa bild 11-a, "Herren förväntar sig att fadern ska leda sin familj".

President Spencer W Kimball sade:

"Herren organiserade sina barn i begynnelsen med en far som avlar, försörjer, älskar och leder, och en mor som blir havande och föder, ger näring och uppfostrar, samt barn som lär sig att älska, hedra och uppskatta varandra. Familjen är den stora plan för livet som vår Fader i himmelen har berett" ("The Family Influence", *Ensign*, jul 1973, s 15).

Vilka ansvar har fadern, enligt president Kimball?

"Namnet *far* är heligt och evigt. Det är betecknande att Gud av alla namn för respekt, ära och beundran som givits honom, bitt oss kalla honom Fader" (*Far, tänk på vad du gör*, [broschyr, 1973], s 5).

Sjung eller läs verserna till "O min Fader". (Psalm nr 190 i *Psalmer*.)

Under sin verksamhet på jorden talade Frälsaren ofta om sin Fader och talade om honom på ett vördnadsfullt sätt. Skrifterna visar att han kände sin Fader, för han talade om honom och gjorde hans vilja (se Matt 26:39). Frälsarens föredöme i att respektera och hedra sin Fader är det mönster vi bör följa och lära våra barn att följa.

Hur kan vi visa respekt för vår himmelske Fader? För våra jordiska fäder?

En far som innehar prästadömet bör leva på ett sådant sätt att han är värdig kallas med det heliga namnet *far* av sina barn. Om han gör detta kommer han att vara förberedd för evigt faderskap. Var och en av oss har förmågan att leva värdigt, att ha vår familj med oss och uppleva glädje tillsammans med dem i all evighet.

En far är patriark för sin familj

Läs Efesierbrevet 5:23.

Vår himmelske Fader har bestämt att mannen eller fadern ska vara familjens överhuvud. Denna ordning att ha mannen eller fadern som familjens överhuvud är patriarkalisk. Som medlemmar i kyrkan är vi

särskilt välsignade att ha prästadömet till vår hjälp i att bli goda patriarker.

Varje familj i kyrkan är ett rike eller en styrelseform i sig själv. Fadern är ledare för denna styrelse. Han är den högste auktoriteten i sitt hem och presiderar över allt som sker i familjen (se Joseph F Smith, *Evangeliets lära*, 237–238). Angående detta har president Joseph F Smith skrivit:

”Ibland händer det att äldster kallas för att smörja och välsigna någon familjemedlem. Bland dessa äldster kan finnas stavs-presidenten, apostlar och till och med medlemmar av kyrkans första presidentskap. Det är under dessa omständigheter inte tillbörligt att fadern träder tillbaka och väntar sig att äldsterna skall leda utförandet av denna viktiga förordning. Fadern är där. Det är hans rättighet och hans plikt att presidera. Han skall välja vem som skall utgjuta oljan och vem som skall uttala bekräftelsen, och han skall leda utförandet av denna evangelieförordning i sitt hem” (*Evangeliets lära*, s 237).

Herren vill att fadern ska välsigna familjens medlemmar, inte bara råda över dem. För att kunna göra det måste han använda sitt prästadöme på ett rättfärdigt sätt för att kunna välsigna varje medlem i familjen. Eldred G Smith, emeritus patriark i kyrkan, berättade om en kvinna som besökte honom för att få en särskild prästadömsvälsignelse. Han sade:

”När jag frågade henne varför hon ville ha en särskild välsignelse, vägrade hon att tala om det för mig. Jag fick veta att hennes man var medlem i kyrkan och att han innehade melkisedekiska prästadömet, så jag använde mycket tid till att undervisa henne om principen om prästadöms ordning, där fadern i hemmet bör välsigna familjens medlemmar ... Jag uppmanade henne att gå hem och få välsignelsen från sin man i stället för från mig.

En tid senare återvände hon till kontoret, friskade upp mitt minne av denna erfarenhet och sade att hon hade lämnat mitt kontor mycket förbittrad ...

Hon sade att anledningen till att hon inte ville tala om för mig varför hon ville ha en välsignelse var att hon ville ha välsignelsen för att förhållandet mellan henne och hennes make inte var det rätta, och då hade jag skickat hem henne för att få en välsignelse av sin man, så naturligtvis var hon en aning upprörd.

Sedan tillade hon: 'Det var något av det finaste som hänt.' Hon berättade att hon åkte hem, hon bad om det, hon funderade på saken och samlade till slut tillräckligt med mod för att be sin man om en välsignelse. Naturligtvis chockerade det honom, men hon var tålmodig. Hon lät honom tänka över det en smula, begrunda det och be om det – och till slut gav han henne en välsignelse. Hon tillade: 'Det har aldrig tidigare rått en sådan harmoni i vårt hem som vi haft sedan han gav mig den där välsignelsen'" ("Family Unity through a Father's Blessing", *Improvement Era*, jun 1965, s 534).

Hemmet är den plats där familjens medlemmar utvecklas – både tillsammans och enskilt. För att stödja denna utveckling bör alltid fadern presidera i hemmet med kärlek, visdom, vänlighet, förståelse och tålmod. Som den högsta auktoriteten i hemmet bör fadern visa vägen genom sitt exempel. Trofasta och lydiga fäder som leder sina familjer i ett rättfärdigt leverne här på jorden, hjälper sina familjer att bli värdiga att leva tillsammans i evigheten.

Som patriarker i våra familjer bör vi behandla våra hustru och barn med yttersta respekt.

Läs Efesierbrevet 5:25–28.

Hur bör vi behandla vår hustru?

Läs Efesierbrevet 6:4.

Vilket råd ges i detta skriftställe om hur fäder ska uppfostra sina barn?

Läs Läran och förbunden 121:41–45.

Hur kan detta skriftställe hjälpa oss att vara goda patriarker i våra familjer?

Skrifterna innehåller många berättelser om fäder som var goda patriarker. Alma den yngre samlade sina söner och gav råd och välsignelser till var och en (se Alma 35:16). Konung Benjamin lärde sina söner att förstå skrifterna (se Mos 1:2). Både Adam och Lehi välsignade vart och ett av sina barn innan de dog (se L&F 107:53; 2 Ne 4:1–11). Genom prästadömet kraft uppfyllde dessa profeter sina patriarkaliska ansvar gentemot sina familjer. Genom vårt prästadöme kan också vi vara rättfärdiga patriarker i våra familjer.

Att tillgodose familjens grundläggande behov

Som patriark för sin familj är fadern ansvarig att hjälpa familjens medlemmar att uppfylla sina behov.

Var och en har fysiska behov, såsom mat, husrum och kläder. Vilka andra grundläggande behov har våra familjer? Skriv upp följande på tavlan allteftersom de nämns:

ATT KÄNNA SIG EFTERTRAKTAD OCH ÄLSKAD

Vi kan uppfylla detta behov genom att visa tillgivenhet för familjens medlemmar och säga dem att vi älskar dem. Äldste Loren C Dunn har gett oss ett exempel på detta behov:

"Jag erinrar mig en teaterpjäs som man nyligen gjorde en film av. Den handlade om ett föräldrapar vars enda barn, en son, återvände från militärtjänsten. Fadern och sonen hade aldrig stått varandra nära. De älskade varandra men visste inte hur de skulle uttrycka denna kärlek, och därför var de ovänliga mot varandra på grund av att båda trodde att den andre inte tyckte om honom ...

Höjdpunkten i pjäsen kom när pojken sade ungefär så här till sin far:

'Pappa, jag kände mig alltid förtretad på dig när jag var mindre därför att du aldrig talade om för mig att du älskade mig, men så insåg jag att jag själv aldrig hade talat om för dig att jag älskar dig. Nåväl, pappa, nu säger jag det: Jag älskar dig.'

Under ett kort, laddat ögonblick, då den kärlek och uppskattning som uppdämts under många år flödade fram, omfamnade fadern och sonen varandra" ("The Growing Problem of Drug Abuse", *Improvement Era*, jun 1969, s 52–53).

Varför bör vi tala om för familjens medlemmar att vi älskar dem?

På vilka andra sätt kan vi visa dem att vi behöver och älskar dem?

ATT HA SJÄLVKÄNSLA

Vi kan stärka familjemedlemmarnas självkänsla genom att berömma dem för det de gör. Vi kan undervisa dem om att de är Guds barn. Vi kan hjälpa dem att utveckla sina talanger. Allt detta hjälper dem att bygga upp sitt självförtroende, en positiv bild av sig själva och en känsla av att de är värdefulla. Föräldrarna bör ständigt söka efter sätt att ge beröm och uppmuntran åt sina barn. Barnen, å sin sida, bör regelbundet uttrycka sin tacksamhet till sina föräldrar. En far säger: "Jag använder tiden på familjens hemafton till att berömma mina barn istället för att kritisera dem. Jag föredrar att tala om för dem vad de har gjort rätt, istället för det jag har sett dem göra fel" (citerat av George Durrant, "A Gift from Heaven", *Ensign*, mar 1971, s 7).

ATT FINNA EN MENING MED LIVET

Alla behöver känna att deras liv är meningsfullt, att det finns en avsikt med tillvaron. Vi kan hjälpa familjens medlemmar att få detta behov uppfyllt genom att undervisa dem om evangeliet. Var och en behöver få veta att jordelivet är till för att vi ska tillväxa och bli mer

lika Gud. Vi måste lära våra barn att ändamålet med jordelivet är att finna frid och lycka och att förbereda oss för att återvända till vår Fader i himmelen.

ATT HA SJÄLVDISCIPLIN OCH KUNNA ARBETA

Broder Glenn E Nielson, direktör för ett stort oljebolag, tillfrågades en gång vilken lärare som påverkat hans liv mest. Han svarade: "Min far ... Han undervisade mig om glädjen i ett väl utfört arbete. Han lärde mig hur jag skulle få mer hö på högaffeln och hur jag skulle gå och stå för att få upp höet på hässjan, och han brukade tillägga: 'Allt arbete blir lättare om man engagerar sig i det i stället för att undvika det'" (*Church News*, 25 mar 1978, s 2).
Visa bild 11-b, "Fäder behöver lära sina barn att arbeta".

Välsignelserna med att arbeta illustreras i följande berättelse:

"Två äldre grannar talade en dag som sina liv och om sina barns liv. Johns äldste pojke skulle just avsluta sina studier vid universitetet och hade hela tiden gjort mycket bra ifrån sig. Jims pojke hade just blivit fälld för ett allvarligt brott och satt i fängelse. Jim och John hade under hela deras uppväxttid varit goda grannar. Deras pojkar hade lekt och gått i skolan tillsammans. När de diskuterade vad som hade hänt sade Jim: 'Skillnaden mellan våra söners liv var att du hade en ko, John. Jag kommer ihåg när pojkarna lekte, att din pojke brukade gå hem tidigt för att mjölka kon och ge den hö. Genom den där kon lärde du din pojke att ta ansvar'" (*1967-68 Priesthood Study Course: Aaronic Priesthood - Adult*, s 35).

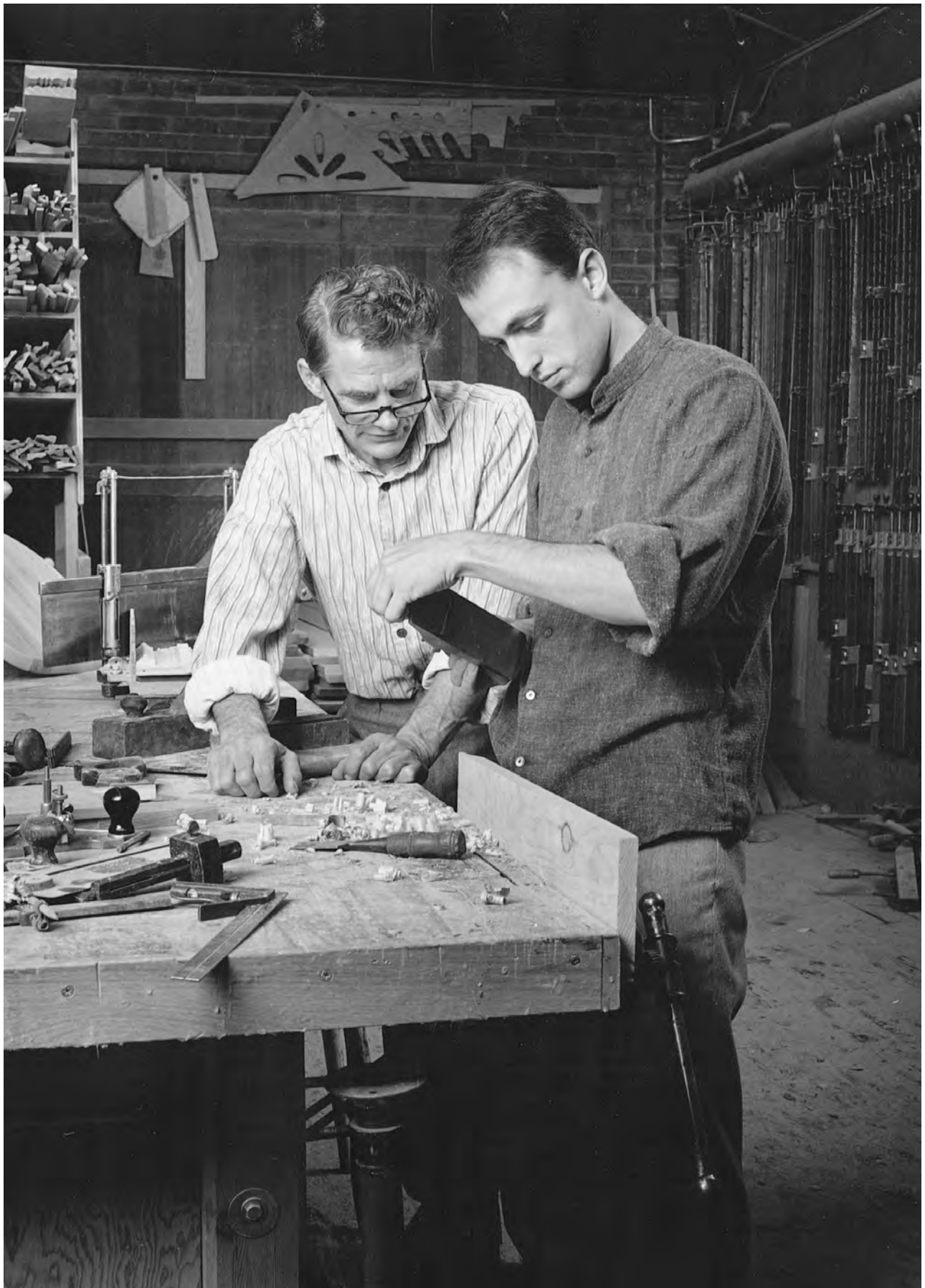
Vi kan inte alla ha kor, men vi kan ge våra barn arbetsuppgifter. Vi bör också ge dem frihet att själva lösa de problem som uppstår när de arbetar. Vi bör inte göra arbetet åt dem, men vi bör hjälpa dem att framgångsrikt utföra sina uppgifter. (Se lektion 15, "Gör din del i familjen".)

"Då en man inser att han är en jordisk far till ett av Guds andebarn, kan han inte undgå att känna ett stort ansvar för att ge barnet all den kärlek och omsorg som han förmår" (N Eldon Tanner, "Fatherhood", *Ensign*, jun 1977, s 2).

Att tillgodose familjens andliga behov

Fäder som bär prästadömet har rätten och ansvaret att välsigna sina familjer med prästadömet ledarskap och utföra för dem de prästadömsförordningar som de kan utföra.

11-b, Fäder behöver lära sina barn att arbeta

Visa planschen som du har förberett eller skriv på skrivtavlan och diskutera hur en far kan leda och välsigna familjens medlemmar. (Se "Lärarens förberedelse".)

Fäder kan leda och välsigna sina familjer på följande sätt:

1. Vara den presiderande auktoriteten i hemmet.
2. Hålla personliga intervjuer med varje familjemedlem. (President N Eldon Tanner sade att när han var en ung man brukade hans far intervjuva honom. Han sade: "Han talade om för mig hur betydelsefullt prästadömet är och vad jag måste göra för att vara värdig detta prästadöme. Han var min bästa vän" (*Ensign*, nov 1978, s 41).
3. Ge hustru och barn välsignelser till tröst och stöd.
4. Smörja och välsigna familjens medlemmar när de är sjuka (gäller endast dem som har melkisedekska prästadömet).
5. Erhålla uppenbarelse och inspiration för sin familj.
6. Hålla familjeböner morgon och kväll.
7. Kalla familjemedlemmarna till att välsigna för maten.
8. Hålla familjens hemafton varje måndagskväll.
9. Uppmuntra familjens medlemmar till att delta i missionsarbete, släktforskning och tempelförordningar.
10. Vara ett gott exempel och hålla buden.
11. Skapa en känsla av kärlek och förståelse i hemmet.

Be den prästadömsbärare som fått uppgiften, att bära sitt vittnesbörd om glädjen av att tillhöra en sammansvetsad och kärleksfull familj.

Avslutning

I Herrens plan är mannen och fadern överhuvud i sitt hem och patriark för sin familj. Som sådan bör fadern utveckla ett gott förhållande till sin hustru och sina barn. Detta förhållande bör präglas av kärlek, tillit och samarbete. Som fäder bör vi därför vara måna om varje familjemedlems välbefinnande. Att fråga oss själva följande hjälper oss att upptäcka hur vi kan bli bättre:

1. Tar jag mig verkligen tid till att ta hand om min familj?
2. Visar jag respekt för min familj, deras ägodelar och deras tankar?
3. Inser jag att varje familjemedlem är betydelsefull?
4. Talar jag om för min familj att jag älskar dem? Visar jag dem min kärlek genom mina handlingar?

"Det är en glädjeric förmån och välsignelse, och ett tungt ansvar, att vara far och patriarkaliskt överhuvud för en familj, med den stora uppgiften att undervisa och förbereda dess medlemmar för att åter-

vända till vår himmelske Faders närhet, där familjen kan fortsätta att åtnjuta evigt liv tillsammans" (N Eldon Tanner, "Fatherhood", *Ensign*, jun 1977, s 2).

Uppfordran

Du som är make och far:

1. Förstå ditt ansvar som patriark i hemmet.
2. Diskutera detta med din hustru under veckan. Få hennes stöd med att uppfylla dina plikter.
3. Hedra din far. Han är din patriark även sedan du är gift.

Du som är ung och ogift:

1. Hedra ditt prästadöme. Förbered dig för att bli en rättfärdig patriark i ditt eget hem.
2. Hedra din far. Han är patriark för din familj.

Ytterligare skriftställen

Femte Moseboken 6:7 (föräldrar ska undervisa sina barn)

Josua 24:15 (välj ut vem du vill tjäna)

Efesierbrevet 5:22–25 (den ordning som ska råda i familjen)

Första Timotheosbrevet 3:4–5 (fadern ska styra sitt hus)

Läran och förbunden 75:28–29 (fadern ska försörja sin familj)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. studera lektion 12 i *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, "Faderns ansvar för familjens välfärd"
2. ordna med skrivtavla och krita
3. göra en plansch med de elva punkter som behandlas i lektionen om vad en far kan göra för att leda och välsigna sin familj
4. välja ut en prästadömsbärare som har en sammansvetsad, kärleksfull familj. Be honom bära sitt vittnesbörd om den glädje han känner i sin familj
5. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Hur man leder familjen på rätt sätt

Lektion 12

Avsikten med denna lektion är att motivera oss att söka och följa den Helige Andens inspiration när vi leder våra familjer.

Inledning

Äldste Bruce R McConkie återger följande berättelse om varför vi bör lyssna till Anden:

"Ett av mina tidigaste barndomsminnen är att jag red på en häst genom en fruktträdgård. Hästen var tam och väl inriden och jag kände mig hemma i sadeln.

Men en dag var det något som skrämde hästen och han satte iväg genom trädgården. Jag gled ned från sadeln, men en fot fastnade i stigbygeln. Jag klängde mig desperat fast vid en nästan trasig läderrem . . . Min tyngd borde ha gjort att remmen gick av, men på något sätt höll den just nu. Ett eller ett par hopp till av den skenande hästen och remmen hade gått sönder eller slitits ur händerna på mig, så att jag hade blivit hängande med foten fast i stigbygeln och därigenom blivit allvarligt skadad eller dödad.

Plötsligt stannade hästen och jag blev medveten om att någon höll hårt i tygeln och försökte lugna den skälvande hästen. Nästan genast fångades jag upp av min fars armar.

Vad var det som hade hänt? Vad var det som hade gjort att min far kom till min räddning sekunden innan jag gled ned under den panikslagna hästens hovar?

Far hade suttit hemma i huset och läst tidningen när Anden viskade till honom: 'Spring ner till fruktträdgården!'

Utan ett ögonblicks tvekan, utan att vänta för att ta reda på varför eller av vilken anledning, sprang han. När han befann sig i fruktträdgården utan att veta varför, såg han den galopperande hästen och tänkte: *Jag måste stoppa hästen.*

Han gjorde så och såg mig. Och det var så jag blev räddad från att bli allvarligt skadad eller rent av dödad" ("Lyssna till Anden", *Nordstjärnan*, jan 1973, barnens spalt, s 12).

Vad fick äldste McConkies far att gå ut till fruktträdgården? Varför var det viktigt att hans far omedelbart lydde Andens maning?

Be den elev som fått detta i uppgift att berätta om ett tillfälle när den Helige Anden hjälpte honom i hans roll som far.

Den Helige Anden kan vägleda familjen

Ett av våra största ansvar på jorden är att vägleda våra familjer. President David O McKay sade att "ingen framgång kan uppväga ett misslyckande i hemmet" (citerat från J E McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* [Washington, D C: The Southern Co-operative League, 1924], s 42; i Conference Report, apr 1935, s 116). Detta ansvar har alltid varit betydelsefullt, men det blir ännu betydelsefullare i en värld som blir alltmer ogudaktig.

Den stora uppgift vi som föräldrar ställs inför i dag kan få oss att känna att vi inte är tillräckligt visa och starka för att alltid fatta riktiga beslut angående vår familj. Herren förstår detta och har berett en väg för oss att få den vägledning vi behöver. Denna vägledning kommer till oss genom den Helige Anden.

För att kunna få hjälp från den Helige Anden måste vi leva efter buden, ty den Helige Anden vill inte vara med den som tar lätt på buden eller underlåter att hålla dem. Om vi vill ha hans hjälp, måste vi ständigt omvända oss från det som vi gör fel och försöka göra det som Herren vill att vi ska göra.

"Fadern måste ständigt inse att familjen är det mest betydelsefulla i hans liv ... Det är i hemmet som den mest verkningsfulla undervisningen ges och barnens liv formas" (N Eldon Tanner, *Ensign*, jul 1973, s 92).

Föräldrarna som har detta ansvar kan känna tillförsikt i kunskapen om att de kan be och få vägledning av den Helige Anden till att göra det rätta för sin familj. En far, till exempel, "som hade sökt Herrns hjälp samlade sin familj omkring sig innan han beslöt sig för att tacka ja till ett arbete i en annan stad. Han bad familjen tala om vad de tyckte om flyttningen och gav dem tillfälle att gå till Herren och själva få svar på vad de borde göra. När de hade bett kände de sig liksom fadern inspirerade att flytta. På grund av att han gav dem tillfälle att få det andliga svar han också fått, så kunde de tro på och följa hans råd" (Henry B Eyring, "Efterföljare i familjen", *Nordstjärnan*, aug 1973, s 327).

Läs Andra Nephi 32:5.

Att följa den Helige Andens vägledning

Den Helige Anden ger oss på många sätt hjälp att lösa våra problem och få svar på våra frågor. Ett sätt är att bära vittnesbörd om lösningar som redan återfinns i skrifterna. När vi har problem bör vi studera skrifterna och söka efter svar. När vi gör detta kommer den Helige Anden att leda oss till svaren och bära vittne för oss om att lösningarna är riktiga. Den Helige Anden hjälper oss också att komma ihåg det som vi en gång har lärt oss men har glömt bort (se Joh 14:26).

Även om den Helige Anden kan och vill hjälpa oss att lösa våra problem, är han ändå bara en hjälpare. Han kommer inte att lösa våra problem åt oss bara därför att vi ber om hjälp. I början av kyrkans historia fick Oliver Cowdery lära sig att vi ofta måste göra mer än att bara be om svar.

Läs Lära och förbunden 9:1–9.

Vad lär oss detta skriftställe att vi ska göra innan vi frågar Herren om ett problem som vi har? Hur kan vi veta om det beslut vi fattat är riktigt eller inte?

Detta skriftställe lär oss att vi ska studera och noggrant tänka igenom de beslut vi måste fatta. När vi har beslutat oss för hur vi ska göra bör vi fråga Herren om vi fattat ett riktigt beslut.

Andra sätt varpå den Helige Anden kan hjälpa oss att lösa problem är genom att uppenbara svaret direkt genom en stilla, mild röst (se 1 Kung 19:11–13), eller indirekt genom råd från en ledare i kyrkan, från en vän eller från en god bok. (Om vi får svaret på våra böner från någon annan, kommer den Helige Anden att ge oss en känsla av att det är riktigt.) Vid andra tillfällen manar den Helige Anden oss när vi utför våra dagliga sysslor. Sådana maningar kan helt enkelt vara en känsla att vi bör tillbringa mer tid med någon i familjen eller göra någonting särskilt för honom eller henne.

Svar på bön kan komma på många olika sätt, men Herren har gett oss ett sätt att med säkerhet veta att svaret kommer från honom. Han säger att om beslutet vi fattat är riktigt, kommer vi att få en känsla av frid i vårt hjärta och i vårt sinne (se L&F 6:14–16, 22–24).

Vi kanske inte tycker om det svar vi får, eller det kanske inte kommer så fort som vi skulle önska. Men Herren älskar oss och avgör i sin vishet vad som är bäst för oss. Vi bör därför inte bli missmodiga om vi inte får ett svar omedelbart. Vi bör fortsätta att be, leva rättfärdigt, studera och söka den Helige Andens vägledning.

När vi får ett svar på våra böner, måste vi göra det som svaret kräver av oss. Vi kan inte förvänta att den Helige Anden fortsätter att

hjälpa oss om vi ignorerar hans maningar. Även om svaret inte är det vi önskar, eller om den ansträngning han ber oss om tycks vara för stor, måste vi vara villiga att göra som han säger. Annars löper vi risk att förlora kontakten med den Helige Anden och gå miste om hans tröst och vägledning.

Somliga beslut överlämnar Herren till oss själva. Det kan vara sådana fall där det inte är frågan om vad som är rätt eller fel utan vad vi själva tycker om. (Se L&F 60:5; 80:3.) I sådana fall bör vi använda gott omdöme baserat på vår kunskap och erfarenhet.

”Vad jag anser att du och jag och alla medlemmar i kyrkan bör eftersträva mer än någonting annat, är att vara vägledda av Herrens Ande. I den mån som vi får vägledning från denna Ande är vi profeter för det som rör oss själva, och dessutom befinner vi oss då i harmoni med de profeter som Herren har satt i första presidentskapet och i de tolv råden” (Joseph Fielding Smith, *Joseph Fielding Smith – A Prophet among the People*, s 24–25).

Hur den Helige Anden kan välsigna vår familj

När den Helige Anden vägleder oss är vi rikligt välsignade och kan i vår tur själva vara till välsignelse för vår familj. Äldste McConkie, till exempel, räddades från att bli skadad därför att hans far lyssnade till den Helige Anden. Detta slags beskydd kan vi också ha om vi är öppna för inspiration från den Helige Anden och gör det som han säger till oss.

Förutom att skydda oss mot fysiska faror hjälper den Helige Anden oss att undvika frestelser som skulle skada oss andligen. Genom den Helige Anden kan vi också veta om något inte står rätt till i vår familj. Kanske en familjemedlem har ett särskilt problem som han behöver prata om, har frågor om kyrkan eller kanske är bekymrad för varför han inte kan leva efter buden så väl som han borde. Med den Helige Andens hjälp kan vi bistå och stärka vår familj. Vi kan troligen bespara dem mycket smärta och sorg.

Även när vi fostrar och tillrättavisar våra barn bör vi söka vägledning från den Helige Anden. Skrifterna lär oss att vi ska vara stränga mot våra barn endast när vi känner oss inspirerade till det, och att vi ska visa dem större kärlek och förståelse efter det att vi tillrättavisat dem. Då ser de att vi bara försöker hjälpa dem. (Se L&F 121:43–44.)

Den Helige Anden kan vara till hjälp när vi ger en fars välsignelse. Han kan mana oss att ge vår familj råd, även om problem som de kanske inte är medvetna om. En sådan välsignelse kan vara en helig upplevelse för vår familj.

Visa bild 12-a, "En fars välsignelse kan stärka familjens medlemmar".

Äldste Ezra Taft Benson återger följande erfarenhet:

"Nyligen kom en ung man till mitt kontor för att få en välsignelse. Han hade problem ... han var förvirrad, bekymrad och orolig. När vi hade talat med varandra några minuter sade jag till honom: 'Har du någonsin bett din far om att få en välsignelse?' 'Oh', sade han, 'jag vet inte om pappa skulle vilja göra någonting sådant. Han är inte särskilt aktiv.' Jag sade: 'Men han är din far.' 'Ja.' 'Bär han prästdömet?' 'Ja, han är en mindre aktiv äldste.' Jag sade: 'Älskar du honom?' Och han sade: 'Ja, jag älskar honom. Han är en bra man, han är snäll mot familjen, snäll mot barnen.' ... Jag sade: 'Skulle du vilja gå hem och söka efter rätt tillfälle att fråga din far om han vill ge dig en välsignelse? Om det inte fungerar kommer du tillbaka, så ska jag gärna hjälpa dig.'

Han gick sin väg och cirka tre dagar senare kom han tillbaka. 'Broder Benson, det här är det finaste som har hänt i vår familj', sade han. 'Mamma och barnen satt där, mina yngre syskon, och min mor torkade tårarna ur ögonen. Hon talade senare om hur tacksam hon var. Pappa gav mig en underbar välsignelse.' Han tillade: 'Jag kände att den verkligen kom från hjärtat'" (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, s 184).

Varför var denne unge mans far den bästa som kunde ge honom en välsignelse just då?

Hur kan vi veta när vi är vägledda av den Helige Anden?

Avslutning

Herren har gett oss en dyrbar gåva för att hjälpa oss fatta beslut och lösa problem. Denna gåva är gemenskap med den Helige Anden. Genom den Helige Anden kan vi komma närmare vår Fader i himmelen och få uppenbarelse för att leda vår familj på ett rättfärdigt sätt. Denna uppenbarelse kan hjälpa oss att ge den visdom och styrka som de behöver för att övervinna frestelser och problem. Vi kan vara förvissade om att Herren hjälper oss om vi är villiga att göra vårt bästa. Två viktiga saker kommer att ske då vi tar emot denna hjälp: Våra barn kommer att vända sig till oss för att få tröst och vägledning, och vi kommer närmare vår Fader i himmelen.

Uppfordran

1. Studera skrifterna för att lära dig de olika sätt som den Helige Anden kan hjälpa dig på.

12-a, En fars välsignelse kan stärka familjens medlemmar

-
2. Håll dig värdig, genom omvändelse, att få vägledning från den Helige Anden.
 3. Följ de maningar du får från den Helige Anden, oavsett hur svårt det kan verka.

Ytterligare skriftställen

Lukas 12:11–12 (den Helige Anden talar om för oss vad vi ska säga)

Johannes 16:13 (Anden visar vad som kommer att ske)

Tredje Nephi 28:11 (den Helige Anden bär vittne om Fadern och Sonen)

Moroni 10:3–5 (den Helige Anden visar oss sanningen)

Läran och förbunden 39:6 (den Helige Anden lär oss fridsbudskap)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. be en av fäderna i klassen att berätta om ett tillfälle då den Helige Anden hjälpte honom med hans familj
2. läsa lektion 30 i *Prästädömetts plikter och välsignelser, del A*, "Den Helige Andens gåva"
3. läsa lektion 21 i *Evangeliets principer*, "Den Helige Andens gåva"
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Stärk familjen genom hemafton

Lektion 13

Denna lektion bör lära oss hur vi kan stärka vår familj genom hemafton.

Inledning

Varje familj bör åtminstone en kväll i veckan samlas till gemensam aktivitet. För att stödja dessa hemaftnar har kyrkan avsatt måndag kväll för familjeaktiviteter. Undervisning och diskussion om evangeliet bör vanligtvis vara en viktig del av våra hemaftnar.

Visa bild 13-a, "Varje familj bör samlas en gång i veckan till hemafton", 13-b, "Familjen är den viktigaste enheten i kyrkan", 13-c, "Studier i evangeliet bör ingå som en del av familjens hemafton", eller 13-d, "Barn behöver hjälp att bli mer mottagliga för Anden".

Alla familjer är olika. Somliga består av föräldrar och barn som bor hemma. Andra består av en förälder och barn. Ytterligare andra familjer består av endast föräldrar utan några hemmavarande barn. Det finns också många ensamstående vuxna som bor ensamma eller med rumskamrater. Oavsett vilka förhållanden som råder är familjens hemafton till för alla. Även de som bor ensamma kan delta genom att förena sig med andra personer för att ha hemafton. För dem som bor ensamma kan detta vara en särskild välsignelse.

"Det finns ingen mera lämplig plats för att undervisa om evangeliet än hemmet. Endast i hemmet kan barnen lära sig om familjelivet så som vår himmelske Fader avsett att det ska vara. Måndagskvällen då familjen är samlad sätter en andlig prägel på allt som man erfar som familj. De som har denna anda ibland sig upplever den som sin största glädjekälla" (se Första presidentskapet, *Familjens hemaftnar* [lektionsbok 1971], s 4).

Vi bör inte bli missmodiga om inte varje hemafton är fullständigt lyckad. Det är helt enkelt viktigt att vi är tillsammans med vår familj. Om vi fortsätter att utöva tålamod och kärlek kommer de problem vi har att övervinnas och våra hemaftnar kommer att uppfylla det ändamål som Herren avsett.

13-a, Varje familj bör samlas en gång i veckan till hemafton

13-b, Familjen är den viktigaste enheten i kyrkan

13-c, Studier i evangeliet bör ingå som en del av familjens hemafton

13-d, Barn behöver hjälp att bli mer mottagliga för Anden

Att hålla familjens hemafton

Fadern är patriark i sin familj och bör presidera vid familjens hemafton. När maken eller fadern är frånvarande bör hustrun eller modern presidera.

Det är bra att hålla ett kort familjeråd eller planeringsmöte före varje hemafton för att informera om och samordna familjemedlemmarnas aktiviteter och planer för den kommande veckan. Detta är till särskilt stor hjälp när det finns tonåringar i familjen.

En far sade att under familjerådet "samlas vi runt matbordet, under pappas ledning, för att diskutera familjens olika angelägenheter . . . Vi meddelar sådant som är viktigt för familjen att veta och diskutera och ger beröm åt eventuella prestationer som barnen gjort under veckan. När barnen får höra hur deras bedrifter återberättas för familjen lyser de av stolthet – och det, skulle jag vilja tillägga, gör också deras föräldrar" (Glen W Harper, "Participation – Our Family Home Evening Success Key", *Ensign*, dec 1977, s 17).

Föräldrarna bör planera varje hemafton i förväg och sedan dela ut olika uppgifter till familjens medlemmar.

Visa bild 13-e, "Alla familjemedlemmar bör engageras i familjens hemafton".

Fadern håller antingen själv lektionen eller också delegerar han undervisningen till sin hustru eller sina barn. Små barn tycker särskilt om att leda sången, läsa skriftställen, hålla upp bilder, be och dela ut förfriskningar.

Man kan hålla hemafton på många olika sätt. På en hemafton kan man bland annat läsa skrifterna, diskutera evangeliet, bära sina vittnesbörd, utföra ett tjänandeprojekt, åka på utflykt eller spela ett familjespel. I hemaftonsaktiviteterna bör det ingå bön.

Här är ett exempel på hur en hemafton kan se ut:

1. Inledningssång (någon i familjen leder)
2. Inledningsbön (någon i familjen håller bönen)
3. Familjeangelägenheter (leds av fadern)
4. Musikframträdande av någon i familjen
5. Lektion (hålls ur *Evangeliets principer* av en familjemedlem)
6. Diskussion och planering för den kommande veckan
7. Avslutningssång
8. Tacksägelse

13-e, Alla familjemedlemmar bör engageras i familjens hemafton

9. Rolig aktivitet (leds av någon i familjen)

10. Förfriskningar (förbereds av någon i familjen)

Vi behöver inte ens tveka inför att be små barn hjälpa till med hemaftonslektionen. En ung medlem i kyrkan berättade följande:

"När pappa föreslog att alla i familjen skulle turas om med att hålla hemaftonslektionen, tyckte jag att det skulle vara roligt att säga: 'Ja, låt John hålla lektionen nästa vecka.' John är tre år gammal. Så pappa gav John i uppgift att hålla lektionen, och med mammas hjälp höll han en av de bästa hemaftonslektioner vi någonsin haft. Och den glädje som han visade var mer värd än någonting vi skulle kunna ge honom" (citerat av Lowell Durham, jr, "What Makes a Good Family Home Evening", *New Era*, jun 1972, s 13).

Varje familjemedlem kan hjälpa till med att göra hemaftonen till en framgång. En sak vi kan göra är att planera vår tid så att vi avsätter måndagskvällen till familjens hemafton. Dessutom kan varje familjemedlem få i uppgift att förbereda och hålla hemaftonslektionen eller leda någon aktivitet. De mindre barnen tycker om att framträda på många sätt. De tycker särskilt om att återge enkla flanellografberättelser. Mamman eller någon av de äldre barnen kan under veckan hjälpa dem att förbereda detta eller andra uppgifter. Alla barn deltar om föräldrarna tar med dem och visar tålmod med deras ansträngningar.

En far upptäckte att familjens hemafton fordrar kärlek och tålmod. Om detta saknas är det inte ens säkert att god planering leder till en lyckad hemafton:

"En måndagskväll för ett antal år sedan kände jag mig irriterad. Då vi började vår hemafton satt barnen och knuffade varandra och var mycket oroliga. Jag blev upprörd och skrek: 'Sitt ordentligt och sluta bråka, annars ska ni få se på andra bullar.' Barnen kunde se på mitt röda ansikte att jag menade allvar. De tystnade. Jag fortsatte genom att säga: 'Jag förstår inte varför ni inte kan sitta stilla några minuter och lyssna. Nu vill jag inte höra ett knyst ifrån er förrän jag är klar med lektionen. Och när jag är klar tänker jag ställa några frågor. Det är bäst att ni kan svara på dem.' ...

Slutligen avslutade jag lektionen och började ställa frågor. De kunde alla svaren. Jag hade lärt ut grundtankarna på ett bra sätt. Sedan frågade jag: 'Har ni barn några frågor?'

Min äldste son sade med dämpad röst: 'Ja, det har jag.' Sedan frågade han: 'Kan inte mamma hålla lektion nästa vecka?'

Hans ord och mina känslor talade om för mig att jag, då jag försökte göra rätt, hade handlat fel. Jag hade hållit en lektion, men jag hade inte undervisat min familj ...

Sedan dess har jag lärt mig en del. Jag låter fortfarande inte barnen gå för långt – de tycks inte heller vilja det – men jag har funnit bättre sätt att tillrättvisa ...

Jag vägrar helt enkelt att bli upprörd under vår hemafton.”

Denne far avslutade sin berättelse genom att ge följande råd:

”Var trevlig. Spara ditt bästa och vänligaste uppträdande för familjen ...

I vårt hem är hemaftonen inte som de formella lektionerna i kyrkan. Det finns ingen lag som säger att vi måste sitta på en stol. Vi sitter ofta på golvet för att alla ska känna sig avspända ...

En del fäder blir upprörda därför att de anser att de måste se till att lektionen hålls och att alla lyssnar uppmärksamt. Denna uppfattning är delvis korrekt, men när man fixerar sig vid det kan familjens hemafton bli en oangenäm erfarenhet” (George D Durrant, *Love at Home, Starring Father*, s 44–46).

Vi kan förbättra våra hemaftnar genom att be till vår himmelske Fader om hjälp då vi planerar dem så att de passar för familjens behov och när vi förbereder våra uppgifter.

Hur kan vi använda oss av bönen för att förbättra våra hemaftnar?

Hur mycket tid bör vi ägna varje vecka åt att förbereda familjens hemafton?

Hur kan vi förbättra våra hemaftnar genom att planera dem bättre?

”Ägnar du lika mycket tid åt att skapa ett framgångsrikt familjeliv som du gör åt att lyckas i umgänges- och yrkeslivet? Ägnar du din bästa kreativa energi åt den viktigaste enheten i samhället – familjen. Eller är ditt förhållande till familjen enbart en rutinmässig, föga givande del av ditt liv?

Föräldrar och barn måste vara villiga att sätta ansvaret gentemot familjen främst för att kunna nå upphøjelse tillsammans” (se Första presidentskapet, *Familjens hemaftnar* [lektionsbok, 1973], s 4).

Hemaftonen stärker familjen

Håll en bunt tändstickor eller liknande i handen. Tala om för klassen att stickorna representerar medlemmarna i en familj. Ta ut en av tändstickorna och bryt den mitt itu. Tala om för klassen att då vi står ensamma är vi inte lika starka som då vi är tillsammans med vår familj. Ta sedan ett snöre eller ett gummiband och bind ihop tändstickorna. Säg till klassen att snöret representerar det sammanhållande inflytande som evangeliet har. Visa hur svårt det är att bryta av tändstickorna. Förklara att vi är starkare då vi är enade som en familj och tillsammans anstränger oss för att efterleva evangeliet.

Genom väl planerade hemaftnar som hålls varje vecka kan vi hjälpa familjens medlemmar att övervinna de onda inflytanden som finns i världen. Satan angriper rättfärdigheten genom att använda många olika frestelser för att befrämja synd och ogudaktighet. Han är särskilt inriktad på ungdomar. Men om vi undervisar dem om evangeliet och stärker dem andligen i hemmet, kommer de att motstå de frestelser de möter i världen.

"På våra hemaftnar och under andra positiva familjestunder kan vi fylla våra själar med det som hör Gud till, och på så sätt inte ge det onda någon möjlighet att få insteg i våra hjärtan och sinnen" (se Första presidentskapet, *Familjens hemaftnar* [lektionsbok, 1972], s 4).

Vilka välsignelser har din familj fått genom familjens hemafton?

För så länge sedan som 1915 gav oss första presidentskapet följande råd:

"Om de heliga lyder detta råd och har hemafton så lovar vi att stora välsignelser blir följden. Kärleken i hemmet och lydnaden till föräldrarna kommer att öka. Tro kommer att utvecklas i hjärtat hos Israels ungdom, och de kommer att få kraft att bekämpa de onda inflytanden och frestelser de utsätts för" ("Home Evening", *Improvement Era*, jun 1915, s 734).

Äldste Marion D Hanks påpekade vid ett tillfälle när han talade om ungdomar och fyra av deras behov. Han sade att de behöver ha (1) tro; (2) bli accepterade som de är och vara med i gemenskapen; (3) vara aktivt engagerade och (4) veta att de är mer betydelsefulla än sina felsteg, att vi älskar dem *ovillkorligt*.

Sedan berättade han om sin egen dotter: "Jag knäböjde tillsammans med min familj efter en underbar hemafton, kvällen innan vår förtjusande dotter skulle gifta sig i templet. Jag tror inte att hon har något emot att jag talar om för er att sedan vi skrattat och gråtit och talat om våra minnen, blev hon ombedd att be. Jag kommer inte ihåg så mycket av hennes bön, tårarna och glädjen och allt det ljuva, men jag kommer ihåg en tanke: Hon tackade Gud för den villkorlösa kärlek hon fått. Detta liv ger oss inte många tillfällen att jubla och känna oss litet framgångsrika, men jag tyckte det var underbart den kvällen" ("Villkorlös kärlek", *Nordstjärnan*, sep 1972, s 362).

Hemaftonsprogrammet stärker kärleken och friden i vårt hem. Allt eftersom denna känsla växer får familjens medlemmar en önskan att leva efter evangeliet och mycket kiv och stridigheter i hemmet elimineras. Då vi ber, sjunger och talar med varandra om evange-

liet kommer Herrens ande in i vårt hem och avlägsnar stridighetens anda.

Hur kan regelbundna hemaftnar göra att kärleken och friden i vårt hem ökar?

Hur kan regelbundna hemaftnar hjälpa familjens medlemmar att kämpa mot ondskans makter? Skriv upp deras förslag på skrivtavlan.

Låt de tidigare utsedda eleverna berätta om sina särskilda erfarenheter av hemaftonen.

Avslutning

Familjens hemafton är en del av Herrens plan för att hjälpa oss att återvända till honom. Det är en tid som avsatts för oss till att undervisa våra barn om evangeliets principer och för att hjälpa familjen komma närmare varandra i kärlek och förståelse. Dessa stunder tillsammans kan hjälpa oss att stärka enigheten i familjen och lära oss hur vi ska leva tillsammans i större kärlek och harmoni. På så sätt kommer familjens medlemmar att bättre kunna bekämpa det onda i världen.

”Vi uppmanar med stort allvar återigen föräldrarna att samla sina barn omkring sig i kärlek och tålmod och förståelse, och undervisa dem i sanning och rättfärdighet . . . Hemmet är den första och mest effektiva platsen att lära barnen livets läxor” (Första presidentskapet, *Familjens hemafton*, 1975, s 5).

Uppfordran

1. Om ni inte håller hemafton regelbundet, börja då med det den här veckan.
2. Planera under bön era hemaftnar så att de uppfyller familjens behov.
3. Involvera så långt det är möjligt alla familjens medlemmar i hemaftonen.

Ytterligare skriftställe

Läran och förbunden 68:25 (föräldrarna ska undervisa barnen om läran)

Lärares förberedelse

Före lektionen bör du –

1. skaffa en bunt stickor eller tändstickor för åskådningsslektionen om familjens enhet
2. ordna med skrivtavla och krita
3. utse några elever till att berätta om särskilda erfarenheter de har haft av familjens hemafton
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Att ha roligt tillsammans med familjen

Lektion 14

Avsikten med denna lektion är att uppmuntra oss att stärka vår familj genom att ha roligt tillsammans med dem.

Inledning

Visa bild 14-a, "Att ha roligt tillsammans stärker familjen".

Låt de två prästadömsbärare som fått denna uppgift, berätta om den roligaste upplevelsen de har haft med familjen. Diskutera vad som sker på bild 14-a. Framhåll att en viktig del av evangeliet är att göra saker och ting tillsammans som en familj.

Äldste Marion D Hanks berättade vid ett tillfälle följande:

"Barn och ungdomar vill ha och förtjänar föräldrar och syskon som de kan vara stolta över ... En god familjs inflytande är väl fångat i följande berättelse av okänt ursprung:

'Det var en härlig oktoberdag. Min man Art och jag var nere i hamnen för att hjälpa vår vän Don dra upp sin båt på land. Art sade tankfullt att det skulle dröja länge till nästa sommar, då vi alla kunde åka ut med båtarna igen. "Ni borde börja åka skidor som vi gör och ha roligt året om", sade Don.

"Blir det inte ganska dyrt?" frågade jag.

Don rätade på sig och log. "Det är roligt", sade han. "Vi bor i ett gammaldags hus, med badkar som står på ben och liknande. I åratal har vi sparat för att kunna renovera badrummet. Men varje vinter tar vi ut pengarna från banken och åker på skidsemester tillsammans. Vår äldsta pojke gör militärtjänsten nu, och han nämner ofta i sina brev hur roligt det var på skidutflykterna vi gjorde. Jag kan inte föreställa mig, förstår du, att han skriver hem och säger: 'Oboy, vi har verkligen ett fräsigt badrum, eller hur?'" ("Where Art Thou?" *Improvement Era*, jun 1968, s 75).

Hur stärkte den här familjen sin sammanhållning?

De flesta av oss tycker om att göra sådant som vi upplever som meningsfullt. Arbeta, ära våra kallelser i kyrkan, koppla av, utveckla oss – allt detta är viktigt och kräver mycket av vår tid. Men det är kanske inte det som är mest värdefullt i vårt liv. Fundera på hur du skulle besvara följande frågor:

14-a, Att ha roligt tillsammans stärker familjen

-
- Vad är viktigast i mitt liv?
 - Ägnar jag tillräckligt med tid åt att göra det som är viktigast i mitt liv?
 - Hur kan jag ordna min tid så att jag får mer tid över till det som är viktigast?

Det allra viktigaste i livet är familjen. Ibland blir vi så upptagna med vårt arbete och andra saker att vi glömmer bort det som är viktigast. Ibland – på grund av daglig rutin, personliga intressen eller dålig planering – skaffar vi oss dåliga vanor och slösar bort tid som vi skulle kunna tillbringa med vår familj.

Familjen kan bestå för evigt. Oavsett vår situation måste vi ta oss tid att vara tillsammans med vår familj och söka vägar att förbättra våra familjerelationer.

Vad ökar gemenskapen i familjen? (Omtanke, visa kärlek, ge av sig själv, göra saker för och tillsammans med varandra.)

Aktiviteter stärker familjerelationerna

De flesta av oss minns den glädje vi kände som barn då hela familjen gjorde saker tillsammans. En mor gjorde följande iakttagelse:

”När jag tänker tillbaka på min barndom och min tonårstid minns jag med en nästan vördnadsfull känsla de saker som vi barn och mor och far gjorde tillsammans i familjen. Jag minns att på den tiden fanns det inte så mycket nöjen på den plats där vi bodde så vi fick söka rekreation i hemmet. Jag skulle inte vilja byta ut minnena av våra familjefester och allt annat vi gjorde mot alla dagens teatrar, bowlinghallar och restauranger ...

Jag är fast besluten att göra allt jag kan för att planera aktiviteter för min familj som för Herrens ande till vårt hem på det sätt som Anden fyllde mitt föräldrahem. Jag vill att mina barn ska få den stora välsignelsen av att ha de minnen som betyder så mycket för mig” (*Family Home Evening Manual* [1968], s 184–185).

Liksom denna mor vill vi ge vår familj goda minnen. Men de aktiviteter som världen har att erbjuda är inte alltid godtagbara. Många bygger inte upp familjens enighet och närhet till vår himmelske Fader. Kyrkans ledare, som inser det växande behovet av att familjer gör saker tillsammans, har därför gett oss rådet att planera aktiviteter som uppmuntrar till familjegemenskap. President David O McKay, till exempel, rådde oss att göra våra hem attraktiva och ha fler aktiviteter där. (Se *Gospel Ideals*, s 485–486.) Om vi gör så, kommer barnen att känna sig glada och stolta över att ta hem sina

vänner, eftersom hemmet kommer att vara en plats där man är hjärtlig, glad och vänlig.

Viika är några av de aktiviteter vi kan göra med vår familj som hjälper oss att lära känna vår familj bättre? Skriv på tavlan de aktiviteter som föreslås. Lägg till några av följande:

- Skriva ett brev till någon på annan ort. Gör det regelbundet.
- Göra ett urklippsalbum.
- Hitta på en lek och leka den.
- Ha någonting gott att äta efter en aktivitet.
- Ha en sångafton.
- Ha en hobbykväll. Hjälpa var och en att utveckla en hobby.
- Göra en drake och flyga den.
- Välja ut en bok som alla i familjen kan tycka om. Turas om att läsa högt ur den. Bestäm en särskild tid för detta varje vecka.
- Ha som familjeprojekt att hjälpa en annan familj.

Lägg märke till vad den här fadern gjorde tillsammans med sin familj:

”När jag kallades till missionspresident var jag rädd för att jag, under en mycket avgörande tidpunkt i mina åtta barns liv, inte skulle ha tillräckligt med tid för att vara en bra far. Jag hade klart för mig att detta att vara en far var en viktigare kallelse från Herren än att vara president. Detta innebar att även om jag skulle inrikta mig på missionen, skulle jag *fördubbla* min hängivenhet som far. Jag visste att jag först måste presidera på ett bra sätt i hemmet för att framgångsrikt kunna presidera i missionen. Jag tillbringade mycket tid med min familj, medveten om att de var de enda som jag alltjämt skulle ha med mig när min mission var slut. Om de kände sig trygga och glada i början av vår mission, så skulle det som var bra bli ännu bättre.

Något av det första jag gjorde var att kasta ett stort rep över en kraftig gren högt upp på den väldiga asken på gårdsplanens framsida. En missionär klättrade uppför repet och band fast det i grenen. På så sätt kom den jättelika missionsgungan till stånd. På grund av gungan kom genast barnen i grannskapet och lekte med våra mindre barn.

Några månader efter det att vi kommit, deltog vi i ett seminarium för missionspresidenter. Varje president blev tillfrågad vilket som var hans bästa idé hittills och berättade om något program som han tyckte hade förbättrat arbetet. När det var min tur sade jag: 'Det bästa jag har gjort hittills är att göra en gunga.' Alla skrattade. Pre-

sident S Dilworth Young blev förvånad och frågade: 'Vad sa du?' Jag beskrev gungan och förklarade att mitt främsta mål var att vara en bra far ... Gungan blev min symbol för denna prioriteringsordning. Senare kom en basketbollställning och en sandlåda. Vår gårdsplan blev en lekplats där jag var mycket med mina barn och där de fann sig tillrätta under tre lyckliga år. Jag tror att de alltid kommer att minnas sin tid i Kentucky och Tennessee med glädje" (George D Durrant, *Love at Home, Starring Father*, s 18–20).

Ibland uppstår problem när vi leker tillsammans i familjen. De flesta vill vinna i spel och kan bli arga när de förlorar. Somliga kanske till och med kivas eller slåss. Ett problem som föräldrar ibland har är att de tar spelet för allvarligt och väntar sig för mycket av barnen, eller att de inte kan välja likvärdiga lag så att alla blir nöjda. Sådana problem kan ibland få oss att tycka att det inte är lätt att ha några aktiviteter. Men det här är inget skäl till att inte leka tillsammans. Familjemedlemmarna kan komma närmare varandra genom att lösa meningsskiljaktigheter. Problemen bör lösas på ett sådant sätt att alla känner sig nöjda. Vi bör komma ihåg att den verkliga avsikten med familjeaktiviteter är att helt enkelt ha roligt.

Familjer som gör saker och ting tillsammans kommer varandra nära. Genom att leka tillsammans stärks sammanhållningen och kärleken mellan familjemedlemmarna. Allteftersom de kommer närmare varandra lär de sig att arbeta tillsammans, diskutera problem med varandra och be tillsammans.

Låt en elev läsa Predikaren 3:1–8.

Det står i skrifterna att "allting har sin tid, och varje företag under himmelen har sin stund", bland annat att "le har sin tid". Oavsett hur mycket vi har att göra, bör vi ta oss tid att koppla av och ha roligt tillsammans. Vi bör skratta och le mycket hemma.

Även arbete kan vara roligt om man går tillväga på rätt sätt. I familjer med små barn kan arbete (som att plantera växter i trädgården, städa huset eller diska) genomföras som en lek. På så sätt håller man entusiasmen och intresset vid liv. Ett sådant tillvägagångssätt kan hjälpa familjen få ett lyckligt liv med god balans mellan arbete, vila och lek.

Planering av familjeaktiviteter

Lyckade familjeaktiviteter planeras vanligtvis i förväg.

Hur kan vi planera en trevlig familjerekreation?

Följande förslag kan hjälpa oss när vi planerar familjeaktiviteter:

-
- Skriv upp på en hemafton, då alla i familjen deltar, de aktiviteter som alla tycker om att göra. De flesta i familjen bör kunna delta i dessa aktiviteter.
 - Väij ut en aktivitet från listan och bestäm en tid då ni ska göra den.
 - Välj ett datum för aktiviteten. Skriv upp datumet på familjens kalender för att undvika kollisioner.
 - Var och en bör hjälpa till med att planera aktiviteten och få en uppgift att förbereda den.

Hur kan vi bäst genomföra den aktivitet vi har bestämt oss för?

Tänk på följande förslag:

- Berätta om aktiviteten i familjen – tala om den med entusiasm.
- Om det krävs pengar till aktiviteten så börja spara till den, och låt alla bidra.
- Berätta för era hemlärare vad ni tänker göra.
- Engagera alla – ge var och en i familjen en uppgift.
- Gör det!

När vi har haft en aktivitet bör vi fundera över hur familjen kan ha ännu roligare i framtiden. Vi bör fråga oss vad som kunde ha gjort aktiviteten mer lyckad och fört oss närmare varandra. Om vi gör detta upprepar vi inte våra misstag och kan tillsammans planera nästa aktivitet så att den blir ännu bättre.

När vi gör något tillsammans bör vi ta med det i våra familjeuppteckningar och i våra dagböcker. Fotografier och särskilda souvenirer kan också tas med. Att kunna se tillbaka och minnas det roliga vi gjort tillsammans kan föra oss närmare varandra i familjen och stärka vår kärlek till varandra.

Då fadern planerar familjeaktiviteterna bör han också planera att vara tillsammans med varje familjemedlem på tu man hand. Detta är ofta enda sättet varpå fadern kan utveckla närhet till sina barn. Ett barn känner sig betydelsefullt och älskat när fadern tar sig tid till att vara ensam med det.

Även om planerade aktiviteter är värdefulla kan oplanerade aktiviteter ibland åstadkomma mer. Dessa äger rum direkt när det rätta tillfället är inne eller när familjen är redo. Sådana aktiviteter är värdefulla och vi bör aldrig missa tillfället att ta vara på dem.

Familjer som leker tillsammans ...

Följande nyhetsberättelse visar vad barn önskar mest av sina fäder:

326 skolbarn blev ombedda att skriva, utan att ange sitt namn, vad de ansåg om sin far. Läraren tänkte läsa upp barnens svar på nästa möte i skolan. Nyfikna på vad deras barn skrivit om dem, kom nästan alla fäder till mötet.

En del kom i anspråkslösa bilar och en del i rena lyxåk. Det var bankdirektörer, arbetare, yrkesmän, kamrerer, försäljare, bönder, köpmän, bagare, skräddare, producenter av olika varor och entreprenörer; var och en med en bestämd uppfattning om sig själv med avseende på pengar, förmåga och rättfärdighet.

Läraren valde ut några uppsatser och läste: "Jag tycker om min pappa", från var och en. Anledningarna var många: Han byggde mitt dockskåp, tog med mig på en slädtur, lärde mig att skjuta, hjälper mig med läxorna, tar med mig till parken, har gett mig en liten gris att föda upp och sälja. De flesta av barnens tankar kunde sammanfattas så här: "Jag tycker om min pappa därför att han leker med mig."

Inte ett enda barn nämnde familjens bostad, bil, området där de bor, mat eller kläder. De fäder som kom till mötet hade många olika slags bakgrund. De kom ut från mötet som två grupper: *kamrater till sina barn* eller *främlingar för sina barn*.

Ingen man är för rik eller för fattig för att leka med sina barn. (Bearbetning av en berättelse av Bryant S Hinckley i *The Savior, the Priesthood, and You* [Melchizedek Priesthood manual, 1973], s 226.)

Att familjen leker tillsammans ger oss ofta möjlighet att undervisa om evangeliets principer. Om vi inleder aktiviteterna med familjebön lär sig våra barn bönnens betydelse. Genom att vi löser meningsskiljaktigheter som uppstår när vi leker, lär vi dem hur man kommer överens med andra och tar hänsyn till andras känslor. Genom att hjälpa varandra och arbeta tillsammans som ett lag lär vi oss att känna ansvar och samarbeta. Att ha roligt tillsammans hjälper hela familjen att få en positiv, glad inställning.

Allteftersom åren går omvandlas ofta familjeaktiviteter till familjetraditioner. Sådana traditioner skapas när familjer gör särskilda saker tillsammans. En del familjer har släkträffar; andra åker på semester, besöker templet, fiskar eller jagar; andra bildar familjeorkestrar eller utvecklar gemensamma hobbyer i familjen. Det finns många traditioner som en familj kan skapa och de är alla värdefulla. De hjälper till att skapa sammanhållning i familjen.

Fråga klassen hur det varit till hjälp för deras familjer att leka tillsammans.

Fråga de unga männen vad de skulle vilja göra tillsammans med sina fäder och med sina familjer.

En del av oss engagerar oss så mycket i arbetet och kyrkan att vi försummar vår familj. Detta är inte välbehagligt för vår himmelske Fader. En sådan man, som tillbringat större delen av sitt liv med att arbeta i kyrkan, insåg en dag att han höll på att förlora sin son. Han hade inte varit tillsammans med honom så mycket och därför stod de inte varandra så nära som fäder och söner bör göra. När han försökte undervisa sin son om att efterleva evangeliet, gjorde denne uppror och blev mindre aktiv i kyrkan.

Men denna gode far hade visdomen att ta sig tid med sin son, som han hade gjort med de äldre barnen innan han blev så upptagen. Han höll inga moralpredikningar för sin son. Istället började han att göra roliga saker tillsammans med honom. Han började göra det som hans son tyckte om att göra. De gick på fotbollsmatcher tillsammans och jagade, fiskade och campade.

Efter tre år av sådana aktiviteter tillsammans hade de två kommit varandra mycket nära och sonen blev aktiv i kyrkan igen. Senare accepterade han en kallelse att verka som missionär. Denne far lärde sig att ett sätt att nå en son är att göra saker och ting tillsammans med honom.

Avslutning

Vår familj är det viktigaste i vårt liv, för den är det enda som vi kan ha för evigt. Därför är det viktigt att vi gör sådant som hjälper oss att bli eviga familjer. En sådan sak är att leka och ha roligt tillsammans som motvikt till den allvarliga sidan av livet. Om vi avsätter tid till att leka tillsammans kan vi bättre leva efter evangeliet.

Bär ditt vittnesbörd om betydelsen av att leka tillsammans med familjen.

Uppfordran

1. Organisera under hemaftonen en aktivitet som blir rolig för alla i familjen.
2. Gör en familjekalender och skriv in särskilda familjeaktiviteter varje månad.
3. Gör det – lek med din familj.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. be två prästadömsbärare, en vuxen och en ungdom, att berätta om en trevlig upplevelse som familjen haft
2. var beredd på att bära ditt vittnesbörd om vikten av att leka med din familj
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Delta i familjens arbete

Lektion 15

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss utveckla en positiv inställning till att arbeta tillsammans med familjen.

Inledning

"En tidning tryckte en intervju med en gammal fåraherde vars ålder uppgetts till 165 år. Han hette Shirali Mislimov. Han är född och har levt hela sitt liv i Kaukasus ... mellan Svarta havet och Kaspiska havet ...

Mislimov hugger fortfarande ved. 'Jag är övertygad om att den som är lat inte lever länge', sade han till intervjuaren ...

Det stod i artikeln att den gamle mannen fortfarande 'gräver runt träden i en fruktträdgård som han har planterat om flera gånger under sitt liv'.

'*Ständigt arbete*, bergsluft och lagom med mat har hjälpt mig att nå så hög ålder', sade Mislimov, som varken dricker eller röker" (Wendell J Ashton, "Arbetets sötma", *Nordstjärnan*, jun 1972, s 239; kursivering tillagd).

Äldste Neal A Maxwell berättar hur han lärde sig vikten av arbete i sin ungdom:

"Jag välsignades med föräldrar som var hängivna medlemmar i kyrkan och som därför lärde mig många saker om evangeliet tidigt i mitt liv, bland annat vikten av arbetets evangelium. De var båda mycket arbetsamma och försökte spara allt de kunde ... Det var lätt för mig att lära mig tycka om arbete då jag hade föräldrar som arbetade utan att klaga" ("The Gospel of Work", *Friend*, jun 1975, s 6).

President David O McKay sade: "Låt oss inse att förmånen att få arbeta är en gåva, att förmågan att arbeta är en välsignelse, att kärlek till arbete är framgång" (citerad av Franklin D Richards, "The Gospel of Work", *Improvement Era*, dec 1969, s 101).

Varför är vår inställning till arbete så viktig? Hur påverkar vår inställning det arbete vi utför? Hur kan vår inställning till arbete påverka våra barn?

15-a, Var och en bör delta i familjens arbete

Arbete för hela familjen

Visa bild 15-a, "Var och en bör delta i familjens arbete".

Oavsett vilka vi är eller var vi bor, har vi arbete att utföra. Fäder förser vanligtvis sina familjer med mat, kläder och husrum. Modern tar hand om hemmet och uppfostrar barnen. Och alla i familjen har ansvar för hushållsgöromålen. Barnen bör förstå att de är en viktig del av familjen och att deras hjälp behövs.

Hur kan vi göra rutinuppgifter mer tilltalande? Vilka är några av de uppgifter hemma som vi och våra söner är ansvariga för? (Underhålla trädgården, reparera och underhålla byggnader, ta hand om husdjur, avlägsna skräp.)

Vilka andra rutinsysslor finns det i hemmet? (Laga mat, diska, ta hand om barnen, sy, laga, handla och städa.)

Ibland kanske vi behöver skapa arbete åt barnen. Äldste Loren C Dunn berättar om hur hans far löste detta problem:

"När vi växte upp i ett litet samhälle, såg min far behovet av att lära mig och min bror arbetets princip. Följaktligen satte han oss att arbeta på en liten gård i utkanten av staden där han växt upp. Han skötte den lokala tidningen, så han kunde inte vara mycket tillsammans med oss utom tidigt på morgonen och på kvällen. Det var ett riktigt stort ansvar för två unga tonåringar och ibland gjorde vi våra misstag.

Vår lilla gård var omgiven av andra gårdar och en dag kom en av bönderna in för att träffa min far och berätta för honom om de saker han tyckte att vi gjorde fel. Min far lyssnade noga på honom och sade sedan: 'Jim, du förstår inte. Jag föder inte upp kor utan jag uppfostrar pojkar.' Efter min fars död berättade Jim detta. Så tacksam jag var för en far som bestämde sig för att uppfostra pojkar i stället för att föda upp kor. Trots misstagen lärde vi oss att arbeta på den lilla gården och jag tror att, trots att de inte sade det direkt till oss, visste vi alltid att vi var viktigare för mor och far än korna, eller än något annat för den delen" (*Nordstjärnan*, maj 1975, s 35).

Organisera arbetet och ge uppgifter

Alla i familjen har glädje av det arbete som utförs i hemmet och bör därför vara villiga att göra sin del. Varje familjemedlem bör tilldelas uppgifter som passar hans eller hennes förmåga och intresse. Detta motverkar lättja och gör att allt arbete blir utfört. Även små barn kan få enkla uppgifter.

När vi organiserar arbetet och delar ut uppgifter, bör vi låta dem vara med och fatta beslut. Vi kan göra detta under hemaftonen eller hålla ett särskilt familjemöte. Oavsett hur vi gör det, bör *alla* familje-

medlemmar engageras i planeringen, eftersom alla förväntas göra sin del av arbetet.

Ett sätt att organisera hushållsarbetet är att göra upp en lista över allt arbete som behöver utföras och ordna uppgifterna efter betydelse och svårighetsgrad. Sedan kan en familjemedlems namn skrivas vid sidan om varje arbetsuppgift. När listan är klar bör den sättas upp på en plats där alla kan bli påmind om sina arbetsuppgifter.

Skriv följande lista på tavlan som exempel eller visa den som plansch.

Familjens uppgifter

Städa tomten Handla	Pappa
Sy och laga kläder Laga mat	Mamma
Mjölka kon Mata djuren Bära ut sopor	Johan
Diska Ta hand om småsyskon	Maria
Städa i köket Samla ved	Sara

Efter en tid kanske familjemedlemmarna vill byta uppgifter. Det ger dem omväxling och varierande erfarenheter. I så fall får uppgiftslistan ersättas med en ny.

Denna metod för att organisera familjens arbetsuppgifter är bara en av många, men den är flexibel och kan anpassas till familjemedlemmarnas önsknings. Oavsett hur vi organiserar arbetet och tilldelar arbetsuppgifter, är det viktigt att uppgifterna skrivs på en plansch eller liknande. Om en familjemedlem inte kan läsa, kan man rita bilder för att symbolisera orden och namnen.

En familj som tillämpade denna metod fann att det gav dem möjlighet att lära åtminstone ett av sina barn att känna ansvar. Under en hemmafton gjorde familjen upp en lista över saker som behövde göras i hemmet. Den sexårige pojken gick med på att ta hand om området på framsidan av huset. Detta innebar att han skulle vattna alla växter, rensa ogräs och klippa gräsmattan.

Några dagar senare lade pappan märke till att det låg papper här och var och att gräsmattan såg misskött ut. Han funderade på att göra pojkens arbetsuppgift. Det skulle vara lätt att göra det. Men han visste att om han gjorde det, skulle han ta tillbaka det ansvar han gett pojken. Så han lät trädgården vara.

Kvällen därpå såg trädgården ännu värre ut. Hans son utförde helt enkelt inte sin uppgift. Hans grannars välansade trädgårdar fick hans egen att se ännu värre ut. Fadern tänkte på vad det skulle kosta om plantorna dog. Han undrade till och med om han gett en för svår uppgift för en sexåring. Men återigen bestämde han sig för att hans son hade större värde än materiella ting, så han vägrade att överta arbetet.

I stället frågade han sonen om de kunde gå runt och inspektera hur allting gick. Sonen gick med på det. Sedan de gått runt trädgården sade pojken: "O, pappa, det är så svårt!" Fadern sade: "Vill du att jag ska hjälpa dig?" "O, ja!" sade hans son. "Vänta här." Pojken sprang in i huset, hade med sig två kassar och bad fadern att rensa en del av trädgården medan han skötte resten. Några minuter senare var de klara och sonen satte på vattenspridaren.

Inom två veckor hade sonen tagit på sig hela ansvaret för trädgården. Han visste att om inte han skötte den skulle ingen göra det. Han visste att hans far litade på honom (bearbetning av Stephen Covey, *The Spiritual Roots of Human Relations*, s 145–146).

Hur hjälpte denna far sin son att uppfylla sitt ansvar?

Förutom att ge personlig hjälp kan vi också ge barnen små belöningar för att uppmuntra dem till att slutföra sina uppgifter.

Att undervisa om ansvar och att göra sin del är viktigt. Genom att organisera familjen så att alla har särskilda uppgifter kan vi föräldrar åstadkomma detta. Men vi får inte glömma bort att också ge utrymme för vila och avkoppling. Äldste Franklin D Richards påminner oss om att avsätta tid för såväl avkoppling som arbete:

"När vi försöker finna sätt att utveckla kärlek till arbete får vi inte förbise behovet av avkoppling. Även om arbete är absolut nödvändigt för att kunna nå framgång, är det också nödvändigt med avkoppling och tillbörlig vila. Förmågan att skapa en balans mellan arbete och avkoppling är en viktig faktor för att utveckla kärlek till arbete. Herren förväntar att vi var och en ska komma fram till en god balans mellan arbete och vila och även mellan de fysiska och de andliga sidorna av livet" ("The Gospel of Work," *Improvement Era*, dec 1969, s 103).

Värdet av att arbeta tillsammans

Vilket värde har det att arbeta tillsammans som familj? Skriv upp elevernas förslag på tavlan.

När vi arbetar tillsammans med vår familj får vi glädjen att se resultatet av våra förenade ansträngningar. Vi känner större närhet till varandra och våra barn lär sig att samarbeta och att ta på sig ansvar. Vi får glädje som föräldrar eftersom vi lyder Herrrens vilja, och varje familjemedlem mår bra av motionen.

"I en sista dagars helig familj där fadern var läkare, var föräldrarna mycket måna om att barnen skulle lära sig arbetets betydelse. De insåg att de inte tog vara på en möjlighet för deras barn att tillväxa genom att ha en anställd som städade.

Barnen, som var glada över att kunna få regelbunden inkomst, tog över uppgiften att städa kontoret varje morgon. Lagarbete blev en viktig faktor. Flickorna i familjen städade kontoret en morgon medan pojkarna stannade hemma och hjälpte till med sysslorna i hemmet. Morgonen därpå bytte de uppgifter . . .

Projektet gav följande resultat: (1) Barnen blev insatta i sin fars arbete . . . (2) De kände att de var delaktiga i sin fars företag och de kände sig stolta över hans arbete. (3) Barnen hade ett regelbundet arbete med uppgifter att utföra varje dag och kände ansvar för att arbetet blev utfört. (4) De lärde sig lagarbete . . . (5) De fick en regelbunden inkomst" (Elwood R Peterson, "Family Work Projects for Fun and Profit", *Ensign*, jun 1972, s 8).

Vad innebär skördelagen? ("Som vi sår får vi skörda.") Skriv upp denna lag på tavlan.

Varje uppgift som vi utför har sin egen naturliga belöning. När vi planterar trädgårdar och tar hand om dem får vi njuta frukterna av vårt arbete när skördetiden kommer. När vi bygger och reparerar våra hem, åtnjuter vi större bekvämlighet och trygghet. Om vi håller våra kläder rena och snygga, trivs vi bättre och är ett gott exempel på renlighet. När vi lagar näringsriktig mat och håller porslin och bestick rena, åtnjuter vi bättre hälsa.

En av målsättningarna med att arbeta tillsammans i familjen är att utveckla karaktären och lära sig att arbeta. Vi blir pålitliga då vi tar på oss ansvar och får tillfredsställelsen av att ha utfört ett gott arbete. President Spencer W Kimball sade:

"Jag hoppas att vi förstår att en trädgård, till exempel, kan vara till stor nytta när det gäller att minska matkostnaderna och till att ge oss goda färska frukter och grönsaker, men att den ger mycket mer än detta. Vem kan mäta värdet av den där speciella pratstunden mel-

lan dotter och pappa när de rensar ogräs eller vattnar i trädgården? Hur bedömer vi det goda som uppkommer genom såddens och odlandets uppenbara lektioner och skördens eviga lag? Och hur mäter vi familjens samhörighet och samarbete som måste åtfölja en framgångsrik konservering? Ja, vi lägger våra resurser på lager, men kanske ännu bättre är de lektioner ur livet som vi lär oss när vi lever *förtänksamt* och ger våra barn deras pionjärarv" ("Välfärden: Evangeliet i verksamhet", *Nordstjärnan*, apr 1978, s 122).

Följande episod visar hur en familjemedlem lärde sig värdet av att arbeta tillsammans med sin familj:

"Under sommarmånaderna fanns det många tunnland sockerbetor som skulle gallras. Detta innebar att vi måste gräva upp en del av de mindre sockerbetorna för att lämna mer plats för de större att växa upp. Vi älskade att äta de söta rötterna på de betor som skulle gallras ut, men vi blev fruktansvärt trötta av att stå framåtlutade hela dagen. En dag försökte jag få stanna hemma och slippa krypa på händer och knän längs de långa raderna av sockerbetor. Jag sade till min far att jag hade ont i huvudet – vilket jag helt säkert hade också – men han lät mig inte vila. Så vi gick alla ut på fältet och började arbeta.

När vi gallrat ett tag började jag klaga över min huvudvärk. Min far trodde uppenbarligen inte på mig eftersom jag inte blev hemskickad. Om och om igen klagade jag över min huvudvärk ... Till sist sade min far: 'Okay, gå hem och be din mor att komma hit och gallra istället för dig.' Detta gjorde mig alldeles förskräckt – jag kunde inte tänka mig att min mor skulle komma ut på fältet och utföra mitt arbete. Jag sade till min far att jag föredrog att stanna kvar och arbeta. Medan jag arbetade gick huvudvärken över och jag klagade inte mer."

Vad lärde sig detta barn? (Svaren kan innefatta att hon lärde sig vikten av att arbeta, göra sin del och respektera sina föräldrar.)

Avslutning

Äldste Neal A Maxwell sade:

"Jag tror inte att någon kan vara lycklig som inte har ett arbete att utföra. Man kan faktiskt vara mer slav under lättja än under arbete. Arbete håller oss också ödmjuka och påminner oss om på vilket sätt alla våra välsignelser kommer från vår himmelske Fader ...

Arbetets evangelium är en mycket viktig lärdom i kyrkan. Om vi tidigt i livet lär oss att arbeta kommer vi att bli bättre människor, bättre familjemedlemmar, bättre medmänniskor och bättre lärjungar till

Jesus Kristus, som själv lärde sig att arbeta som timmerman" ("The Gospel of Work", *Friend*, jun 1975, s 7).

Uppfordran

1. Var glad för och klaga aldrig över ditt arbete.
2. Planera och utarbeta ett arbetsschema för familjen den här veckan där familjemedlemmarna får sina uppgifter.

Ytterligare skriftställen

Ordspråksboken 6:6–11 (exemplet med myran)

Efesierbrevet 4:28 (råd om att vara oberoende och välgörande)

Första Thessalonikerbrevet 4:9–12 (de heliga ska arbeta med sina händer)

Andra Nephi 5:17 (nephiterna uppmanas att vara arbetsamma)

Läran och förbunden 42:42 (den late ska inte äta arbetarens bröd)

Joseph Smiths skrifter 2:55 (Joseph Smith arbetade)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. läsa lektion 27 i *Evangeliets principer*, "Arbete och personligt ansvar"
2. gå igenom lektion 23 i *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, "Förkovra dig och bli skickligare i ditt arbete"
3. ordna med skrivtavla och krita
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Denna lektion bör motivera oss att bli bättre på att sköta en trädgård.

Inledning

President Kimball sade: "Vi uppmuntrar er att odla alla grönsaker och all frukt som ni rimligen kan på er egen mark. Bärbuskar, vindruvor, fruktträd – plantera dem om de passar i ert klimat. Odlar grönsaker på er egen mark. Till och med de som bor i lägenheter kan för det mesta odla lite i krukor. Ta reda på det bästa sättet att producera er egen mat. Ansa och sköt era trädgårdar och gör dem både vackra och fruktbara. Om ni har barn bör ni också låta dem delta i detta arbete, genom att ge dem uppgifter" (*Nordstjärnan*, okt 1976, s 103).

Frälsaren sade: "Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger?" (Luk 6:46). Om vi verkligen tror på vår Frälsares ord så lyder vi hans profets råd.

Välsignalerna med trädgårdsodling

Det finns många goda skäl till att ha en trädgård:

GOD FAMILJESAMMANHÅLLNING

Familjer som arbetar tillsammans i en egen trädgård bygger upp familjesammanhållningen eftersom de arbetar på en gemensam sak. President Kimball sade: "Vi hoppas ni gör detta (trädgårdsodling) till en familjeangelägenhet, där alla, till och med de små, har något uppdrag. Det finns så mycket att lära och skörda i en trädgård, långt mer än bara själva skörden" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 140).

LÄRA SIG UPPSKATTA ARBETE

En egen trädgård hjälper barnen att lära sig arbetets betydelse. När de har hjälpt familjen att anlägga en trädgård och ta hand om den, kommer de att bli glada över att se resultatet.

SJÄLVFÖRSÖRJNING OCH OBEROENDE

Att ta hand om en trädgård hjälper oss få större självtillit genom att vi blir mer beredda att ta hand om våra egna behov. Vi vet att om vi ställs inför problem så kan vi lösa dem – för vi har konserverat frukt, anlagt en trädgård och planterat fruktträd och bärbuskar. En ytterligare välsignelse är att vi vet att vi också kan hjälpa andra som har det svårt.

UNDERVISNING OCH GLÄDJE

En trädgård påminner oss om det vackra som finns på denna jord som vår Fader skapat åt oss. En trädgård kan ge oss många timmar av undervisning och glädje då vi bevittnar tillväxtens under. President Spencer W Kimball sade till oss att en trädgård "påminner oss alla om lagen om skörd. . . . Vi skördar det vi sår. Även om den bit jord på vilken du odlar, planterar och skördar är liten, för den människan närmare naturen vilket var fallet i början med våra första föräldrar" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 136).

HÄLSA

Herren älskar oss och vill att vi ska vara friska. Att odla egna grönsaker och frukt hjälper oss att hålla oss friska. Vanligtvis är den mat vi köper inte lika färsk som den vi odlar i vår egen trädgård.

MINSKADE KOSTNADER

En egen trädgård minskar vanligtvis levnadskostnaderna. Att äta frukt och grönsaker från vår egen trädgård gör det möjligt för oss att spara pengar som vi annars skulle ha lagt ut på mat från andra.

Börja med en plan

Innan vi börjar odla vår trädgård, måste vi fatta vissa beslut.

VAR SKA VI ODLA?

Visa bild 16-a, "Vi kan producera många olika födoämnen genom att ha en trädgård", 16-b, "Man kan anlägga en trädgård nästan överallt", och 16-c, "Grönsaker kan odlas i krukor om inte mark finns att tillgå".

En trädgård förtjänar bästa tänkbara plats, för den kommer att bli värdefull mark. En plats där solen lyser minst sex timmar om dagen är bäst.

Om möjligt bör trädgården ligga i närheten av huset. Om inte, bör den ligga så att man lätt kan ta sig dit. Den bör inte ligga så brant

16-a, Vi kan producera många olika födoämnen genom att ha en trädgård

16-b, Man kan anlägga en trädgård nästan överallt

16-c, Grönsaker kan odlas i krukor om inte mark finns att tillgå

att vattnet spolat bort både jord och frön. Om trädgården måste anläggas på en brant sluttning, bör raderna löpa längs med sluttningen och inte uppifrån och ned.

Jordmånen är också betydelsefull. Är jorden för sandig kan den inte suga åt sig vatten. Om den är för lerig, lägger sig vattnet ovanpå och tränger sig långsamt igenom. Båda problemen kan lösas genom att man blandar med motsatta typen av jord och kompost. Om nederbörden i området inte är tillräcklig, måste man konstbevattna.

De som bor i lägenhet har särskilt stora problem med utrymmena. Dessa medlemmar kan odla i krukor och liknande, låna eller hyra en bit jord. Så här gjorde två familjer i Tyskland för att kunna ha en trädgård. De skrev följande till president Spencer W Kimball om sin erfarenhet:

"Vi är två familjer i Frankfurtmissionen och vi vill berätta för er om vår trädgård.

Det var inte särskilt lätt att finna ett stycke jord i en sådan stor stad som Frankfurt – det är en liten trädgård – och då vi började hyra den såg den ut som en vildmark, med ett trasigt staket, en förfallen stuga och ogräs överallt. Vi lät oss inte nedslås av detta.

Först gjorde vi ett nytt staket, reparerade stugan och vände på jorden i hela trädgården. På våren planterade vi grönsaker och grannarna sade till oss att de inte skulle växa. Det finns ett litet vattendrag dit vi kan cykla med vattenkannor på cyklarna, och på så sätt hämtade vi vårt vatten. Vi bad till Herren att han skulle välsigna vår trädgård. Herren besvarade våra böner. Alla våra grönsaker började växa. Det är så underbart att se plantorna växa" (citerat av Spencer W Kimball, *Nordstjärnan*, apr 1977, s 3).

VAD SKA VI ODLA?

Nästa beslut som vi måste fatta är vad vi ska plantera. Vissa trädgårdstomter har gott om utrymme, andra har bara lite. Om utrymmet är begränsat, måste vi välja sådant som växer uppåt, såsom vinrankor eller liknande, störböner eller tomater. Man kan också spara utrymme genom att sätta sådant som bär rikligt med frukt, såsom gurkor eller tomater, i stället för att sätta sådant som bara ger en frukt eller rot per planta, såsom rädisor.

Även om vi kan behöva spara utrymme, bör vi välja sådant som ger vår familj den näring de behöver. Vi bör dessutom bara sätta sådant som de tycker om och vill äta. Baljväxter såsom linser, sojaböner och ärtor samt nötter bygger upp vävnaderna i kroppen. Frukt och

bladliknande grönsaker skyddar oss mot sjukdomar. Rotfrukter ger oss energi. Säd ger också energi om vi har tillräckligt med utrymme att odla det. Vi bör naturligtvis bara välja sådant som växer bra i vårt klimat och i den jord som vi har här.

Visa en plansch eller gör upp en förteckning på skrivtavlan över frukt, grönsaker, baljväxter, rotfrukter och säd som växer i ert område.

Vilket ger mest avkastning på minst utrymme, av det vi odlar?

Det är en god idé att göra upp en karta över vår trädgård varje år då vi planerar hur vi ska odla. Man bör inte odla samma sorter på samma mark år efter år. Om man inte skiftar kommer jorden att bli sämre och sämre.

Visa bild 16-d, "Exempel på odlingsplan".

NÄR SKA VI ODLA?

Härnäst måste vi bestämma när vi ska odla. Olika slags grödor växer bäst under olika förhållanden. En del grödor växer bättre när det är torrt, medan andra mår bättre av riklig nederbörd. Vissa grödor växer bäst när det är svalt, såsom rödbetor, kål, morötter, sallad, lök, ärtor och spenat. Andra växer bättre när det är varmt, såsom bönor, majs, melon, squash och tomater. Vi måste veta vad vi kan plantera och när vi ska göra det.

Visa en plansch över såtiden för olika slags grödor i ert område.

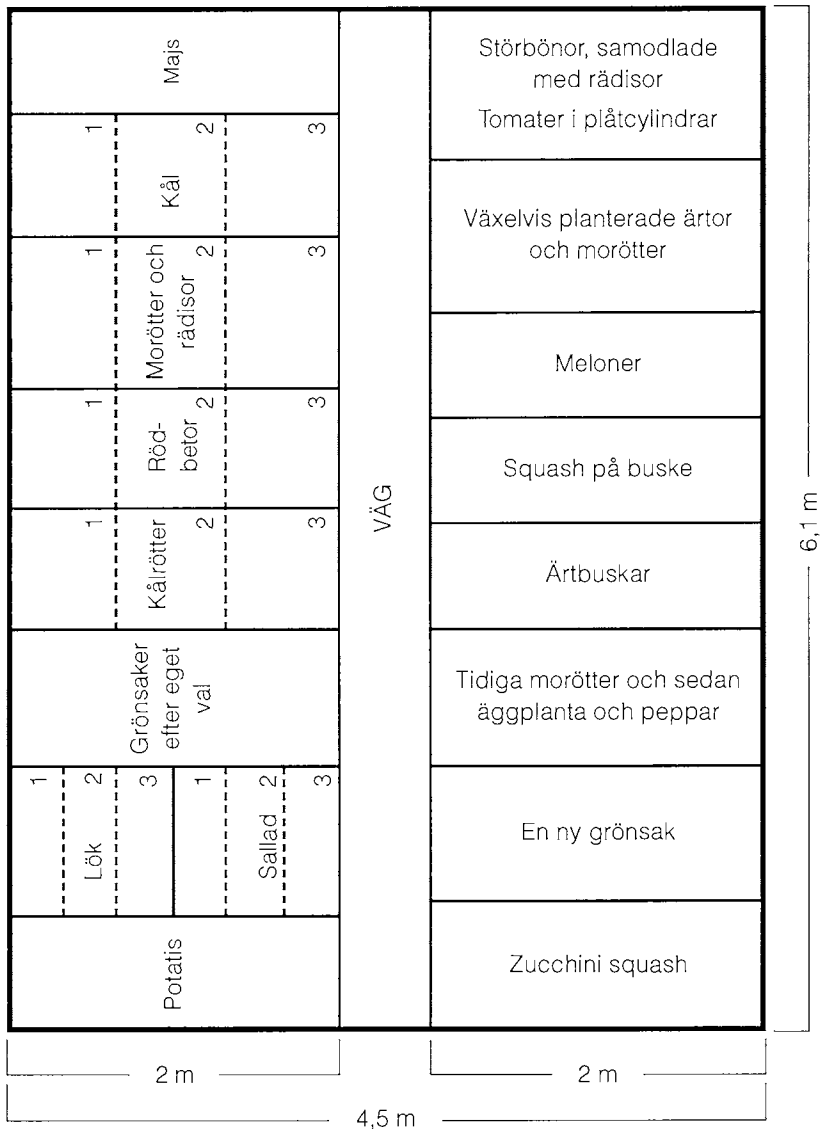
Förberedelse av marken

Fyra till sex veckor innan det är dags att så, ska man rensa ogräs och ta bort rötter, stenar, skräp och kvistar. Jorden bör luckras upp med en skyffel eller hacka så att vattnet lätt tränger igenom. När jorden lätt faller sönder och inte bildar stora kokor, har den rätt konsistens.

Nästan all jord kan göras bättre. Kompost, vilket är avfall från växter som ruttnat ordentligt, förbättrar konsistensen både hos sandig och lerig jord. Kompost bidrar också till att producera mer och bättre gröda därför att den ger näring till jorden. Att få en bra kompost är dock inget som sker över en natt. Det tar ofta fyra till sex månader. På grund av detta gör somliga en komposthög varje år och blandar upp den med jorden i trädgården året därpå.

Att göra kompost är inte svårt. Först ser man ut en plats. Det kan vara ett öppet område, ej nära vatten som man ska dricka, en grop eller en tresidig inhägnad gjord av trä eller ståltråd. Därefter lägger man ett 15 centimeter tjockt lager av organiskt avfall (såsom löv,

16-d, Exempel på odlingsplan

avhuggna majscolvar, halm, skal från frukt och grönsaker eller överbliven mat) på platsen, och ser till så att inte konservburkar, metallföremål, ben, fett eller annat som inte ruttnar så fort följer med. Ovanpå detta lager läggs avfall från kor eller höns (gödsel). Avfall från kor, höns, får, getter, hästar och grisar blir bra kompost. Avfall från människor eller köttätande djur får aldrig användas – det fördärvar jorden.

Visa bild 16-e, "Komposthög".

Komposthögen färdigställs genom att den täcks med ett 5 cm tjockt lager av jord. Översta delen på högen ska då forma en skål som samlar upp vatten. Allteftersom mer avfall samlas ska varje lager på 15 cm täckas med 5 cm jord. Varje lager bör fuktas då det läggs på högen.

Högen bör alltid hållas fuktig, men inte våt, och den bör vändas upp och ner med en grepe ungefär en gång i veckan för att få in luft i mitten. Högen ruttnar snabbast om mitten "kokar" vid cirka 70 grader C. Om komposthögen inte är varm i mitten, kan man tillsätta kompostmedel eller blodmjöl. När lukten har försvunnit, är komposten klar att användas.

Be bröderna beskriva hur de gör kompost.

Hur man sår

I områden där det inte är varmt under en så lång tidsperiod, kan man börja så inomhus i krukor. Om man planterar utomhus bör man sätta fröna i raka rader så att man kan skilja mellan de små plantorna som kommer upp och ogräset. För att få raka rader använder man med fördel ett snöre.

Det är alltid en god idé att sätta frön av samma sort, till exempel majs, i omgångar, varje vecka så att inte allt mognar på en gång. Fröna varierar i storlek, så de kan inte planteras på samma djup. I regel ska man inte sätta fröna djupare än tre gånger sin diameter. Jorden ovanpå fröna packas hårt, och tillräckligt med utrymme måste lämnas mellan raderna så att jorden runt plantorna kan luckras upp allteftersom de växer. Fröna bör också sättas med ett visst avstånd emellan.

Sedan man sått fröna, måste marken hållas fuktig. Om den torkar ut, kommer inte fröna att gro.

Skötsel av trädgården

Alla förberedelser och själva sådden har föga värde om man inte sköter trädgården ordentligt. Det innebär följande:

VATTNA

Trädgårdslandet bör vattnas ordentligt ungefär en gång i veckan där det inte regnar tillräckligt. Jorden bör vara våt ett par decimeter ner efter bevattningen. Det är bäst att inte vattna när solen är som hetast; detta för att marken inte ska stekas.

KULTIVERA

Ogräs suger åt sig vatten och näring från plantorna. Dessa bör dras bort för hand eller grävas upp med hjälp av en hacka. Tät gödselhalm kanske hindrar ogräset att komma fram, men man måste ta bort den ungefär varannan vecka och luckra upp jorden med en hacka och sedan lägga tillbaks den igen.

GÖDSLÅ

När plantorna är ca 10 cm höga, tar man bort det ogräs som finns kvar och lägger ca 9 cm tjocka lager av sågspån, tidningspapper, gräs, löv eller halm runt dem och mellan raderna. Gödseljord hindrar jorden från att torka ut eller bli för varm. Många som använder gödselhalm finner att de inte behöver rensa ogräs så ofta.

KONTROLLERA EVENTUELLA INSEKTSANGREPP

Insekter kan vålla stor skadegörelse och kan till och med förstöra all gröda. Insekter kan tas bort för hand, spolås bort eller dödas med insektsmedel. Om insektsmedel används, måste frukten och grönsakerna spolås innan man äter dem.

SKÖRDA

Frukt och grönsaker som plockas alldeles innan man kokar, äter eller konserverar dem smakar bäst och har det högsta näringsvärdet. Viss frukt eller grönsaker, såsom gurka, ger större avkastning om man plockar dem ofta. Man får inte låta dem bli övermogna, vissna eller torka. Bladliknande grönsaker bör man ta när de är små och spröda. Visa bild 16-f, "En god skörd är resultatet av bra trädgårdsskötsel".

Avslutning

Vi kan visa att vi älskar Herren och att vi litar på honom genom att göra det som hans profeter ber oss om. En av de saker profeterna

16-f, En god skörd är resultatet av bra trädgårdsskötsel

har bett oss göra är att odla frukt och grönsaker. Om vi var och en planerar, förbereder och tar hand om en trädgård samt håller efter den så att den ger god avkastning, kommer vi att välsignas på många sätt.

Vad händer med en trädgård när vi planerar, förbereder och gör i ordning den, men inte tar hand om den?

President Kimball gav oss rådet: "Håll era gräsmattor och trädgårdar välskötta. Oavsett era omständigheter, låt ert hem återspegla ordning, skönhet och lycka. Planera väl och genomför er plan på ett ordentligt och systematiskt sett" (*Nordstjärnan*, okt 1976, s 103).

Uppfordran

Samarbeta i familjen och anlägg en vacker och produktiv trädgård.

Ytterligare skriftställe

Läran och förbunden 59:16–19 (allt gott som kommer av jorden är skapat för människan).

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. rådfråga biblioteket, lokala jordbruksspecialister eller erfarna trädgårdsmästare om –
 - vad som bäst lämpar sig att odla i en trädgård
 - när det bäst lämpar sig för att så
 - hur man på ett bra sätt gör en komposthög i sin egen trädgård
 - hur man bevattnar, tar bort ogräs, lägger på gödselhalm eller liknande, kultiverar och kontrollerar eventuella insektsangrepp
2. förbered planscherna eller planera att på tavlan skriva upp den information som ska användas i lektionen
3. utse en elev till att berätta om hur han burit sig åt för att få en bra trädgård
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Personliga mål och familjemål

Lektion 17

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss att sätta och uppnå personliga mål och familjemål.

Inledning

När president Spencer W Kimball var 14 år gammal, var en av kyrkans ledare på besök vid en stavskonferens. Han sade till församlingen att de skulle läsa skrifterna. Om denna erfarenhet sade president Kimball:

”Jag insåg att jag aldrig hade läst Bibeln, så den kvällen, efter att ha hört predikan, gick jag upp på mitt lilla rum på vinden, tände fotogenlampan som stod på det lilla bordet och läste de första kapitlen i Första Moseboken. Ett år senare lade jag ihop Bibeln. Jag hade läst varje kapitel i denna stora och härliga bok ...

Jag fann att vissa delar var svåra för en 14-årig pojke att förstå. Det fanns en del sidor som inte var särskilt intressanta för mig, men jag hade en varm känsla av tillfredsställelse över att jag nått det mål som jag hade satt” (*Nordstjärnan*, sep 1974, s 379).

Ett mål är någonting som vi önskar uppnå. I föruttillvaron, där vi levde som andebarn till vår himmelske Fader, fick vi lära oss att detta liv skulle bli en tid då vi skulle utvecklas mot att bli lika vår himmelske Fader. Det bör vara vårt främsta mål i livet. För att kunna nå detta mål måste vi sätta upp och nå delmål. Dessa delmål hjälper oss också att leva ett rikt och fullödigt liv.

Att sätta personliga mål och familjemål

Första steget när det gäller att sätta upp mål är att tänka över hur vi lever och besluta oss för hur vi ska bli bättre. Vi kan sedan sätta upp personliga mål och familjemål för att uppnå det. Om vi, till exempel, vill få större andlig styrka, bör vi granska oss själva på det området och sätta upp lämpliga mål för att gå framåt. När vi gör detta kan vi beakta följande frågor:

- Ber jag så ofta som jag borde?
- Är jag värdig att få svar på mina böner?
- Känner jag till vad profeten säger och följer jag hans råd?

-
- Läser jag i skrifterna regelbundet?
 - Utför jag trofast mina plikter i prästadömet?
 - Är jag ärlig när det gäller att betala tionde och offergåvor?
 - Har jag ständigt rena och dygdiga tankar?
 - Håller min familj hemafton varje vecka?
 - Är vår familj besegrad i templet?
 - Förbereder vår familj andra för att ta emot evangeliet?

Det krävs tid och ansträngning för att göra dessa saker. Följaktligen bör vi välja ut en eller två saker som vi börjar med att arbeta på. När vi förbättrar oss i en sak, kan vi koncentrera oss på nästa. Fullkomlighet är någonting vi arbetar på steg för steg hela livet. Det är ingenting som händer bara därför att vi har satt upp det som vårt mål.

Vi bör också beakta den utveckling vi hoppas nå inom vår utbildning, i vårt yrkesliv och andra områden. Allteftersom vi begrundar varje område av vårt liv bör vi besluta oss för hur vi ska bli bättre. Vi bör sedan sätta upp mål som hjälper oss att genomföra det. Varje målsättning bör vara en utmaning, men någonting som vi kan uppnå.

Be eleverna komma med förslag på rimliga målsättningar inom följande områden: Bön, skriftstudier, familjens hemafton, tempeläktenskap, släktforskning, hemundervisning, missionsarbete, tionde, hysa rena tankar, utbildning och yrkesliv.

När vi sätter personliga mål måste vi ta hänsyn till våra önskningar och vår förmåga och be Herren om inspiration. Vi kan också rådfråga en förälder, ledare i kyrkan eller en nära vän om vilka mål vi ska sätta upp. Vi bör besluta vad vi ska göra, hur vi ska göra det och när vi vill att det ska vara klart.

President N Eldon Tanner berättade om en erfarenhet han hade av en sonson som satte upp ett personligt mål:

Sonsonen sade: "Farfar, jag har varit hundra procentig ända sedan jag blev ordinerad till diakon för mer än ett år sedan. . . . Jag har inte varit borta från något sakramentsmöte, någon söndagsskola eller något prästadömsmöte."

Jag gratulerade honom och sade: 'John, om du fortsätter att vara hundra procentig till dess att du är så gammal att du kan gå på mission, ska jag finansiera din mission.' Han log och sade: 'Det ska jag.'

Jag trodde att jag var fullkomligt riskfri, men han klarade av att vara hundra procentig. Jag kommer ihåg hur han vid två tillfällen fick anstänga sig att kunna genomföra sin målsättningen. En gång bjöd

hans farbror honom på en resa tillsammans med sina söner och de skulle vara borta över en söndag. John sade: 'Finns det någonstans jag kan gå på mötena på söndagen?' Då han fick veta att så inte var fallet, sade han: 'Nej, jag kan inte åka. Jag ska vara hundra-procentig', och därför försakade han en trevlig resa till havet och en ö där de skulle fira något.

En annan gång bröt han benet alldeles före ett veckoslut. Det första han frågade läkaren var: 'Kan jag gå till kyrkan på söndag? Jag måste vara hundra-procentig.' Han kom, fast naturligtvis på kryckor.

När han blev 19 år gammal sade han: 'Farfar, jag har varit hundra-procentig ända sedan vi slöt det där avtalet.' Jag var mycket lycklig över att kunna finansiera hans mission. Denna prestation har haft ett mycket gott inflytande på hans liv" (*Nordstjärnan*, okt 1975, s 26).

Hur länge hade John arbetat på att uppnå sitt mål? (Sex år.)

Hur tror ni han kände sig när han uppnådde sitt mål?

När familjen sätter ett gemensamt mål ska alla i familjen tillsammans diskutera sina önskningar och känslor. Alla bör medverka till att sätta upp målet, och fadern leder diskussionen. Bön är till hjälp när man ska sätta upp mål.

Äldste J Thomas Fyans berättade om hur en familj satte upp sina mål:

"Två hundra mil från Salt Lake City bor en familj som än en gång ska göra något mycket speciellt efter denna konferens. När kyrkans tidning når dem, kommer familjen omedelbart att läsa budskapen och de äldre barnen får redogöra för valda tal.

Men de kommer att göra mer än att bara läsa. På familjens hemaftnar väljer de familjemål och personliga målsättningar som är baserade på konferensbudskapen. Deras mål är praktiska: 'Komma ihåg mormor i våra dagliga böner, lära oss en av kyrkans psalmer utantill, granska vår familjs beredskap, göra Herrens vilja på hans sätt – inte på vårt, ta med någon som inte är medlem i kyrkan.' De kommer att diskutera sina mål, be om dem och gå igenom dem ofta. Är det så konstigt att fadern säger: 'Vår familj betraktar generalkonferensen som Herrens lista på saker vi bör koncentrera oss på. Det har betytt mycket mer för oss och våra barn än ord kan uttrycka'" (*Nordstjärnan*, jun 1975, s 33–34).

Vad gjorde den här familjen för att välja sina mål?

Mål hjälper oss i vår eviga utveckling

Be eleverna tänka på sina eviga mål en stund. Be dem berätta om några av sina mål för klassen. Skriv upp dessa mål på tavlan.

Vi har alla vissa gemensamma mål. Till exempel sade Frälsaren till nephiterna: "Fördenskull önskar jag, att i skolen vara fullkomliga, alldeles såsom jag, eller eder himmelske Fader är fullkomlig" (3 Ne 12:48). Fullkomlighet och evigt liv tillsammans med vår familj är det största mål vi kan uppnå. President Joseph Fielding Smith sade:

"Frälsning är inte något som sker på en gång. Vi har befallts att vara fullkomliga såsom vår himmelske Fader är fullkomlig. . . .

Detta sker inte med en gång . . . Vi måste gå bortom graven innan vi når fullkomlighet och blir såsom Gud.

Vi lägger emellertid grundvalen här på jorden. Det är här i detta prøvotillstånd som vi undervisas om Jesu Kristi evangeliums enkla sanningar för att beredas för fullkomlighet. Det är vår skyldighet att vara bättre i dag än vi var i går och att vara bättre i morgon än vi är i dag" (*Frälsningens lära*, 2:25).

Visa bild 17-a, "Det ger många välsignelser att studera skrifterna tillsammans i familjen", 17-b, "Bön kan föra familjemedlemmarna närmare varandra", och 17-c, "Familjens hemafton kan bygga upp andligheten".

Fullkomlighet är inte ett mål vi kan uppnå på en enda dag. Vi måste sätta upp och nå andra mål som gradvis hjälper oss att uppnå fullkomlighet. Vi kan till exempel sätta upp som mål att läsa i skrifterna varje dag och ha familjebön tillsammans. Dessa mål för oss närmare vår himmelske Fader och hjälper oss i vår strävan mot fullkomning.

Vilka andra mål kan hjälpa oss att uppnå evigt liv? (Tempeläktenskap är ett viktigt mål; utan detta kan vi inte bli lika vår himmelske Fader.)

Följande berättelse visar hur mål kan hjälpa oss att utvecklas mot evigt liv:

När Jerry först träffade missionärerna var han 24 år gammal och mycket nedstämd. Han hade utbildat sig till lärare, men arbetade inom ett helt annat område. Han var inte gift och såg ingen verklig mening med livet. Varje morgon ställde han sig frågan: "Varför genomlida ytterligare en dag?"

En dag talade en gammal vän som anslutit sig till kyrkan med honom och inbjöd honom att träffa missionärerna. Äldsterna uppmanade honom att läsa och be om att få veta om Mormons bok var sann. Då Jerry studerade Jesu Kristi evangelium kände han att livet hade en

17-a, Det ger många välsignelser att studera skrifterna tillsammans i familjen

17-b, Bön kan föra familjemedlemmarna närmare varandra

17-c, Familjens hemafton kan bygga upp andligheten

verklig mening. Han bad och kände snart att Mormons bok var sann och att han ville följa Frälsaren. Eftersom han ville bli döpt, ändrade han sitt liv och började leva efter evangeliet.

Efter sitt dop accepterade Jerry en kallelse från biskopen och uppfyllde helt och fullt sina åligganden inom prästadömet. Han kände en stark önskan att hjälpa andra och fann snart ett arbete som lärare för små barn. Sedan träffade han och gifte sig med en vacker ung dam, också en nyomvänd. De satte upp som mål att åka till templet och beseglades sedan till varandra för tid och all evighet. De har alltsedan dess funnit stor glädje och lycka i att följa Herrens plan.

Hur vi når våra mål

Låt eleverna läsa Andra Nephi 32:9.

Nephi säger att vi ska be innan vi försöker göra någonting. Något av det viktigaste när det gäller att sätta upp mål är att förbinda sig att nå målet. När vi ber till vår himmelske Fader bör vi be om hans hjälp. Vi bör lova att vi ska göra allt vi kan för att nå vårt mål.

Vad kan vi göra för att påminna oss om våra mål?

Det är en bra påminnelse att skriva upp våra mål i en dagbok. Vi kan också skriva upp dem på ett litet kort eller papper och sätta upp det så att vi ser det varje dag. Vi kan regelbundet diskutera våra målsättningar i familjen. Vi kan göra särskilda ansträngningar för att hjälpa de andra i familjen nå sina personliga mål. För att uppnå familjemål måste vi samarbeta. Familjens hemafton är ett idealiskt tillfälle att göra det.

Alla våra rättfärdiga önskningar och mål kommer inte att vara till någon hjälp för oss om vi inte arbetar för att nå upp till dem. Herren har sagt: "I skolen erhålla all seger och härlighet genom eder flit och trofasthet och eder tros böner" (L&F 103:36). När vi arbetar flitigt, lyder buden och ber kan vi nå våra rättfärdiga mål. Varje dag ger oss ett tillfälle att komma närmare våra mål.

Ofta måste vi göra uppoffringar för att nå vårt mål. President Spencer W Kimball förklarade en gång hur han kunde nå ett av sina mål: "Efter min mission ville jag till college, men min familj hade inte råd att skicka mig dit. Så jag tog jobb på Southern Pacific Railroad i Los Angeles och arbetade på en godsbangård för att tjäna pengar till skolan. Jag arbetade 14 timmar om dagen med att köra fraktgodis mellan magasin och godsvagnar på en tvåhjulig handkärra. Ofta hade jag upp till 500 kilo på kärran. Ni förstår säkert att jag var trött när dagen var slut.

Jag bodde tillsammans med min syster ett par tre mil därifrån. Spår-vagnstaxan var 10 cent och jag traskade hela vägen för att spara 20 cent om dagen. Jag ville väldigt gärna gå på college och att gå den här vägen förde mig närmare förverkligandet av mitt mål ... genom att göra detta kunde jag spara tillräckligt för att kunna återvända till min hemstat Arizona och gå på universitetet där" ("Beslut: Varför det är viktigt att göra något nu", *Nordstjärnan*, sep 1971, s 273).

Avslutning

Äldste O Leslie Stone sade:

"Vi bör alla ständigt utvärdera våra framsteg. För att leva rättfärdigt och uppnå syftet med vår skapelse, måste vi ständigt se tillbaka på det förflutna, avgöra var vi står nu och sätta upp mål för framtiden. Utan denna process är chansen liten att uppnå sina mål" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 101).

Att sätta mål, planera och arbeta för att uppnå dem, värdera våra framsteg och sedan sätta upp nya mål är den process som för oss närmare fullkomlighet. Vår himmelske Fader gläder sig när vi sätter upp mål och hjälper oss att uppnå dem.

Uppfordran

1. Välj under bön ut ett personligt mål. Välj gärna ett mål inom något av följande områden:

Bön

Skriftstudier

Familjens hemafton

Tempeläktenskap

Släktforskning

Missionsarbete

Tionde

Hys rena tankar

Hemundervisning

Skriv upp ditt mål i din dagbok eller på ett papper där du kan se det.

Bestäm dig för att uppnå målet. Be om hjälp och lova Herren att du ska göra ditt bästa.

2. Diskutera med din familj vilka önskingar ni har i livet. Sätt upp ett familjemål inom något av ovanstående områden och hjälp varandra att uppnå det.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. ordna med skrivtavla och krita
2. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Hur man utvecklar och lär ut självkontroll

Lektion 18

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss utveckla större självkontroll och att lära oss hur vi ska utveckla denna kraft hos våra barn.

Inledning

Det finns en berättelse om hur arabiska hästar väljs ut och dresse-ras. Eftersom dessa hästar används till mycket viktiga uppgifter, måste de reservationslöst lyda sina herrar. Tidigt i sin träning får de lära sig att omedelbart följa sin herres befallning. Sedan prövar man dem för att se hur de uppträder när de utsätts för utmaningar. Under en lång tidsperiod hålls de i en inhägnad. Precis utanför inhägnaden finns det vatten. När grinden till slut öppnas, springer hästarna för att dricka vatten. Men alldeles innan de når vattnet, visslar deras herre på dem. På grund av sin törst bryr sig en del av hästarna inte om signalen. Men andra vänder omedelbart och springer till sin herre. Dessa lydiga hästar har lärt sig disciplin och används sedan till de viktigaste arbetsuppgifterna. De andra används till mindre viktigt arbete. (Bearbetning av Sterling W Sill, *Leadership*, 1:62.)

Våra önskningar och begär påminner om dessa starka och livfulla hästar. Om de släpps ut okontrollerade, utan tyglar, kan vi förlora självkontrollen och få andliga problem. Eftersom Herren vet detta har han gett oss hjälp. På samma sätt som hästarna manades genom signaler från sin mästare, så manas vi genom signaler från vår mästare, Jesus Kristus, att komma till honom.

Herren har gett oss vår handlingsfrihet. Sålunda är vi fria att fatta egna beslut. Dessa beslut avgör vår framtid: Om vi väljer rättfärdighet visar vi oss värdiga att tjäna i Guds rike. Men för att kunna välja rätt behöver vi, som hästarna, ha träning och disciplin. Denna disciplin lär oss att tygla våra önskningar och begär. Den lär oss att följa vår Herres maningar, även då vi frestas.

Läs Ordspråksboken 16:32.

Självkontroll är nödvändig för evig utveckling

Självkontroll är den förmåga vi har inom oss att kontrollera våra önskningar, handlingar och vanor. Denna förmåga är nödvändig för

att vi ska kunna återvända till vår himmelske Fader. Det kräver ständiga ansträngningar från vår sida, men när vi utvecklar självkontroll blir vi bättre förberedda att fatta rätt beslut vid rätt tillfälle.

Självkontroll har speciell betydelse för oss som prästadömsbärare. Vi kan inte på ett effektivt sätt ge råd till och tjäna andra förrän vi har lärt oss att styra vårt eget liv. När vi har utvecklat självkontroll, kan vi hjälpa våra barn och andra att utöva självdisciplin.

När vi döptes började vi ett nytt liv ägnat åt att följa Frälsaren på vägen mot evigt liv. Men för att kunna följa honom måste vi övervinna världslighet, svaghet och ofullkomlighet. Frälsaren lärde: "Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig" (Matt 16:24). Han lärde också: "Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den" (Matt 7:13–14).

Att gå in genom den trånga porten kräver självbehärskning och självförsakelse. Det innebär att övervinna frestelser. Men Herren lovar att han ska belöna oss om vi försakar oss själva. Han lovar att vi genom att känna till sanningen och leva i harmoni med den, kommer att bli fria från syndens följder och följderna av felaktigt fattade beslut.

Självkontroll gör oss fria

Vår himmelske Fader har gett oss bud därför att han älskar oss och vill skona oss från bedrövelse. Han vill hjälpa oss att uppnå självkontroll så att han kan välsigna oss.

Hur blir vi välsignade och fria genom att lyda evangeliets principer? Ta upp följande principer och diskutera hur lydnad genom självkontroll gör oss fria.

TIONDELAGEN

När vi lyder tiondelagen, kan vi lära oss att övervinna själviska önsningar.

VISDOMSORDET

Genom att leva efter denna lag kan vi bli fria från tobakens, alkoholens och tobakens skadliga följder.

KYSKHETSLAGEN

Vi lär oss att kontrollera våra fysiska och mentala önsningar och att hålla dem inom de gränser som Herrens har fastställt. På så sätt slipper vi sorg och samvetskval.

När vi utvecklar självkontroll kan vi grundlägga goda vanor, såsom att stiga upp tidigt, studera skrifterna varje dag och att genast utföra våra uppgifter. Sådana vanor kan befria oss från förvirring.

Hur kan vi utveckla självkontroll?

Läs Alma 37:32–37.

Vad lär oss detta skriftställe om hur vi utvecklar självkontroll? (Vi bör känna avsky för synd och orättfärdighet, omvända oss, ha tro på Kristus, vara ödmjuka, anstränga oss för att motstå varje frestelse, aldrig tröttna på att göra gott, lära visdom, hålla Guds bud, be och rådföra oss med Herren i allt vi gör.)

Att utveckla självkontroll är en livslång process. Det kräver att vi har kunskap om oss själva och om evangelieprinciper som vi bör efterleva. Det innebär att sätta upp som mål att efterleva dessa principer och att förlita oss på Herren, att han ger oss styrka och kraft då vi försöker uppnå dessa mål.

Skriv upp följande på skrivtavlan eller på en plansch:

1. Lär känna dig själv
2. Sätt rättfärdiga mål
3. Förlita dig på Herren genom bön och skriftstudier

KÄNN DIG SJÄLV

Allteftersom vi får erfarenhet och lär oss mer om evangeliet, kommer vi underfund med våra starka sidor och svagheter. Med denna insikt bör följa en önskan att övervinna dåliga vanor och känslor och att stärka det som är gott. En sådan önskan motiverar oss att bli bättre.

President David O McKay sade att några av de onda företeelser vi finner hos oss själva är avundsjuka, hat, missunnsamhet och vrede. Om dessa säger han: "Alla sådana onda tendenser måste man övervinna genom att undertrycka dem. Det är här självkontrollen kommer in. Undertryck denna vrede! Undertryck denna avundsjuka, denna missunnsamhet! De är alla skadliga för anden" (*Gospel Ideals*, s 356).

Att undertrycka dessa känslor är inte lätt. Förändring tar tid, men då vi anstränger oss utvecklar vi det tålamod och det mod vi behöver för att övervinna onda tendenser hos oss själva.

SÄTT UPP RÄTTFÄRDIGA MÅL

Ett bra sätt att utveckla självkontroll är att sätta mål och göra allt vi kan för att uppnå dem. Om vi har ett mål klart inpräntat i vårt sinne, har självförtroende och arbetar för att uppnå vårt mål, kommer vi att uppnå den självkontroll som vi eftersträvar. Denna process kräver uthållighet. Men Herren har sagt att vi måste leva rättfärdigt och hålla ut intill änden för att kunna nå målet upphöjelse eller evigt liv (se L&F 14:7).

Vilket mål arbetar du för närvarande på?

FÖRLITA DIG PÅ HERREN GENOM BÖN OCH SKRIFTSTUDIER

Det krävs tro på Jesus Kristus för att övervinna frestelser och uppnå våra eviga målsättningar. Regelbundna böner och skriftstudier främjar denna tro och hjälper oss att få styrka till att övervinna våra problem. Dessutom utgör Herrens tjänares liv, vilka beskrivs i skrifterna, exempel för oss, de får oss att inse att om andra har uppnått självkontroll, så kan vi också göra det.

Inbjud eleverna att berätta om hur de har överunnit problem genom att läsa i skrifterna och genom att be.

Att hjälpa barn utveckla självkontroll

Visa bild 18-a, "Kloka föräldrar undervisar sina barn om självkontroll".

Vårt hem bör vara en plats där våra barn får lära sig självkontroll. Detta kräver att vi är goda föredömen för våra barn. Om vi inte kan tygla våra önsknings och begär, kan vi inte heller förvänta att våra barn ska tygla sina.

Det är nödvändigt att vi går till väga på ett ordnat sätt när vi undervisar våra barn om självkontroll. Om vi inte undervisar dem på rätt sätt, eller om vi styr dem för hårt, lär de sig inte hur de ska styra sig själva. Följande fyra principer kan hjälpa oss att fostra våra barn på rätt sätt.

Skriv följande på tavlan eller på en plansch:

1. Fastställ regler
2. Lär barnen att tillämpa evangeliets principer
3. Ge barnen ansvar
4. Fostra med kärlek

FASTSTÄLLA REGLER

President David O McKay lärde att ett barn ska lära sig lydnad tidigt. Om föräldrarna inte på ett tidigt stadium lär barnen lydnad, kan det bli svårt att göra det senare. Han betonade att vi bör ge barnet frihet att utvecklas, men om barnet överskrider de fastställda reglerna, bör vi på ett vänligt men bestämt sätt hålla det tillbaka. (Se *Stepping Stones to an Abundant Life*, s 38.)

LÄR BARNEN ATT TILLÄMPA EVANGELIETS PRINCIPER

President N Eldon Tanner sade: "Föräldrarna bör också tidigt undervisa sina barn om detta underbara begrepp och faktum att de är Guds andebarn, och att enda sättet att få framgång och lycka här och i evigheten är genom att följa Jesu Kristi lärdomar. De måste bli

18-a, Kloka föräldrar undervisar sina barn om självkontroll

undervisade om att Satan är verklig och att han använder alla medel som står till hans förfogande för att fresta dem att göra det som är fel, att försöka leda dem vilse, göra dem till sina fångar och hålla dem borta från den underbara lycka och upphöjelse de annars skulle få åtnjuta.”

President Tanner sade också: ”Barn lär sig inte av sig själva att skilja mellan rätt och fel. Föräldrarna måste bedöma barnets förmåga att ta på sig ansvar och fatta riktiga beslut, att värdera olika alternativ, och erfara följderna av detta. Då vi undervisar dem har vi ansvaret att fostra dem och se till att de gör det som är rätt. Om ett barn har smutsat ner sig väntar vi inte tills han växer upp med att bestämma om han ska bada eller inte. Vi låter honom inte vänta så att han kan bestämma om han ska ta sin medicin eller inte när han är sjuk, eller om han ska gå i skolan eller kyrkan” (*Seek Ye First The Kingdom of God*, s 87).

GE BARNEN ANSVAR

Äldste L Tom Perry har sagt: ”Vi måste vara ... säkra på att vår undervisning är tillräcklig och att vi hos våra barn har ingjutit en tro och förtröstan på Herren. Vi måste vara säkra på att de har fått ordentlig undervisning, och när de börjar mogna andligen måste vi ge dem tillfällen att utöva den styrka som växer inom dem. Vi måste ge dem vår tro och förtröstan och sedan ge dem ansvar” (i Conference Report, São Paulo Area Conference 1975, s 12).

Det finns många sätt varpå vi kan lära våra barn självkontroll. Ett sätt beskrevs av äldste F Enzio Busche:

”Vi försöker leda våra barn till att känna större självrespekt ... och brukar låta dem själva bedöma var de står. Vi har upptäckt att man inte är någon bra lärare om man upptäcker och påpekar fel ... utan när man hjälper ett barn att själv upptäcka när det har fel. När ett barn själv kan förstå sina misstag, är första steget mot en förändring redan taget.

Jag minns en gång hur vi bad vår son att efter en överträdelse själv bestämma sitt straff. Han beslöt att han inte skulle få se på TV under en månad. Straffet tycktes oss alldeles för hårt, men så glada vi blev då vi fick veta att han under ett besök hos sin farmor bestämt hävdade att hon hade fel, när hon uppmuntrade honom att se ett visst TV-program, även om föräldrarna aldrig skulle få veta det. Jag tror att det inte kan finnas någon större glädje för en förälder än att se sitt barn klara en svår situation bra” (“Reten icke edra barn”, *Nordstjärnan*, jun 1977, s 5).

Vad gjorde äldste Busche för att hans barn skulle utveckla självkontroll? (Han hjälpte dem utveckla självrespekt genom att de själva fick komma underfund med sina felsteg. Han uppmuntrade dem att disciplinera sig själva.)

TILLRÄTTAVISA MED KÄRLEK

Vi behöver göra vårt hem till en lyckans boning där våra barn känner sig trygga och älskade. Om de inte finner lycka i att leva efter evangeliet i hemmet, kommer de att söka lyckan utanför evangeliet. Därför är det viktigt att vi visar ett barn som varit olydigt än mer kärlek då vi tillrättaviserat det.

Läs Lära och förbunden 121:43–44. Varför bör vi visa större kärlek till ett barn när vi tillrättaviserat det? (Så att han inte tror att vi är hans fiende. Han vill inte vara tillsammans med oss om han tror att vi är hans fiende.)

Diskutera följande exempel med klassen. Betona att det behövs självkontroll för att lösa problem. Du vill kanske använda personliga exempel från eleverna istället för dessa exempel.

1. Sven och Inger har tre barn i tonåren som ständigt tvistar och bråkar. Hur kan de hjälpa sina barn att utveckla självkontroll så att de slutar bråka?

2. Johan och Elsa vill ha familjebön i sitt hem varje dag. Men arbete, skola, och andra plikter lägger hinder i vägen. Familjemedlemmarna tycker att det är omöjligt att samlas till familjebön. Vad kan Johan och Elsa göra för att hjälpa familjen utveckla den självkontroll som behövs för att ha familjebön?

3. Familjen Olsson blev ombedd av biskopen att ge bidrag till att bygga ett nytt tempel. De avböjde därför att deras inkomst aldrig tycktes räcka till för att betala alla räkningar. Emellertid tycktes de alltid ha tillräckligt med pengar för rekreation, nya kläder och oviktiga ting som de ville ha. Hur kan denna familj utveckla den självkontroll som behövs för att bidra till tempelbyggandet?

Hur uppträder den som har lärt sig självkontroll mot de andra i familjen?

Avslutning

Vi måste, liksom de arabiska hästarna i äldste Sills berättelse, utveckla självkontroll. Därigenom kan vi förbereda oss själva och våra familjer för att motstå världsliga påtryckningar. Vi måste utveckla förmågan att fatta riktiga beslut och att kontrollera våra önskningar och känslor för att kunna få framgång i livet och återvända till vår Fader i himmelen.

Bär ditt vittnesbörd att om samtliga familjemedlemmar medvetet utvecklar självkontroll, kan de övervinna de flesta svårigheter de ställs inför i livet.

Sjung psalmen "Gör rätt val", *Psalmer*, nr 162.

Uppfordran

1. Välj ut ett problem som du själv eller familjen har. Följ de steg som anges i lektionen för att få mer självkontroll så att du kan övervinna problemet.
2. Läs i skrifterna för att finna lämpliga förebilder som du kan följa för att utveckla självdisciplin och tålamod.
3. Håll familjebön varje dag.

Ytterligare skriftställen

Ordspråksboken 25:28 (styr ditt sinne)

Alma 38 (Almas råd till Shiblön om att utveckla ödmjukhet och självbehärskning)

Andra Timotheosbrevet 2:3–5 (kämpa för att segra)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

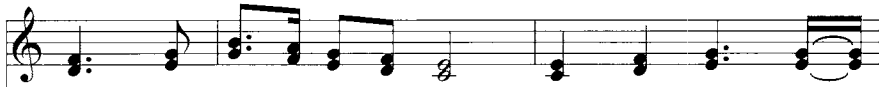
1. studera lektion 4 i *Evangeliets principer*, "Fria att välja"
2. förbered de planscher som nämns i lektionen, eller bered dig på att skriva upp informationen på skrivtavlan
3. gör förberedelser för att sjunga "Gör rätt val" (*Psalmer*, nr 162; bild 18-b)
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Gör rätt val

Glatt ♩ = 84-96

1. Gör rätt val på din vand-ring ge-nom li - vet. I allt
2. Gör rätt val! Då du väl - jer blott det rät - ta, seg - rar
3. Gör rätt val! Sök att bed - ja och att va - ka, him - melsk

rätt Guds an - de le - der dig, och dess ljus skall dig
du i fres - tel-ser - nas stund. Her - den god skall din
frid ditt hjär - ta då skall få. Kär - lek ge, så

all - tid bli - va gi - vet, när du vill gå den rät - ta stig.
lev - nads bör - da lät - ta, le - da dig tryggt på sä - ker grund.
får du det till - ba - ka, att du Guds him - mel fin - na må.

Gör rätt val! Gör rätt val! Med vis - dom välj den väg du går.

I dess ljus gör rätt val! Då Guds väl - sig - nel - se du får.

Text: Joseph L. Townsend, 1849-1942
Musik: Henry A. Tuckett, 1852-1918

Moroni 7:16-17
2 Nephi 2:27-28

Utveckla dina talanger

Lektion 19

Denna lektion bör motivera oss att utveckla våra talanger och att inspirera våra familjemedlemmar att göra detsamma.

Inledning

Vår himmelske Fader har gett oss var och en talanger, och han vill att vi ska använda dem. I en liknelse som nedtecknats i Matteus berättade Herren om en man som skulle företa en lång resa. Innan han gav sig iväg sammankallade han sina tjänare och anförtrorde dem sin egendom. Till en tjänare gav han fem talenter (används i den här liknelsen som namnet på myntenhet), till en annan två och till en tredje en talent. Han gav var och en talenter ("talanger") i enlighet med vars och ens förmåga.

Medan Herren var borta, gick den som hade de fem talenterna bort och förvaltade dem så att han fick ytterligare fem talenter. Den tjänare som hade två talenter förvaltade dem så att han tjänat ytterligare två talenter. Men den tjänare som hade fått en talent grävde en grop och gömde den där.

Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka och bad dem att redogöra för sina talenter. Till de tjänare som hade fördubblat sina talenter sade han: "Bra, du är en god och trogen tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag skall anförtra dig mycket. Gå in till glädjen hos din herre" (Matt 25:21). Men den tjänare som hade gömt sin talent kallade herren för "en slö och dålig tjänare". Han sade att han skulle ta talenten ifrån honom och ge det till tjänaren med de tio talenterna. (Se Mattes 25:14–30, där hela liknelsen återges.)

Herren använde denna liknelse för att undervisa om vikten av att klokt använda våra förmågor eller talanger. Det förväntades mer av den man som hade fått många talanger än den man som hade fått färre, men han förväntade sig att alla skulle föröka de talanger som de fått. Även mannen som fått en talang förväntades använda den på ett klokt sätt.

Var och en har talanger och förmågor

President Spencer W Kimball sade: "Gud har gett oss talanger och tid, dolda förmågor och tillfällen att använda och utveckla dem i

hans tjänst. Därför väntar han sig mycket av oss, sina privilegierade barn" (*Förlåtelsens under*, s 93).

Var och en av oss har välsignats med talanger. Eftersom våra talanger kommer från Gud kallas de ibland för gåvor. Dessa gåvor är till för att göra oss och andra lyckliga.

Be klassen titta på listan över talanger nedan. Be var och en ange en talang som han har som finns på listan, eller någon som inte tagits med.

De talanger vi har fått kan gälla personliga egenskaper, vara artistiska eller skapande. Några talanger inom dessa områden anges nedan:

PERSONLIG

Självkontroll	Lätthet att förlåta
Tålmod	Inge andra självförtroende
Mod	Vara gladlynt
Vänlighet	Tro
Sinne för humor	Kärlek till andra
Vara en god lyssnare	Ett starkt vittnesbörd
Se gott hos andra	Verksam i kyrkan
Förmågan att glädja andra	Stödja kyrkans ledare

ARTISTISKA OCH SKAPANDE

Sjunga	Måla
Dansa	Snida i trä
Berätta sagor och historier	Arbeta med keramik
Spela teater	Skulptera
Duktig på att spela instrument	Baka
Duktig i idrott	Trädgårdsarbete
Sy	Författa
Väva	Komponera sånger

Herren sade till Joseph Smith: "Ty alla hava icke fått varje gåva. Gåvorna äro många, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande. Åt några är en gåva given och åt andra en annan, så att alla må hava nytta därav" (L&F 46:11–12). Detta skriftställe handlar huvudsakligen om andliga gåvor som vi fått av Herren, men det betyder också att vi har fått talanger för att hjälpa andra.

Ansträng dig för att upptäcka dina talanger

Aposteln Paulus sade till sin unge vän Timotheos: "Ta vara på den nådegåva du har" (1 Tim 4:14). Om vi inte ska försumma våra gåvor, måste vi först upptäcka vilka de är.

Hur kan vi upptäcka vilka talanger och gåvor som vi har?

Då vi anstränger oss för att upptäcka våra talanger, bör vi be vår himmelske Fader om vägledning och om särskild hjälp med att upptäcka dem.

Ett annat sätt varpå vi kan upptäcka våra talanger är genom att erhålla en patriarkalisk välsignelse (se *Prästadömetts plikter och välsignelser, del A*, lektion 10). Särskilda gåvor och talanger uppenbaras ofta i dessa välsignelser. Patriarkaliska välsignelser kan därför vägleda oss då vi försöker upptäcka och utveckla våra talanger. President Spencer W Kimball sade: "Det är vår stora förhoppning att varje person, även ungdomar, ska ges möjligheten att få en patriarkalisk välsignelse" (*Church News*, 8 okt 1977, s 3). Även om patriarker endast verkar i organiserade stavar, kan en värdig medlem i ett av kyrkans utvecklingsområden erhålla en patriarkalisk välsignelse av patriarken i den stav som ligger närmast.

Vi kan också upptäcka våra talanger genom *andra människor* som hjälper oss att inse att vi har en talang inom ett visst område. Följande berättelse, återgiven av äldste Franklin D Richards, visar hur president Spencer W Kimball hjälpte en man upptäcka en av sina talanger:

"För några år sedan var president Kimball och jag i Cuzco, Peru, en söndag och deltog i grenens söndagsskola. En ung missionär från Nordamerika spelade piano. Efter mötet frågade president Kimball om någon av medlemmarna i grenen kunde spela piano. Grens-presidenten svarade att en av hans rådgivare kunde spela två psalmer. President Kimball bad då denne man att han skulle spela de två psalmerna vid sakramentsmötet, vilket han gjorde. Efteråt föreslog president Kimball att han skulle fortsätta utveckla sin musikaliska talang och spela piano vid samtliga möten i kyrkan" (i *Conference Report, São Paulo Area Conference 1975*, s 24).

Mannen i ovanstående berättelse hade förmodligen aldrig lagt märke till att han hade en talang. Det behövdes att någon gjorde honom uppmärksam på denna talang innan han började utveckla den.

Ett annat sätt varpå vi kan upptäcka våra talanger är genom *att tjäna i kyrkan*. Då vi söker Herrens hjälp i våra kallelser, ger han oss vägledning och hjälper oss att upptäcka de talanger vi behöver för att uppfylla våra plikter. Äldste Franklin D Richards sade: "Det händer ofta att personer som kallats till ett ämbete i kyrkan säger: 'O, nej, det klarar jag inte. Jag har inte så mycket erfarenhet eller utbildning som andra med samma ämbete har.' Men med tro, studier, arbete och bön, gör Herren det möjligt för oss att uträtta ting som förefaller omöjliga" (i *Conference Report, São Paulo Area Conference 1975*, s 23).

Hur vi utvecklar våra talanger

Hur utvecklar vi våra talanger när vi har upptäckt dem?

För en del av oss ligger inte svårigheten i att upptäcka våra talanger, utan i att övervinna rädslan för att använda dem. Herren sade: "Jag har icke välbehag i alla, ty ... de dölja det pund jag givit dem, emedan de frukta för människor. ... och det skall ske, att även det de hava skall tagas från dem, om de icke äro mera trofasta emot mig" (L&F 60:2–3).

Ett sätt varpå vi kan utveckla våra talanger är således genom att *övervinna vår rädsla*. Detta är aldrig lätt, men Herren har gett oss några råd som kan vara till hjälp: "Om I ären beredda", säger han till oss, "skolen I icke frukta" (L&F 38:30). Om vi är förberedda känner vi oss vanligtvis säkra på att vi kan göra det som vi har förberett oss för att göra. Sådan säkerhet övervinner rädsla.

En viktig del av förberedelsen är studier. Vi har fått rådet att "[söka] efter kunskap genom att studera och tro" (L&F 88:118). Studier ger oss självförtroende och motiverar oss att utveckla våra talanger.

Ett annat sätt att utveckla sina talanger är genom att *arbeta på dem*. Även om vi tycker att våra talanger är små, kan vi utveckla dem. Om vi har en stark önskan kan en liten talang utvecklas genom utbildning och träning.

"De områden vi har störst möjlighet att utveckla är de inom vilka vi har talang och förmåga. ...

Om man vill ha en stark rygg, behöver man bara bära en tung börda. På samma sätt kan vi utvidga omfattningen av våra förmågor nästan hur mycket som helst. ...

Herren ger oss våra talanger och förmågor som ett slags lån och tar tillbaka allt som inte används. Det var på liknande villkor som han gav manna till Israels barn i öknen. Varje dag täcktes marken av en stor mängd manna och folket samlade in så mycket de ville ha, men det som inte användes blev förstört. På samma sätt är det med våra förmågor. De flesta av oss får aldrig en stark rygg eller ett välutvecklat sinne därför att de bördor vi har gett dem aldrig varit tillräckligt tunga. Alla våra inneboende möjligheter som inte används går förlorade" (Sterling W Sill, "A Hundred-Hundred Marriage", *Ensign*, mar 1971, s 34–35).

Ibland tittar vi på andra människors talanger och tror att de fått dem väldigt lättvindigt. Vi inser inte att de lagt ner mycket möda på att utveckla sina talanger. En man som arbetade hårt för att utveckla

sina talanger var president Heber J Grant. Apropå hur han hade utvecklat dem sade han en gång:

”Jag kunde inte kasta bollen från en utebas till en annan, och ... jag var inte tillräckligt stark för att kunna springa med bollen och inte heller för att vara inne som slagman. När jag tog upp bollen skrek pojkarna för det mesta: 'Kasta hit den då, din vekling!' Man retade och gjorde narr av mig så mycket att jag högtidligt lovade mig själv att jag skulle spela baseball i det lag som skulle vinna mästerskaps-turneringen i Utahs territorium. ... Jag sparade ihop till en dollar, köpte en baseball och stod timme efter timme och kastade den mot biskop Edwin D Woolleys lada. ... Ofta gjorde det så ont i armen att jag knappt kunde somna på kvällen, men jag fortsatte att träna och till slut lyckades jag komma med i B-laget i vår klubb. Senare gick jag med i en bättre klubb och till slut spelade jag i A-laget som vann mästerskapet i Kalifornien, Colorado och Wyoming och uppfyllde således löftet till mig själv och drog mig sedan tillbaka från baseballarenan.”

President Grant arbetade också på sin talang att skriva snyggt. Han ”bestämde sig för att han en dag skulle bli bokhållare i Wells Fargo & Companys bank”. På den tiden måste en bra bokhållare kunna skriva snyggt, så han började öva sig för att bli en pennans man. En litteratör eller skriftställare skriver:

”I början skrev han så dåligt att när två av hans kamrater tittade på det sade den ene till den andre. 'Det ser ut som kråkfötter.' 'Nej', sade den andre, 'det ser ut som om blixten slagit ner i bläckhornet'. Heber kände sig förolämpad och han knöt näven under bordet och sade: 'En dag kommer jag att ge er undervisning i skönskrift' – och det gjorde han. Han övade till dess hans skönskrift lovprisades av alla som kände honom. Han tjänade till och med pengar på att skriva julkort.”

Ett av president Grants favorittalesätt var: ”Det vi framhärdar i att göra blir lättare för oss att göra – inte därför att sakens natur förändras, utan därför att vår förmåga att utföra den ökar” (se Leon R Hartshorn, *Classic Stories from the Lives of Our Prophets*, s 194–195, 196, 207).

Låt den elev som fått denna uppgift berätta hur han upptäckte och utvecklade en av sina talanger.

Hjälp din familj att utveckla sina talanger

Visa bild 19-a, ”Föräldrar bör främja sina barns talanger”.

19-a, Föräldrar bör främja sina barns talanger

Hur kan vi hjälpa medlemmarna i vår familj att utveckla sina talanger?

Vi bör hjälpa våra familjer att upptäcka och utveckla sina talanger, samt få dem att förstå att de bör använda dessa för att tjäna Herren. Använd planschen "Hur man hjälper familjemedlemmarna att utveckla sina talanger" (se under "Lärarens förberedelse").

Här följer några sätt varpå vi kan hjälpa våra familjer att utveckla sina talanger:

1. UPPMUNTRA VARJE FAMILJEMEDLEM ATT BE OM EN FADERS VÄLSIGNESE ELLER PRÄSTADÖMSVÄLSIGNESE.

Visa bild 2-c, "Alla i familjen kan få en prästadömsvälsignelse", eller 12-a, "En faders välsignelse kan stärka familjens medlemmar".

Fäder kan ge familjens medlemmar välsignelser för att hjälpa dem att utveckla en önskan och förmåga att utveckla sina talanger. Om någon inte kan få en faders välsignelse, kan han få en prästadömsvälsignelse för samma ändamål av en hemlärare eller prästadömsledare.

2. SKAPA EN GOD INSTÄLLNING I FAMILJEN TILL TALANGER

Vi måste undervisa om och visa genom vårt exempel att det är bra att utveckla talanger. Vi bör också berömma vår hustru och våra barn när de gör någonting bra, och trösta dem när de misslyckas. Unga män bör aldrig kritisera, utan bör berömma sina föräldrar, bröder och systrar.

3. HJÄLP FAMILJENS MEDLEMMAR ATT KOMMA FRAM TILL VILKA TALANGER DE SKA UTVECKLA

Utarbeta tillsammans i familjen ett verksamt program för att utveckla talanger, och låt dem sedan få tillfälle att visa upp dessa talanger. Ett bra tillfälle för detta är under familjens hemafton.

4. UPPMUNTRA FAMILJEMEDLEMMARNA ATT BE OM STYRKA, MOD OCH INSPIRATION TILL ATT UTVECKLA SINA TALANGER.

Om vi i våra familjeböner ber Herren hjälpa familjemedlemmar att utveckla och använda sina talanger, kommer de också att känna sig inspirerade att be om denna välsignelse.

"Söken efter de bästa gåvorna och kommen ihåg varför de givits. Ty sannerligen säger jag eder, att de hava blivit givna till nytta för dem som älska mig och hålla alla mina bud, och för den som försöker att göra så" (L&F 46:8–9).

Avslutning

Gud har gett oss var och en gåvor, talanger och förmågor. För att visa vår uppskattning och för att lyda en befallning, måste vi upptäcka och utveckla dessa gåvor. Vår himmelske Fader vill att vi ska använda dem på ett klokt sätt för att hjälpa andra. Ett av ändamålen med kyrkan är faktiskt att hjälpa oss använda och utveckla våra gudagivna gåvor och talanger genom att ge oss tillfällen att tjäna varandra.

Uppfordran

1. Skapa en god inställning i familjen till att utveckla och använda talanger.
2. Gör upp en plan för att utveckla en av dina talanger.
3. Om du är far och har melkisedekska prästadömet, så ge då var och en i familjen en välsignelse till hjälp att upptäcka sina talanger.
4. Hjälpt familjens medlemmar välja ut en eller två talanger som de skulle vilja utveckla.
5. Uppmuntra familjens medlemmar att be om styrka, mod och inspiration till att utveckla sina talanger.

Ytterligare skriftställen

Lukas 12:47–48 (det krävs mycket av dem som har fått mycket)

Ether 12:35 (de pund eller talanger som inte används tas bort)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. läsa lektion 34 i *Evangeliets principer*, "Utveckla våra talanger"
2. be en elev berätta om hur han upptäckt och utvecklat en av sina talanger
3. göra följande plansch om hur vi kan hjälpa våra familjemedlemmar utveckla sina talanger, eller skriva upp informationen på skrivtavlan.

Hur man hjälper familjens medlemmar att utveckla sina talanger

1. Uppmuntra varje familjemedlem att be om en faders välsignelse eller en prästadömsvälsignelse.
 2. Skapa en god inställning till talanger i familjen.
 3. Hjälpt familjemedlemmarna att komma fram till vilka talanger de skulle vilja utveckla.
 4. Uppmuntra familjens medlemmar att be om styrka, mod och inspiration.
4. Ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Utveckla ledarskap

Lektion 20

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss förstå grundläggande ledarskapsprinciper.

Inledning

Kyrkan behöver goda ledare – män och kvinnor som kan ta hand om den snabbt växande skaran medlemmar, män och kvinnor som kan sköta kyrkans angelägenheter och bevara den ordning i kyrkan som fastställts av Herren, män och kvinnor som kan hjälpa andra att hålla buden, män och kvinnor som trofast verkar för sanningens sak över hela världen.

Ledare i kyrkan som strävar efter att göra världen bättre genom att efterleva och undervisa om evangeliets principer är berättigade till kunskap och inspiration. När vi får ledning av sådana ledare, stärks våra hem, våra familjer, våra samhällen och våra nationer. Det är vår plikt som prästadömsbärare att förbereda oss för att bli sådana inspirerade ledare, för vårt sätt att leda kan påverka andra under resten av deras liv.

Biskop Victor L Brown uttryckte sin tacksamhet för de ledare han hade som ung. Han sade:

”Jag har ett ganska klart minne av hur spännande det var att dela ut sakramentet som diakon i Cardstons andra församling i Alberta stav i Kanada ...

Jag kommer ihåg att jag betraktade det som en ära att få delta i en sådan helig förrättning. Jag kommer så väl ihåg hur mina föräldrar lärde mig att mina händer och mitt hjärta skulle vara rena så att jag skulle vara värdig att delta i denna förordning.

Den bästa undervisningen var det exempel som mina föräldrar var för mig. Därefter kom min diakonledare, som också var min scoutledare. Han var precis sådan som en ledare för pojkar ska vara. Varje pojke under hans ledarskap kände hans stora kärlek. Hans inflytande var inte begränsat till söndagsförmiddagen eller tisdagskvällen. Det kändes under hela veckan. Jag kommer alltid att vara tacksam till denne ledare för de lektioner han höll när jag var en tolvårig diakon, lektioner som har hjälpt mig från den dagen ända

sedan dess" ("Det aronska prästadömet – en säker grund", *Nordstjärnan*, jan 1973, s 31).

Vilka ledare var biskop Brown tacksam för?

För att kunna vara en bra ledare, måste vi förstå evangeliet och efterleva det. Ju mer vi förstår och efterlever evangeliet, desto bättre förberedda är vi för ledaruppgifter i kyrkan. Kyrkan och världen behöver redbara män som är trofasta och sanna när de ställs inför problem. Vi måste vara dessa män.

Fundera över följande frågor:

- Vad gör jag för att förbereda mig för ledaruppgifter?
- Vilken slags ledare är jag nu?
- Vilket inflytande har jag på andra?
- Vad är ledarskap? (Det är förmågan att hjälpa andra få saker gjorda. Ge klassen några minuter till att diskutera denna fråga.)

Vad är en ledare?

Visa bild 20-a, "Kyrkans ledare är Herrens goda herdar".

Äldste Bruce R McConkie sade:

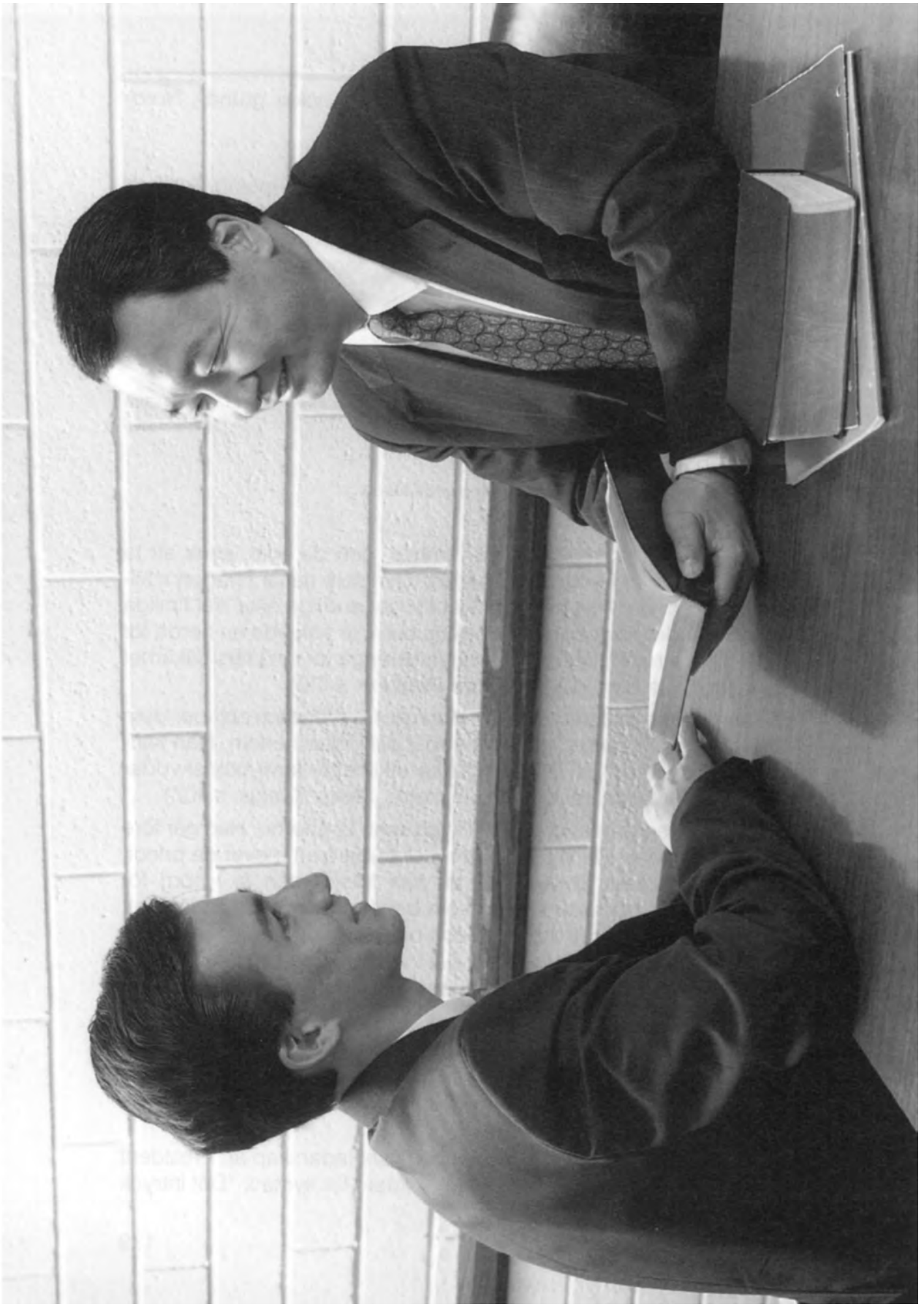
"Israels hus är Herrens utvalda fårahus, och de som utses att ta hand om fåren är Herrens fåraherdar. Den som tjänar i någon ställning i kyrkan, där han har ansvaret för det andliga eller det timliga välbefinnandet hos några av Herrens barn, är sålunda en herde för dessa får. Herren håller sina herdar ansvariga för sina fårs säkerhet (frälsning). (Se Hes 34.)" (*Mormon Doctrine*, s 710).

En sann fåraherde leder sina får. Han går framför dem och ger dem anvisningar. De känner igen hans röst och följer honom. Han känner och älskar var och en. Han håller utkik efter faror och skyddar sina får mot dessa (se James E Talmage, *Jesus Kristus*, s 407.)

En ledare är en som andra följer likt en sann fåraherde. Han går före för att visa vägen. Det innebär att han inte bara efterlever de principer han förkunnar, utan också att han förstår och är lyhörd för andras behov. Han kan se vad som behöver göras för att lösa ett problem. Han sätter rimliga mål och planerar hur han ska nå dem. Han inspirerar andra att göra sin del för att nå målen. Han värderar sina egna och sina efterföljares handlingar och ger förslag till förbättringar.

En god ledare inspirerar andra att göra sin del. Han accepterar och respekterar dem. Han lyssnar till deras förslag. Han uppmuntrar dem att delta. En sådan ledare motiverar andra att arbeta och fullgöra sina uppgifter.

President Harold B Lee förklarade vad sant ledarskap är. President Lee sade om den tid då han blev president för kyrkan: "Det intryck

som kom över mig var på något sätt helt enkelt det, att den enda sanna uppteckning som någonsin kommer att skrivas om mitt tjänande i min nya kallelse, blir den som jag kanske har skrivit i deras hjärtan och liv som jag har tjänat och arbetat tillsammans med, inom och utom kyrkan" ("Må Guds rike gå framåt", *Nordstjärnan*, maj 1973, s 189).

En god ledares egenskaper

När vi accepterar kallelser som ledare i kyrkan, bistår vi Gud med hans verk. Därför måste vi leva nära honom. Om vi är lydiga och tjänar honom med ett villigt sinne och hjärta (se L&F 64:29–34), kommer Herren att hjälpa oss att lyckas i våra kallelser.

Herren har uppenbarat i skrifterna de egenskaper som gör en god ledare.

Be en elev läsa Läran och förbunden 121:41–45.

Vilka ledaregenskaper nämner Herren i detta skriftställe? (Skriv upp svaren på tavlan.)

Som det anges i detta skriftställe bör ledaren ha följande egenskaper:

ÖVERTALNINGSFÖRMÅGA

Att övertala någon är att försöka övertyga honom om att han bör göra en viss sak. Det är motsatsen till tvång. En prästadömsledare visade övertalningsförmåga när han hade svårt att få en viss hemlärare att göra sina besök. Ledaren satte sig ned med hemläraren och lyssnade till hans problem. Ledaren förklarade sedan lugnt att fem familjer var helt "avskurna" från all kontakt med biskopen då hemläraren inte gjorde sin plikt. Han sade till brodern att om han inte ville utföra sin uppgift, kunde en annan kallas att ersätta honom. Ledaren betonade emellertid att han ville att brodern skulle utföra sin uppgift. Hemläraren reagerade positivt på denna övertalning och gjorde mycket bättre ifrån sig.

LÅNGMODIGHET

En ledare visar tålmodighet när han arbetar med andra. En biskop, till exempel, berättade nyligen att han ville avlösa en viss syster från hennes ämbete därför att hon inte skötte det. Men i stället för att avlösa henne kallade han in henne på kontoret, talade med henne och fick reda på att hon inte visste vad hon förväntades göra. Då

hon fått reda på vad hennes uppgift gick ut på, tog hon på sig sitt ansvar och gjorde mycket bättre ifrån sig.

MILDHET

Mildhet är att vara omtänksam. Det är att vara varsam om andra människors känslor. Det är kärlek.

SAKTMOD

Saktmod är förmågan att vara läraktig och ha ett öppet sinne. De saktmodiga är de som är villiga att växa. Eftersom de är villiga att lära, kan de vinna andras kärlek och uppskattning. De söker Guds ledning och hjälp.

OSKRYMTAD KÄRLEK

Oskrymtad kärlek är uppriktig kärlek. Det är genuin omtanke om andra. Det återspeglas i uttryck som: "Jag bryr mig verkligen om hur du känner dig." "Jag förstår dig." "Hur kan jag hjälpa dig?"

GODHET

En god ledare behandlar människor med respekt. Han försöker lära känna dem och vara lyhörd för deras behov. När han ger råd till dem som han betjänar tar han sig tid att ge dem sin odelade uppmärksamhet (ibland måste man komma överens om en lämplig tidpunkt). Godhet och vänlighet är uttryck för kärlek och ett uppriktigt sätt att visa att man bryr sig om.

KRISTI RENA KÄRLEK

En bra ledare måste känna kärlek, Kristi rena kärlek, för *alla* människor. En del av denna kärlek är att göra uppoffringar för andras välbefinnande.

Inbjud en elev att läsa Moroni 7:44–48.

Vilka ledaregenskaper kan ni upptäcka i detta skriftställe? (Skriv även upp dessa på tavlan.)

En far, som lärde sina söner att bli bra ledare, sade:

"Lär er av profeterna och Fridsfursten hur man leder, och börja med er själva. Stå på egna ben, och stå upprätt. Håll huvudet högt som om ni i sanning är Guds söner, vilket ni är. Vandra bland människorna som innehavare av en kraft som är större än er egen, vilken ni har, genom prästadömet. Utöva ett inflytande på den goda jorden som om ni är Herrens medarbetare när det gäller att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människorna, vilket ni är. Vandra i stillhet, ... men vandra oförfärade, i tro. Låt er inte fångas av det onda. Vandra som ledare med prästadömet i Guds förvaltning. Vandra

med händer redo att hjälpa till, med hjärtan fulla av kärlek till era medmänniskor – men var uthålliga när det gäller att leva rättfärdigt” (Wendell J Ashton, “Unchanging Principles of Leadership”, *Ensign*, jun 1971, s 58).

En ledares ansvar

Om vi ska kunna bli bra ledare måste vi göra följande:

1. LÄRA OSS VÅR PLIKT

Herrn har instruerat oss som innehar prästadömet att lära oss de plikter som följer med våra kallelser, sedan skickar han oss att utföra våra plikter. (Se L&F 107:99.) Vi kan lära oss våra plikter genom att studera skrifterna, de handböcker och andra böcker som kyrkan givit ut. Vi kan tala med andra som innehar samma ämbete som vi, eller med dem som tidigare haft detta ämbete. Vi behöver också delta i alla ledarskapsmöten och personliga intervjuer. Vi behöver be och ibland fasta för att få hjälp i att lära oss våra plikter.

2. UPPFYLLA VÅRT FÖRVALTARSKAP

Förvaltarskap omfattar två delar – *delegering* av auktoritet, och *redovisningsskyldighet*.

a. Delegering av auktoritet

Som ledare bör vi lära oss att delegera auktoritet till andra. Det betyder att när vi ger någon ansvaret för att utföra en uppgift under vår ledning, låter vi honom utföra arbetet och utför inte arbetet åt honom.

President Harold B Lee sade en gång: ”Låt dem göra allt som står i deras makt – medan du står i bakgrunden och undervisar dem om *hur* de ska bära detta ansvar. Jag tror att tillväxtens hemlighet ligger däri, att fastställa ett ansvar och sedan undervisa vårt folk om *hur de ska bära* detta ansvar” (citerad av N Eldon Tanner, ”Att leda såsom Frälsaren lärde”, *Nordstjärnan*, jan 1978, s 3).

En ledare hjälper dem som står under hans ledning att förstå betydelsen av sina kallelser. Ledarskap är inte att kommendera – det är att ge hjälp och ledning, det är att inspirera och uppmuntra dem som vi tilldelat ansvar (se Matt 23:11).

b. Redovisningsskyldighet

Herrn har sagt: ”Herrn kräver av varje förvaltare, att han skall avlägga räkenskap för sin förvaltning både i tid och evighet” (L&F 72:3). När vi ger någon ett uppdrag, bör vi klart ange vilket ansvar det innebär och sedan låta honom själv utföra uppdraget på

det sätt som han finner bäst. Han bör dock få en bestämd tid då han ska rapportera om hur det har gått.

Denna typ av rapport, eller redovisning, bör alltid ges till den som är ens ledare. I kyrkan sker detta genom personliga intervjuer. Under intervjun kan ledaren ge råd och värdera hur väl uppgiften blivit utförd. Ledaren bör då alltid vara positiv och hjälpsam. Detta är ett bra tillfälle för honom att ge hjälp och beröm.

Vi uppfyller således ett förvaltarens på följande sätt: (1) Vi ger ett uppdrag; (2) låter personen utföra det; (3) ger hjälp; (4) tar emot en rapport; och (5) vi värderar och berömmar det som har blivit utfört.

3. BLI GODA FÄDER

Vår allra viktigaste ledarroll är att vara far. Äldste Joseph Fielding Smith instruerade fäderna om hur de skulle leda sina familjer på ett bra sätt. Han sade:

”Fäder! Om ni vill att era barn ska ... älska sanningen och förstå den, om ni vill att de ska bli lydiga och eniga med er, så älska dem och visa dem genom varje ord och handling att ni verkligen älskar dem! ... Tala inte med dem i vredesmod. Gör det inte barskt och i en fördömande anda. Tala vänligt till dem ... Få deras hjärtan att vekna. Få dem att känna ömhet för er. Tillgrip inte prygel eller våld, utan ... nalkas dem med förnuft, övertalning och oskrymtad kärlek” (*Liahona: The Elders' Journal*, okt 1911, 1:260–61).

4. STÖDJA VÅRA LEDARE

Att vara en god ledare innefattar också att vara en god efterföljare. Varje god ledare lär sig att följa dem som står över honom. Goda efterföljare inger både sina ledare förtroende och får förtroende från dem de själva leder. Vi bör alla stödja våra ledare genom att acceptera och utföra de uppgifter de ger oss.

Vilka är våra ledare? (Fäder, lärare, gruppledare eller kvorumledare, biskopar eller grenspresidenterna, stavs- eller missionspresidenterna, och kyrkans generalauktoriteter.)

Bär ditt vittnesbörd om någon som du tycker är en stor ledare.

Avslutning

Vi måste utveckla vår ledarförmåga om vi vill förhärlika våra kallelser i prästadömet. Ibland ser vi på våra ledare och tänker att de är födda med sina ledaregenskaper, men vi måste inse att de varit tvungna att utveckla sina talanger på samma sätt som vi måste göra. Genom att lyda Guds bud, hörsamma våra ledares råd och uppmaningar och trofast utföra våra kallelser, utvecklar vi vår ledarförmåga.

Som prästadömsbärare kommer vi alltid att vara ledare. Detta gäller i synnerhet varje far som bär prästadömet: han kommer alltid att ha en ledarställning i kyrkan genom att han är patriark för sin familj. De fäder som har beseglats till sina familjer i templet innehar denna ställning evinnerligen om de är trofasta till sina förbund.

Uppfordran

Fundera noga över de ledaregenskaper som nämnts i denna lektion. Arbeta på att utveckla dessa i ditt eget liv. Verka trofast i varje kallelse och uppgift. Detta hjälper dig att utveckla de egenskaper som du behöver för att utföra vilken kallelse som helst i kyrkan.

Ytterligare skriftställen

Andra Timotheosbrevet 1:7 (Gud har gett kärlekens ande)

Första Nephi 3:7 (Gud hjälper oss att utföra våra uppgifter)

Mosiah 18:8–11 (de trofasta bör hjälpa andra)

Alma 38:11–12 (olika sätt att leda och tjäna)

Abraham 1:2 (Abraham, en rättfärdighetens efterföljare)

Lärares förberedelse

Före lektionen bör du –

1. vara beredd på att bära ditt vittnesbörd om en generalauktoritet eller ledare som du känner
2. ordna med skrivtavla och krita
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Ledarskap: att fatta inspirerade beslut

Lektion 21

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss bli bättre på att fatta inspirerade beslut.

Inledning

Grundläggande för vår existens som barn till Gud är behovet och rätten att fatta beslut. Att fatta beslut är emellertid en utmaning. Vi oroar oss ofta för hur vi ska kunna fatta rätt beslut, och vet inte riktigt vart vi kan vända oss för att få hjälp med det.

Men hjälp finns att tillgå. Herren har sagt till oss att han är källan till all sanning och att vi genom honom kan lära känna all sanning. Vi är hans barn och han har inte gjort oss oförmögna att klara av livets utmaningar.

Äldste Boyd K Packer har sagt:

"Det är av yttersta vikt att ni förstår att ni redan kan skilja mellan gott och ont, att det är medfött, nedärvt och intuitivt att vara god. När ni säger: 'Jag kan inte. Jag kan inte lösa mina problem!' vill jag utbrista: 'Inser ni inte vem ni är? Har ni inte fått veta att ni är en son eller dotter till den Allsmäktige Guden? Vet ni inte att det finns oerhörda resurser som ni ärvt av honom och som ni kan bedja om så att ni får stadga och mod och stor kraft?'" ("Själv tillit" *Nordstjärnan*, mar 1976, s 22).

Hjälp från Herren

När vi lämnade vår himmelske Faders närhet, välsignade han oss var och en med Kristi ande. Skrifterna avslöjar att Kristi ande, ibland kallad för "Kristi ljus", "upplyser alla människor, som komma till världen" (se Joh 1:6–9; 1917 års Bibelövers.). Detta ljus (vilket ibland kallas för vårt samvete) ger oss en grundläggande insikt om vad som är rätt och fel. Den leder oss till att göra gott och att förstå sanningen, om vi följer den.

Förutom Kristi ljus får vi ytterligare en källa till sanning när vi konfirmeras. Detta är den Helige Andens gåva, som ges för att "visa [oss] allt vad [vi skall] göra" (2 Ne 32:5).

Låt en elev läsa Andra Nephi 32:3 högt.

Vad är "Kristi ord"?

Kristi ord kommer till oss på olika sätt. Vi kan få dem genom skrifterna, genom våra levande profeters ord (se L&F 1:37–38; 68:2–4) och genom den Helige Andens maningar.

Vad innebär det att "mätta [sig] med Kristi ord"?

Att man känner stor glädje när man tar del av hans ord. Denna glädje erfars av dem som allvarligt söker den Helige Anden, begrundar skrifterna och studerar profeternas ord.

Hur kan vi få hjälp med att fatta inspirerade beslut genom att mätta oss med Kristi ord?

När vi mättar oss med Kristi ord, förstår vi bättre vad vi ska göra inom livets alla områden. De ledare i kyrkan, t ex, som mättar sig med Kristi ord, vet bättre vad de ska säga, vad de ska undervisa om, vilka de ska kalla till ämbeten och hur de ska fatta andra beslut i samband med sina kallelser.

Hur man fattar beslut

Skriv före lektionen upp följande på tavlan eller på en plansch:

Hur vi kan fatta inspirerade beslut

1. Klargör frågeställningen eller beslutet.
2. Be om vägledning och förmåga till urskillning.
3. Utforska det i ditt sinne.
4. Välj ett alternativ eller fatta beslutet.
5. Be om bekräftelse.
6. Handla – *gör det*.

Läran och förbunden 8:1–3

Läran och förbunden 9:7–9

Liksom vår himmelske Fader vill hjälpa oss på olika sätt, så fattas inspirerade beslut på många olika sätt. De steg till att fatta ett inspirerat beslut som anges nedan är endast allmänna riktlinjer.

1. KLARGÖR FRÅGESTÄLLNINGEN ELLER BESLUTET

Ett klargörande av frågeställningen ligger till grund för vårt beslut. Vi måste klart förstå vad problemet är innan vi kan lösa det. Ibland är det till hjälp att skriva upp problemet på ett papper.

Visa bild 21-a, "Bön är nödvändigt för att rätta beslut ska kunna fattas".

2. BE OM VÄGLEDNING OCH FÖRMÅGA TILL URSKILLNING

Då vi ska lösa våra problem, behöver vi söka hjälp från vår himmelske Fader. Denna hjälp kommer ofta genom en av Andens gåvor – urskiljningens ande. Denna gåva, som är tillgänglig för var och en

som ber om den, hjälper oss att lära känna sanningen och göra rätta bedömningar (se Mor 10:5; Joh 16:13).

3. UTFORSKA DET I DITT SINNE

Att be Herren om hjälp är bara en del av processen. Eftersom Herren har sagt, "Be, så skall ni få" (Matt 7:7), tror en del att man bara behöver be för att få Herrens svar. Men så är det inte. Herren har anbefallt oss att utforska det i vårt sinne (se L&F 9:8). Innan Herren kan inspirera oss förväntar han sig att vi söker efter all tänkbar information om problemet och söker råd från lämpliga och tillförlitliga källor. Till exempel kan ledare söka råd från sina rådgivare, männen söka råd från sin hustru, och söner kan söka sina föräldrars råd. Vi bör också fundera ut tänkbara lösningar på problemet och på följderna av respektive alternativ.

När vi ska fatta beslut, bör vi ta fram tillräckligt med vederhäftig information för att kunna fatta ett klokt beslut. Beslut som fattas på knapphändig eller otillförlitlig information är ofta felaktiga och för med sig ånger och olycka.

4. FATTA BESLUTET

När vi har studerat problemet kan vi välja den bästa tänkbara lösningen. (Ibland handlar det inte om att välja mellan rätt eller fel, utan snarare om vad som är bäst att göra just då.) Vi fattar ett beslut som grundar sig på vad vi känner är bäst att göra efter att noga ha studerat de uppgifter vi tagit fram.

5. BE OM BEKRÄFTELSE

När vi har fattat beslutet, vänder vi oss till Herren i bön och frågar om beslutet är riktigt. Om beslutet är riktigt, bekräftar den Helige Anden beslutet genom att ge oss en fridfull känsla av förvisning om att vårt beslut är rätt (se L&F 6:22–23). Ibland får vi till och med en "brinnande känsla i vårt hjärta" (se L&F 9:8).

Om vi av någon anledning har fattat ett felaktigt beslut, kommer Herren att uppenbara att vårt beslut är felaktigt genom att vi känner oss illa till mods eller allvarligt tvivlande. Skrifterna beskriver detta som att "våra tankar skola vara oklara" (se L&F 9:9). När detta sker, måste vi vara ödmjuka nog att gå igenom hela denna process igen.

Ofta får vi bekräftelse från den Helige Anden när vi ber om det. Ibland händer det dock att vi känner oss osäkra på vad Herren vill

att vi ska göra, och då behöver vi komma igång innan vi kan få en andlig bekräftelse.

Äldste Hartman Rector jr har sagt att Herren förväntar sig att vi ska "gå ner på våra knän och kommunicera med honom. Tala om för honom vad vi tänker göra – ingå förbund med honom – berätta om hur vi tänker gå tillväga – och sedan resa oss upp och sätta igång med att göra exakt det som vi har sagt till honom att vi ska göra. När vi gör det, kommer Anden till oss" ("You Shall Receive the Spirit", *Ensign*, jan 1974, s 107).

Ibland har vi ett beslut att fatta som kan tyckas alltför svårt. Vi kanske tror att det inte finns någon tänkbar lösning. När detta händer bör vi erinra oss vad president Marion G Romney erfor:

"Jag har haft problem som inte tycktes ha någon lösning och jag har lidit då jag försökt möta dem tills det verkade som om jag inte kunde komma längre, om jag inte fick ett svar på dem. Efter mycket bedjande och sedan jag vid ett flertal tillfällen fastat en dag varje vecka under långa tidsperioder, har jag fått svar i mitt sinne genom fullständiga meningar. Jag har hört Guds röst i mitt sinne och jag förstår hans ord" ("Hur man erhåller ett vittnesbörd", *Nordstjärnan*, nov 1976, s 5).

Ibland måste vi både fasta, studera och be för att kunna lösa allvarliga problem. Någon gång kan det också inträffa att vi inte har fått någon bekräftelse trots att vi har studerat, bett och fastat, fattat ett beslut och följt detta beslut. Vid sådana tillfällen bör vi helt enkelt följa vårt goda omdöme och tålmodigt utöva tro på att vi en dag kommer att få bekräftelse. Vi måste alltid komma ihåg att Gud besvarar våra böner då han, i sin vishet, finner det bäst för oss att erhålla ett svar.

6. HANDLA – GÖR DET

Hur och när än Herren bekräftar att vi har fattat ett rätt beslut, har vi därefter ansvaret att göra det som vi har bestämt oss för. Vi måste därför alltid vara helt inställda på att följa våra beslut.

President Spencer W Kimball är ett bra exempel på någon som var fast besluten att göra det som Herren uppmanat honom till: "På en väl synlig plats på president Kimballs skrivbord finns det en slogan där det helt enkelt står: 'GÖR DET'. För denna inspirerade ledare kommer den personliga bekvämligheten i andra hand. Allt görs för att uppfylla Herrens önsknningar. Hans vilja att arbeta har blivit legendarisk och ett exempel för oss alla att följa" (Robert L Simpson, *Ensign*, nov 1975, s 13).

Några av ovanstående steg i beslutsfattandet illustreras av något som skedde i början av kyrkans historia. Joseph Smith översatte Mormons bok och Oliver Cowdery verkade som skrivare. Efter en tid ville Oliver själv översätta en del. Herren uppenbarade för Oliver sin vilja i denna fråga. Den finns nedtecknad i Läran och förbunden, kapitel 9, där det berättas om hur Oliver försökte översätta men misslyckades.

Be en elev läsa Läran och förbunden 9:7–9.

Oavsett om vi för närvarande har ett ämbete i kyrkan eller inte, sköter vi var och en av våra egna angelägenheter, och vi måste lära oss hur vi fattar inspirerade beslut.

Övning i att fatta beslut

Låt eleverna klargöra följande problem.

Problem: Hur hjälper vi en mindre aktiv medlem att bli aktiv i kyrkan igen?

STEG 1: KLARGÖR PROBLEMET

Låt eleverna klargöra problemet.

De flesta ledare betjänar medlemmar som är mindre aktiva. Att föra tillbaka dessa medlemmar till full gemenskap och aktivitet kräver ansträngningar och kärlek (se L&F 81:5).

Prästadsömsiedarna bör, när de arbetar med mindre aktiva medlemmar, först göra upp en konfidentiell lista över dem som inte är fullständigt aktiva i kyrkan. Om det blir många namn, bör han välja ut dem som han tror är mest mottagliga och sedan koncentrera sina ansträngningar på dem. När de blivit aktiverade kan de hjälpa honom med att aktivera andra mindre aktiva medlemmar.

Broder Jones är representativ för många mindre aktiva medlemmar i kyrkan:

Läs högt följande beskrivning av broder Jonsson.

Broder Jonsson blev medlem i kyrkan för fem år sedan och ordinerades till prästadömet. En kort tid efter det att han döptes förändrades hans arbetsschema, vilket gjorde att han inte kunde delta i kyrkans möten och aktiviteter. Han har problem med att lyda visdomsordet och är inte särskilt positiv mot sina hemlärare. Han har tre förtjusande barn och en hustru som stöder honom. Broder Jonsson är en skicklig snickare som är stolt över sitt arbete.

STEG 2: BE OM URSKILLNINGENS ANDE

Vart kan vi, när vi väl klargjort problemet, vända oss för att få hjälp med att besluta hur vi ska lösa problemet?

Varför bör vi använda urskiljning när vi ska hjälpa en person som broder Jonsson?

Sådana problem som bristande aktivitet i kyrkan medför särskilda utmaningar. Innan vi kan fatta något beslut angående den mindre aktiva, måste vi ha Andens hjälp med att skilja sanning från villfarelse och verkliga behov från inbillade behov (se L&F 46:27).

STEG 3: STUDERA PROBLEMET

Vilken information skulle vara till hjälp när det gäller att besluta vad man ska göra med en mindre aktiv medlem?

När vi studerar problemet bör vi beakta följande:

- Vilka är hans hemlärare? Hur kan vi på ett bättre sätt engagera hemlärarna i att hjälpa medlemmen att bli fullt aktiv igen? Bör vi utse särskilda prästadömsbärare till att hjälpa denna familj?
- Hur kan vi få den mindre aktive medlemmen att inse att vi behöver honom?
- Hur kan han få veta att han behöver evangeliet?
- Vilka intressen och talanger har han? Vilka är hans närmaste vänner?
- Hur kan vi använda hans talanger så att han känner att han behövs och att han är betydelsefull?
- Vilka aktiviteter kan vi engagera honom i utan att han tar illa upp?
- Hur kan vi be honom om hjälp?
- Hur kan vi erbjuda honom hjälp?

Vad mer kan vi tänka oss att göra?

Vilken metod ska vi använda för att föra tillbaks den mindre aktive medlemmen till full gemenskap i kyrkan?

STEG 4: FATTA ETT BESLUT

När vi studerar problemet, bör vi utarbeta en plan för hur vi ska närma oss den mindre aktive medlemmen och visa honom vår kärlek. Det är dags för oss att bestämma vad vi ska göra.

STEG 5: BE OM BEKRÄFTELSE

Vad är nästa steg efter det att vi beslutat vad vi ska göra?

När vi har fattat ett beslut bör vi fråga Herren om det. Anden kommer att tala om för oss om vi har fattat ett rätt beslut.

STEG 6: HANDLA

Vilket är det sista steget?

När vi väl har fått bekräftelse måste vi följa president Spencer W Kimballs exempel och handla enligt vår plan. Vi måste "göra det".

När vi följer vår plan kommer Anden att vidröra den mindre aktive medlemmens hjärta. När han får känna vänskap och gemenskap kommer han troligen så småningom att återvända till full gemenskap.

Att utveckla förmågan att fatta goda beslut kan vara en angenäm erfarenhet. Men ännu viktigare är att vi fattar de bästa tänkbara besluten. Vi kan då vara förvissade om att Herren kommer att stödja oss då vi handlar enligt våra beslut.

Avslutning

Vi är vår himmelske Faders barn och han har skickat oss till jorden för att ge oss erfarenheter som gör att vi växer. Av denna anledning kallar Herren oss att hjälpa honom utföra hans verk på jorden. Men om vi inte är förberedda eller värdiga att erhålla den Helige Andens inflytande, kan vi inte på ett fullgott sätt fullgöra Herrens kallelser eller tillväxa så mycket som vi skulle kunna.

För att kunna tjäna väl och fatta inspirerade beslut, måste vi därför leva värdiga att ha den Helige Anden med oss och ha tro på Jesus Kristus. Vi måste också ha tro om oss själva, att vi kan genomföra de beslut vi fattar. Detta kräver mod och beslutsamhet. När vi i rättfärdighet utför det som vi har förbundit oss att göra, välsignar Herren oss med sin Ande.

Genom att gå tillväga på rätt sätt när vi fattar beslut, genom att hålla buden och söka bekräftelse från den Helige Anden, kommer vi att fatta fler inspirerade beslut, och vårt goda inflytande kommer att öka.

Uppfordran

Följ de steg som anges i lektionen när du under veckan fattar ett beslut. Fortsätt att följa detta tillvägagångssätt tills det blir en del av ditt liv.

Ytterligare skriftställen

Första Kungaboken 3:5–15 (Salomo ber om ett hörsamt hjärta)

Johannes 7:17 (hur vi kan veta om något är Guds vilja)

Första Nephi 3:7 (Herren hjälper oss att utföra det som han befäller oss)

Läran och förbunden 11:12–14 (förtrösta på Anden)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 12 i denna bok
2. göra en plansch där de olika stegen för att fatta inspirerade beslut finns upptagna, eller planera för att skriva upp dessa steg på tavlan
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Förvaltarskap och delegering

Lektion 22

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss förstå och tillämpa principerna för förvaltarskap och delegering.

Inledning

Mose var en stor ledare, men när han lett Israels folk ut ur Egypten fann han det svårt att själv lösa alla de problem som folket hade. Varje dag, från morgon till kväll, satt han framför folket för att besvara deras frågor och lösa deras svårigheter. Men uppgiften var för stor för en man. Efter att ha fått råd från Jetro, hans svärfar och en rättfärdig prästadömsledare, delade Mose upp folket i grupper på tio, femtio, hundra och tusen. Därefter utsåg han en värdig man till att leda varje grupp. Sedan ägnade sig Mose, i egenskap av Israels profet, åt att undervisa folket om buden och att lösa de allra svåraste problemen. De andra problemen behandlades av de ledare som han hade kallat. (Se 2 Mos 18:13–26.)

Mose blev mycket effektivare i sitt ledarskap genom att organisera de människor han betjänade. Hans användning av principerna om förvaltarskap och delegering hjälpte Mose att upprätta ordning bland Israels folk och leda dem på ett effektivt sätt.

Vad är förvaltarskap?

En person som fått ansvaret för någon annan, eller för någonting som tillhör någon annan, är en förvaltare. President Spencer W Kimball förklarar att "i kyrkan är ett förvaltarskap ett heligt, andligt eller timligt förtroende, för vilket man är ansvarig" ("Välfärden: Evangeliet i verksamhet", *Nordstjärnan*, apr 1978, s 121).

Sätt upp planschen "Förvaltarskapets grundläggande principer" framför klassen, eller skriv upp informationen på tavlan (se "Lärarens förberedelse").

Förvaltarskap i kyrkan inbegriper tre grundläggande principer (se L&F 104:11–17):

1. EN FÖRVALTARE HAR ANFÖRTROTTS NÅGOT SOM TILLHÖR HERREN

Herren har sagt: "Jag, Herren, utspände himlarna och byggde jorden, mina händers verk, och allting som finns däri är mitt"

(L&F 104:14). Hela jorden är Herrens, och allting på den tillhör honom. Allt vi har, har vi i själva verket fått från Herren. Våra kroppar, våra talanger och förmågor, och våra familjer, har han anförtrott åt oss. Kyrkan är hans, och vi erhåller ett andligt förvaltarskap när vi tar emot prästadömet eller en kallelse i kyrkan.

Vilka är några av de förvaltarskap du har fått från Herren?

Herren förväntar sig att vi trofast ska uppfylla våra förvaltarskap. De som är ledare måste förstå att när de kallar någon till ett ämbete i kyrkan, eller ger någon ett uppdrag inom prästadömet, ger de honom ett förvaltarskap.

2. EN FÖRVALTARE ANVÄNDER SIN HANDLINGSFRIHET NÄR HAN UPPFYLLER SITT FÖRVALTARSKAP

Som barn till vår himmelske Fader har vi handlingsfrihet. När vi får ett förvaltarskap, är vi således fria att uppfylla det på det sätt vi önskar. Vi har friheten att vara trofasta, flitiga och lydiga, men vi är också fria att vara lata och olydiga. Herren har sagt: "Jag ... gav människobarnen handlingsfrihet" (L&F 104:17). Han tvingar oss inte att vara trofasta förvaltare, men han håller oss ansvariga för hur vi uppfyller våra förvaltarskap.

3. EN FÖRVALTARE ÄR REDOVISNINGSSKYLDIG FÖR SITT FÖRVALTARSKAP

På domens dag kommer Herren att kräva att vi redovisar för våra förvaltarskap. Före den dagen måste vi emellertid redovisa för Herrens representanter – våra prästadömsledare. I kyrkan redovisar vi för vårt förvaltarskap i personliga prästadömsintervjuer: "Herren kräver av varje förvaltare, att han skall avlägga räkenskap för sin förvaltning både i tid och evighet. Ty den som är trogen och förståndig här i tiden räknas värdig att ärva de boningar, som äro beredda åt honom av min Fader" (L&F 72:3–4).

Hur tror du att den person känner sig vid domen som kan rapportera att han varit trofast i alla sina förvaltarskap?

Vad är delegering?

Mose var en effektiv ledare därför att han tillämpade principerna för förvaltarskap och delegering. Ledare i kyrkan kan också vara mer effektiva genom att använda dessa principer. Att delegera innebär att man ger någon annan ansvaret och auktoriteten att utföra en viss uppgift som man själv har ansvaret för. Den tilldelade uppgiften blir således ett förvaltarskap.

Att bygga upp Guds rike på jorden är ett förunderligt verk, men ingen kan göra det ensam. När vi kallas att leda, bör vi därför engagera andra. En ledare som arbetar hårt blir till välsignelse för många människor. Men en ledare som delegerar effektivt och inspirerar andra till att arbeta hårt välsignar många fler människor.

Effektiv delegering förutsätter en vis tillämpning av förvaltarskapets principer. De olika stegen i delegering är –

- välj ut rätt person
- tilldela förvaltarskapet
- låt personen styra sig själv
- håll personen ansvarig för sitt förvaltarskap.

VÄLJ UT RÄTT PERSON

När vi har en uppgift som behöver utföras, bör vi under bön välja ut den person som ska utföra den. (Se lektion 21 i denna bok).

TILLDELA FÖRVALTARSKAPET

När vi har valt ut rätt person, bör vi tilldela förvaltarskapet. Det rätta sättet att utfärda en kallelse i kyrkan är att ha en intervju med personen. Det är alltid lämpligt att inbjuda en gift persons man eller hustru till intervjun. Uppgifter såsom välfärdsprojekt, administrerande av sakramentet eller liknande, kan man ge genom personlig kontakt under ett möte eller en intervju.

När du får en ny kallelse eller uppgift, vad vill du då veta om dina ansvarsåligganden?

Ledaren bör hjälpa dem som kallas att förstå ändamålet med organisationen eller projektet och vad han förväntas prestera. När de plikter som uppdraget innefattar har klargjorts på ett tydligt sätt, bör en tid bestämmas då vederbörande ska redovisa vad han gjort i sitt förvaltarskap.

LÅT HONOM STYRA SIG SJÄLV

Varje person bör tillåtas att använda sin handlingsfrihet till att uppfylla sitt förvaltarskap. En vis ledare erbjuder sig att hjälpa till, men fattar aldrig besluten åt vederbörande. Han stöder och uppmuntrar honom, men ger honom alltid möjlighet att använda sin handlingsfrihet.

När Joseph Smith blev tillfrågad hur han styrde kyrkans medlemmar sade han: "Jag lär dem rätta principer, och sedan styr de sig själva" (*Millennial Star*, 15 nov 1851, s 339).

President N Eldon Tanner skrev:

"En ledare bör aldrig försöka göra det som han har givit någon annan i uppgift att göra ... Ge dem frihet att utföra sina uppgifter. Kritisera aldrig, utan beröm dem när de gör någonting bra och uppmuntra dem i deras ansträngningar ... Vi måste som ledare ... ägna varje människas personliga tillväxt den allra största uppmärksamhet genom att undervisa om rätta principer och försöka få henne att förbereda sig själv för odödlighet och evigt liv. Detta bör vi göra genom exempel och föreskrifter och sedan vara beredda att hjälpa och stödja henne i hennes ansträngningar, men vi bör låta henne fatta sina egna beslut och styra sig själv enligt den fria viljan som hon fått i gåva" ("Att leda såsom Frälsaren ledde", *Nordstjärnan*, jan 1978, s 3, 4).

HÅLL VEDERBÖRANDE REDOVISNINGSKYLDIG FÖR SITT FÖRVALTARSKAP

Med jämna mellanrum bör ledaren intervjua den som tilldelats förvaltarskapet och låta honom redovisa vad han gjort med det. Under denna intervju bör ledaren hjälpa vederbörande utvärdera sin prestation och ge honom hjälp och uppmuntran. Han bör också uttrycka uppskattning för den enskildes ansträngningar. Uppriktigt beröm bygger upp tron och vittnesbördet.

President Tanner skrev: "Rapporten ska alltid ges till ledaren, vilken bör förvänta en sådan rapport. Det viktigaste redskapet för att avlägga räkenskap vad gäller kyrkans verksamhet är en personlig intervju ... Detta kan bli en givande erfarenhet för båda parter, en stund då förvaltaren kan göra en utvärdering, och där kommunikationen bör vara öppen och konstruktiv. Det är en idealisk situation för att erbjuda och ta emot hjälp och vägledning" ("Att leda såsom Frälsaren ledde", s 4).

Beakta följande typfall. Låt eleverna tala om hur grenspresidenten följde principerna för delegering.

President Olsson behövde kalla en lärare för pojkar i aronska prästadömet i grenen. Efter mycken bön och moget övervägande, kände han sig inspirerad att kalla broder Johnson, en nyomvänd. När han träffade broder Johnson på prästadömsmötet, kom de överens om att broder och syster Johnson skulle träffa honom halv sju samma kväll.

När paret Johnson kom, bjöd president Olsson in broder Johnson på sitt kontor för att intervjua honom angående värdighet. Därefter inbjöd han syster Johnson att förena sig med dem. Efter att ha suttit och pratat en stund, uppsände president Olsson en bön. Efter bönen sade han: "Jag har bett er komma hit i kväll för att ge broder

Johnson ett ämbete. Jag har bett om saken och känner mig inspirerad att kalla dig, broder Johnson, till att undervisa pojkarna i aronska prästadömet i vår gren. Jag är övertygad om att du kommer att bli en bra lärare, därför att jag vet att Herren vill att du ska verka i detta ämbete." President Olsson fortsatte med att ingående beskriva vad en lärare för en prästadömsklass förväntas göra. Detta skrev han ned på ett papper så att broder Johnson kunde ta med sig det hem. Han talade om för honom hur betydelsefulla bröderna i hans klass var i vår himmelske Faders ögon.

Efter att ha förvissat sig om att broder Johnson förstod exakt vad som förväntades av honom, frågade president Olsson om han ville acceptera kallelsen. Broder Johnson sade: "Jag känner mig mycket ödmjuk inför att få detta ansvar, men jag har tro på att Herren kommer att hjälpa mig att uppfylla det på rätt sätt. Jag accepterar kallelsen och ska göra mitt bästa."

President Olsson frågade sedan syster Johnson om hon var villig att stödja sin man i denna kallelse. Hon sade att hon var mycket stolt över sin man och att hon skulle stödja honom av allt sitt hjärta. President Olsson uttryckte sin uppskattning för dem båda. Han bestämde sedan med broder Johnson att denne skulle komma tillbaka om två veckor för att rapportera hur det gått i ämbetet.

När broder Johnson kom till intervjun, gav han en mycket bra lägesrapport. Han sade att han lärt sig mycket om undervisning och att han försökte vara en bra lärare. Men han sade att han fortfarande hade mycket att lära. President Olsson var nöjd. Han berömde honom och sade att han gjorde ett gott arbete. Han uppmuntrade honom till att fortsätta förbättra sig, och de talade om att undervisa genom den Helige Andens kraft. De diskuterade hur broder Johnson skulle kunna hjälpa en mindre aktiv medlem i klassen. När de bestämde datum för en ny intervju, uttryckte president Olsson och broder Johnson sitt tack till varandra. De trodde båda att broder Johnson skulle bli en bra lärare.

Vad gjorde president Olsson för att hjälpa broder Johnson att lyckas i sin kallelse?

Att utföra Herrens verk

Om vi ska kunna vara trofasta i våra förvaltarskap, måste vi delegera effektivt och hjälpa andra att vara effektiva i sina förvaltarskap. Om vi gör det, kommer Herrens verk att gå framåt. Det var på det sättet som Alma fick kyrkan att blomstra på sin tid.

Läs Mosiah 25:19–24.

Avslutning

Förvaltarskap och delegering gör att vi på ett mer effektivt sätt kan föra Herrens verk framåt. När vi erhåller en kallelse i kyrkan, får vi ansvaret att utföra vissa uppgifter i Guds rike. Dessa uppgifter utgör ett förvaltarskap, som Herren håller oss redovisningsskyldiga för. Vi är fria att arbeta flitigt i vårt förvaltarskap eller att vara lättjefulla, men en dag kommer vi att få redovisa för vad vi har gjort.

Effektiv delegering har att göra med principerna för förvaltarskap. Det kräver att vi tilldelar ett förvaltarskap, undervisar om riktiga principer, låter personen styra sig själv och håller honom redovisningsskyldig. Naturligtvis förtjänar han beröm om han gjort ett gott arbete.

Uppfordran

1. Ta reda på vilka förvaltarskap Herren har gett dig. Välj ut ett förvaltarskap som du kan förbättra dig inom och sätt upp ett mål som hjälper dig att göra det.
2. Följ principerna för förvaltarskap nästa gång du ska ge någon i familjen eller kyrkan en kallelse eller uppgift. Delegera auktoritet och följ upp hur det går med uppgiften.

Ytterligare skriftställen

Psaltaren 24:1 (allting tillhör Herren)

Matteus 25:14–30 (förvaltare anförtros talenter)

Lukas 16:10–13 (trofasthet i jordiska förvaltarskap nödvändigt)

Lukas 19:11–27 (förvaltare ska på ett bra sätt ta hand om det som anförtrotts dem)

Läran och förbunden 59:16–21 (allt är skapat för att gagna människan)

Läran och förbunden 70:4 (redovisningsskyldighet på domens dag)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. göra följande plansch, eller förbereda dig på att skriva ner följande information på tavlan:

Grundläggande principer för förvaltarskap i Herrens rike

1. En förvaltare anförtros något som tillhör Herren
 2. En förvaltare använder sin handlingsfrihet i att uppfylla sitt förvaltarskap
 3. En förvaltare är redovisningsskyldig för sitt förvaltarskap
2. Ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Hur man leder möten och håller intervjuer

Lektion 23

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss att hålla effektiva möten och intervjuer.

Inledning

Som medlemmar i kyrkan deltar vi i många möten, och varje möte bör organiseras och planeras i förväg.

Vilka möten i kyrkan är vi närvarande vid?

Kommer möten till av sig själv? Vilken betydelse anser du att rätt planering, organisering och bön har för framgången med mötena?

Syftet med möten

Nephi berättar för oss att efter Kristi besök i Amerika "vandrade [nephiterna] ... efter de befällningar, som de fått av sin Herre och sin Gud, och de voro ihärdiga i att fasta och bedja och i att ofta komma tillsammans både för att bedja och att höra Herrens ord" (4 Ne 1:12).

Varför har vi möten?

Möten hålls av många anledningar. På somliga ges undervisning om evangeliets principer. Andra hålls för att utföra förordningar, inspirera oss till att göra bättre ifrån oss eller hjälpa oss att lösa vissa problem. Nedan anges andra skäl till att hålla möten.

Sätt upp den färdigskrivna planschen eller skriv följande på tavlan:

Möten hålls för att:

1. Hjälpa oss hålla Guds bud
2. Bygga upp vittnesbördet
3. Undervisa om evangeliets lärdomar och principer
4. Ge oss kunskap om profeternas lärdomar
5. Bygga upp Guds rike på jorden
6. Stödja våra ledare
7. Undervisa om och delge evangeliet till andra
8. Ta del av sakramentet
9. Förmedla information och samordna arbetet i kyrkan
10. Lösa problem
11. Inspirera och motivera
12. Administrera evangeliets förordningar, till exempel dopet

Eftersom möten hålls av många olika anledningar, bör vi känna till hur man håller alla sorters möten. För att kunna göra det måste vi förstå vad som gör ett möte effektivt.

Hur man håller effektiva möten

För att ett möte ska vara effektivt måste det finnas ett bestämt syfte med det, och de som leder det måste göra upp planer som uppfyller detta ändamål. Ledare bör hålla möten på ett ordningsamt och värdigt sätt, se till att de närvarande deltar samt göra en utvärdering och uppföljning.

PLANERING

Ett möte anses effektivt om ändamålet med det har uppfyllts. Detta innebär att mötet måste planeras i förväg.

Ett viktigt hjälpmedel vid planeringen är en dagordning. En dagordning är en förteckning över vad som ska ske på mötet och vilka som ska delta. Det anger ändamålet med mötet och vad som ska tas upp. Då vi ska göra en dagordning, måste vi tänka igenom vad vi vill uppnå. Den påminner oss om vad vi måste göra inför mötet. När mötets innehåll organiseras på detta sätt, blir det framställt på ett klart och effektivt sätt. Punkterna på dagordningen bör anges i prioritetsordning så att de viktigaste sakerna tas upp först.

Vad kan vi ta med på en dagordning? (Använd familjens hemafon som exempel.) Skriv upp förslagen på tavlan. (Ett exempel på en dagordning för en familjens hemafon finns i slutet av denna lektion.)

ORDNING OCH VÄRDIGHET

När vi leder möten, bör vi sätta ett gott exempel genom att vara rena, välvärdade och lämpligt klädda. Vi bör också undvika onödigt prat och uppträda värdigt. Vissa möten kan kräva ett kort förberedelsemöte. (Detta möte hålls alldeles före det fastställda mötet. På detta möte går man igenom dagordningen med dem som ska delta och uppsänder en bön om vägledning från Herrens ande.)

Herren säger till oss: "Det [har] från begynnelsen överlåtits till min kyrkas äldster och skall alltid överlåtas att leda alla möten, såsom den helige Ande undervisar och leder dem" (L&F 46:2). Den Helige Anden ger en andlig atmosfär och hjälper oss uppnå syftet med mötet. Moroni skrev: "Deras möte leddes av församlingen i enlighet med Andens verkningar och genom den Helige Andens kraft, ty såsom den Helige Andens kraft ledde dem, vare sig till att predika, förmana, bedja eller åkalla Gud eller sjunga, så skedde det" (Moro 6:9).

DELTAGANDE

Ett effektivt möte är beroende av villiga och förberedda deltagare. Som medlemmar i kyrkan bör vi vara personligt förberedda när vi går till ett möte. Vi bör be Herren hjälpa oss att vara mottagliga för de instruktioner, den undervisning och de saker som ska behandlas på mötet. Vi bör gå till mötet med en önskan att delta och inhämta kunskap. Vi bör vara beredda att ta emot de uppdrag som ges. Vi bör förbereda oss för att delta under den Helige Andens inflytande.

”En syster som nästan inte hörde någonting tillfrågades en gång om hur hon kunde komma till sakramentsmötet varje söndag, förefalla att vara så genuint intresserad av det som sades och hålla sig klarvaken, när många i församlingen regelbundet nickade till eller distraherades. Hennes svar var lärorikt: ’Jag ser fram emot att vara i deras närhet som jag älskar och som älskar evangeliet. Jag kan ta del av deras ande utan att höra ett ord, och om jag verkligen är i samklang med Herren, viskar han till mig’” (Robert K Thomas, “Listening with the Spirit”, *Ensign*, jan 1978, s 40).

UTVÄRDERING OCH UPPFÖLJNING

När vi fastställer syftemålet med ett möte, bör vi planera att efteråt göra en utvärdering av hur väl vi lyckats. Följande frågor kan ingå i denna utvärdering:

- Uppnåddes syftemålet med mötet?
- Kunde vi ha förberett oss bättre?
- Tog vi upp alla punkterna på dagordningen? Om inte, vilket var anledningen?
- Upplevde deltagarna mötet på ett positivt sätt?
- Rådde det en god anda vid mötet? Om inte, hur kunde vi ha förbättrat den?
- Förstod deltagarna sina uppgifter?

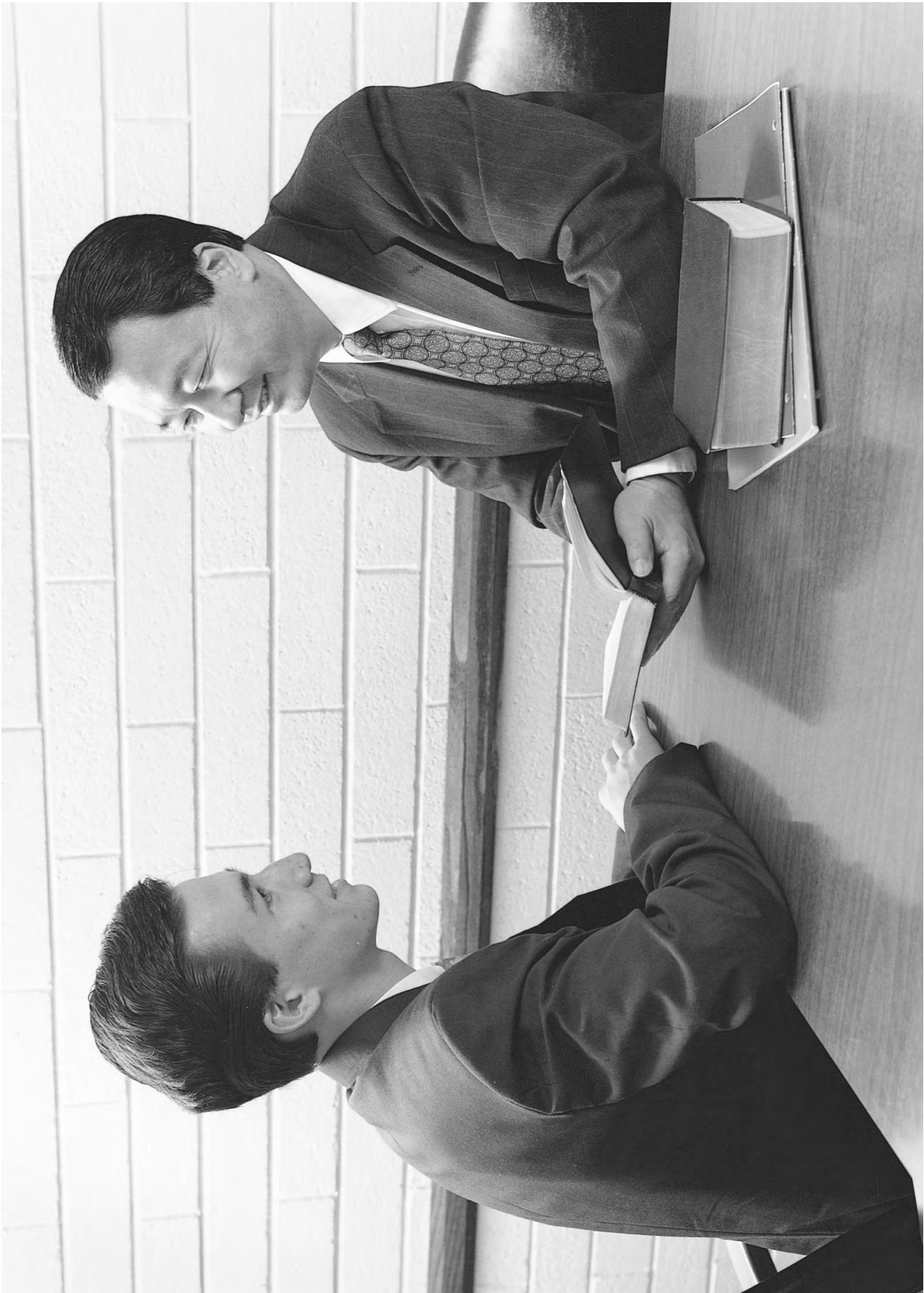
Att hålla goda intervjuer

Visa antingen bild 23-a, "Prästadsömsintervjuer befrämjar goda relationer", eller 23-b, "Effektiva intervjuer befrämjar Herrens verk".

Ett möte som kräver särskilda förberedelser är en intervju. En intervju kan tjäna många syften. Den kan användas för att (1) få fram uppgifter, (2) förmedla information, (3) råda och motivera andra,

23-a, Prästadömsintervjuer befrämjar goda relationer

23-b, Effektiva intervjuer befrämjar Herrens verk

(4) kalla medlemmar till ämbeten, (5) få rapporter angående förvaltarskap, (6) lära ut principer och lärdomar, eller (7) fastställa värdighet. Eftersom det finns många orsaker till att ledare håller intervjuer, bör vi känna till några grundläggande regler för intervjuer:

- Visa ett uppriktigt intresse för personen i fråga.
- Låt honom förstå att vi är till för att hjälpa honom.
- Hjälp honom att känna sig avspänd och vid gott mod genom att vara vänlig.
- Fastställ särskilda tidpunkter för våra intervjuer.
- *Håll personlig information konfidentiell.*
- Håll intervjun på en plats där vi kan samtala ostört.
- Var en god lyssnare. Det innebär att lyssna till personens problem och sedan hjälpa honom komma fram till ett beslut som han känner sig ansvarig för. Han måste först förbinda sig att göra en sak. Därefter kan han förändra sig och börja gå i rätt riktning.

"Det är betydelsefullt att dem vi intervjuar inser att de är *Guds andebarn* och att *vi älskar dem*, och *låter dem veta att vi älskar dem* och är intresserade av deras välfärd och att hjälpa dem lyckas i livet ...

Kom ihåg att intervjun är baserad på omtanke, medkänsla och kärlek. Detta är mycket betydelsefullt. Låt människorna veta att vi älskar dem och endast försöker hjälpa dem" (N Eldon Tanner, *Nordstjärnan*, apr 1979, s 70, 71).

Ytterligare information om effektiva intervjuer finns i tillägget. Om tiden tillåter det kan du demonstrera en intervju där några av de föreskrivna reglerna ingår. Efter lektionen kan du låta eleverna identifiera och diskutera vad som gjordes på ett korrekt sätt.

Avslutning

Avsikten med kyrkan är att rädda själar, och möten är ett sätt varpå vi kan få hjälp med att uppnå detta. Meningsfulla och givande möten är dock ingenting som kommer av sig själv. De måste vara väl planerade, ledda och utvärderade med särskilda syftemål i åtanke. Herren säger:

"Nu giver jag eder ett bud: När I kommen tillsammans, skolen I undervisa och uppbygga varandra, på det I mån veta, hur I skolen göra och leda min kyrka och hur I skolen kunna rätta eder efter min lag och mina bud, som jag givit.

Så skolen I erhålla undervisning om min kyrkas lag och bliva helgade genom det I fått, och I skolen förbinda eder att vandra i helighet inför mig.

Om I gören detta, skall det rike ni fått bliva ytterligare förhärligat" (L&F 43:8–10).

Ju bättre vi planerar, förbereder och håller möten och intervjuer, desto mer inspirerade att efterleva Guds lagar och bud kommer andra att bli.

Uppfordran

Fäder: Utarbeta en dagordning för nästa hemafton. Försök hålla detta möte mer effektivt när det gäller att undervisa familjen om evangeliet.

Prästadsledare: Följ förslagen i denna lektion när ni får ansvar att leda möten.

Ytterligare skriftställen

Moroni 6:5–6 (Nephiterna kom ofta tillsammans)

Läran och förbunden 20:45 (möten ska ledas enligt den Helige Anden)

Läran och förbunden 46:28 (den som ber i anden ska få i anden)

Läran och förbunden 59:9 (gå till bönehuset)

Tillägg

EXEMPEL PÅ DAGORDNING FÖR FAMILJENS HEMAFTON

1. Inledningssång (namn på sångledaren).
2. Inledningsbön (namn på den som ska hålla bön).
3. Familjeangelägenheter (leds av fadern).
4. Musikframträdande av familjemedlem.
5. Lektion (hålls av någon i familjen ur Evangeliets principer).
6. Diskussion och planering för den kommande veckan.
7. Avslutningssång.
8. Avslutningsbön.
9. Rolig aktivitet (leds av någon i familjen).
10. Förfriskningar (namn på den som har hand om dessa).

GODA INTERVJUER

1. Ha ändamålet och målsättningen klar:
 - a. Att skaffa information.
 - b. Att undervisa och ge information.
 - c. Att upprätta ett nära förhållande.
 - d. Att avgöra värdigheten för kyrkans olika program (till exempel tempelrekommendation, ämbeten, avancemang inom prästadömet, missionärskallelse).

-
- e. Att ge råd beträffande livets problem.
 2. Ha bästa möjliga omgivning. Bland annat –
 - a. lugn
 - b. enskildhet, inga avbrott
 - c. bekvämlighet (kontrollera temperaturen, möbler, ljus).
 3. Avtala tider och avsätt tillräckligt med tid.
 4. Följ rätta principer när du intervjuar:
 - a. Få personen att känna sig avspänd.
 - b. Förklara ändamålet och syftet med intervjun.
 - c. Skapa en god kontakt och den rätta "atmosfären" innan du går in på känsliga eller intima saker.
 - d. Låt personen tala. Var inte rädd för den tystnad som uppstår medan han tänker. Lyssna på vad han säger och vad det innebär.
 - e. Ge akt på vederbörandes fysiska reaktioner som kan visa hur han eller hon känner sig (spänd, nervös, arg).
 - f. Inge förtroende genom din attityd:
 - (1) Var ödmjuk och andlig. (Du behöver Herrens hjälp.)
 - (2) Var alltid lugn och samlad.
 - (3) Tala med mjuk och lågmäld röst.
 - (4) Visa dig inte chockerad över det du får höra eller kritisk mot personen.
 - (5) Acceptera vederbörande som människa och låt honom eller henne känna det, även om du inte accepterar handlingen.
 - (6) Ställ inte frågorna på ett sådant sätt att han eller hon känner sig pressad att ge det svar du vill ha.
 - (7) Avsluta inte meningar eller tankar åt vederbörande. Du kan gissa fel.
 - (8) Tala inte nedlåtande eller inta en självgod attityd.
 - (9) Var inte rädd för den intervjuades känslor och reaktioner.
 5. Håll dig till ämnet. Avsätt ytterligare tid till att vid ett senare tillfälle diskutera andra saker.
 6. När målet är nått, avsluta intervjun, men inte abrupt:
 - a. Samla ihop papperen på skrivbordet eller
 - b. res dig upp eller
 - c. gör en rörelse som om du tänkte resa dig upp.
 - d. Tacka dem för att ha kommit.
 - e. Avtala om nödvändigt tid för ytterligare diskussion.
 7. Om det är lämpligt, försäkra vederbörande om att det som ni diskuterat hålls konfidentiellt.

8. Rådgör med dina prästadömsledare när du inte själv kan göra mer för en person. Han kan kanske ge ytterligare hjälp (se *Rådgivning och intervjuer – Guide för biskopar*, s 10–11).
-

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. göra en plansch på vilken skäl till att hålla möten anges, eller var beredd att skriva upp dessa skäl på tavlan
2. planera att, om tiden tillåter det, demonstrera en intervju som illustrerar de riktlinjer som anges i lektionen. Använd eleverna i demonstrationen.
3. Ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Att bevara god fysisk hälsa

Lektion 24

Denna lektion bör lära oss hur vi ska åtnjuta god hälsa och förebygga sjukdomar.

Inledning

Vår fysiska hälsa är viktig, för god hälsa gör det lättare för oss att uppnå våra mål i livet. Av denna anledning bör vi förstå vad vi behöver göra för att hålla oss själva och våra närmaste friska. Även om vi kanske inte alltid åtnjuter fullständig hälsa, förväntar sig Herren att vi ska vara så friska som möjligt.

Följande berättelse behandlar ett vanligt hälsoproblem som många familjer möter:

Marta Molina var bara åtta månader gammal när hon blev mycket sjuk. Denna förtjusande lilla flicka blev så sjuk att hon gick ner flera kilo på bara en kort tid. Hon blev torr i munnen, ögonen blev matta och fontaneln blev insjunknen. Familjen visste inte vad de skulle göra utan följde ortens primitiva seder för att få henne att bli bättre, men dessa sedvänjor var förkastliga ur medicinsk synvinkel (se *Teaching Personal and Family Preparedness*, lektion 22, "Disease Prevention and Good Health").

Marta Molina blev, i likhet med många andra i världen, sjuk av orsaker som hennes familj inte förstod. Därför visste de inte hur de skulle förebygga sjukdomen eller bota den. Men detta är inte ovanligt. Verkningslösa – till och med skadliga – sedvänjor och ritualer tillämpas ofta för att försöka hindra eller bota sjukdomar. En del av dem har till och med orsakat allvarliga hälsoproblem.

Orsaker till sjukdomar

Vad orsakar sjukdomar?

För många år sedan visste människorna inte vad som orsakade sjukdomar. En del trodde att de kom på grund av att de inte offrade tillräckligt. Andre trodde det berodde på att deras fiender utsatte dem för trolldom. På senare tid har vetenskapsmän och läkare kommit underfund med vad som orsakar de flesta problem med hälsan. Många rön har gjorts sedan evangeliet återställdes till jorden år

1830. I och med att Herrens ande har utgjutits över jorden, har många nya upptäckter gjorts som hjälper oss att bevara god hälsa. I dag vet vi att de flesta sjukdomar orsakas av bakterier. Bakterier är mycket små organismer som lever överallt runt omkring oss. De är så små att de inte kan uppfattas med blotta ögat. En del bakterier förs vidare genom luften. Andra överförs från en människa till en annan. Ytterligare andra förs vidare från djur och insekter till människor. Av denna anledning bör vi göra allt vi kan för att hålla insekter och djur, såsom möss och råttor, borta från våra hem.

Vidare måste vi ta rätt på exkrementer från djur och människor på rätt sätt. Dessa exkrementer innehåller många skadliga bakterier, särskilt om de kommer från sjuka människor och djur. Om dessa exkrementer får ligga på marken drar de till sig flugor, andra insekter och råttor. När dessa plågor rör sig i exkrementerna får de dessa bakterier på sig. Sedan kommer de in i våra hem och går på mat, bestick eller andra saker som vi kommer i beröring med. På det sättet kan vi bli sjuka.

Bakterier som kommer in i kroppen kan ge upphov till många olika sjukdomar. Om vi vill eliminera sjukdomar, måste vi därför eliminera de bakterier som orsakar dessa. (Bearbetning av *Teaching Personal and Family Preparedness*, lektionerna 23, "Causes of Infectious Disease", och 25, "Waste Disposal".)

Förhindra spridningen av bakterier

Vi kan reducera eller eliminera bakterier som förorsakar sjukdomar på följande sätt:

- Rengör hemmet regelbundet, särskilt på de ställen där bakterier kan samla sig.
- Skydda mat från insekter och bakterier genom att täcka över den ordentligt. Mat som förstörs lätt bör om möjligt förvaras i kylskåp.
- Tvätta alla matvaror så att det finns så litet bakterier som möjligt.
- Tvätta händerna före måltider och efter toalettbesök.
- Borsta tänderna efter varje måltid för att förhindra tandröta och andra problem.
- Alltid hålla för munnen när vi nyser eller hostar. På så sätt förhindrar vi att bakterier sprids.
- Ha skor, sandaler eller annat på fötterna så att inte bakterier från marken fastnar på fötterna.

-
- Äta rätt och vila. Genom att äta riktig kost och genom att vila ordentligt kan vi undvika eller besegra sjukdomar. Bakterier har inte samma inverkan på en frisk kropp.

Genom att försöka bevara en god hälsa, förebygger vi och eliminerar många sjukdomar. Vi är också exempel för våra barn, och hjälper dem att utveckla sådana vanor som ger god hälsa.

Värna din hälsa

Läkare säger att vi, förutom att utveckla och tillämpa goda hälsoregler, bör vaccinera oss. Polio, till exempel, är en sjukdom som dödade och förlamade många människor förr. För ett antal år sedan upptäckte en läkare och vetenskapsman hur man skyddar människor mot denna hemska sjukdom genom att vaccinera dem. När vi immuniseras, får vi vanligtvis en injektion medicin i armen. För vissa sjukdomar behöver vi bara en injektion.

I de flesta delar av världen kan vi vaccineras av läkare eller på en vårdcentral. Vi kan vaccineras mot sådana sjukdomar som mässlingen, påssjuka, röda hund, difteri, kikhosta, tyfus, smittkoppor, polio, influensa och stelkramp.

Förutom vaccin har mediciner i vätskeform och i fast form, såsom piller, framställts för att förhindra och bota sjukdomar. Dessa bör användas med försiktighet och enligt ordination från utbildade läkare och sjuksköterskor. Vi bör inte ta medicin som en läkare ordinerat för någon annan.

Ett annat bra sätt att förebygga sjukdomar är att genomgå läkarundersökningar en gång om året, om möjligt. Tidiga symptom på en sjukdom kan upptäckas vid dessa regelbundna undersökningar. Eftersom de unga männen måste genomgå läkarundersökning när de kallas på mission är en regelbunden hälsokontroll ett sätt på vilket de kan förbereda sig för sin mission.

Vad vi ska göra när vi drabbas av sjukdomar

Om en allvarlig sjukdom uppstår, kan en läkare eller vårdcentral ge den bästa medicinska hjälpen. Vi bör inte bara söka hjälp från läkare och vårdcentraler när vi är sjuka, utan kan även låta dessa undervisa oss om goda hälsoregler.

Tyvärr anser en del människor att det visar bristande tro på Herren att gå till en läkare. Herren förväntar att vi ska utöva tro och utnyttja prästadömetts kraft när vi är sjuka, men han förväntar också att vi ska ta vara på den kunskap som finns att tillgå.

Innan Spencer W Kimball blev president för kyrkan hade han allvarliga hälsoproblem. Eftersom han ville vara så frisk som möjligt, konsulterade han en läkare. Läkaren talade om för honom att han måste genomgå en svår hjärtoperation. Han satte stor tillit till läkarna och genomgick operationen.

Samma dag som han ordinerades och avskildes till president för kyrkan, fick han ett brev från doktor Russell Nelson om sin hälsa. Doktor Nelson visste att president Kimball undrade över sin hälsa. Så i sitt brev framhöll doktor Nelson att president Kimball nyligen genomgått en omfattande läkarundersökning vilken visade att hans kropp var i utmärkt trim. Brevet lät så här: "Din läkare vill att du ska veta att din kropp är stark, att ditt hjärta är i bättre kondition än det varit på många år och att du, så långt vi med vår begränsade förmåga kan förutsäga, kan åta dig denna nya uppgift utan att behöva vara orolig för hälsan."

Doktor Nelson skriver vidare: "När jag utförde denna svåra operation den 12 april 1972, ... var jag ytterst medveten om din apostoliska kallelse, och om mina egna mänskliga skröpligheter, och medveten om att jag framför mig hade en av de mest riskabla och komplexa operationer jag någonsin gjort. Tekniskt sett gick operationen perfekt i alla avseenden, och jag erkänner tacksamt hjälpen från Herren. Det mest speciella av allt var att jag fick veta, då operationen var i det närmaste klar, att du en dag skulle bli president för kyrkan." (Se Edward L Kimball och Andrew E Kimball jr, *Spencer W Kimball*, s 8.)

Som en följd av president Kimballs tro på Herren och tillit till sin läkare, kunde han fullgöra sina åligganden som Herrens profet.

Vi kan också åtnjuta bästa tänkbara hälsa om vi får rätt vård när vi blir sjuka och känner igen symptomen på sjukdomen. Många sjukdomar kan med framgång behandlas om rätt vård sätts in tidigt.

Viika symptom visar att man behöver kontakta en läkare?

Näm n vart och ett av följande symptom och diskutera dem en i taget:

- Oförklarliga blödningar och onormala flytningar
- Sår som inte läks
- Ihållande hosta eller andningssvårigheter
- Ihållande eller hög feber
- Frossa
- Förstoppning
- Mörka fläckar eller utslag på huden

-
- Oförklarlig viktnedgång
 - Ihållande svår smärta
 - Ihållande uppkastningar eller diarré
 - Svimmingsanfall
 - Synsvårigheter, suddig syn eller andra förändringar i synen
 - Allvarliga brännsår, eller brännskador över en stor del av kroppen
 - Ömhet eller svullnader
 - Medvetlöshet
 - Andra ovanliga förändringar i kroppen eller i dess förmåga att fungera normalt

(Se *Teaching Personal and Family Preparedness*, lektionerna 26, "Immunizations", och 27, "Preventing Serious Disease".)

När någon av dessa symptom visar sig, bör vi omedelbart kontakta en läkare, vårdcentral eller liknande. Många gånger väntar vi med att få rätt medicinsk vård. Det kan resultera i svåra handikapp, långa perioder av sjukdom eller till och med död.

Vi bör se till att vi håller oss friska, ty vår kropp är vår andes tempel. En försvagad, sjuk eller dåligt fungerande kropp hindrar vår förmåga att leva ett aktivt liv.

Avslutning

Vi är här för att åvägabringa vår egen och andras frälsning. För att kunna göra detta behöver vi en frisk kropp och ett friskt sinne. Därför måste föräldrar inte bara hålla sig själva friska, utan även använda visdom och gott omdöme i vården av sina barn samt lära dem goda hälsoregler och vissa praktiska saker beträffande sjukvård.

Många resurser finns till vårt förfogande för att vi ska kunna hålla oss friska. De flesta sjukdomar kan följaktligen botas eller förebyggas. Herren förväntar att vi ska utnyttja dessa resurser för att förebygga och bota sjukdomar. Han förväntar sig också att vi ska göra allt vi kan för de sjuka. Det kräver att vi använder oss av modern sjukvård och utövar tro, bön och prästadömetts kraft. Om vi gör detta, och om det är Guds vilja, kan de sjuka botas.

President Brigham Young lärde: "Låt oss då sträva efter att göra detta liv så långt som möjligt, genom att iakttä varje hälsolag och genom att skapa en god balans mellan arbete, studier, vila och rekreation och sålunda förbereda oss för ett bättre liv. Låt oss under-

visa våra barn om dessa principer" (*Discourses of Brigham Young*, s 186).

Uppfordran

1. Se, om möjligt, till att alla familjemedlemmar låter vaccinera sig. Tillämpa och lär era barn goda hälsoregler.
2. Tänk noga efter hur ni själva har det. Gör vad som behövs för att städa upp de ställen där bakterier frodas.

Ytterligare skriftställen

Läran och förbunden 89 (Herrens hälsolag – visdomsordet)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. kontakta ett lokalt sjukhus eller en vårdcentral. Ta reda på vilka tjänster som finns tillgängliga i ert område, såsom –

- sjukvårdsinrättningar
- vaccinationer och hur man kan få dem
- hälsovård för mödrar och barn

vara beredd att ta med denna information på lämpliga ställen i lektionen

2. hjälpa fäderna och de unga männen förstå att de bör söka få bästa tillgängliga vård så att de till fullo kan använda sin förmåga

3. hjälpa eleverna förstå behovet av goda sanitära förhållanden i hemmet och i dess omgivning.

Att efterleva visdomsordet

Lektion 25

Ändamålet med denna lektion är att vi bättre ska kunna förstå och efterleva Herrens hälsolag.

Inledning

”När Paul C Kimball, en sista dagars helig elev vid Oxford University i England, blev ombedd att träna ett ungt, oerfaret roddarlag, sade han att han kände sig otillräcklig. Jag har aldrig varit tränare förut.”

Han accepterade emellertid erbjudandet på ett villkor: ’Om jag ska bli er tränare’, sade han till roddarna, ’måste ni träna enligt mina regler’. Hans regler innebar total avhållsamhet från tobak, alkohol, te och kaffe. Det dröjde ungefär en vecka innan pojkarna bestämde sig för att gå med på hans villkor.

När Kimball fått detta löfte tog han itu med träningen ... och arbetade med dem tre timmar varje eftermiddag ända tills februari.’ Den månaden inleddes en serie roddtävlingar mot de andra universitetet i Oxford. ’Mina pojkar tävlade mot lag som utgjordes av män som hade rott sedan barnsben’, sade Kimball. ’Gruppen jag hade utgjordes av oerfarna pojkar. Men de hade tränat hårt, och ingen enda av dem hade, vad jag vet, rökt under denna period, eller druckit te eller kaffe, eller någon alkoholhaltig dryck.’

Ändå var det ingen som trodde att det orutinerade laget hade den minsta chans att vinna när tävlingsdagen var inne. När startskottet ljöd för det två och en halv kilometer långa loppet uppför Themsen, förväntade man sig att det unga laget snabbt skulle halka efter. Men när roddarna hade kommit halvvägs, lade Kimball, som sprang utmed sandbanken och skrek instruktioner till sitt lag via en megafon, märke till att hans mannar fortfarande rodde jämnt med sina medtävlare.

Kimball ropade ut sin sista förmaning: ’Spurta!’ De spurtade storartat och inom en minut låg de tre meter före sina närmaste medtävlare. De vann kapprodden med lätthet.

Varje dag av de sex tävlingsdagarna väntade man sig att Kimballs roddarlag skulle besegras. Men varje dag, genom att följa samma

taktik, vann de lätt. 'När människor frågade mig hur jag kunde ha sådan framgång med nybörjare svarade jag: "Jag fick pojkarna att leva rätt. När det var dags att spurta var lungorna rena, kroppen ren, blodet var rent och deras nerver var starka" (Joseph Walker, "Victory on the Thames", *Church News*, 20 feb 1983, s 20).

Herrens hälsolag

Vilka är Herrens hälsolagar? (Visdomsordet [inklusive rätt kost], tillräckligt med vila och motion.)

I det här livet är vår kropp en boning för vår eviga ande. Den kommer också att ha samma funktion i evigheten då vi uppstått och förrenats med vår ande. Vår kropp är så viktig att Herren kallar den för ett Guds tempel (se 1 Kor 3:17). Alla våra erfarenheter på jorden påverkar vår kropp och vår ande. Vi måste därför vara nogga med att hålla vår kropp ren och frisk.

Avsikten med Herrens hälsolagar är att bevara vår fysiska, mentala och känslomässiga hälsa. Herren vet att när vi är fysiskt, känslomässigt och mentalt friska, kan vi delta i aktiviteter som bygger upp oss andligen och hjälper oss att välsigna andra. Vi känner oss lyckliga och kan stödja vår familj, hjälpa våra medmänniskor och hjälpa vår Fader i himmelen med att bygga upp hans rike.

Många av Herrens hälsolagar återfinns i Läran och förbunden 89. Detta kapitel, som kallas för visdomsordet, talar om för oss vad vi ska äta och inte äta. Några av de ämnen vi varnas för är starka drycker, heta drycker och tobak.

STARKA DRYCKER

Med starka drycker menas alkoholhaltiga drycker, såsom sprit, vin och öl. Alkohol är inte till för att dricka utan för att tvätta kroppen med – ett desinfektionsmedel (se L&F 89:5, 7).

HETA DRYCKER

Kaffe och te har definierats som heta drycker. Vi har dock av kyrkans ledare uppmanats att inte nyttja någon dryck som innehåller stimulantia (bedövningsmedel eller droger), eller sådana ämnen som på något sätt är skadligt eller vanebildande.

TOBAK

Tobak i någon av dess former är inte för invärtes bruk, utan det är en ört som ska användas på sår och för sjuk boskap. Även då ska den användas med omdöme och urskilning. (Se L&F 89:8.)

Vi bör alltid vara försiktiga med mat eller dryck som uppväcker onaturliga önsknings eller begär eller som bringar oordning i kroppens naturliga funktioner. President Spencer W Kimball varnade oss för att använda skadliga droger som skapar onaturliga begär hos oss och leder till stor personlig olycka (se *Nordstjärnan*, okt 1978, s 137).

Om vi känner tveksamhet inför ett visst ämne, bör vi följa äldste Joseph Fielding Smiths råd: "Om vi är tveksamma beträffande någon slags mat eller dryck, huruvida den är nyttig eller skadlig, bör vi låta bli den tills vi vet vad den innehåller. Om vi erbjuds någonting som är vanebildande, kan vi vara förvissade om att det innehåller ingredienser som är skadliga för kroppen och därför bör undvikas" ("The Word of Wisdom", *Improvement Era*, feb 1956, s 79).

Visdomsordet innehåller också förslag på födoämnen som bör ingå i vår kost. Dessa födoämnen omfattar alla hälsosamma örter och frukter (se L&F 89:10–11; 49:19). Vi kan också äta kött från djur och fåglar, och använda djurhudar till kläder (se L&F 89:12–13; 49:18–19). Herren varnade oss emellertid för att döda djur bara för nöjes skull och sedan låta köttet gå till spillo (se L&F 49:21). I visdomsordet påpekas det också att all säd är bra för människorna och djuren. Vete är särskilt bra för människan. Vi kan framställa milda drycker på säd om vi tycker om det (se L&F 89:14–17).

Även om vi ska göra vårt bästa för att ta reda på vilken mat som är bra för oss bör vi vara försiktiga så att vi inte blir fanatiker när det gäller mat. En del människor blir så trångsynta att de talar emot vissa födoämnen som är grundläggande i vår kost. Visdomsordet berättigar ingen att gå till ytterligheter när det gäller att använda eller avhålla sig från olika födoämnen.

För att främja vår hälsa och lycka skapade Herren allting på jorden för att människan skulle ha gagn och nytta av det. De är till för att "behaga ögat och glädja hjärtat, att giva föda och kläder, att smakas och luktas och att styrka kroppen och vederkvicka själen" (L&F 59:18–19).

Läs Läran och förbunden 59:20.

Vad betyder det som står i denna vers?

Det finns andra skriftställen än kapitel 89 i Läran och förbunden som handlar om Herrens hälsolag. I ett av dessa står det: "Varen icke längre lata. Varen icke längre orena. Finnen icke längre fel med varandra. Soven icke mer än nödvändigt. Gån till sängs bittida, att I icke mån bliva trötta. Stån upp bittida att edra kroppar och sinnen må bliva styrkta" (L&F 88:124). Vi är också tillsagda att arbeta, men inte mer än vår styrka tillåter (se L&F 10:4).

Hur påverkar Herrens uppmaning, "varen icke längre lata", hälsan? (Verksamhet stärker musklerna, hjärtat och lungorna.)

Hur påverkar Herrens uppmaning, "finnen icke längre fel med varandra", hälsan? (Att finna fel är känslomässigt tröttande, och känslomässig hälsa är nödvändig för vår lycka och vårt andliga välbefinnande.)

Herrens hälsolagar berör alla delar av livet. Om vi efterlever dessa lagar, får vi god balans i livet fysiskt, känslomässigt och andligen.

Lagar med åtföljande löften

Läs Lärans och förbunden 89:18–21.

Vilka löften ges till dem som efterlever Herrens hälsolagar?

Herren lovade oss att om vi lyder hans hälsolagar och håller buden, kommer vi att vara friska – vi kommer att "springa och icke bli trötta, gå och icke bli matta" (se L&F 89:18, 20). Han lovade också att mordängeln skall gå förbi oss och inte dräpa oss (se L&F 89:21). President Spencer W Kimball sade: "Belöningen för lydnad till visdomsordet är liv, inte endast förlängt liv i dödligheten utan evigt liv" (*Förlåtelsens under*, s 185).

En av de största belöningarna för lydnad till Herrens hälsolagar är "visdom och stora skatter av kunskap, ja, fördolda skatter" (L&F 89:19).

Vad är visdom? (Att ha kunskap och använda den vist.)

Hur mycket visdom har vi, om vi känner till Guds hälsolagar men inte lyder dem?

Om vi efterlever hälsans lagar blir våra sinnen klara och vi kan bättre ta emot kunskap från människor och Gud. Vi kommer också att åtnjuta bättre mental och känslomässig hälsa, som följande berättelse visar.

Visa bild 25-a, "Daniel blev välsignad för att han efterlevde Herrens hälsolag".

Daniel tillhörde dem som hade ett klart och ofördärvt förstånd. Efter erövringen av Jerusalem ville kung Nebukadnessar i Babylon att vissa ungdomar bland fångarna skulle undervisas i hans språk så att de kunde vara tjänare i hans palats. Detta innebar dock att de skulle äta och dricka sådant som de hade fått lära sig att inte äta och dricka.

Daniel var en av dessa unga män som utvaldes. Men i motsats till en del andra vägrade Daniel att dricka det vin och äta den olämpliga mat som erbjöds. Han bad i stället om lov att efterleva Herrens hälsolagar och äta mat som han visste var nyttig. Han fick göra det, på prov. Efter en tid jämförde man dem som drack vin och åt onyttig mat med Daniel. På grund av sin lydnad var Daniel friskare än

andra och Gud hade givit honom visdom, kunskap och "alla slags syner" (se Dan 1:3–6, 8, 12–19.)

Om vi är lydiga till Herrens hälsolagar, kommer vi, i likhet med Daniel, att välsignas med samma gåvor – inte bara i det här livet utan också i evigheten. Dessa löften är vissa – under förutsättning att vi följer Herrens uppmaning. För Herren har sagt att "när vi erhålla någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad för den lag, enligt vilken den är lovad" (L&F 130:21). Han sade också: "Jag, Herren, är bunden, när I gören vad jag säger, men när I icke gören vad jag säger, haven I intet löfte" (L&F 82:10).

Läs Lärnan och förbunden 89:19 på nytt.

Vem hjälper oss att undfå det löfte som nämns i denna vers? (Herren.)

När vi lyder Herrens hälsolagar, kan vi erhålla visdom och stora skatter av kunskap. Detta erhåller vi genom Kristi ljus. Bland annat hjälper oss Kristi ljus att känna igen sanningen och att utveckla visdom. (Se L&F 88:11–12.) Kristi ljus finns tillgängligt för alla människor, men när vi erhåller den Helige Andens gåva får vi ytterligare hjälp. Den Helige Anden kan lära oss hur vi ska använda detta ljus och denna sanning i vårt liv för att kunna återvända till Gud (se L&F 84:45–47).

Genom lydnad till Herrens hälsolagar finner vi också dolda skatter. Dessa dolda skatter är de heliga och djupa ting som hör till Gud. De uppenbaras också för oss genom den Helige Anden: "Ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud. ... Därför talar vi heller inte om dessa ting med ord som mänsklig vishet har lärt oss utan med ord som Anden har lärt oss" (1 Kor 2:10, 13). Detta är en ovärderlig gåva.

De heliga och djupa ting vi lär oss kommer alltid att följa oss om vi är lydiga till Guds bud. Herren har lovat: "Allt vad vi i detta liv uppnå på intelligensens område skall följa med oss i uppståndelsen. Om någon i detta liv genom flit och lydnad erhåller mera kunskap och intelligens än en annan, så har han så mycket mera företräde framför denne i den tillkommande världen" (L&F 130:18–19).

När vi erhåller visdom, kunskap och insikt genom den Helige Anden, blir vi mer lika vår Fader i himmelen. Vi blir bättre söner, bättre fäder och bättre makar. Familjens medlemmar ser att de kan komma till oss för att få vägledning och välsignelser. Vi blir mer rättfärdiga och dugliga prästadömsbärare och erhåller visdom och kunskap beträffande våra uppgifter i kyrkan.

Vi har tillgång till andra välsignelser genom lydnad till Herrens hälsolagar. Vi blir mer produktiva i vårt civila arbete, till exempel, därför att vi får styrka och visdom att vara till större hjälp för våra arbetsgivare. Vår ökade visdom och kunskap hjälper oss att visa andra större omtanke, såsom att vara toleranta mot dem som inte efterlever Herrens hälsolagar.

Avslutning

Vi har fått Herrens hälsolagar för att de ska vara till välsignelse för oss fysiskt, mentalt, känslomässigt och andligt. Vi har löfte om hälsa om vi efterlever dessa lagar. Vi är också lovade större visdom och kunskap beträffande de heliga ting som hör Gud till. Denna andliga insikt och goda hälsa gör att vi kan stärka vårt hem och vår familj, tjäna Herren mer effektivt och vara mer produktiva i vårt arbete.

Uppfordran

Bestäm dig för att alltid lyda Herrens hälsolagar.

I ett tal på en generalkonferens sade president Ezra Taft Benson:

”Herren förutsåg dagens situation då penningbegär skulle få människor att smida planer för att locka andra att införa skadliga ämnen i sina kroppar. Annonser för öl, vin, sprit, kaffe, tobak och andra skadliga ämnen är exempel på sådant som Herren förutsåg. Men det värsta exemplet på konspiratorisk ondska i vår tid är de människor som får ungdomar att använda narkotika.

Mina unga bröder och systrar, i all kärlek ger vi er varningen att Satan och hans sändebud strävar att locka er att använda skadliga ämnen, därför att de så väl vet att om ni tar del därav, blir era andliga krafter skadade och ni hamnar under deras onda inflytande. Håll er borta från de platser eller människor som vill påverka er att bryta Guds bud. Håll Guds bud, så kommer ni att få visdom till att känna och urskilja det som är ont” (I *Nordstjärnan*, okt 1983, s 93).

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 29 i *Evangeliets principer*, ”Herrens hälsolag”
2. vara förberedd att betona både de andliga och de fysiska välsignelser man får genom att lyda Herrens hälsolagar
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Sök kunskap

Lektion 26

Avsikten med denna lektion är att uppmuntra oss att söka kunskap.

Inledning

Liksom det är naturligt för barn att vilja bli lika sina föräldrar, är det naturligt att vi, då vi blivit pånyttfödda som "Kristi barn" (se Mosiah 5:1–7), vill bli lika honom. Faktum är att Frälsaren *vill* att vi ska bli lika honom: Han har befallt oss att bli fullkomliga såsom han och vår Fader i himmelen är. För att kunna bli lika fullkomliga som de är, måste vi lära oss och tillväxa i kunskapen om sanningen. Genom att göra det, lär vi oss hur vi ska bli lika dem och hur vi ska utföra det verk som de utför.

Befallningen att söka kunskap

I Läran och förbunden befäller oss Herren att söka kunskap.

Läs Läran och förbunden 88:78.

Vad vill Herren att vi ska lära oss, enligt denna vers? (Evangeliets principer, lärdomar och lagar.)

Av all kunskap vi kan få, är den allra viktigaste ett vittnesbörd om Jesus Kristus, om hans gudomliga mission och om hans evangelium. Därför bör vi ständigt studera skrifterna och genom bön och rättfärdigt leverne sträva efter att få en djupare insikt i evangeliet. All kunskap vi tillägnar oss har föga betydelse om vi inte har förstått och efterlevt evangeliets frälsande principer.

Läs Läran och förbunden 88:79.

Vad förväntar Herren att vi ska studera förutom evangeliet? Skriv upp svaren på tavlan. (Jorden, himmelen, historia, aktuella händelser, förutsägelser om framtiden, vårt eget land, andra länder.)

President N Eldon Tanner sade: "Kyrkan har alltid uppmanat oss medlemmar att skaffa oss en god utbildning och att lära oss allt vi kan om oss själva, historia och geografi, vetenskap, universum och särskilt Jesu Kristi evangelium" (regionrepresentanternas seminarium, apr 1971).

Altså sedan evangeliet återställdes har kyrkan uppmuntrat sina medlemmar att skaffa sig en utbildning. Även under kyrkans första

dagar, då man hade många problem, instruerade Herren Joseph Smith att grunda skolor för både vuxna och barn. I dessa skolor erbjöds möjligheter att studera historia, språk, grammatik, matematik och andra ämnen utöver evangeliet. Idag fortsätter kyrkan med att lägga ner mycket tid, ansträngningar och pengar på att främja utbildning. En sådan ansträngning är Kyrkans utbildningsverksamhet, vilken upprättades för att tillgodose medlemmars behov av utbildning.

Läs Läran och förbunden 88:80.

Vad är syftet med att skaffa sig kunskap?

Kunskap om människor och om världen omkring oss kan hjälpa oss att bygga upp Guds rike. Det kan hjälpa oss att finna bättre sätt att undervisa fler människor om evangeliet. Dessutom kan vi som sista dagars heliga – genom att vi får ett gott anseende i vårt yrkesutövande, vare sig vi blir läkare eller snickare – bli exempel som kan få andra att vilja lära sig mer om kyrkan.

Utbildning är inte bara viktigt som ett missionärsredskap, utan också som en källa till förfining inom samtliga områden i livet. President David O McKay sade en gång: "Sann kunskap består inte enbart av att samla in några fakta om vetenskap, historia, litteratur och konst, utan också i uppbyggandet av karaktären. ... Sann utbildning lär oss självförsakelse och självbehärskning. Sann utbildning påverkar temperamentet, tyglar våra begär och gör iakttagandet av umgängesregler och etiska regler till en ledstjärna i livet ...

Syftet med utbildning är att hos den studerande skapa resurser som bidrar till hans välbefinnande livet ut" (*Secrets of a Happy Life*, s 46–47).

Att inhämta kunskap är också till hjälp när vi tjänar våra medmänniskor. Genom vår kunskap kan vi hjälpa andra att få bukt med sjukdomar och lidande, finna vägar att göra livet mer produktivt samt ge vår familj mat, kläder och husrum. Framför allt kan vi lära oss och undervisa andra om de principer och lagar som vi måste känna till för att kunna bli lika vår Fader i himmelen.

Ibland händer det dock att människor blir stolta över sin egen visdom, när de får världslig kunskap. De tycker att de inte behöver följa uppmaningar och råd från Herren och hans profeter. Herren har varnat oss för detta i skrifterna: Att vara lärd är bra, säger han, *om vi hörsammar hans råd*. Annars kommer vi att använda vår kunskap på ett dåraktigt sätt. (Se 2 Ne 9:28–29)

Betydelsen av att gå i skolan

Varför är det viktigt att gå i skolan? Vad kan vi lära oss genom att gå i skolan?

En stor del av vår utbildning får vi genom skolan. I skolan lär vi oss läsa, skriva och räkna. Vi studerar historia, geografi, fysik, kemi, hur människokroppen fungerar, stjärnornas rörelser samt skönheten hos och ändamålet med växter och djur. Då vi lär oss mer om världen, kan vi ge vår familj, kyrkan och samhället mer.

Ibland är det svårt att gå i skolan. Vi kanske bekymrar oss för de pengar, den tid och den ansträngning som krävs. Men Herren vill att vi ska ha en god utbildning. Han hjälper oss att nå detta mål om vi söker hans hjälp genom bön och gör vårt allra bästa. Allteftersom vår värld får en alltmer avancerad industri, teknologi och vetenskap, får utbildning en allt större betydelse. Vi behöver utbildning för att kunna försörja vår familj och kunskap för att kunna förbättra vårt samhälle.

Medlemmarna i kyrkan, särskilt ungdomarna, har alltid uppmanats att göra allt de kan för att få en god utbildning. Detta omfattar nödvändig yrkesutbildning. Om det inte finns allmänna skolor på platsen, kan våra fäder eller andra som bor i närheten hjälpa oss att få den utbildning vi behöver.

Hela livet är en utbildning

Visa bild 26-a, "Utbildning är viktigt för ungdomar".

Om möjligt bör vi vidareutbilda oss efter gymnasiet. Detta kan vi göra genom att studera vid högskola, yrkesskola eller genomgå yrkesutbildning på ett företag.

Visa bild 26-b, "Vi bör utbilda oss hela livet".

Även senare i livet kan vi gå kurser i många olika ämnen. Vi kan genomgå vuxenundervisning eller studera per korrespondens. Om formell undervisning inte finns att tillgå, kan vi söka hjälp från vänner och grannar som har specialkunskaper eller specialutbildning. De hjälper oss vanligtvis när de ser att vi är villiga att lära oss.

Eftersom Herren har uppmanat oss att utbilda oss, bör det vara ytterligare ett skäl till att vi gör vårt bästa för att utbilda oss hela livet. När vi läser, studerar och lär oss saker, bör vi be Herren om hjälp att förstå och komma ihåg det vi lärt oss.

26-a, Utbildning är viktigt för ungdomar

26-b, Vi bör utbilda oss hela livet

Förutom skrifterna, bör vi söka efter kunskap "i de allra bästa böcker" (L&F 88:118). Det innebär att vi måste vara visa i vårt val av litteratur. En del böcker och tidskrifter gör oss till bättre människor. De lär oss om det som är gott och vackert. Andra böcker och tidskrifter främjar ogudaktighet.

President Spencer W Kimball har varnat oss för att "mycket ont . . . kommer rakt in i hemmet – genom television, radio, veckotidningar, dagstidningar och annan form av litteratur" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 76). Vi måste i vårt kunskapssökande tränga bort alla onda inflytanden och fylla våra sinnen med det som är gott att tänka på.

Förutom att läsa uppbyggande böcker, tidskrifter och dagstidningar, kan vi se på pjäser som lär oss känna medkänsla, sympati och förståelse för andra människor och kulturer. Vi kan gå på konserter och muséer för att utveckla större kärlek till det som är vackert. Vi kan diskutera det vi lär oss med andra.

Att lära sig genom erfarenhet

Vår himmelske Fader lät oss komma till jorden för att vi skulle inhämta kunskap och få erfarenheter. Mycket av det vi lär oss kan vi bara lära oss genom praktiska erfarenheter. Det är inte tillräckligt med enbart studier. Författaren till Predikaren skrev: "Min son, låt varna dig! Ingen ände är det på det myckna bokskrivandet, och [för] mycket studerande gör kroppen trött. . . . Gud skall dra alla gärningar till doms, när han dömer allt vad förborgat är, vare sig det är gott eller ont" (Pred 12:12, 14). Herren vill att vi nogsamt ska beakta behovet av trofast arbete: "Var och en skall nu lära sin plikt och med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt" (L&F 107:99).

När vi utför de uppgifter som blivit oss ålagda, när vi verkar inom vårt ämbete eller kallelse, får vi lärorika erfarenheter. När vi är involverade med något gör vi ibland misstag. Denna erfarenhet ger oss tillfälle att lära, att förändra oss och att utveckla våra förmågor. När vi förbättrar och utvecklar oss blir mycket av det som var svårt lättare. Då kan vi inte bara utföra dessa uppgifter för oss själva, utan vi kan också hjälpa andra.

Herren har gett många tillfällen till tjänande och ledarskap i sin kyrka som, om vi tar emot dem och hängivet gör vårt bästa, gör att vi utvecklas och inhämtar kunskap.

Vi kan lära oss mycket på ett enkelt, informellt sätt. Familjer kan gå på konserter, se pjäser eller besöka muséer tillsammans. De kan göra saker och ting tillsammans. De kan göra utflykter, campingutflykter, semesterar och även korta promenader till gemensamma

inlärningserfarenheter. I en familj turas de om med att varje dag läsa högt ur en bra bok. Sedan diskuterar de alla viktiga begrepp som tas upp i den.

Vi kan alla lära oss genom att göra, oavsett hur lite utbildning vi har. En dam, till exempel, beklagade sig en dag för doktor Louise Agassiz, en framstående vetenskapsman, att hon egentligen aldrig haft möjlighet att lära sig något. Hon berättade för honom att hon och hennes syster drev ett värdshus och att hon inte hade tid att göra något annat. Han frågade vilket slags arbete hon utförde, och hon svarade:

"Jag skalar potatis och hackar lök."

Han frågade: "Var sitter ni medan ni utför detta?"

"På nedersta steget av kökstrappan."

"Var har ni era fötter då?"

"På det glaserade teglet."

"Vad är glaserat tegel?"

"Det vet jag inte, sir."

"Hur länge har ni suttit där?"

"I femton år."

"Min fru, här är mitt kort", sade dr Agassiz. "Skulle ni vilja skriva ett brev till mig rörande glaserat tegel?"

Hon tog honom på orden. Hon sökte upp "tegelsten" i lexikonet men tyckte att definitionen var för enkel för att skicka till en berömd vetenskapsman. Så hon tittade i en uppslagsbok. När hon där läste om tegel stötte hon på ord som hon inte förstod. Följaktligen slog hon upp dem och eftersom hon verkligen började bli intresserad av det som hon höll på att lära sig, besökte hon muséer och tegelbruk. När hon hade avslutat sina studier satte hon sig ner och skrev ett brev på 36 sidor till dr Agassiz om glaserat tegel.

Från dr Agassiz kom ett brev i retur vari han meddelade henne att efter några smärre förändringar hade han publicerat hennes brev och att han hade skickat henne 250 dollar. I slutet av brevet frågade han: "Vad fanns under de där tegelstenarna?"

Hon tittade efter. Det fanns myror under tegelstenarna. Därför började hon studera myror. Hon upptäckte att det fanns mellan 1800 och 2500 olika arter. Hon blev fascinerad över att det fanns så många arter av myror och hur och var de levde. Efter omfattande och noggranna studier skrev hon 360 sidor om ämnet till dr Agassiz. Han publicerade det som en bok och skickade mer pengar till henne.

Tack vare pengarna hon hade fått kunde hon besöka alla länder hon drömt om (bearbetning av Marion D Hanks, *Nordstjärnan*, nov 1979, s 25.)

På vilket sätt berikades denna kvinnas liv, förutom genom de pengar hon fick? (Hon fick större kunskap och ett nytt intresse för världen omkring henne.)

Vi kan också lära oss mycket genom att intressera oss för världen och de människor som finns omkring oss. Vi kan lära oss många saker bara genom att ge akt på de erfarenheter vi får och försöka förstå dem genom studier och genom att begrunda dem i vårt sinne och hjärta. Genom att observera, studera, arbeta och djupt begrunda, kommer vi att lära oss många värdefulla saker och hur vi ska tillämpa dem i vårt dagliga liv.

Det finns vissa saker som man kan ge en annan människa, och vissa saker som man inte kan ge henne, med mindre hon är villig att sträcka sig ut och ta dem, och betala priset för att göra dem till en del av sig själv. Denna princip gäller studier, utvecklande av talanger, inhämtande av kunskap, tillägnande av färdigheter och förmågan att lära sig alla livets läxor” (Richard L Evans, *Richard Evans' Quote Book*, s 74).

Diskutera denna tanke som äldste Evans gav uttryck för.

Vilka möjligheter finns det där ni bor att inhämta mer kunskap och erfarenhet?

Avslutning

Vi har blivit lärda av Herren att skaffa oss kunskap om evangeliet och om världen. Vi kan göra det genom att gå i skolan, bedriva självstudiekurser, vara intresserade av vår omvärld och söka förstå det vi upplever. Då vi erhåller kunskap, lär vi oss att uppskatta jorden och allt som Herren har givit oss. Större kunskap och bredare yrkesutbildning är också till hjälp för oss att försörja våra familjer, bygga upp Guds rike, vara bättre samhällsmedborgare och bli mer lika vår Fader i himmelen.

Uppfordran

Fäder: Uppmuntra era barn till att utbilda sig. Var ett exempel för dem när det gäller att söka kunskap. Planera familjeaktiviteter där alla kan lära sig något tillsammans.

Unga prästadömsbärare: Gör nödvändiga förberedelser för att skaffa er en bra utbildning.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. ta reda på vilka utbildningsmöjligheter som finns i det land och det samhälle där du bor
2. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Jesus Kristus, vår säkra grundval

Lektion 27

Denna lektion bör leda till att vi beslutar oss för att göra Jesus Kristus till den säkra grundvalen i vårt liv.

Inledning

Sätt upp färgbilden på Jesus, som finns bak i boken, väl synlig för klassen. Be eleverna att titta på bilden och sedan sluta ögonen i ungefär trettio sekunder. Låt dem föreställa sig att de är i Frälsarens närhet. Förklara att följande berättelse hjälper oss att bättre förstå Frälsaren, Jesus Kristus. (Skapa en andlig atmosfär innan du återger följande berättelse för klassen.)

Äldste Melvin J Ballard verkade en gång som missionär bland indianerna i Nordamerika. Under sin mission åstundade han ett vittnesbörd om att han utförde Herrens vilja. Han sade att han, då han bad om denna bekräftelse, hade en dröm och att han i denna befann sig i templet. Han inträdde i ett av rummen i templet.

"Då jag kom in genom dörren", sade äldste Ballard, "såg jag, sittande på en upphöjd plattform, den mest härliga Varelse som mina ögon någonsin skådat eller som jag någonsin trott existera i alla de eviga världarna. När jag gick fram för att bli presenterad, reste han sig upp och gick fram mot mig med sträckta armar och han log när han mjukt uttalade mitt namn. Om jag så blir en miljon år gammal ska jag aldrig glömma det leendet. Han omfamnade mig och kysste mig, tryckte mig till sitt bröst och välsignade mig till dess att mårgen i mina ben tycktes smälta! När han hade slutat, föll jag ned vid hans fötter och jag baddade dem med mina tårar och kyssar. Jag såg märkena efter spikarna i fötterna på världens Frälsare. Den känsla jag hade i hans närhet, vilken har allt i sina händer, vetskapen att äga hans kärlek, hans ömhet och hans välsignelse, var så stor att om jag kan ta emot det som jag bara fick en försmak av, skulle jag ge allt vad jag är, allt vad jag någonsin hoppas bli, för att känna vad jag då kände!" (*Sermons and Missionary Service of Melvin J Ballard*, s 156; också i *Nordstjärnan*, jun 1976, s 6).

Vårt behov av en Frälsare

Innan vi kom till jorden levde vi tillsammans med vår himmelske Fader. Där framlades frälsningsplanen för oss. Vi glädde oss så

mycket över denna plan att vi accepterade den och jublade (se Job 38:1–7).

Enligt frälsningsplanen måste vi lämna vår himmelske Faders närhet och ikläda oss en dödlig kropp här på jorden. Här skulle vi både fysiskt och andligt vara åtskilda från vår himmelske Fader. Vi skulle få friheten att själva välja att lyda eller bryta mot Guds bud.

Om vi emellertid valde att synda, skulle vi bli orena. Det skulle innebära att någon som var syndfri måste betala priset för våra synder, därför att ingen som är oren kan inträda i himmelriket (se 1 Ne 15:34).

För att hjälpa oss att återvända till hans närhet, har vår himmelske Fader utsett en frälsare som ska återlösa oss. Denne återlösare är vår äldste broder i anden, Jesus Kristus, som frivilligt anmälde sig för att kom till jorden och bli vår frälsare. När han så gjorde sade han att äran för vår frälsning skulle tillhöra vår Fader i himmelen. (Se Abr 3:27; Moses 4:2.) Lucifer, en annan broder i anden till oss, ville också bli vår frälsare. Men han ville tvinga oss att bli frälsta och själva ta åt sig äran. (Se Moses 4:1.) Vår Fader i himmelen förkastade hans erbjudande och förutordinerade Jesus till att bli vår Frälsare (se 1 Petr 1:18–20). Därigenom bevarade han vår handlingsfrihet.

Jesus Kristus är vår säkra grundval

Vad är en säker grund?

En säker grund är en fast grund. Den är stark. Den går inte att flytta eller förstöra. En säker grund bär upp allt som vilar på den. När vi uppför en byggnad, till exempel, är vi noga med att grunden blir så stark som möjligt så att byggnaden kan bestå. På samma sätt måste vi bygga vårt liv på en säker grundval så att vi kan bestå och uthärda livets prövningar.

Vår Frälsare Jesus Kristus är den enda säkra grundval som vi kan bygga vårt liv på. Profeten Helaman sade:

”Det är på vår Återlösares klippa, hans, som är Kristus, Guds Son, som I måsten lägga eder grundval, så att när djävulen utsänder sina mäktiga vindar . . . ja, när hans hagel och hans rasande storm träffa eder, de ej skola hava makt över eder . . . emedan den klippa, varpå I ären byggda, är en säker grundval på vilken människorna, om de bygga därpå, icke kunna misslyckas” (Hel 5:12).

Jesus är den säkra grundvalen därför att han förutordinerades av Gud till att bli vår Återlösare. Nephi sade: ”Det [finnes] intet annat namn under himmelen varigenom en människa kan bli frälst utom namnet Jesus Kristus” (2 Ne 25:20). Endast genom Jesu Kristi

försoning och offer kan vi få förlåtelse för våra synder och få evigt liv. Vi kan inte själva göra detta. Endast Jesus har denna makt.

Frälsaren kan hjälpa oss, men först måste vi göra honom till vår säkra grundval. Om vi gör det, kommer han att hjälpa oss att klara av de svårigheter vi ställs inför och öka vår förmåga att bära våra bördor. Genom honom kan vi få styrka att genomföra svåra uppgifter. Han blir en vän som vi kan förlita oss på. Vi kan berätta om våra glädjeämnen och svårigheter för honom och känna hans kärlek och omtanke.

Att bygga på Kristus

För att kunna bygga vårt liv på den säkra grundvalen, vår Frälsare, måste vi lära känna honom. Att känna Kristus är enligt skrifterna att hålla hans bud (se 1 John 2:3). Då vi håller hans bud, blir vi alltmer lika honom tills vi får fullständigt tillträde till hans närhet (se Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, 2:16).

Hur kan vi bygga på Kristus? (Visa planschen, "Hur man bygger på Kristus, den säkra grundvalen", eller skriv texten på tavlan.)

Vi kan bygga på Kristus på följande sätt:

STUDERA SKRIFTERNA

Skrifterna berättar för oss om Frälsarens liv och hans undervisning. "Forska i skrifterna", befalldes Herren: "Just dessa vittnar om mig" (se Joh 5:39). I dem ser vi hur Frälsaren uppträdde mot människor på jorden, och hur vi bör uppträda mot varandra.

I skrifterna gav Herren oss sitt evangelium. Han sade att om vi bygger vårt liv på hans evangelium, ska han hålla oss skuldfria inför Fadern på domens dag. (Se 3 Ne 27:13–16.) Att bygga vårt liv på Kristi evangelium innebär att vi har tro på Herren, omvänder oss från våra synder, låter döpa oss, erhåller den Helige Andens gåva och håller ut intill änden. Herren lovade oss att om vi bygger på hans evangeliums klippa, ska helvetets portar inte bli oss övermäktiga (se 3 Ne 11:39). Detta innebär att om vi bygger på Kristi evangelium, kommer Satan inte att ha någon makt över oss, utan så småningom kan vi bli helgade och upplyfta på den sista dagen. (Se 3 Ne 27:17–22.)

Hur har studier i skrifterna hjälpt dig att lära känna Frälsaren?

BE OCH FASTA

Bön och fasta kan hjälpa oss att komma närmare Herren. Om vi fastar och ber på en lugn plats, får vi uppleva Frälsarens kärlek. Vi kan

tala med Herren om våra innersta känslor, och han kommer att ge oss tröst och sinnesfrid.

En kvinna har berättat om hur hon lärde känna vår Fader i himmelen och Frälsaren bättre genom bön:

Hon var lärare. En dag fick hon bud om att åka hem och fick veta att hennes son drunknat. Hon fick en svår chock. Fylld av kval ropade hon: "Min Herre, min Gud, varför?" Omedelbart kom ett tydligt och vänligt svar i form av ett sinnesintryck: "Jag behöver honom."

Under de dagar som följde fick hon underbar tröst. "Då jag utgöt min själ i bön till min Fader", sade hon, "hörde han mig och besvarade dessa böner på sitt eget sätt och i sin egen tid . . . Denna prövning kunde ha fört mig långt bort från min Fader i himlen . . . Istället är jag närmare min Skapare nu än jag någonsin tidigare varit, och han har välsignat mig med kunskap och ett vittnesbörd" (Anita L Hughes, "Why Did You Take My Son?" *Ensign*, jul 1978, s 66).

TA DEL AV SAKRAMENTET

Herrens ande hjälper oss att förstå vår Frälsares liv och karaktär, ty en av Andens uppgifter är att vittna om Kristus (se Joh 15:26). Faktum är att vi endast genom Herrens ande kan få en djupare insikt i Herrens offer för oss.

Efter dopet och confirmationen bevarar vi Herrens ande genom att värdigt ta del av sakramentet (se L&F 20:77, 79).

Vad bör vi tänka på när vi tar del av sakramentet?

FÖLJ DEN LEVANDE PROFETEN

Hur hjälper det oss att bygga på Kristus om vi följer den levande profeten?

Kyrkans president är Guds språkrör på jorden idag. Som sådan uppenbarar han Guds vilja för oss. När vi därför följer profetens råd så följer vi Gud och lyder hans vilja. Då vi på detta sätt lär oss lydhet och får erfarenheter, utvecklar vi tro på Herren. Denna tro verkar som ett "ankare" för vår själ och får oss att göra det som är gott (se Eth 12:4). Genom den finner vi det som är gott och blir värdiga söner till Gud (se Mor 7:25–26).

ÄLSKA OCH TJÄNA HERREN

Konung Benjamin sade till sitt folk: "När I stå i edra medmänniskors tjänst, ären [I blott] i eder Guds tjänst" (Mosiah 2:17). Att älska och tjäna varandra är att älska och tjäna Herren. Och när vi älskar och tjänar Frälsaren, lär vi känna honom bättre. Det är genom att tjäna Herren som vi lär oss att känna som han känner och tänka som han tänker: "Ty huru kan en människa känna den herre, som hon icke tjä-

nat, som är en främling för henne och som är fjärran ifrån hennes tankar och uppsåt?” (Mosiah 5:13).

LEVA SOM KRISTUS GÖR

Hur kan vi bli mer lika Jesus Kristus?

När vi lyder Herrens bud och lever efter hans evangelium, börjar vi leva såsom han lever och blir sålunda mer lika honom.

Låt den elev som fått denna uppgift, att under tre till fem minuter sammanfatta innehållet i Mosiah 4 och 5, göra det nu.

På grund av konung Benjamins ord, kände hans folk Guds ande och hade viljan att lova Gud att de alltid skulle hålla hans bud. Bland de bud konung Benjamin nämnde som de skulle hålla var: att komma ihåg Guds storhet; att ödmjuka sig; att be dagligen; att inte såra varandra; att lära sina barn att älska varandra; att ge av sina ägodelar till de fattiga och att vara rena i tanke, ord och handling. När konung Benjamins folk gjorde dessa ting, blev de mer lika Frälsaren. Vi kan bli mer lika Frälsaren genom att göra detsamma.

Alma säger att när vi blir mer lika Frälsaren, blir ”hans bild präntad i [vårt] medvetande” (se Al 5:14, 19). Detta innebär bland annat att vi är fyllda med Guds kärlek och har medkänsla med andra. Det betyder att vi vill hålla våra förbund med Herren och vara värdiga att bära hans namn.

Avslutning

När vi studerar skrifterna, ber och fastar, tar del av sakramentet, följer den levande profeten, älskar och tjänar Herren och lever som Kristus, lär vi känna Frälsaren och blir mer lika honom. På det sättet blir han vår säkra grundval.

Vi har fått löftet att om vi bygger vårt liv på Kristi klippa, kommer vi inte att falla. Detta innebär att ett liv som byggs på Jesus Kristus – den säkra grundvalen – blir för evigt bestående. Det betyder att vi, genom att bli mer lika Herren, kommer att kunna leva tillsammans med honom och vår Fader i himmelen igen och erhålla allt som de har i beredskap åt oss.

Frälsaren har lovat oss: ”Den som mottager mig, mottager min Fader, och den som mottager min Fader, mottager min Faders rike. Därför skall allt vad min Fader har givas åt honom” (L&F 84:37–38).

Bär ditt vittnesbörd om Jesus som vår Återlösare och Frälsare. Inbjud andra prästeståndsbärare bära sina vittnesbörd, om tiden tillåter det.

Låt en elev läsa berättelsen om äldste Ballards upplevelse igen.

Uppfordran

1. Bestäm dig som prästadömsbärare för att lära känna Frälsaren och blir mer lika honom.
 2. Välj ut en egenskap hos Frälsaren som du skulle vilja förbättra hos dig själv. Börja nu med att fullkomna denna egenskap.
-

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 3 i *Evangeliets principer*, "Jesus Kristus, vår utvalde ledare och Frälsare", och lektion 11, "Kristi liv"
2. förbered följande plansch, "Hur man bygger på Kristus, den säkra grundvalen", eller förbered dig för att skriva upp texten på tavlan

Hur man bygger på Kristus, den säkra grundvalen

Studera skrifterna
Be och fasta
Ta del av sakramentet
Följ den levande profeten
Älska och tjäna Herren
Lev ett kristuslikt liv

3. Förbered dig för att bära ditt vittnesbörd om att Jesus är din Återlösare och Frälsare.
4. Ge i förväg en klassmedlem i uppgift att under tre till fem minuter göra en sammanfattning av det som konung Benjamin uppmanade sitt folk att göra i Mosiah 4 och hur hans folk tog emot hans budskap i Mosiah 5. (Under rubriken "Lev ett kristuslikt liv" anges de saker som bör poängteras i denna sammanfattning.)
5. Ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Handlingsfrihet – en gåva från Gud

Lektion 28

Ändamålet med denna lektion är att hjälpa oss bättre förstå principen om handlingsfrihet och att undervisa oss om vikten av att fatta kloka beslut.

Inledning

Jakob, Nephis broder, förkunnade i Mormons bok: "Fatten därför mod och kommen ihåg, att I ären fria att handla av eder själva; att välja vägen till evig död eller till evigt liv" (2 Ne 10:23).

Vad ger oss kraft att fatta beslut? Varför beslutade vi oss till exempel för att låta döpa oss? Eller hur kan det komma sig att vi kan besluta oss för vilka kläder vi ska bära, vilken skola vi ska gå i eller vilket yrke vi ska välja?

Svaret är att vi fått en gåva från Gud som kallas för handlingsfrihet. Denna gåva är förmågan att välja. Det viktigaste beslutet som vi måste fatta, ett beslut som möjliggörs genom Frälsarens försoning, gäller det eviga livet. Frälsaren tvingar oss inte att ta emot hans evangelium; men om vi väljer att följa honom, välsignar han oss och lär oss hur vi ska använda vår handlingsfrihet för att bli lika Gud.

Handlingsfrihet – en evig lag

Handlingsfrihet är en evig lag. President Brigham Young sade följande om människans handlingsfrihet:

"Det är en lag som har existerat i all evighet, och den kommer att existera genom evigheternas evigheter. Varje intelligent varelse måste ha förmågan att fatta beslut" (*Discourses of Brigham Young*, s 62).

Låt en elev läsa Moses 4:1–4 högt.

När hände detta? Vad hände?

Innan vi kom till jorden, deltog vi i ett råd i himmelen. En av de stora frågor vi fick ta ställning till var den eviga principen om handlingsfrihet. Lucifer, eller Satan, ville beröva oss vår handlingsfrihet. Jesus Kristus ville dock göra Faderns vilja, vilken var att låta oss själva välja.

"Denna handlingsfrihet", sade president Wilford Woodruff, "har alltid varit människans arv under Guds styre. Hon innehade den i him-

larnas himmel innan världen var till, och Herren bevarade och försvarade den mot Lucifers och hans anhängares angrepp ... I kraft av denna handlingsfrihet blir du och jag och alla människor ansvariga varelser, ansvariga för den kurs vi följer, det liv vi lever och de handlingar vi utför" (*Discourses of Wilford Woodruff*, s 8–9).

Att använda vår handlingsfrihet

Vissa saker är nödvändiga för att vi ska kunna använda vår handlingsfrihet i detta liv. För det första måste vi ha *kunskap om gott och ont*; för det andra måste vi vara *fria att välja*; och för det tredje måste utövandet av vår handlingsfrihet ge vissa *följder*.

Skriv upp följande på tavlan allteftersom de diskuteras; *Kunskap om gott och ont, frihet att välja, följderna av våra val*.

KUNSKAP OM GOTT OCH ONT

För att vi ska kunna dömas rättvist när vi möter vår Frälsare, måste vi kunna tänka, dra slutsatser och kunna välja. Vi måste förstå vad vi gör, kunna känna igen skillnaden mellan gott och ont och följderna av våra handlingar. Den som är för ung eller av någon annan anledning inte kan förstå dessa skillnader, kan inte dömas på samma sätt som de som förstår dem.

Därför håller Herren oss inte ansvariga för vad vi väljer förrän vi fyllt åtta år. Då når vi ansvarighetsåldern (se L&F 68:25–27). Det betyder att vi, då vi blir åtta år gamla, hålls ansvariga för allt vi gör – såvida vi inte är mentalt handikappade och inte kan ansvara för våra handlingar.

Mormon förklarade: "Små barn äro friska, ty de kunna icke begå synd. ... Små barn kunna icke omvända sig, varför det är en förfärlig ogudaktighet att förneka dem Guds rena barmhärtighet, ty de äro alla levandegjorda genom honom på grund av hans barmhärtighet" (Moro 8:8, 19).

Mormon förklarade också att de som "icke hava lagen" är "levandegjorda genom Kristus" (Moro 8:22). Detta innebär att människor som inte fått undervisning om evangeliet, eller som inte kan förstå det, inte förväntas efterleva det. De hålls inte ansvariga förrän de fått undervisning om evangeliet eller förrän de kan omfatta det.

FRIHET ATT VÄLJA

För att kunna använda vår handlingsfrihet måste vi ha olika val att välja mellan. Om vi har förmågan att välja men inte har någonting att välja mellan, har vi ingen handlingsfrihet. Med andra ord kan vi inte välja med mindre det finns något att välja mellan. Valet mellan gott

och ont är handlingsfrihetens främsta användningsområde. Det är därför Gud tillåter Satan att motarbeta det som är gott, men om vi följer Satans frestelser begränsar vi vår förmåga att välja. Varje gång vi väljer det som är ont, förlorar vi en del av vår frihet. Friheten ökar endast när vi väljer det som är rätt.

Visa bild 28-a, "Varning för strömvirvlar! Badning förbjuden här".

Låt den elev som fått denna uppgift återge berättelsen om skylten "Varning för strömvirvlar! Badning förbjuden här" (se "Lärarens förberedelse").

Herren visste att vi skulle påverkas av både gott och ont när vi skulle fatta beslut. Utan denna konflikt mellan gott och ont skulle det inte finnas någon valsituation – vi skulle inte ha handlingsfrihet. Därför ger oss Herren principer, lagar och bud att följa, och Satan frestar oss att bryta mot dessa.

Herren säger: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft" (Mark 12:30). Satan föreslår ungefär följande: "Varför älska Gud? Varför inte ignorera honom?" Satan kan till och med påstå att det inte finns någon Gud!

Herren säger: "Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den" (2 Mos 20:8). Satan säger: "Använd sabbaten som en dag för rekreation. Vad är det för mening med att gå i kyrkan på söndagen och att låta bli att arbeta den dagen?"

Herren säger: "Hedra din fader och din moder" (2 Mos 20:12). Satan ger oss tanken att trotsa våra föräldrar: "Du kan göra vad du vill med ditt eget liv. Ta allt dina föräldrar ger dig. De blir snart gamla, och någon annan kan ta hand om dem" (bearbetning av Carl W Buehner, "Who's on the Lord's Side", *Improvement Era*, jun 1961, s 402).

President Spencer W Kimball skrev en gång ett brev till en ung man som kämpade med beslut angående religion. President Kimball ville förvissa sig om att denne unge man förstod vilka alternativ han hade att välja mellan. Han skrev:

"Käre John!

Din motsträvighet och dina invändningar mot evangeliets sanningar har berett mig stor ängslan.

Jag inser att jag inte kan övertyga dig mot din vilja. ... Jag skulle inte, ens om jag kunde, vilja tvinga dig att tro, ty fri vilja är en av Guds grundläggande lagar och var och en måste ta på sig ansvaret för sina egna tankar och handlingar. Men förvisso måste var och en av

28-a, Varning för strömvirvlar! Badning förbjuden här.

oss göra sin del för att i rätt riktning påverka dem som kan behöva hjälp" ("Absolut sanning", *Nordstjärnan*, jul 1979, s 1).

FÖLJDERNA AV VÅRA VAL

Vi måste inse att även om vi är fria att välja, är vi inte fria att välja följderna av våra handlingar. Rätta val medför goda konsekvenser. Felaktiga val medför dåliga konsekvenser. Den naturliga följderna av att vi utnyttjar vår handlingsfrihet är att vi erfar följderna av våra val. Profeten Samuel i Mormons bok sade:

"Eder har [Gud] givit att skilja mellan gott och ont samt att välja mellan liv och död. I kunnen göra gott och bliva återställda till det som är gott eller få det goda återställt till eder, eller ock kunnen I göra ont och få det som är ont återställt till eder" (Hel 14:31).

Principen om handlingsfrihet liknar skördelagen: Vad man sår får man också skörda (se Gal 6:7–8). En bonde följer denna lag. Den säd han väljer att så avgör vad han kommer att skörda. Om han sår vete kommer han att få skörda vete, inte majs. Han kan inte heller välja att efter sådden försumma grödan om han vill ha en god skörd.

I livet, såväl som i jordbruket, är konsekvenserna direkt knutna till de val vi gör. När vi fattar ett beslut måste vi acceptera följderna av detta beslut. Ibland kommer vi inte till insikt om de fullständiga konsekvenserna av våra val förrän vi döms av Gud, men många gånger påverkas vi direkt av dem. Som medlemmar i kyrkan fick vi till exempel den Helige Andens gåva efter vårt dop. Den fulla välsignelsen med att ha den Helige Anden som följeslagare kommer vi inte att förstå förrän efter uppståndelsen, men om vi väljer att inte lyda den Helige Anden utan syndar, går vi nu i det här livet miste om hans inflytande. Den omedelbara följderna av att vi väljer det som är fel är att vi inte längre åtnjuter den tröst, förståelse, kärlek och vägledning som den Helige Anden ger, när vi gör det som är rätt.

Vad blir följderna om en ung man bryter mot visdomsordet? (Han är ovärdig att gå vidare inom prästadömet. Anden drar sig undan. Han är ovärdig att gå på mission. Han blir begiven på ämnen som skadar kroppen.)

Vad blir följderna av att en far inte undervisar sina barn om evangeliet? (Det råder mindre kärlek i familjen. Barnen kanske inte kan skilja mellan gott och ont. Han kan förlora sina barn. Barnen försenas i sin utveckling.)

Oavsett om följderna kommer omedelbart eller i framtiden, återspeglar våra liv hur vi använder vår handlingsfrihet. Välsignelsen med att göra rätta val är att vi inte behöver vara rädda för vare sig omedelbara följder eller följder i framtiden. Det är budskapet i psalmen "Gör rätt val".

Sjung psalmen "Gör vad är rätt" (*Psalmer*, nr 160.)

Vi är ansvariga för våra val

President Joseph F Smith sade: "Gud har till alla människor givit en handlingsfrihet och har beviljat oss förmånen att tjäna honom eller att inte tjäna honom. . . . Men han kommer att låta oss noggrant redogöra för det sätt på vilket vi använt vår handlingsfrihet, och liksom det sades om Kain, kommer det att sägas om oss: 'Om du har gott i sinnet, då ser du frimodigt upp; men om du icke har gott i sinnet, då lurar synden vid dörren' (1 Mos 4:7)." (*Evangeliets lära*, s 40–41.)

Lehi förklarade vad handlingsfrihet är för någonting för sin son Jakob: "Därför äro människorna fria. . . . att välja frihet och evigt liv genom den stora medlingen för alla människor eller att välja fångenskap och död förmedelst djävulens fångenskap" (2 Ne 2:27).

Dagen kommer då vi var och en ska stå inför Gud för att dömas. Där kommer vi att få redovisa för vårt förvaltarskap och de val vi har gjort. Då kommer Gud att döma oss. Hans domar kommer både att vara rättvisa och barmhärtiga, grundade på hans kärlek och himmelens lagar. Alma sade:

"Det är erforderligt på grund av Guds rättvisa, att människor dömas efter sina gärningar, så att om deras gärningar varit goda här i livet, och deras hjärtans begär varit goda, de då på den yttersta dagen återfå det som är gott.

Men om deras gärningar varit onda, de då skola återfå det som är ont" (Al 41:3–4).

Vi är fria att göra som vi vill, men vi kommer att hållas ansvariga för våra handlingar – och våra handlingar är ett resultat av våra val. Därför är det viktigt att vi väljer rätt. Detta kan vi göra genom att följa det exempel Jesus Kristus och hans rättfärdiga efterföljare satte. Vi kan till exempel lära oss en mycket viktig läxa av Josef i Gamla testamentet.

Sedan Josef förts till Egypten, blev han tjänare hos Potifar, som var hovman hos Farao och hövitsman för drabanterna. Josef välsignades därför att han valt att följa Herren. Potifar såg att allt som Josef gjorde var gott, varför han satte honom över allt vad han ägde. För Josefs skulle välsignade Herren Potifars hus och allt vad han ägde.

Under denna tid började dock Potifars hustru att kasta sina ögon på Josef. Hennes känslor blev allt starkare tills hon en dag frestade Josef att begå äktenskapsbrott med henne.

Kände Josef till Guds lagar angående äktenskapsbrott? Vilka valmöjligheter hade Josef? Vad valde han att göra?

Låt en elev läsa Första Moseboken 39:7–12.

När Josef ställdes inför denna frestelse tänkte han på det stora förtroende som Potifar gett honom, men vad som var ännu viktigare, han tänkte på Herren och sitt löfte att lyda honom. Josef visste att han först och främst var ansvarig inför Gud. Denna kunskap gav honom styrka att motstå Potifars hustru. Han valde att lyda Gud.

Försöken från Potifars hustru att fresta Josef upphörde inte därför att han avvisat henne en gång. Hon frestade honom dag efter dag, men han fortsatte att stå emot henne. Slutligen kände hon en sådan vrede och vanmakt att hon anklagade Josef för den synd hon själv var skyldig till. Följden av detta blev att Josef kastades i fängelse.

”Men Herren var med Josef” därför att han valde att lyda. Så småningom släpptes Josef ut ur fängelset och sattes över hela Egypten. (Se 1 Mos 39–41.)

Vad tänkte Josef på när han frestades? Hur kan Josefs exempel hjälpa oss att använda vår handlingsfrihet på rätt sätt?

Avslutning

President David O McKay sade:

”Näst efter livet självt är Guds största gåva till människan den rätt hon har att bestämma över sitt liv. Den fria viljan är dyrbarare än någon jordisk ägodel. Den finns inneboende i människans ande. Det är en gudomlig gåva till varje normal person ... Människan har fått en särskild gåva, som inte förlänats någon annan levande vareelse. Gud gav henne rätten att välja. Endast till människan sade Skaparen: ’Du [må] själv välja, ty det är givet dig’ (Moses 3:17). Utan denna gudomliga förmåga och rätt att välja, kan inte människorna utvecklas” (“Man’s Free Agency”, *Improvement Era*, dec 1965, s 1073).

Vi måste ha handlingsfrihet för att kunna utvecklas. Men vi måste nyttja vår handlingsfrihet på rätt sätt, ty Gud håller oss ansvariga för våra val. Vi måste välja klokt. Därför bör vi sträva efter att lyda vår himmelske Fader i våra dagliga liv. Vi bör också tala med honom i bön, lyssna till hans profeter och leva värdiga att få vägledning från den Helige Anden.

Uppfordran

Beakta de många val du gör varje dag. Begrunda ett ögonblick de viktigaste beslut du har fattat och vilka följder de fått. Välj ut ett område i ditt liv som du vill förbättra dig inom. Fatta några beslut som kommer att medföra önskat resultat.

Ytterligare skriftställen

Andra Nephi 2:11 (motsats till allting)

Andra Nephi 2:27 (frihet att välja frihet och evigt liv eller fångenskap och död)

Läran och förbunden 58:26–29 (inte befallas i allt)

Läran och förbunden 101:78 (ansvariga för våra synder)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 4 i *Evangeliets principer*, "Fria att välja"
2. ge i förväg en elev i uppgift att återge följande liknelse: "Då vi ger efter för Satans frestelser begränsar vi vår förmåga att välja. Följande exempel visar detta. Föreställ dig att det sitter en skylt på stranden som lyder: 'Varning för strömvirvlar! Badning förbjuden här.' Vi kanske tycker att detta är en restriktion. Men är det det? Vi har fortfarande många alternativ. Vi är fria att bada någon annanstans. Vi kan gå längs stranden och plocka snäckskal. Vi kan se på solnedgången. Vi kan gå hem. Vi kan också ignorera skylten och bada på den farliga platsen. Men då vi fångats av strömvirvlarna [som skylten varnade för] och dras ner i djupet, har vi mycket få möjligheter att välja. Vi kan försöka undfly eller ropa på hjälp, men vi kan mycket väl drunkna" (*Evangeliets principer*, s 16.)
3. gör förberedelser för att sjunga "Gör vad är rätt" (*Psalmer*, nr 160)
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Helga sabbatsdagen

Lektion 29

Ändamålet med denna lektion är att lära oss hur vi ska helga sabbatsdagen.

Inledning

I Förenta staterna under trettioalet var det många människor som inte kunde få arbete. Det var en tid av svåra umbäranden. En prästadömsbärare i Salt Lake City fick ett arbete i statlig tjänst. Det var bättre betalt än de flesta arbeten, och det utlovade en trygg anställning. Det fanns bara ett problem: det nya arbetet krävde att han skulle arbeta på söndagen. Men han behövde pengarna för att försörja sin familj.

Han visste att Herren inte alltid ser med missnöje på att människor måste arbeta på söndagen, så han bad att Herren skulle godkänna att han arbetade på sabbaten. Men Herren gav honom känslan att han, i detta fall, inte skulle arbeta på söndagen. Han diskuterade saken med sin hustru. De kände båda att han skulle tala om för sin chef att han inte kunde arbeta på söndagen. När han gjorde detta, varnade chefen honom för att han skulle förlora sitt arbete.

Vad skulle du göra i hans situation?

När denne prästadömsbärare vägrade att arbeta på söndagen förlorade han sitt arbete. Men en kort tid senare fann han ett annat arbete som inte krävde att han skulle arbeta på söndagen.

Sabbatens helgd

I begynnelsen använde Herren sex dagar till att skapa denna jord, men på den sjunde dagen vilade han (se 1 Mos 2:2–3). Han kallade denna dag för sabbaten. Han gav oss ett exempel och visade oss att vi bör hedra sabbaten genom att vila från allt vårt arbete. Alltsedan begynnelsen har Gud förväntat att hans barn ska ägna en dag av sju åt honom.

Före Kristi tid iakttogs sabbaten på den sjunde dagen i veckan. Men efter Kristi uppståndelse ändrades sabbaten till första dagen i veckan (se Apg 20:7). Den kallades för Herrens dag (se Upp 1:10) för att hedra att han uppstod på den dagen (se Joh 20:1). Kristus är därför herre över sabbaten (se Mark 2:27–28). I den egenskapen

har han befallt oss att iaktta sabbaten på "min heliga dag" (se L&F 59:9–13).

På Moses tid underströk Herren vikten av att hålla sabbatsbudet när han tog med det bland de tio budorden.

Läs Andra Moseboken 20:8–11.

Herren talade om för Israels folk att sabbatsdagen var mycket betydelsefull – att deras lydnad i att hedra den var ett tecken på deras trofasthet till honom (se 2 Mos 31:12–17).

Sabbaten firades på det sätt som Herren angav i dessa och andra skrifter fram till Jesu Kristi dagar. Under dessa århundraden hittade många oinspirerade religiösa ledare på många restriktioner angående vad man kunde göra under sabbaten. De lärde till exempel att man inte fick tända eller släcka en eld på sabbaten. Man fick inte knyta upp en knut såvida man inte kunde göra det med en hand. Man fick inte gå längre än 1,5 km. Brutna ben kunde inte åtgärdas förrän efter sabbaten.

Det blev så svårt för människorna att lyda alla regler att de glömde bort det verkliga syftet med sabbatsdagen. Istället för att vara till välsignelse och glädje, blev sabbaten en börda.

På vilka sätt glömmen en del människor idag bort det egentliga syftet med sabbaten?

President George Albert Smith förklarade vilken inställning vi borde ha till sabbaten: "Herren har avskilt en dag av sju, inte för att göra den till en börda, utan för att ge oss glädje och få våra hem att bli samlingsplatser för familjen, så att vi får större kärlek till varandra" (*Improvement Era*, jan 1949, s 9).

Hur kan sabbaten vara till glädje i vårt liv?

Herren uppenbarade att han välsignade sabbaten och helgade den. På denna dag ska vi vila från alla våra bördor, bekymmer och arbetsuppgifter. Det är en dag då vi kan tacka Herren för de många välsignelser han gett oss – hälsa, styrka, tröst och andlig glädje. Sabbaten är en dag då vi ska närma oss vår himmelske Fader genom att studera, be och delta i möten där vi tillber honom och tar del av sakramentet.

Att helga sabbatsdagen

Kyrkans första presidentskap har gett oss bestämda anvisningar för vad vi bör göra på sabbatsdagen:

"Sabbaten är inte en dag vilken som helst då vi vilar oss från vårt arbete, och gör det som faller oss in. Det är en helig dag, Herrens

dag, som vi ska ägna åt att tillbedja och visa vördnad" (*Church News*, 11 jul 1959, s 3).

Herren har inte gett oss många regler om sabbaten. Han har bara gett oss vissa anvisningar som hjälper oss att helga sabbatsdagen.

Läs Lära och förbunden 59:9–13. Varför har Herren befallt oss att helga sabbatsdagen? (För att vi ska hålla oss obefläckade av världen.)

Vad innebär det att "hålla sig obefläckade av världen"?

Vad bör vi göra för att helga sabbatsdagen? (Vi kan gå till bönehuset, vila från vårt arbete, ägna den Allrahögste vår andakt, offra våra gåvor och sakrament, bekänna våra synder, tillreda vår föda i hjärtats enfald samt fasta och bedja.)

Vad innebär ordet andakt? (Andakt innebär lojalitet, trofasthet, djup tillgivenhet, tillbedjan.)

Herren har klargjort att vi, för att helga sabbatsdagen, bör ägna den åt tillbedjan och åt att göra gott.

Vad menas med gåvor?

Dessa gåvor som vi offrar är gåvor till Herren och omfattar tionde och offergåvor. Sabbaten är en lämplig dag att ge dessa gåvor till Herren.

Vad menas med "hjärtats enfald"?

Det betyder att ha en uppriktig avsikt. Att förbereda sin föda i hjärtats enfald betyder att man tillreder den med kärlek i sitt hjärta för Herren och hans barn.

Förutom de instruktioner som ges i skrifterna och av våra levande profeter, kan vi lära oss hur vi ska helga sabbatsdagen genom att studera Frälsarens liv. En sabbatsdag, till exempel, då Jesus gick in i synagogan för att undervisa, mötte han en man med en förtvinad hand. De skriftlärda och fariseerna, vilka hade den övertygelsen att det var ett brott mot sabbatsbudet att bota mannen, samlades runt Frälsaren för att se vad han skulle göra.

Eftersom han visste vad de tänkte på frågade Herren dem: "Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?' Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: 'Håll fram handen.' Det gjorde han, och strax var handen bra igen" (se Luk 6:6–10).

En annan sabbatsdag frågade Jesus: "Om någon av er har en son eller en ox som faller ner i en brunn, drar han då inte genast upp dem, även om det är sabbat?" (Luk 14:5–6). På detta sätt lärde oss Jesus att visa typer av arbete måste utföras på sabbaten. President Spencer W Kimball sade:

"Det är sant att vissa människor måste arbeta på sabbaten. Faktiskt är en del av arbetet verkligen nödvändigt. Att ta hand om de sjuka,

till exempel, kan till och med tjäna till att helga sabbaten. I sådana fall är emellertid våra motiv det viktigaste.

När män och kvinnor är villiga att arbeta på sabbaten för att öka sitt välstånd, bryter de buden, ty pengar som tjänas in på sabbaten, om arbetet är onödigt, är orena pengar" ("Sabbaten – en glädje", *Nordstjärnan*, jul 1978, s 5).

Som president Kimball påpekar finns det tillfällen då vi inte kan undvika att arbeta på söndagen. Men om vi arbetar, bör vi bevara sabbatens ande i vårt hjärta. Att helga sabbatsdagen är att uttrycka sin kärlek till Herren. Det visar vår tacksamhet för hans godhet. När vi ställs inför beslutet att delta i en aktivitet som kanske eller kanske inte är lämplig på sabbaten, kan vi ställa oss följande tre frågor:

- Är det att göra gott?
- Är det andligt upplyftande?
- Skulle Jesus göra det?

"Föräldrar har ofta funnit att de saker som gör söndagen lyckad för barnen också gör den lyckad för dem själva. En ung far ... sade: 'På söndagen är jag mer tillsammans med mina barn än på någon annan dag. På lördagen har jag alltid så mycket att göra med huset och trädgården ... så barnen får inte mycket uppmärksamhet. Men på söndagen läser min hustru och jag många sagor för dem och sjunger mycket för dem. Vi går ut på promenader i området där vi bor. Vi lyssnar när de berättar sagor för oss ... Barnen älskar söndagen eftersom de får mer ut av oss – och vi älskar söndagen eftersom vi får ge mer till dem ...'

'Vi låter helt enkelt inte någonting utifrån dra oss bort från varandra' sade en mor, och det är en linje som många familjer följer. 'Vadhelst vi gör på söndagen, så gör vi det tillsammans ... Vi besöker släktingar – som familj. Vi håller särskilda sammankomster för våra barn och ser till att programmet är givande för alla åldersgrupper. Det har nu blivit en sådan vana hos dem att de automatiskt tackar nej till kamrater som vill göra saker som skulle dra bort dem från vårt hem på söndagen'" (Orson Scott Card, "Making Sunday the Best Day of the Week," *Ensign*, jan 1978, s 9).

Det finns många människor som hedrar sabbaten:

- Många bönder skördar och säljer sina produkter på de sex dagar människan fått att arbeta på. De utför bara de sysslor på hans heliga dag som är absolut nödvändiga och lyder Herrens befallning att dyrka honom.

-
- Boskapsuppfödare vallar sina djur på vardagarna och avslutar eller avbryter detta arbete på lördagskvällen för att kunna gå på sina möten på söndagen.
 - Ägare till framgångsrika matställen har stängt på sabbaten och ägnar dagen åt verksamhet i kyrkan.
 - Ägare till livsmedelsaffärer stänger sina butiker på söndagen när andra livsmedelsaffärer har öppet.
 - Ägare till bensinstationer har stängt på söndagen, men tjänar ändå tillräckligt på de sex dagar de fått att arbeta på.
 - Direktörer för varuhus stänger på söndagen och ägnar denna dag åt att tillbedja Herren.
 - Ägare till drugstores säljer ingen mat, kosmetika eller diverseartiklar på sabbaten. De expedierar bara recept i nödfall. (En drugstore är en kombination av ett apotek och ett närköp, ö a).
 - De som går i skolan studerar bara på vardagarna.
 - Ägare till fabriker stänger på sabbaten.
 - Jägare jagar bara på vardagarna och fiskare klarar sitt arbete på sex dagar.
 - Familjer ordnar bara utflykter och sammankomster på vardagarna. Många har aldrig fester och utflykter på söndagen.

Allt detta kan innebära uppoffringar. Men inom nästan varje affärsrörelse, yrke och verksamhetsgren finns det trofasta, framgångsrika människor som gör dessa uppoffringar och får uppleva den glädje som det ger att lyda Herrens bud att helga hans dag.

Läs Tredje Moseboken 23:2.

Avslutning

Herren har sagt till oss att vi inte ska leka med heliga ting. En av de mest heliga ting Herren gett oss är hans heliga dag. Äldste Ezra Taft Benson sade: "Syftet med sabbaten är att vi ska lyftas upp andligen, förnya våra förbund, tillbedja, vila och bedja. Avsikten är att vår ande ska få näring så att vi kan hålla oss obefläckade av världen genom att lyda Guds befallning" ("Keeping the Sabbath Day Holy", *Ensign*, maj 1971, s 6).

Uppfordran

Försök att göra sabbaten mer andlig. Gör det genom att samla familjen omkring dig och diskutera hur ni uppträder på sabbaten. Sträva efter att finna bästa sättet att helga sabbatsdagen. Säg till familjens

medlemmar att de ska ställa sig själva tre frågor för att avgöra om en aktivitet är lämplig:

- Är det att göra gott?
- Är det andligt upplyftande?
- Skulle Jesus göra det?

Ytterligare skriftställen

Nehemja 13:15–21 (försäljning på sabbaten)

Jesaja 58:13–14 (är det andligt upplyftande?)

Tredje Moseboken 19:30 (befallning att hålla sabbaten)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 24 i *Evangeliets principer*, "Sabbatsdagen"
2. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Tionde och offergåvor

Lektion 30

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss efterleva tiondelagen och ge frikostiga offergåvor.

Inledning

Skriv upp denna fråga på tavlan: "Får en människa röva från Gud?"

I skrifterna ställs många viktiga frågor till oss. När Kristus till exempel besökte Amerika efter sin uppståndelse ställde han en fråga till nephiterna som Malaki, en profet i Gamla testamentet, tidigare ställt: "Får väl en människa röva från Gud?" (3 Ne 24:8; Mal 3:8).

Hur är det möjligt att röva från Gud?

Läs Tredje Nephi 24:8.

Tiondelagen

Tiondelagen är mer än en befallning från Herren. Genom den har vi möjlighet att ge tillbaka en del av allt som han givit oss. Genom den kan vi också hjälpa till med att bygga upp hans rike och visa vår tro på honom.

Frågan ställs ofta: "Vad är ett fullt, ärligt tionde?" Tionde är en tiondel av vår inkomst (se L&F 119). Det innebär att vi ger en tiondel av vår inkomst, eller en tiondel av jordar eller gröda, om vi får vår inkomst därifrån. (Se *Evangeliets principer*, s 147–150.)

Vi betalar tionde genom att ge det till Herrens representant, biskopen eller grenspresidenten. Han skickar sedan dessa pengar till kyrkans huvudkontor, där uppteckningar förs över tionde och andra bidrag som vi ger.

En gång om året uppmanas varje medlem att sammanträffa med biskopen eller grenspresidenten. Vid denna tidpunkt går han i enskildhet igenom uppgifterna om vår tiondebetalning och frågar om vi har betalt ett fullt tionde för året. Detta möte kallas för "tiondeavräkning".

Herren anser att tiondebetalningen är så viktig att vi inte kan få en tempelrekommendation om vi inte betalar ett fullt tionde. Dessutom måste både männen och de unga männen betala ett fullt tionde innan de kan gå vidare inom prästadömet.

Äldste Matthew Cowley, som var medlem i de tolvsvorurum, berättade om en maorisyster som bodde i en avlägset belägen by på Nya Zeeland och som verkligen hade tiondebetalningens anda:

"Vid ett tillfälle besökte jag, som jag alltid gjorde när jag kom till denna trakt, denna storslagna lilla kvinna, som då var åttio år gammal och blind. Där hon bodde fanns det inte någon organiserad gren, och hon hade ingen kontakt med prästadömet utom med de missionärer som kom dit på besök ...

Hon satt vid sin lilla eld ute på bakgården. Jag sträckte fram handen för att hälsa på henne, och tänkte gnugga min näsa mot hennes, som sed är bland maorifolket, då hon sade: 'Ta mig inte i hand.' ...

Hon kröp så på alla fyra bort till sitt lilla hus. Vid ena hörnet av huset stod det en spade. Hon lyfte upp denna spade, kröp vidare åt ett annat håll och mätte upp avståndet. Slutligen kom hon till en punkt där hon började gräva ... Spaden slog så småningom emot någonting hårt. Hon tog fram ... en syltkruka. Hon öppnade denna syltkruka, sträckte ner handen i den och tog fram något som hon gav till mig. Det visade sig vara pengar som används på Nya Zeeland. I amerikanska pengar motsvarade det ungefär ett hundra dollar.

Hon sade: 'Där är mitt tionde. Nu kan jag skaka hand med Guds prästadöme.'

Jag sade: 'Det är tionde på mer än du har tjänat ihop.'

Hon sade: 'Det vet jag, men jag betalar en del i förväg, för jag vet inte när Guds prästadöme kommer tillbaka hit igen.'

Då lutade jag mig framåt och tryckte näsan och pannan mot hennes, och tårarna från mina ögon strömmade nedför hennes kinder" (i Conference Report, okt 1948, s 159–160).

Hur kan vi visa Herren kärlek genom att betala tionde? Hur visar det vår tro?

Offergåvor

Vi kan bidra med andra pengar förutom tionde för att bygga upp Herrens rike. Dessa bidrag kallas för offergåvor.

Vår biskop, grenspresident eller gruppleddare kan berätta för oss om våra möjligheter att betala offergåvor. Han låter oss veta när vi bör betala våra fasteoffer. Han låter oss veta när vi bör betala till byggnadsfonden för att kunna bygga ett nytt kapell. Han talar om för oss när det behövs pengar till en välfärdsfond, och han talar om för oss hur mycket pengar som behövs till församlings- eller grensbudgeten.

Följande berättelse av äldste Boyd K Packer hjälper oss att inse hur viktigt det är att betala tionde och offergåvor:

För ett antal år sedan rapporterade två missionärer till grenspresidenten att en familj som de undervisade plötsligt bestämt sig för att inte låta döpa sig. Fadern hade fått höra talas om tionde och ville inte längre ha med missionärerna att göra.

"Några dagar senare", berättade äldste Packer, "övertalade grenspresidenten äldsterna att följa med honom och besöka denna familj en gång till.

'Jag förstår', sade han till fadern, 'att ni har beslutat er för att inte ansluta er till kyrkan.'

'Det stämmer', svarade han.

'Äldsterna har berättat för mig, att det är tiondet som bekymrar er.'

'Ja', sade fadern. 'De hade inte berättat för oss om det, och när jag fick höra talas om det, sade jag: 'Men det är för mycket begärt. Vår kyrka har aldrig begärt något sådant. Vi tycker att det är alldeles för mycket och vi kommer inte att bli medlemmar.'

'Berättade de för er om fasteoffer?' frågade han.

'Nej', sade mannen. 'Vad är det?'

'I kyrkan fastar vi två mål varje månad och ger en summa som motsvarar värdet av dessa måltider till hjälp åt de behövande.'

'Det har de inte berättat', sade mannen.

'Nämnde de byggnadsfonden?'

'Nej, vad är det?'

'I kyrkan bidrar vi alla till kapellbyggen. Om ni anslöt er till kyrkan, skulle ni bidra med både arbete och pengar. Vi håller faktiskt på med att bygga ett nytt kapell här', berättade han.

'Märkligt', sade han, 'att de inte nämnde det.'

'Berättade de för er om välfärdsprogrammet?'

'Nej', sade fadern, 'vad är det?'

'Jo, vi tror på att hjälpa varandra. Vi är organiserade så att om någon är i nöd eller sjuk eller utan arbete eller i svårigheter, så kan vi hjälpa till, och det skulle förväntas att ni också hjälper till.'

'Har de också berättat för dig att vi inte har några professionella präster? Vi bidrar alla med tid, talanger, medel och resor – allt för att främja verket. Och vi får inte betalt för det i pengar.'

'De har inte nämnt något om detta', sade fadern.

'Tja', sade grenspresidenten, 'om ni avskräcktes av en liten sak som tionde är det tydligt att ni inte är redo för denna kyrka. Kanske har ni fattat det rätta beslutet och borde inte ansluta er till kyrkan.'

När de gick, vände han sig om och sade, nästan som en eftertanke: 'Har ni någonsin funderat på varför människor gör allt detta med stor villighet? Jag har aldrig fått någon räkning på tionde. Ingen har någonsin kommit för att samla in det. Men vi betalar det – och allt det andra – och anser det vara ett stort privilegium.

Om ni kunde upptäcka *varför*, skulle ni ha inom räckhåll den kostbara pärlan ...'

'Men', sade grenspresidenten, 'det är *ert* beslut. Jag hoppas bara att ni ska be om det.'

Några dagar senare kom denne man hem till grenspresidenten ... Han ville bestämma en tid då han och hans familj kunde bli döpta" (*Nordstjärnan*, maj 1975, s 2–3).

Vad var det som fick denne man att vilja bli medlem i kyrkan? Skriv upp de olika offergåvor som nämndes i denna berättelse på tavlan. (Fasteoffer, byggnadsfond, välfärd.)

Vi kan också ge pengar till missionärsfonden och till församlingens eller grenens budget. Budgeten används för att täcka kostnaderna för underhåll av kyrkans lokaler, mat och diverse material för fester och samkväm i enheten, undervisningsmaterial och psalmböcker.

Skriv även upp "missionärsfond" och "budget" på tavlan.

Vad tionde och offergåvor används till

Det tionde och de offergåvor som vi ger till kyrkan används för Herrens verk. Dessa pengar används av våra prästadömsledare på de sätt som Herren har bestämt. Dessa bidrag hjälper till att föra våra bröder och systrar tillbaka till vår Fader i himmelen.

Varför krävs det pengar för att utföra Herrens verk?

Några sätt varpå våra tionden och offergåvor används är:

1. För att främja missionsprogrammet.
2. För att hjälpa till att bygga och underhålla kapell, tempel och andra byggnader.
3. För att hjälpa till att utbilda ungdomar i kyrkans skolor, seminarier och institut.
4. För att hjälpa till med att trycka och distribuera lektionsmaterial.
5. För att främja släktforskningsarbetet och arbetet för de döda.
6. För att hjälpa människor i nöd som inte klarar sig själva.
7. För att täcka kostnaderna för generalkonferenser.

Välsignelserna av att betala tionde och offergåvor

Varför är det en förmån att få ge tionde och offergåvor till Herren?

När vi betalar vårt tionde och våra offergåvor, bör vi göra det villigt. I skrifterna uppmanas vi att ge "inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare" (2 Kor 9:7), för om en människa "gör ... det med missunnsamhet ... tillräknas det henne som om hon hade behållit gåvan" (Moro 7:8).

President Marion G Romney hade en upplevelse som hjälper oss att förstå detta skriftställe:

"För ungefär ett kvartssekel sedan flyttade syster Romney och jag in i en församling där de just höll på att bygga ett möteshus. Det belopp som biskopen tyckte att jag skulle ge fick mig nästan att studsa till. Jag tyckte att det var minst dubbelt så mycket som han borde ha begärt. Jag sade dock: 'Nåväl, biskop, jag ska betala det, men jag måste dela upp det på flera gånger, eftersom jag inte har så mycket pengar.' Så jag började betala. Och jag betalade och betalade tills jag bara hade tre avbetalningar kvar. Då läste jag, min vana trogen, i Mormons bok och fick se skriftstället som lyder: 'Om en människa ... kommer med en gåva ... med missunnsamhet ... tillräknas det henne som om hon hade behållit gåvan själv, och därför anses hon som ond för Gud' (Moro 7:8).

Jag fick en chock eftersom jag fortfarande hade tusen dollar kvar att betala. Jag betalade resten av det som jag hade lovat att betala, och sedan betalade jag ... mer ... för att övertyga Herren om att jag gjort det med rätt inställning" (*Relief Society Magazine*, feb 1968, s 84–85).

Herren har lovat att välsigna oss om vi villigt ger tionde och offergåvor.

Läs Tredje Nephi 24:10–12.

Vad lovar Herren om vi betalar vårt tionde?

President Joseph F Smith återger följande berättelse om vilka välsignelser det ger att betala tionde:

"Jag minns som om det vore igår något som inträffade i min barndom. Min mor var änka, med en stor familj att ta hand om. En vår då vi tog upp potatisen, lät hon sina söner lasta upp de bästa potatisarna och hon tog dem till tiondekontoret. Det var ont om potatis det året. Jag var en liten pojke vi tillfället ifråga och körde vagnen. När vi körde fram till trappan till tiondekontoret, redo att lasta av potatisen, kom ett av biträdena ut och sade till min mor: 'Det är skamligt att du som är änka ska behöva betala tionde.' Han ... tillrättavisade

min mor för att hon betalade sitt tionde, kallade henne allt annat än vis eller förståndig. Han sade att det fanns andra som var starka och arbetsföra som fick hjälp från tiondekontoret. Min mor vände sig till honom och sade: '... du borde skämmas. Vill du förmena mig välsignelser? Om jag inte betalade mitt tionde, är jag säker på att Herren skulle dra tillbaka välsignelser från mig. Jag betalar mitt tionde, inte endast därför att det är en Guds lag, utan också därför att jag väntar mig välsignelser därigenom. Genom att hålla denna och andra lagar, väntar jag mig att ha framgång och kunna ta hand om min familj.' Vi saknade aldrig så mycket som andra saknade ... Den änkan hade rätt till privilegierna i Guds hus. Ingen evangelieförordning kunde förnekas henne, ty hon åtlydde Guds lagar" (*Evangeliets lära*, s 190).

Varför sade syster Smith till sina pojkar att de skulle ta de bästa potatisarna till tionde?

Hur hjälpte denna erfarenhet pojkarna att förstå tiondets betydelse?

Vilka välsignelser fick syster Smith för att hon betalade tionde?

En ledare i kyrkan har sagt följande om de välsignelser vi får genom att betala tionde och offergåvor:

"Herren håller verkligen sina löften. Han öppnar verkligen himmels fönster och utgjuter sina välsignelser över dem som är trofasta och som lyder hans bud ... Dessa välsignelser kan komma på ett ekonomiskt eller timligt sätt, men kan också komma som en andlig utgjutelse, som ger styrka, frid och tröst" (Henry D Taylor, *Nordstjärnan*, dec 1974, s 523).

Avslutning

Herren har gett oss både tiondelagen och befallningen att ge offergåvor. När vi gör detta bygger vi upp Guds rike. Vi bidrar till att göra många människor på jorden lyckliga, och hjälper dem som har dött att erhålla evangeliets välsignelser.

När vi lyder dessa lagar, visar vi vår kärlek till vår Fader i himlen, till hans son, Jesus Kristus, och till våra bröder och systrar. Vi visar också vår tro på Gud. I gengäld får vi både timliga och andliga välsignelser av långt större värde än de pengar vi ger.

Uppfordran

1. Om du inte redan har gjort det så fatta ett orubbligt beslut att betala ett ärligt tionde och att vara närvarande vid tiondeavräkningen i slutet av året.

2. Överväg noga dina offergåvor till kyrkan. Om du känner att du bör ge mer, så gör det. Bestäm dig för att göra allt du kan för att på detta sätt befrämja Herrens verk.

3. Undervisa din familj om välsignelserna av att betala tionde och offergåvor. Hjälp dem att lyda dessa lagar.

Ytterligare skriftställen

Första Moseboken 14:19–20 (Abraham betalade tionde)

Andra Krönikeboken 31:5–6 (Israeliterna betalade tionde)

Nehemja 10:37–38 (Israels barn betalade tionde)

Alma 13:13–16 (Abraham betalade tionde)

Läran och förbunden 64:23 (den som betalar tionde ska inte brinna)

Lärares förberedelse

Före lektionen bör du –

1. skriva upp frågan "Får en människa röva från Gud?" på tavlan
2. gå igenom lektion 32 i *Evangeliets principer*, "Tionde och offergården"
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Ändamålet med denna lektion är att undervisa oss om vikten av att vara ärliga.

Inledning

Äldste Howard W Hunter skrev om en ung man som lärde sig en mycket viktig läxa: "Jag minns en ung man som ... höll ihop med ett gäng som ansåg det smart att göra det som inte var rätt. Vid några få tillfällen åkte han fast för smärre förseelser. En dag fick jag ett telefonsamtal från polisstationen och fick veta att han anhöllits för en trafikförseelse. Han hade kört för fort ... Då han insåg att det han gjorde kunde hindra honom från att gå ut på mission, ryckte han upp sig, och då han var 19 år gammal fick han sin kallelse.

Jag kommer aldrig att glömma det samtal vi hade då han återvände. Han berättade för mig att han under den tid han var på missionsfältet ofta tänkt på de besvär han orsakat genom missuppfattningen att små förseelser inte var så betydelsefulla. Men en stor förändring hade inträtt i hans liv. Han hade kommit att inse att det inte finns någon lycka eller något nöje i att överträda lagen, oavsett om det var Guds lag eller de lagar som samhället ålägger oss ...

Jag var imponerad över den stora förändring som skett med denne unge man medan han var på mission och studerade moraliska principer. Det är olyckligt att han måste lära denna läxa genom erfarenhet, men vilken stor välsignelse är det inte då man inser att man inte kan överträda lagen och känna sig väl till mods med detta" ("Ärlighetens grundläggande regler", *Nordstjärnan*, sep 1979, s 22).

Är vi oärliga om vi bryter mot landets lagar? Varför?

Skriv på tavlan: *Vi tror på att vara ärliga.*

I en av de trosartiklar som profeten Joseph Smith författade står det: "Vi tror på att vara ärliga, sanna, ... dygdiga och att göra gott mot alla" (Trosartikel 13). I detta och många andra skriftställen har Herren befallt oss att vara ärliga i vårt personliga liv och i vårt samröre med andra.

Vad innebär det att vara ärlig?

Ärlighet är att göra det som vi vet är rätt. Det innebär att vara sanningssenlig. Om vi lovar något, så håller vi det också. Om vi har en skuld, så betalar vi den. Ärlighet är att tala sanning och att handla uppriktigt. Det innebär att inte ljuga, stjäla eller bryta mot landets lagar. Det betyder att inte bedraga på något sätt.

Vikten av att vara ärlig

Det är nödvändigt att vara ärlig för att kunna leva efter Jesu Kristi evangelium. En person som inte lever efter sanningen då han får kunskap om den är inte ärlig mot sig själv eller mot Gud. För att vara ärlig mot sig själv måste han följa sina rättfärdiga känslor. För att vara ärlig mot Herren måste han hålla de förbund han ingått. Vi måste vara ärliga för att kunna ha den Helige Anden som vår följeslagare.

Att vara ärliga mot oss själva och mot Gud innebär att vi också måste vara ärliga mot våra medmänniskor. Om vi är det välsignar Herren oss med sin ande och vi gör oss förtjänta av våra vänners förtroende, högaktning och lojalitet. Om vi inte är ärliga mot andra, kan vi inte tjäna dem eller förhålliga våra kallelser.

Fundera över vad du skulle göra i följande situationer. Bestämda lösningar ges, men det kan finnas mer än en tänkbar lösning.

EXEMPEL 1

Äldste O Leslie Stone erinrade sig följande episod:

"Nyligen följde vår sonson Adam med min hustru och mig på en resa till Kalifornien. Vid middagstid stannade vi för att äta lunch. När servitrisen kom med räkningen granskade jag den inte särskilt noga, och det var inte förrän efter det att jag fått växelpengarna tillbaka som jag upptäckte att hon hade tagit betalt för två smörgåsar istället för tre."

Vad måste man göra för att vara ärlig? Om detta hände dig, hur skulle du då kunna undervisa dina barn om ärlighet?

Äldste Stone fortsatte: "Jag visste att det skulle fattas pengar i kassan vid dagens slut, och plötsligt mindes jag hur min far hade lärt mig att vara ärlig. Jag tyckte att detta var ett bra tillfälle att prata med Adam om ärlighet, så medan vi satt där förklarade jag vad som hade hänt och sade att vi hade fått ett problem.

Jag sade att vi kunde gå nu och behålla pengarna vi fått tillbaka, och ingen skulle någonsin få veta vad som hänt, eller också kunde vi berätta för flickan att vi fortfarande var skyldiga för en smörgås. Vårt beslut var inte alls svårt att fatta då vi förstod att om vi behöll pengarna som inte tillhörde oss, så skulle vi bryta mot budet 'du

skall icke stjäla'. Vi kom överens om att vår himmelske Fader skulle vara missnöjd med oss och vi skulle också vara olyckliga, för vi skulle veta innerst inne att vi inte hade varit ärliga.

Adam och jag gick fram till flickan vid disken och förklarade att hon tagit för lite betalt och att vi var skyldiga nästan en dollar till. Hon rodnade generad ett ögonblick, och sedan tackade hon oss för att vi talat om misstaget. Vi fortsatte vår resa med en skön känsla, och jag är säker på att vår himmelske Fader tyckte om det vi gjort" ("Var ärlig", *Nordstjärnan*, aug 1975, s 22–23).

EXEMPEL 2

Äldste Gordon B Hinckley erinrade sig följande:

"Nyligen åkte vi med tåg från Osaka till Nagoya i Japan. På stationen var det vänner som mötte oss och i all uppståndelsen glömde min hustru sin handväska på tåget.

Vad skulle du ha gjort om du hade hittat syster Hinckleys handväska?

Eftersom äldste Hinckley tror att de flesta människor är ärliga, "ringde han till stationen i Tokyo för att rapportera detta. När tåget kom fram till sin destination ungefär tre timmar senare, ringde man från järnvägen och talade om att väskan fanns där. Vi skulle inte återvända via Tokyo och det tog mer än en månad innan väskan kom fram till Salt Lake City. Allting fanns med i den då den kom tillbaka" ("En hederlig människa – Guds ädlaste verk", *Nordstjärnan*, okt 1976, s 51).

Vad förväntar sig Herren av oss när vi hittar något som tillhör någon annan?

Herren har sagt: "Om du finner något, som din nästa förlorat, skall du göra allt för att återlämna det till honom" (L&F 136:26). Herren förväntar sig att vi ska vara fullkomligt ärliga. Något som inte är fullkomligt ärligt är oärligt i Herrens ögon. Det finns ingenting sådant som delvis ärlighet.

Hur kan du känna igen vad som är ärligt respektive oärligt?

Låt en elev läsa Moroni 7:16–17.

Vem är källan till allt gott? Vem är källan till allt ont? Vilka följder ger oärliga handlingar? (Ondska, att inte tro på Kristus, förneka honom, inte tjäna Gud.)

Vilka blir följderna av ärliga handlingar? (Godhet, tro på Kristus, tjäna Gud.)

Låt eleverna diskutera följande situationer. De ska avgöra om personen i fråga är fullkomligt ärlig.

1. Pappa har aldrig fått trafikböter. Han kör bra, och är alltid uppmärksam och försöker lyda alla trafikregler.
2. Då Jan är på arbetet sätter han företagets frimärken på brev till sin sjuka mor (se L&F 42:54).

3. Johan och Leo är bästa vänner. De lånar ut vad som helst till varandra. När den ene har lånat något från den andre, lämnar han genast tillbaka det. (Se Mosiah 4:28; L&F 136:25.)

4. Mats Bergkvist arbetar mycket hårt. Han känner sig stolt över sitt arbete. När han är ledig bygger han ett litet skjul hemma och använder material från sitt arbete.

Ärlighet i familjen

De flesta av oss behöver undervisas om ärlighet. Detta innebär att prästadömsbärarna inte bara ska vara ärliga, utan också lära sina barn att vara ärliga. President N Eldon Tanner har sagt: "Denna fostran till ärlighet börjar i hemmet. Var och en av oss har personliga ägodelar som inte bör röras utan ägarens medgivande. Ett barn som respekterar sådan ärlighet i hemmet är inte benäget att överträda principen utanför hemmet. Å andra sidan befrämjar brist på sådan fostran bristande respekt för andras rättigheter och ägodelar" (*Nordstjärnan*, okt 1978, s 73).

Vad kan vi göra i våra familjer för att undervisa om och främja ärlighet?

President Brigham Young sade en gång: "Var ärlig. Ve dem som utgör sig för att vara heliga och inte är ärliga. Ett ärligt hjärta frambringar ärliga handlingar" (citerat av Spencer W Kimball i *Faith Precedes the Miracle*, s 234).

När vi intervjuas för att erhålla eller befordras inom prästadömet, eller för att erhålla en tempelrekommendation, får vi besvara frågor angående vår värdighet. Dessa intervjuer ger oss tillfälle att vara ärliga mot våra prästadömsledare och bekänna våra synder. Om vi är ärliga (och ärlighet är nödvändigt för sann omvändelse) kan vi få förlåtelse för våra synder och erfara kraft i prästadömet. En av de frågor som ställs när vi intervjuas för tempelrekommendation är om vi är ärliga.

En erfarenhet som en medlem i kyrkan, president Ruben Dario Pacheo i Caracas, Venezuela, hade, illustrerar den slags ärlighet som förväntas av oss:

President Pacheo ville åka med sin familj till templet. Efter många uppoftningar och andlig förberedelse hade han och hans familj fått ihop pengarna till den långa resan. President Pacheo skickade sin dotter till banken för att hämta ut 500 dollar. Han sade: "Min hustru lade undan kuvertet utan att räkna pengarna. Kvällen innan vi skulle åka frågade jag efter pengarna och lade märkte till att kuvertet var ovanligt tjockt. Vi räknade pengarna. De hade givit oss 4065 dollar.

Jag blev alldeles häpen ... På bankkvittot stod det bara 500 dollar. Det betyder att banken hade lämnat ut 3500 dollar för mycket!

Några av våra vänner som inte är medlemmar försökte övertala oss att använda pengarna på resan för att ha en njutbar vistelse i Förenta staterna. Årligt talat hade jag aldrig sett så mycket pengar i hela mitt liv. Emellertid sade jag med eftertryck: 'Vi kan inte behålla pengarna eftersom de inte är våra. Vi åker till templet för att ingå förbund med Herren. Vilket värde skulle dessa ha om vi är oärliga?'

Vi återlämnade pengarna till banken. De hade upptäckt att pengar försvunnit, men de hade inga uppgifter om vem de hade betalat ut dessa till. Några banktjänstemän frågade mig den dagen: 'Varför gjorde ni det? Ingen visste att ni hade pengarna.' Jag svarade bara: 'Därför att jag är mormon'" (citerat av Mario G Echeverri, "Venezuela", *Ensign*, feb 1977, s 30).

Hur visade familjen Pacheo genom sina ord och handlingar att de var ärliga? Vem visste att de var ärliga? Hur tror du att familjen kände sig när de beseglades i templet, efter att ha upplevt detta?

Inbjud prästadömsbärarna att ge exempel på ärlighet genom att berätta om vad de upplevt eller varit vittne till.

Ärlighetens välsignelser

Det krävs ansträngningar och hårt arbete för att vi ska kunna vara ärliga mot andra, mot Herren och mot oss själva. Men när vi är det, så är belöningen väl värd mödan. Vi lär oss till exempel självdisciplin – en egenskap som kan hjälpa oss att nå framgång inom alla livets områden. Nedan anges några andra välsignelser vi får genom att vara ärliga:

ANDRA MÄNNISKOR LITAR PÅ OSS

Andra människor litar på oss om vi är ärliga och uppriktiga. De sätter sin lit till oss och kommer till oss för att få hjälp och vägledning. Äldste Spencer W Kimball berättade om en sådan man:

"På en av resorna till Mexico City blev jag ombedd av en av stavs-presidenterna att ordinera en biskop som hade kallats. Det gjorde jag gärna. Presidenten och den nyligen kallade biskopen kom till vårt rum och vi lärde känna varandra. Som jag minns det, sade man till mig att denne lille men imponerande man var en fullblodsindian, en aztek. Detta i sig självt glädde mig mycket eftersom jag alltid har varit intresserad av indianer.

Jag fick veta en del om honom och hans familj och hans yrke. Det föreföll som om vår nye biskop var anställd hos en man med ett ganska stort företag, och han hade ansvaret för räkenskaperna.

Hans arbetsgivare hade bestämt sig för att åka till Europa med sin hustru på en längre semestertripp, och han kallade in denne gode broder och gav honom hela ansvaret. Arbetsgivaren talade om att han var den ende av alla anställda som han litade tillräckligt på när det gällde att ta hand om hans bankkonton.

Då vi lade händerna på den unge mannens huvud svällde mitt hjärta av stolthet och jag tackade Herren för män som gick att lita på, för män som kunde få andra att känna förtroende och respekt för dem" (i Conference Report, Mexico City Area Conference 1972, s 32).

Vilket värde har det att våra vänner, bekanta och arbetsgivare litat på oss?

Vilket värde har det att Herren litat på oss?

När vi är ärliga får vi våra medmänniskor och världen att känna förtroende för och tillit till oss. Följande berättelse, vilken återges av en av Jacob Hamblins söner, illustrerar detta:

"En dag sände min far mig att sälja en häst till en gammal navajohövding. Jag var en liten krabat och red på en häst, och ledde den häst som skulle säljas. Den gamle hövdingen kom ut och lyfte ned mig från hästen. Jag sade att min far ville byta hästen mot filtar. Han tog fram ett antal vackra filtar, men, då min far hade uppmanat mig att se till att jag gjorde en bra affär, skakade jag på huvudet och sade att jag ville ha mer. Han tog då fram två buffelskinn och ganska många andra filtar. Slutligen, när jag tyckte att jag gjort ett bra byte, lade jag packen på hästen och gav mig av hemåt. När jag gav filtarna till min far, rullade han upp dem, såg på dem och började sedan dela upp dem. Han rullade ihop filt efter filt och sade till mig att rida tillbaka med en del av dem och säga till hövdingen att han skickat med för många. När jag kom tillbaka till den gamle hövdingen tog han emot dem och log. Han sade: 'Jag visste att du skulle komma tillbaka. Jag visste att Jacob inte skulle behålla så många. Du förstår att Jacob är vår fader likaväl som din fader'" (berättad av Le Roi C Snow i Preston Nibley, *Inspirational Talks for Youth*, s 101).

VI BEHAGAR GUD

Vi misshagar Gud när vi är oärliga. Han tycker särskilt illa om när de som bär prästadömet är oärliga: Hur kan en oärlig man eller pojke representera en ärlig, sanningsälskande Gud?

Äldste Howard W Hunter berättar om hur ärlighet behagar Gud och ger personlig glädje: "Det finns en glädje som kommer av att vara ärlig. Låt mig berätta hur. På detta sätt kan du få ett kamratskap med Mästaren och du kan ha den Helige Anden med dig. Överträdelse

av ärlighetens lag berövar dig dessa två stora välsignelser. Är det troligt att den som ljuger eller fuskar ... kan få ett kamratskap med Mästaren eller ha den Helige Anden med sig?" ("Ärlighetens grundläggande regler", *Nordstjärnan*, sep 1979, s 23).

VI FÅR SJÄLVRESPEKT

När vi är ärliga känner vi självrespekt.

Hur känner vi större respekt för oss själva när vi är ärliga?

En ärlig människa har självrespekt. Hon har ingenting att dölja och kan se vem som helst i ögonen. Den som är oärlig känner sig däremot billig, skamsen och ofta rädd – vilket han också borde göra. Oärlighet passerar aldrig obemärkt. Äldste Howard W Hunter frågar: "Tror du att du kan vara ensam då du begår en oärlig handling? Tror du ingen ser då du fuskar under ett prov, även om du kanske är den ende personen i rummet?" ("Ärlighetens grundläggande regler", *Nordstjärnan*, sep 1979, s 23).

VI PÅVERKAR ANDRA TILL DET BÄTTRE

Då vi är ärliga utövar vi ett gott inflytande på våra medmänniskor – både på vår familj och andra. President Spencer W Kimball berättar om ett tillfälle när ett gott exempel påverkade andra:

"Då vi satt i restaurangvagnen på tåget från New York till Baltimore började vi tala med en affärsman.

'Har ni varit i Salt Lake? Har ni hört Tabernakelkören?' Dessa frågor ledde oss på ett naturligt sätt in på de gyllene frågorna. 'Hur mycket känner ni till om kyrkan – dess lärdomar, verksamhet och medlemmar?'

'Det är inte mycket jag känner till om kyrkan', sade han, 'men jag känner en av dess medlemmar'. Han var byggmästare i New York. 'Jag har en underleverantör' fortsatte han. 'Han är så ärlig och redbar. Jag ber honom aldrig att lämna ett anbud på ett arbete. Han är ärligheten själv. Om mormonerna är som den mannen, skulle jag vilja veta mer om den kyrka som skapar sådana hedervärda människor.' Vi gav honom en del litteratur och sände missionärerna i New York till honom" (i Conference Report, Mexico City Area Conference 1972, s 30).

Avslutning

Herren har befallt oss att vara ärliga. Vi måste därför skilja mellan ärliga och oärliga handlingar. Vi måste vara ärliga i tanke, ord och handling i vårt hem, i vår omgivning och i kyrkan. Vi måste också lära våra barn ärlighet. Om vi gör dessa saker, har vi ett rent sam-

vete och sinnesfrid, känner egenvärde och åtnjuter gemenskap med den Helige Anden.

Läs Mosiah 4:30.

Vad varnar oss konung Benjamin för att göra?

Bär ditt vittnesbörd om ärlighetens princip, om du känner dig inspirerad därtill.

Uppfordran

1. Granska dina tankar, ord och handlingar under den kommande veckan och se hur väl du lyder befallningen att vara ärlig. Be Herren om hjälp att övervinna de tendenser till oärlighet som du upptäcker i ditt liv.
2. *Fäder*: Rådgör med er hustru om hur ni ska lära era barn denna rättfärdiga princip.
3. *Unga män*: Bestäm dig nu för att vara ärlig mot dina föräldrar och mot kyrkans ledare. Bestäm dig för att lyda Guds lagar och landets lagar.

Ytterligare skriftställen

Andra Moseboken 20:15–16 (befallning att inte stjäla eller bära falskt vittnesbörd)

Alma 27:27 (Ammons folk var fullkomligt ärliga och uppriktiga)

Tredje Nephi 1:22 (Satan sprider lögn för att förstöra tron)

Läran och förbunden 42:20–21 (straff för tjuvar och lögnare)

Läran och förbunden 51:9 (var och en ska handla ärligt)

Läran och förbunden 97:8 (Herren tar emot de ärliga)

Läran och förbunden 98:10 (sök efter och understöd ärliga och visa män)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 31 i *Evangeliets principer*, "Ärlighet"
2. be prästadömsbärarna att ge några aktuella exempel på ärlighet, något som de har upplevt eller iakttagit
3. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Renhet i tanke

Lektion 32

Denna lektion bör öka vår beslutsamhet att ha rena tankar.

Inledning

President Spencer W Kimball återgav en gång följande uppdyktade berättelse för att illustrera hur rena tankar och ett rättfärdigt leverne påverkar en person:

"Lord George hade levt ett ont liv. Han hade varit oärlig. Han hade varit spelare och alkoholist och hans ansikte återspeglade det liv han levat. Det var ett mycket ont ansikte.

En dag förälskade han sig i en enkel landsortsflicka som hette Jenny Mere. Han friade till henne, men hon sade att hon aldrig skulle kunna gifta sig med en man vars ansikte var så frånstötande och såg så elakt ut. Hon sade också att när hon gifte sig ville hon ha en man med ett helgonlikt ansikte, eftersom kärlek återspeglas i en persons ansikte.

Lord George bestämde sig för att förändra sitt liv, men visste att Jenny Mere inte skulle gifta sig med honom såsom han var. Han vände sig därför till en man som var expert på att göra ansiktsmasker i vax. Denne man valde ut en mask, värmdde upp den och fixerade den på lord Georges ansikte. När lord George såg sig själv i spegeln, såg han att han hade ett helgonliknande ansikte som utstrålade stor kärlek. Han såg så annorlunda ut att Jenny Mere snart ville gifta sig med honom.

De köpte ett litet hus med trädgård på landet. Lord George såg hur hela hans liv förändrades. Han blev intresserad av naturen och världen omkring sig. Han fylldes av godhet och kärlek.

Men Lord George nöjde sig inte bara med att börja ett nytt liv. Han gjorde sitt bästa för att gottgöra tidigare felsteg. Han försökte återlämna alla pengar han skaffat sig genom att vara oärlig. För varje dag som gick blev han mer rättfärdig och fick allt renare tankar.

Av en händelse upptäckte några av hans gamla vänner var han bodde. De kom in på hans tomt och försökte få honom att återvända till sitt forna liv i orättfärdighet. När han vägrade gav de sig på honom och rev av masken från hans ansikte.

Han böjde huvudet i sorg. Han kände det som om hans nya liv hade tagit slut och hans äktenskap slagits i spillror. Då han stod där med nerböjt huvud och masken liggande på gräsmattan, rusade Jenny Mere och ställde sig på knä framför honom. När hon såg upp på honom, vad tror ni då att hon såg? Ja! Varje linje och varje drag var likadant som hos masken. Han hade fått ett helgonlikt ansikte.”

President Kimball sade, efter att ha återgett denna berättelse: ”Det råder inga tvivel om att det liv man lever och de tankar man tänker klart och tydligt återspeglas i ens ansikte” (från *Nordstjärnan*, okt 1975, s 24).

Våra tankar leder till handlingar

Hur påverkar våra tankar våra handlingar?

President David O McKay talade ofta om hur tankar påverkar våra handlingar. Vid ett tillfälle sade han: ”Tankar är frön till handlingar, och föregår dem ... Frälsarens ständiga önskan var att i sinnet inpränta rätta tankar, rena motiv och ädla ideal, fullt medveten om att det måste leda till rätta ord och handlingar” (*Stepping Stones to an Abundant Life*, s 206).

Vad hjälper en person att bli rättfärdig och trofast i allt?

En del av att leva rättfärdigt är att tänka rena tankar. Nephi är ett bra exempel. Som son till en stor profet sökte Nephi erhålla uppenbarelser, liksom sin fader. Hans rättfärdighet belönades och han blev själv profet för sitt folk.

Vad gjorde Nephi som hjälpte honom att bli rättfärdig?

Nephi gav oss en ledtråd om hur han kunde leva rättfärdigt när han skrev:

”Ty min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna och mitt hjärta begrundar dem, och jag skriver dem för mina barns undervisning och gagn. Se, min själ fröjdar sig i det som hör Herren till, och mitt hjärta begrundar oavslåligen det som jag sett och hört” (2 Ne 4:15–16).

Våra tankar har ett stort inflytande på våra handlingar. Om vi tänker rättfärdiga tankar kommer vi att utföra rättfärdiga handlingar. Om vi tänker onda tankar kommer vi så småningom att utföra de synder som vi har tänkt på.

President David O McKay återgav följande berättelse:

”För många år sedan då jag var president för Europamissionen kom en ung man till mig och bekände en synd han begått. Han urskuldade sig genom att säga att han råkade vara i bokhandeln vid

stängningsdags, och när dörren låstes gav han efter för frestelsen. Man kan säga att han skyllde sitt fall på *omständigheterna*.

Men jag sade: 'Det var inte omständigheterna, det var inte den låsta dörren och inte heller frestelsen. Du hade tänkt på detta innan du kom till bokhandeln. Om du aldrig hade tänkt på denna handling skulle det inte ha funnits några omständigheter som lockat eller frestat dig, en missionär, att falla. En handling föregås alltid av en tanke'" ("Cleanliness Is Next to Godliness", *Instructor*, mar 1965, s 86).

James Allen skrev en gång:

"Människans sinne kan liknas vid en trädgård, som på ett intelligent sätt kan skötas om eller tillåtas att bli vildvuxen. Men oavsett om den sköts eller försummas, måste den, och kommer att, *frambringa* någonting. Om inga goda frön *planteras* i den kommer en mängd onyttiga ogräsfrön att falla däri, och frambringa frukt av sitt slag.

På samma sätt som trädgårdsmästaren sköter om sin jord, håller den fri från ogräs och odlar de blommor och den frukt han behöver, så kan en människa sköta om sina tankars trädgård, rensa bort alla felaktiga, onyttiga och orena tankar, och till fullkomlighet odla rätta, nyttiga och rena tankars blommor och frukt. Genom att göra på detta sätt upptäcker hon förr eller senare att hon är sin själs trädgårdsmästare och herre över sitt liv. Hon förstår också med allt större tydlighet, hur tankens och sinnets krafter verkar och formar hennes karaktär, omständigheter och framtid" (*As A Man Thinketh*, s 15).

Vad måste vi göra för att få en trädgård som ger frukt, grönsaker och blommor av god kvalitet? Vad har vi gjort om jorden frambringar ogräs?

Vad måste vi göra för att ha ett sinne som leder oss till goda handlingar? Vad har vi gjort om vårt sinne leder oss till orättfärdiga och värdelösa handlingar?

Äldste Bruce R McConkie sade: "Om vi i vårt hjärta begrundar det som är rättfärdigt, så kommer vi att bli rättfärdiga" (*Ensign*, jan 1974, s 48). Eller uttryckt med andra ord: "Herren har sagt, att han icke bor i oheliga tempel, utan att hans boning är i de rättfärdigas hjärtan" (Al 34:36). Rena tankar hjälper oss att leva så att Herrens ande är med oss; och om vi har den Helige Anden med oss, kommer vi att renas mer och mer.

Håll dina tankar rena

Låt en elev läsa Filipperbrevet 4:8.

Vad uppmanar Paulus oss att tänka på? Skriv upp svaren på tavlan. (Det som är sant, rätt, rent, värt att älska och akta, dygd och allt som förtjänar beröm.)

Det är inte tillräckligt att vi vänder bort våra tankar från det som är ont om vi ska bli lika Kristus. Vi behöver fylla våra sinnen med goda och dygdiga tankar. Närhelst vi kan bör vi fundera över evangeliets sanningar. Ett av de bästa sätten att göra det på är att hålla det löfte vi ger när vi tar del av sakramentet – att alltid minnas Frälsaren.

När president Spencer W Kimball var medlem i de tolv kvorum, sade han: "Vet ni vilket ord i en ordlista som är allra viktigast? Det kan vara 'minnas'. Eftersom ni alla har ingått förbund – ni vet vad ni ska göra och ni vet hur ni ska göra det – är vårt största behov att minnas. Det är därför vi går till sakramentsmötet varje sabbatsdag – för att ta del av sakramentet och höra prästerna bedja att de 'alltid [må] minnas honom samt hålla de bud han givit dem'" (*Circles of Exaltation*, [tal hållet för seminarie- och institutpersonal vid Brigham Young University, 28 juni 1968]).

Hur kan vi alltid minnas Frälsaren? (Låt en eller två elever ge förslag på hur vi "alltid [kan] minnas honom".)

Den store profeten Alma gav några kloka råd till sin son Helaman som kan hjälpa oss att alltid minnas Frälsaren.

Låt en elev läsa Alma 37:35–37.

Vad blir följderna om vi alltid riktar våra tankar på Herren? (Vi kan motstå frestelser och utveckla större tro, lydnad och kärlek.)

Hur kan bönen hjälpa oss att hålla våra tankar och handlingar rena?

Vi är omgivna av onda inflytanden i världen, och Satan använder sig av dessa för att försöka påverka våra sinnen. Han har många sätt att fresta oss på, men vi kan göra mycket för att besegra honom om vi undviker att lyssna till och läsa eller se på sådant som är ont. Äldste J Thomas Fyans har klargjort denna princip genom att använda Sydamerikas floder som exempel på hur våra tankar påverkas av det vi läser eller ser:

"En iögonfallande sak med Sydamerikas floder är deras olika färger. Maderia, till exempel, kallas för en vit flod därför att dess vatten för med sig fina lerpartiklar. Den svarta färgen hos Rio Negro kommer av förruttnande organiskt material från de skogar som den flyter genom. Ytterligare andra floder flyter över vita sandrev och har ofta en smaragdgrön eller turkosblå färg.

På samma sätt som dessa floder färgas av de ämnen som de drar med sig på vägen, färgas våra tankars strömmar av det material de passerar genom" (i *Conference Report*, Buenos Aires Area Conference 1975, s 28–29).

Hur kan sinnet liknas vid en flod? (På samma sätt som en flod färgas av det material den kommer i beröring med, påverkas vårt sinne av det vi läser, ser, och hör.)

Vilka onda medel använder sig Satan av för att försöka påverka våra tankar? (Porno-grafi, omoraliska eller oanständiga människor, vulgärt språk, och vissa typer av musik, dans och underhållning.)

Vi bör undvika allt ont som ger oss orättfärdiga tankar, eftersom det är så destruktivt för vår andlighet. Men ibland, oavsett hur hårt vi kämpar för att hålla vårt sinne rent, måste vi bemöta en omoralisk eller orättfärdig tanke som tränger sig in i vårt sinne. Vi lever i en värld full av ondska, och ofta är en konfrontation med det onda oundvikligt. Vad gör vi när vi kommer i en sådan situation?

Äldste Boyd K Packer har berättat om ett sätt att bekämpa onda tankar:

”Sinnet är som en scen – under varje vaket ögonblick är ridån uppdragen. Det utspelas alltid något skådespel på denna scen. Det kan vara en komedi, en tragedi, något intressant eller tråkigt, gott eller dåligt, men något spelas alltid upp på våra sinnens scen.

Har du lagt märke till att skumma små tankar kan krypa in från kulisserna och tilldra sig din uppmärksamhet mitt under nästan vilken föreställning som helst på den här scenen och utan att du egentligen vill det? ...

Om du tillåter dem att fortsätta, kommer alla goda tankar att lämna scenen. Du blir utlämnad till orättfärdiga tankars inflytande, eftersom du accepterat dem. Om du ger efter för dem, kommer de att på sinnets scen spela upp vad som helst så långt din tolerans tillåter. De kan spela upp teman som bitterhet, avundsjuka eller hat. De kan vara vulgära, omoraliska, ja, till och med depraverade ...

Vad gör man i en sådan stund? ...

Jag skulle vilja lära ut detta. Välj en älsklingspsalm eller sång, en med ord som är upplyftande och musik som är vördnadsfull, en psalm som får dig att känna något liknande inspiration. Gå igenom sången noga i dina tankar. Lär dig den utantill. Även om du inte är musikalisk, kan du gå igenom en psalm i tankarna.

Använd denna som en väg som dina tankar kan följa. Gör det till din nödutgång. Närhelst du finner att sjabbiga skådespelare glider in från dina tankars kulisser ut på sinnets scen, tänk då igenom denna psalm för dig själv.

När musiken börjar och orden formas i ditt sinne kommer de ovärdiga tankarna att skamset dra sig undan. Psalmerna kommer att förändra stämningen på ditt sinnes scen. Eftersom den är upplyftande och ren kommer de låga tankarna att dra sig bort, för dygd umgås *inte* med orenhet, det onda *kan inte* tolerera ljusets närhet ...

När du väl lärt dig att hålla scenen fri från ovärdiga tankar, fyll den då med värdiga tankar. Förändra din omgivning så att du har sådant omkring dig som inspirerar till goda och upplyftande tankar. Håll dig sysselsatt med sådant som är rättfärdigt” (*Teach Ye Diligently*, s 46–47).

Vilka andra metoder kan vi använda för att styra våra tankar? (Be. Läs upp en dikt, ett skriftställe eller en tanke. Tänka på en helig upplevelse eller plats.)

”Verklig lycka är inte beroende av yttre ting . . . Den lycka som består är den lycka som kommer från era inre tankar och känslor. Ni måste tänka på det nu, medan ni är unga. Ni måste kultivera ert sinne om ni vill uppnå varaktig lycka. Ni måste fylla ert sinne med intressanta tankar och idéer, för ett tomt sinne blir uttråkat och står inte ut med sig självt. Ett tomt sinne söker nöjen som surrogat för lycka” (William Lyon Phelps, citerad av Harvey Fletcher, *The Good Life*, s 137).

Läs Psaltaren 1:1–3.

Avslutning

Våra tankar påverkar våra handlingar. Rena tankar och önskningsar gör att vi lever rättfärdigt. Onda tankar får oss att förlora Herrens ande och kan få oss att göra det som är ont.

Vi bör, för att hålla våra tankar rena, alltid sträva efter att tänka på det som hör Gud till. Vi bör begrunda evangeliets sanningar och be oavlåtigen. Vi utlovas stora välsignelser om vi gör det. Herren har sagt: ”Pryd alltid dina tankar med dygd. Då skall du hava ett frimodigt medvetande inför Gud . . . Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare” (L&F 121:45–46).

Vi kan hålla våra tankar rena genom att i vårt liv undvika allt som är orättfärdigt. När en dålig tanke kommer in i vårt sinne, bör vi omedelbart börja tänka på någonting inspirerande. Vi kan använda oss av en psalm, en dikt, ett skriftställe eller annat. Vi kan också börja be när vi får en oren tanke i vårt sinne.

Uppfordran

1. Kom ihåg att flera gånger under dagen tänka på det som hör Herren till. Gör ditt bästa för att ”alltid minnas honom”.
2. Kom ihåg att ditt sinne är likt en trädgård. Gör ditt allra bästa för att odla rättfärdiga tankar i den.
3. Bestäm dig för ett sätt att kanalisera dina tankar. Ett bra sätt är att memorera en av sina favoritpsalmer, skriftställen eller dikter. När du får en oren tanke, tänk då omedelbart igenom texten som du har lärt dig utantill. Därigenom tvingas den onda tanken att lämna dig.

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. planera lektionen så att du engagerar de unga prästadömsbärarna så mycket som möjligt
2. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Att ge och ta emot förlåtelse

Lektion 33

Ändamålet med denna lektion är att motivera oss att förlåta och att lära oss att ta emot förlåtelse.

Inledning

I följande liknelse undervisade Frälsaren oss om vår himmelske Faders kärlek till oss:

En viss man hade två söner. Den yngre mannen började vantrivas hemma och bad sin far att ge honom hans del av familjens ägodelar. Han begav sig sedan till ett annat land där han snabbt slösade bort alla sina pengar och bröt Guds bud.

När den egensinnige sonen hade gjort av med allt han ägde, uppstod det en svår hungersnöd. Han blev snart hungrig, så han sökte jobb och fick mata grisar. Men han var fortfarande så fattig och hungrig att han ville äta det som grisarna fick.

I sitt eländiga tillstånd insåg den unge mannen sina misstag. Han kom ihåg att till och med hans fars tjänare hade tillräckligt med mat att äta. Han bestämde sig för att återvända hem och be om att få bli en tjänare i huset. Då han nalkades hemmet, såg hans far honom komma och sprang ut för att möta honom. När de omfamnade varandra sade sonen: "Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son." Men fadern var så lycklig över att hans son var hemma igen att han tog fram den finaste dräkten och klädde honom i den. Han satte skor på hans fötter och en ring på hans finger. Därefter befallde han sina tjänare att ställa till en stor fest.

När den äldre brodern, som hade varit trofast, såg vad som hände, blev han sårad. Fadern hade inte hållit en sådan festmåltid för *honom*. Fadern tröstade honom genom att säga att allting som familjen ägde skulle bli hans. Hans bror hade förslösat sitt arv, men hans återvändande till fadershuset var något att glädjas åt. Han sade: "Din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen" (se Luk 15:11–32).

Var och en av oss har syndat på något sätt. Och på grund av att Herren älskar oss, led och dog han för att bereda en väg för oss att få

förlåtelse för våra synder. Han sade följande om sitt offer: "Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida" (L&F 19:16).

Visa bild 33-a, "Kristus led för våra synder i Getsemane örtagård".

I ett annat skriftställe sade Herren: "Se, den som omvänder sig från sina synder får förlåtelse, och jag, Herren, kommer icke ihåg dem mera" (L&F 58:42). Vi måste alla omvända oss för att få förlåtelse från Herren. När vi omvänder oss fröjdar sig vår himmelske Fader – på samma sätt som fadern i liknelsen. Tänk på ditt eget liv och den glädje du känner genom att omvända dig och få förlåtelse.

Vad måste den yngre sonen i liknelsen göra för att förändra sitt liv? (Inse sina felsteg, återvända hem och bekänna sina synder.)

Hur tror ni sonen kände sig när han nalkades hemmet? (Han var kanske rädd för att bli utstött. Han kan ha varit glad över att vara på väg hemåt. Han kanske kände att han gjorde det rätta.)

Hur tror du han kände sig när hans fader hade hälsat honom välkommen? Hur känner du gentemot Frälsaren, då du vet att hans lidande gjort det möjligt för dig att få förlåtelse för dina synder?

Förlåtelse ger glädje

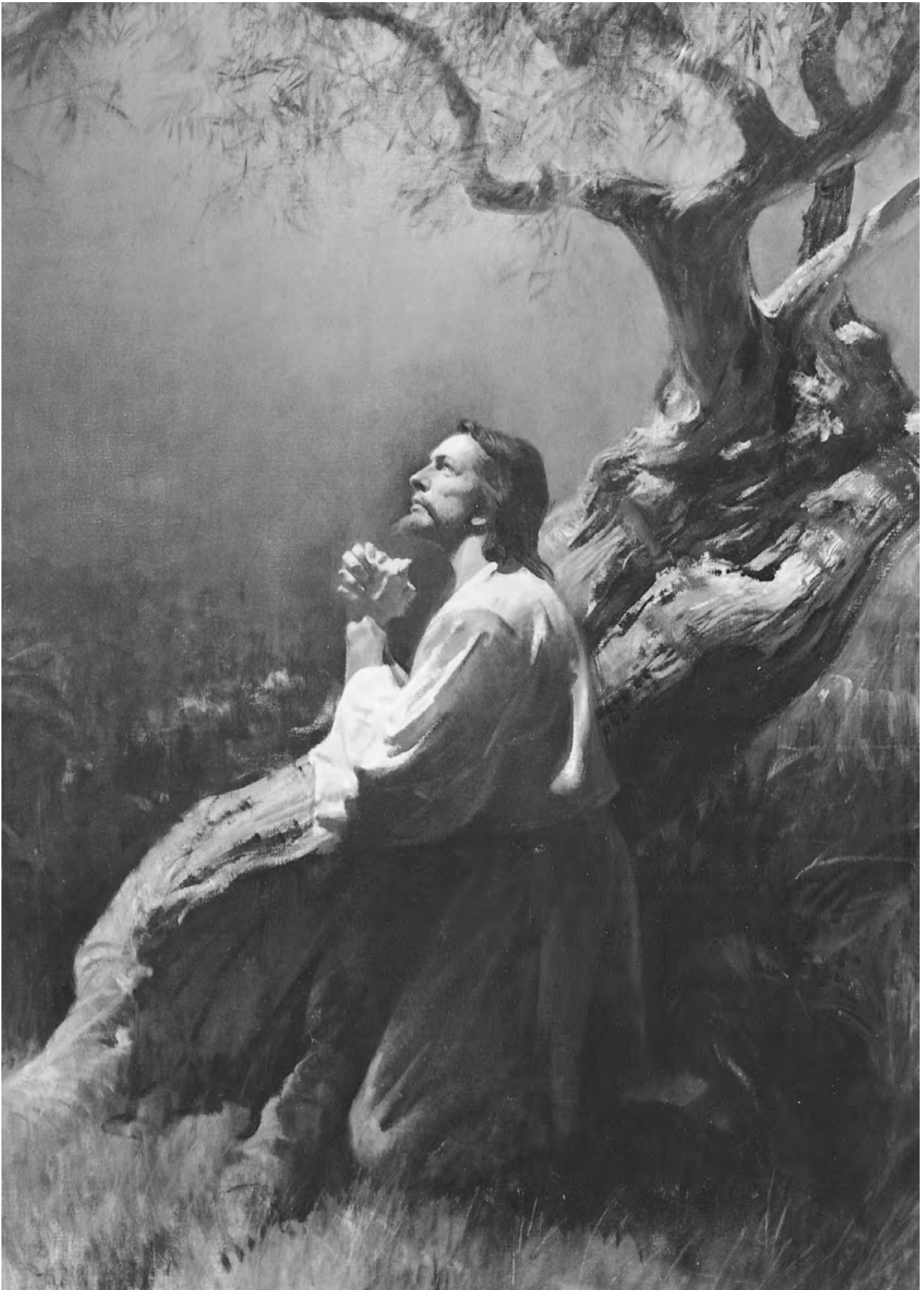
Alma den yngre var son till en Guds profet, men han hade begått vissa allvarliga synder. En av hans svåraste synder var hans försök att tillintetgöra Guds kyrka genom att leda människorna bort från sanningen. Som ledare för kyrkan kände Almas far stor sorg över sin sons ogudaktighet och bad ofta till Herren om att hans son skulle omvända sig från sitt handlingsätt.

På grund av sin faders tro och böner fick Alma den yngre en dag besök av en ängel. Ängeln talade med sådan kraft att Alma började bäva. Han blev övertygad om Guds stora kraft. Ängeln befallde Alma att sluta med att försöka förgöra kyrkan. När ängeln givit sig av, var Alma så häpen att han inte kunde tala. Han föll till marken och var helt utan krafter i tre dagar. När han kunde tala igen, sade han till folket att han hade erfarit en stor förändring i sitt liv och omvänt sig från sina synder. Alma beslutade sig för att hålla Guds bud och göra allt han kan kunde för att gottgöra sina tidigare synder. Han ansträngde sig så mycket att han blev en stor missionär och senare profet för kyrkan. (Se Mosiah 27.)

Alma beskrev sin erfarenhet på följande sätt:

"I tre dagar och tre nätter plågades jag liksom med en fördömd själs kval.

Medan jag sålunda sönderslets av minnet om mina många synder, se, då kom jag även ihåg, att jag hade hört min fader profetera för

människorna, att en viss Jesus Kristus, en Guds Son, skulle komma för att försona för världens synder.

När denna tanke kommit till mitt sinne, anropade jag honom i mitt hjärta: O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig, som är fångad i bitterhetens galla och innesluten i dödens eviga kedjor.

Se, när jag nu hade tänkt detta, kände jag icke längre mina kval, ja, jag blev icke mera sönderriven av minnet om mina synder.

O, vilken glädje! Vilket underbart ljus jag såg! Ja, min själ var fylld med glädje, lika stor som min pina varit!

Jag säger ... att det icke kunde finnas något så ihållande häftigt och så bitande som mitt kval var. Ja, åter säger jag ... att det å andra sidan icke kan finnas något som är så intensivt och ljuvligt som min glädje var" (Al 36:16–21).

Vad gjorde Alma för att bli förlåten? (Omvände sig och bad Gud om förlåtelse.) Hur visste Alma att han hade blivit förlåten? (Hans själ var fylld med glädje.)

Konung Benjamins folk visste också vilken glädje som kommer av att man får förlåtelse. När de hörde konung Benjamins sista stora tal, omvände de sig och bad om förlåtelse för sina synder. Skrifterna omtalar att "Herrens Ande [kom] över dem, och de blevo fyllda med glädje, emedan de fått förlåtelse för sina synder och samvetsfrid förmedeist sin stora tro på Jesus Kristus" (Mosiah 4:3).

Det krävs av oss att vi ska förlåta alla människor

På grund av den fullkomliga kärlek som Frälsaren hyser till oss, förlåter han oss villigt om vi verkligen omvänder oss. I gengäld har han befallt oss att bli lika honom. För att vi ska kunna bli lika honom, måste vi vara villiga att förlåta varandra.

Låt en elev läsa Läran och förbunden 64:8.

Varför tillrättavisade Kristus sina lärjungar? (De förlät inte varandra.)

Låt en elev läsa Läran och förbunden 64:9–11. Skriv på tavlan: *Av eder fordras det, att I skolen förlåta alla människor.*

Vad menar Herren med att en större synd vilar på oss om vi inte förlåter?

Jesus illustrerade principen om förlåtelse genom att återge liknelsen om den obarmhärtige tjänaren:

En tjänare var skyldig sin herre tio tusen talenter – en stor summa pengar. När det var dags att betala skulden, bad tjänaren sin herre att ha tålmod. Han hade inte de pengar som behövdes, men med tiden skulle han betala tillbaka dem. Hans herre kände medlidande med honom och förlät honom skulden. När samme tjänare kom ut,

träffade han på en av sina medtjänare, som var skyldig honom en mycket liten summa pengar. Men när denne inte kunde betala lät han kasta honom i fängelse. När herren fick veta detta, blev han mycket vred på den obarmhärtige tjänaren och lät honom betala allt han var skyldig. (Se Matt 18:21–34.)

Jesus avslutade liknelsen genom att lära folket: "Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder" (Matt 18:35).

På vilket sätt liknar vi tjänaren som fått förlåtelse för sin stora skuld? På vilket sätt är vi som den obarmhärtige tjänaren om vi inte förlåter andra?

Det största exemplet på förlåtelse kommer från Frälsarens liv. Då han led på korset bad han sin Fader att förlåta de soldater som hade korsfäst honom. "Fader", sade han, "förlåt dem, de vet inte vad de gör" (Luk 23:34).

President Spencer W Kimball sade: "För att vara rättfärdiga måste vi förlåta, och vi måste göra det *om vår motpart omvänder sig eller inte*, oavsett hur allvarlig omvändelsen är, om han ber om förlåtelse eller inte. Vi måste följa Mästarens undervisning och exempel" (*Förlåtelsens under*, s 225–236).

Då vi förlåter andra känner vi frid

Många gånger då någon har försyndat sig mot oss, blir vi bittra och arga. Dessa känslor kan göra livet eländigt, även om vi inte har gjort någonting fel. Om vi tillåter dessa känslor i vår själ att stanna kvar, driver vi bort Herrens ande. Detta är en anledning till att Herren har befallt oss att förlåta dem som förorättar oss.

President John Taylor sade: "Vi känner frid och glädje då vi har förlåtelsens anda i vårt hjärta och eliminerar hatet och bitterhetens anda" (citerad av Heber J Grant i Conference Report, okt 1920, s 7).

Den frid som kommer av att man förlåter andra visas i följande berättelse som återgavs av president Spencer W Kimball.

År 1918 mördades tre polismän när de skulle arrestera några lagbrytare. Glenn Kemptons far var en av dem som dödades. En tid senare tillfångatogs männen, ställdes inför rätta och befanns skyldiga till mord, för vilka de dömdes till livstids fängelse.

Hur skulle du känna gentemot någon som berövat din far livet? Varför skulle det vara svårt att förlåta en sådan människa?

Broder Kempton beskrev sin upplevelse på följande sätt:

"När jag var i de yngre tonåren växte i mitt hjärta en bitterhet och ett hat mot fars mördare. Tom Powers hade erkänt att han dödat min far.

Åren gick. Jag växte upp, men denna tunga känsla fanns kvar inom mig. Jag slutade skolan, och därefter kallades jag till Eastern States-missionen. Där växte min kunskap och mitt vittnesbörd om evangeliet snabbt, eftersom jag använde all min tid till att studera och predika om det. En dag medan jag läste i Nya testamentet kom jag till Matteus, kapitel 5, verserna 43–45 ...”

Läs Matteus 5:43–45 tillsammans med klassen.

Broder Kempton fortsatte:

”Här var alltså Frälsarens ord som sade att vi ska förlåta varandra. Detta gällde mig. Jag läste dessa verser om och om igen, och budskapet var fortfarande detsamma. Strax härfter fann jag i Läran och förbunden, verserna 9 och 10 i kapitel 64, ytterligare ord från Frälsaren ...”

Läs åter Läran och förbunden 64:9–10 med klassen.

”Jag visste inte om Tom Powers hade omvänt sig, men jag visste nu att jag hade något att göra när jag återvänt hem, och innan jag lämnade missionsfältet beslöt jag mig för att göra det.

Sedan jag återvänt hem träffade jag en mormonflicka, och Herren välsignade vårt hem med fem underbara barn. Åren gick snabbt och Herren hade varit god mot oss, men varje gång jag tänkte på det beslut jag inte följt, kände jag mig skyldig.

För några år sedan, strax före jul, en årstid då Kristi kärlek flödar och givandets och förlåtandets ande får plats inom oss, var min hustru och jag i Phoenix på en kort affärsresa. Efter att ha gjort vad vi skulle på eftermiddagen den andra dagen vände vi hemåt. Medan vi var på väg sade jag att jag gärna skulle vilja åka via Florence, för det är där statsfängelset ligger. Min hustru gick villigt med på mitt förslag. Besökstiden var slut när jag kom fram, men jag gick in och frågade efter fängelsedirektören. Man visade mig till hans kontor.

Sedan jag presenterat mig uttryckte jag min önskan att få träffa och tala med Tom Powers. Fängelsedirektören såg förbryllad ut men sade efter endast en kort stunds tvekan: ’Jag är säker på att det går att ordna.’ Därpå sände han en vakt ned till avdelningen, och denne återvände efter en stund med Tom. Vi presenterades för varandra och leddes in i samtalsrummet där vi hade ett långt samtal. Vi gick tillbaka till den kalla grå februarimorgonen trettio år tidigare och pratade om hela den hemska tragedin. Vi pratade i kanske en och en halv timme. Slutligen sade jag: ’Tom, du gjorde ett felsteg för vilket du står i skuld till samhället. Jag anser att du måste fortsätta att

betala din skuld på samma sätt som jag måste fortsätta lida för att ha vuxit upp utan en far.'

Visa bild 33-b, "Tom Powers och Glenn Kempton".

Sedan ställde jag mig upp och sträckte fram handen. Han ställde sig upp och tog den. Jag fortsatte: 'Av hela mitt hjärta förlåter jag dig för detta hemska som kommit in i våra liv.'

Han böjde sitt huvud och jag lämnade honom där. Jag vet inte vad han kände då och jag vet inte hur han känner det nu, men jag vittnar för er att det är härligt när bitterhet och hat lämnar ens hjärta, och förlåtelsen tar dess plats.

Jag tackade fängelsedirektören för hans vänlighet, och när jag gick ut genom dörren och nedför den långa trappan visste jag att förlåtelse var bättre än hämnd, för jag hade erfarit det.

När vi körde hemåt i den tätande skymningen kom ett ljuvt och fridfullt lugn över mig. Av pur tacksamhet lade jag armen om min hustru, som också förstod, för jag visste att vi nu funnit ett bättre, rikare liv" (citerat i *Förlåtelsens under*, s 248–249).

Avslutning

Efter dopet förlåter Frälsaren oss våra synder om vi omvänder oss. Därefter ska vi följa Frälsaren och göra allt han uppmanar oss till. En av de saker han förväntar sig att vi ska göra är att vi ska förlåta andra. Han lär oss att det är nödvändigt för vår eviga frälsning att vi både förlåter och tar emot förlåtelse, och han har lovat oss glädje och frid om vi gör så.

Uppfordran

1. Finns det någonting som du har gjort som gör att du inte kan känna samvetsfrid? Om så är fallet, sök då att förstå och erhålla Frälsarens förlåtelse genom att omvända dig och rena dig.
2. Tänk igenom ditt liv. Har någon sårat eller förorättat dig på något sätt? Gör i så fall allt som är nödvändigt för att rena dig själv från all bitterhet genom att av hela ditt hjärta förlåta honom eller henne.

Ytterligare skriftställen

Matteus 6:14–15 (befallda att förlåta andra)

Matteus 7:1–5 (vi kommer att dömas med samma dom)

Matteus 18:21–22 (förlåt sjuttio gånger sju gånger)

Efesierbrevet 4:32 (förlåt varandra)

33-b, Tom Powers och Glenn Kempton

Läran och förbunden 42:88 (försonas med dem som förorättar oss)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 19 i *Evangeliets principer*, "Omvändelse"
2. studera de berättelser som används i lektionen:
 - a. Den förlorade sonen (Luk 15:11–32)
 - b. Alma den yngre (Mosiah 27 och Alma 36)
 - c. Den obarmhärtige tjänaren (Matt 18:21–35)
3. förbereda dig andligen genom att först läsa lektionen och därefter ta itu med eventuella problem i ditt liv som rör förlåtelse
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Andliga gåvor

Lektion 34

Avsikten med denna lektion är att hjälpa oss förstå Andens gåvor och att motivera oss att med all flit söka dem.

Inledning

Visa bild 34-a, "Prästadömets kraft kan skydda oss från fara".

I mars 1961 svepte en fruktansvärd stormvind över Tongaöarna i Söderhavet. Byggnader slogs omkull. Stora träd rycktes upp med rötterna. Hus sönderbröts och följde med vinden. Många människor skadades. Andra dödades.

I en by satt en sista dagars helig familj tätt tryckta intill varandra i sitt lilla hem, livrädda. Fadern sade, då han beskrev denna erfarenhet, att han kunde känna hur deras hus skakade, som om det var redo att falla ihop. Han visste att om hans familj stannade kvar i huset skulle de dö, och om han gick ut för att hämta hjälp skulle han själv dö. Då han kämpade med beslutet om vad han skulle göra, kände han sig inspirerad till att använda sitt prästadöme för att skydda sin familj.

Han steg upp på en stol och lade sin hand på den del av taket som han trodde var mest utsatt. Han sade sedan: "I kraft av det prästadöme som jag bär, och i Jesu Kristi namn, befäller jag dig att förbli kvar och inte röras ur ditt läge under stormen." När han sagt dessa ord slutade huset att skaka och taket upphörde att slå.

Efter stormen visade det sig att hans hus var det enda som inte hade fallit ihop. (Bearbetning av *Stories of Insight and Inspiration*, av Eric Shumway; sammanst Margie Calhoun Jensen, s 71–73.)

Om en nödsituation skulle uppstå just nu, skulle du då vara beredd att utöva din tro och ditt prästadöme?

Om vi är trofasta och värdiga kommer Herren att ge oss andliga välsignelser. Profeten Jakob i Mormons bok beskrev just ett sådant förhållande bland sitt folk: "Vi [rannsaka] profeterna, och vi hava många uppenbarelser samt profetians ande, och emedan vi hava alla dessa vittnen, erhålla vi hopp, och vår tro bliver orubblig, så att vi till och med kunna befälla i Jesu namn och själva träden lyda oss, likaså bergen och havets böljor" (MB Jak 4:6).

Vad är Andens gåvor?

Andens gåvor är särskilda välsignelser som innebär andlig kunskap och kraft. De kallas för gåvor därför att de ges till oss av Herren. Dessa gåvor ges inte till oss förrän vi, genom vår trofasthet, visar vår villighet och värdighet att ta emot dem.

Kan du komma på några andliga gåvor?

Några av Andens gåvor finns beskrivna i skrifterna. Många nämns i Första Korinthierbrevet 12, Moroni 10:8–18 och Läran och förbunden 46:8–29.

Be eleverna läsa Läran och förbunden 46:13–26.

Vilka är de andliga gåvor som nämns i detta skriftställe? (Skriv gärna upp följande andliga gåvor och andra som nämns av eleverna på tavlan.)

Uppenbarelse	Tro till att helbrägdagöra
Vittnesbörd	Tro till att bli helbrägdagjord
Urskiljning	Under
Kunskap	Profetera
Visdom	Syner
Undervisa	Urskilja andar
Uppmana	Tala tungomål
Predika	Översätta tungomål

Låt klassen fundera över vilka gåvor de har fått.

Att erhålla andliga gåvor

Herren har många andliga gåvor som han vill förläna oss, men vi måste bereda oss för att ta emot dem. Om vi gör det, kommer Herren att ge oss de gåvor som han vet att vi är beredda att ta emot. Det finns dock få människor som åtnjuter alla gåvor: "Ty alla hava icke fått varje gåva. Gåvorna äro många, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande. Åt några är en gåva given och åt andra en annan, så att alla må hava nytta därav" (L&F 46:11–12).

Vårt ansvar är att ta reda på vilka gåvor vi har fått och leva så att vi är värdiga att använda dessa. Ofta sägs det till oss vilka gåvor vi har eller bör söka då vi avskiljs till ett ämbete eller en kallelse eller när vi får en patriarkalisk välsignelse. En missionär som kallas till ett främmande land kan till exempel få löfte om tungomålstalandets gåva för att lättare kunna lära sig ett nytt språk. En lärare kan bli uppmanad att söka gåvan att undervisa. Barn kan få hjälp av sina fäder när det gäller att komma fram till vilka andliga gåvor de behöver utveckla.

34-a, Prästadömetts kraft kan skydda oss från fara

Herren har befallt oss att söka de bästa gåvorna (se L&F 46:8). Dessa gåvor inbegriper tro, vittnesbörd, uppenbarelse och visdom. President Joseph Fielding Smith sade en gång följande om betydelsen av att tillägna sig de bästa andliga gåvorna: "Enligt min uppfattning finns det många medlemmar i denna kyrka som har döpts till syndernas förlåtelse och erhållit händerns påläggning för den Helige Andens gåva, men som aldrig mottagit denna gåva – det vill säga, yttringarna av den. Varför inte? Därför att de aldrig har förberett sig på det sätt som är nödvändigt för att ta del av dessa yttringar. De har aldrig ödmjukat sig. De har aldrig vidtagit de åtgärder som behövs för att förbereda sig för gemenskap med den Helige Anden. Därför går de genom livet utan denna kunskap" ("Seek Ye Earnestly the Best Gifts", *Ensign*, jun 1972, s 3).

Även om vi bör söka Andens gåvor bör vi göra det av rätt orsak. Vår himmelske Fader ser inte med välbehag på dem som åstundar tecken bara för att tillfredsställa sin nyfikenhet (se Matt 12:39). Det krävs ingen ansträngning eller förberedelse för att önska se tecken. Vi måste på ett uppriktigt sätt söka andliga gåvor, och det innebär att vi har de rätta motiven då vi förbereder oss för att ta emot dem.

Hur kan vi ta emot Andens gåvor?

För att erhålla Andens gåvor måste vi göra följande:

RENA OSS

Vi måste rena oss genom att ständigt omvända oss från våra synder. Sådan omvändelse kräver dagliga ansträngningar.

LYDA BUDEN

Vi måste lyda Herrens bud. Lydnad är en av de viktigaste förutsättningarna för att kunna ta emot andliga gåvor. Då vi håller buden, blir vi värdiga att ta emot andliga gåvor.

FASTA

Vi kan behöva fasta för att kunna övervinna stolthet och få den ödmjukhet som behövs för att ta emot andliga gåvor. Fasta hjälper oss att sätta våra andliga behov före våra fysiska. Den hjälper oss att eliminera själviska önskingar och stärker vår önskan att intressera oss mer för andliga ting.

BÖN

Vi måste be i tro på att vi kommer att få dessa andliga gåvor. Herren har befallt oss att be innan vi förväntar oss att få en välsignelse (se Matt 7:7–11). Sådana böner kräver tro – tro på att vi kommer att få dessa gåvor – och tro på gåvornas givare.

Äldste James A Cullimore gav oss vissa frågor att begrunda då vi söker efter andliga gåvor:

”Är vår tro, som medlemmar i kyrkan, tillräckligt stark? Är vi i harmoni med Anden så att vi kan välsignas med dessa underbara gåvor? Tror vi på att ett under kan ske eller att en välsignelse kan ges? Anlitar vi prästadömet så ofta som vi borde för att betjäna de sjuka? Tror vi på att vi kan bli botade? Har vi tro att helbrägdagöra? Är prästadömet alltid redo att ge en välsignelse? Hur stark är din tro?” (*Ensign*, nov 1974, s 27).

Fundera ett ögonblick över ditt liv. Vad måste du göra för att förbereda dig för att ta emot andliga gåvor?

Att använda andliga gåvor

Även om vi är värdiga att använda en gåva, kan vi bli manade att inte göra det (se Al 14:10–11). Det kan också vara så att vi har en gåva som inte behövs förrän rätt situation uppstår. Om vi lever värdiga att känna Andens maningar, kommer vi att veta när vi bör använda våra gåvor och när vi inte bör göra det.

Visa bild 34-b. ”Joseph Smith undervisade genom Andens kraft”.

Vid ett tillfälle blev profeten Joseph Smith inbjuden att predika evangeliet för en grupp amerikanska indianer. Indianerna kunde inte förstå engelska, och han kunde inte tala deras språk. Därför betalade han en särskild regeringsrepresentant för att översätta hans ord till deras språk. Profeten talade i några minuter till indianerna, varefter representanten översatte till deras språk. Då indianerna tog emot hans budskap med vrede, uppenbarades det för honom att representanten ljög för att vända dem emot honom. Joseph sköt då tolken åt sidan och predikade sedan själv för dem. De förstod vartenda ord. (Bearbetning av E Cecil McGavin, *The Historical Background of the Doctrine and Covenants*, s 156.)

Vilka andliga gåvor använde profeten Joseph Smith vid detta tillfälle? (Urskiljning, uppenbarelse, tungomålstalandets gåva, undervisning.)

Då vi erhåller våra gåvor, måste vi vara försiktiga och inte skryta om våra erfarenheter eller tala inför världen om dem (se L&F 84:65–73). Vi kan berätta för familjens medlemmar och nära vänner om våra andliga erfarenheter, men vi bör komma ihåg att våra gåvor är heliga och att vi måste vara försiktiga när vi talar om dem (se L&F 63:64).

Syftet med andliga gåvor

Herren har uppenbart att andliga gåvor ges för att hjälpa dem som älskar honom och håller alla hans bud (se L&F 46:9). Vi bör studera och komma ihåg vilka andliga gåvor som finns tillgängliga för oss

(se L&F 46:10). Genom rätt användning av dessa gåvor blir de sjuka botade, onda andar utdrivna, uppenbarelser och kunskap mottagna, och missionärer får hjälp med att kommunicera på olika språk. Genom Andens gåvor kan den Helige Anden vägleda, trösta, uppmuntra och undervisa oss. Dessa gåvor hjälper oss att vandra uppriktigt inför Herren och hindrar oss att bli vilseledda av falska lärdomar.

Vi bör inte söka andliga gåvor av själviska orsaker. Paulus säger att vi bör söka dem på grund av det goda de kan göra för andra och för kyrkan. (Se 1 Kor 14:12.) Han jämförde kyrkan med en kropp för att visa betydelsen av varje medlems gåva för den övriga kyrkan (se 1 Kor 12:12–31). På samma sätt som en kropp behöver armar, ben, ögon och öron, så behöver också kyrkan varje medlems gåvor och kallelser. Därför bör var och en av oss använda våra gåvor och förhärliga våra kallelser. Då vi gör det, välsignas var och en. (Se L&F 46:11–12.)

Äldste Franklin D Richards berättade om vissa välsignelser som kommer från Anden då vi behöver det:

"Frälsaren har lovat att den Helige Anden ska för värdiga medlemmar vara en hugsvalare vid sjukdom och dödsfall.

Många har burit vittnesbörd om den anda av hugsvalelse som rått hos dem när de har haft sorg och som hjälpt dem få frid och förståelse.

För några veckor sedan hade jag privilegiet att träffa två underbara kvinnor, nära väninnor, som hade förlorat sina män i en tragisk flygolycka. Fann jag dem i förtvivlan och djup sorg? Nej, inte alls. Jag har aldrig sett större mod och styrka. De bar båda vittnesbörd om att de i sanning hade känt Andens hjälp, att de visste att det fanns ett ändamål med kallelsen som deras män hade fått och att de var förvissade om att allt skulle gå dem själva och deras familjer väl, när de levde nära kyrkan och höll Herrens bud" ("Den Helige Andens fortlöpande kraft", *Nordstjärnan*, mar 1974, s 118).

Låt några elever, om det finns tid därtill, bära sina vittnesbörd om välsignelser de fått genom andliga gåvor.

Avslutning

"Söken efter de bästa gåvorna och kommen ihåg varför de givits ...

Ty sannerligen säger jag eder, att de hava blivit givna till nytta för dem som älska mig och hålla alla mina bud, och för den som försö-

ker att göra så, på det att alla, som söka och bedja av mig och icke bedja om tecken till sina lustars tillfredsställelse, må hava nytta därav.

Åter sannerligen säger jag eder: Jag vill att I alltid skolen komma ihåg och minnas vilka dessa gåvor, som givits till kyrkan, äro.

Ty alla hava icke fått varje gåva. Gåvorna äro många, och åt var och en är en gåva given genom Guds ande.

Åt några är en gåva given och åt andra en annan, så att alla må hava nytta därav" (L&F 46:8–12).

Uppfordran

1. Försök komma underfund med vilka andliga gåvor du redan har eller vilka som finns i beredskap för dig. Fortsätt att rena dig genom omvändelse och lydnad, och fasta och bed i ödmjukhet för att få veta vad du behöver göra ytterligare för att förbereda dig för att ta emot andliga gåvor.

2. *Fäder*: Hjälp dina barn att se vilka gåvor de har och att utveckla dem.

3. *Unga män*: Sök hjälp och råd från dina föräldrar och ledare i att utveckla andliga gåvor.

Ytterligare skriftställen

Johannes 11:22 (be Gud om gåvor)

Apostlagärningarna 2:17–18 (ungdomar ska erhålla gåvor)

Första Korinthierbrevet 7:7 (varje person har fått sin särskilda gåva)

Första Timotheosbrevet 4:12–16 (försumma inte din gåva)

Jakobsbrevet 1:17 (gåvor kommer från Gud)

Alma 9:21 (nephiterna hade många gåvor)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. gå igenom lektion 22 i *Evangeliets principer*, "Andens gåvor"
2. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Att bygga upp Guds rike

Lektion 35

Denna lektion bör motivera oss att göra vår del när det gäller att bygga upp Guds rike.

Inledning

Äldste Gordon B Hinckley berättade en gång om en lysande ung sjöofficer från Asien som hade kommit till Förenta staterna för att vidareutbilda sig. Under denna utbildning hos Förenta staternas flotta hade denne unge man tagit kontakt med några medlemmar i kyrkan. På hans begäran undervisade de honom om evangeliet. Anden rörde vid hans hjärta, och han lät döpa sig.

Äldste Hinckley sade:

”Han presenterades för mig alldeles innan han skulle återvända till sitt hemland. Vi talade om detta, och jag sade: 'Ditt folk är inte kristet. Du kommer från ett land där det har varit svårt att vara kristen. Vad kommer att hända när du kommer hem som kristen, och dessutom som kristen mormon?’

Hans ansikte mörknade och han svarade: 'Min familj blir besviken. Jag antar att de förskjuter mig. De kommer att betrakta mig som död. Vad min framtid och min karriär beträffar, så tar jag för givet att alla möjligheter blir stängda för mig.'

Jag frågade: 'Är du villig att betala ett så stort pris för evangeliet?’

Hans mörka ögon, fuktiga av tårar, lyste i hans vackra bruna ansikte när han svarade: 'Det är sant, eller hur?’

Jag skämdes över min fråga och svarade: 'Ja, det är sant.'

Då svarade han: 'Har då något annat någon betydelse?’” ("Kyrkans verkliga styrka", *Nordstjärnan*, feb 1974, s 80).

Varför avstod denne unge man från sin familj och sin karriär för Guds rike? (Därför att han visste att evangeliet har större värde än någonting annat.)

Vårt ansvar att bygga upp riket

Sätt upp en plansch med följande citat på, eller skriv upp texten på tavlan:

Brigham Young sade en gång: "Guds rike är det enda som har verkligt värde. Allt annat är inte värt att ha, vare sig nu eller i nästa liv" (*Discourses of Brigham Young*, s 444).

Vad är Guds rike?

President Joseph F Smith sade: "Guds rike är organisationen Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, över vilken Guds Son, och inte människan, presiderar" (*Evangeliets lära*, s 59).

Alltsedan Herrens rike återställdes till jorden har det varit varje medlems ansvar att främja dess tillväxt. Var och en av oss är förpliktad att göra allt vi kan för att ge människorna kunskap om evangeliet och att stärka dem som redan är medlemmar. Vårt verk är Guds verk, vilket är att åvågabringa odödlighet och evigt liv för människan (se Moses 1:39). När vi hjälper till med att bygga upp Guds rike, förbereder vi inte bara världen för Frälsarens andra ankomst, utan vi hjälper också våra bröder och systrar att uppnå evigt liv. Ingenting är mera betydelsefullt än detta arbete.

När vi bygger upp Guds rike måste vi komma ihåg att familjen är den grundläggande enheten i detta rike. Själva syftet med Guds rike är faktiskt att upphöja familjen i himmelriket (se Abr 2:6–11; L&F 65). Därför måste vi förvissa oss om att vi inte försummar våra familjer då vi verkar i kyrkan och bygger upp Guds rike på jorden. Herrens uppmaning är otvetydig: "Den som är nödsakad till att själv försörja de sina skall göra det, och han skall ingalunda förlora sin krona; och låt honom arbeta i kyrkan" (L&F 76:28).

Helgelselagen

När vi döptes gav vi vissa löften till Herren. En sak vi lovade var att "tjäna honom och hålla hans bud" (Mos 18:10). När vi tar emot våra begåvningar i Herrens tempel, avger vi också heliga löften. Ett av dessa löften är att vi ska efterleva helgelselagen.

Under helgelselagen ger vi av vår tid, våra talanger och våra ägodelar för att allt efter behov bygga upp Herrens rike. Herren har kallat detta för en celestial lag och förkunnar att den har mycket stor betydelse för hans verk på jorden.

Läs Lära och förbunden 105:1–5 och 88:22.

Varför måste vi förstå helgelselagen och vara villiga att efterleva den?

Angående denna lag sade profeten Joseph Smith: "En religion, som icke fordrar att allt skall uppoffras, har aldrig kraft till att frambringa den tro, som är nödvändig för erhållandet av liv och salighet" (*Föredrag över tron*, 6:7).

Som profeten förklarar måste vi utveckla den slags tro som leder oss till evigt liv. En sådan tro får vi genom att söka Guds rike först i vårt liv. Då vi gör det visar vi Herren att han och hans rike är mer betydelsefulla för oss än världsliga ting. Det hjälper oss också att

utveckla såväl kärlek till andra som andlig styrka. Därför har Herren befallt oss att tjäna honom av allt vårt hjärta, all vår förmåga, själ, sinne och styrka (se L&F 4:2).

Efterlev helgelselagen i dag

Även om vi, för att kunna efterleva helgelselagen, måste vara villiga att ge allt vi har till Herren för att bygga upp hans rike, "blir vi inte alltid kallade att efterleva hela helgelselagen" (Bruce R McConkie, *Ensign*, maj 1975, s 50). Sådan är situationen i kyrkan i dag.

Hur kan vi visa vår villighet att leva efter helgelselagen, fastän vi inte helt lever efter den idag?

Vi kan bland annat göra följande för att efterleva helgelselagen:

- Vi kan missionera för våra grannar, vänner, släktingar och andra.
- Vi kan utföra släktforskning och tempelarbete.
- Vi kan trofast verka inom våra kallelser i kyrkan.
- Vi kan betala ett ärligt tionde och ge andra offergåvor som Herren har uppmanat oss till.
- Vi kan be om att få veta vad Herren förväntar av oss.
- Vi kan ta hand om vår familj och hjälpa andra som behöver hjälp.

Joseph Smith sade: "För en man att helga och inviga sin egendom ... åt Herren är varken mer eller mindre än att föda den hungrige, kläda den nakne, besöka änkan och den faderlöse, den sjuke och betungade och göra allt han kan för att avhjälpa den behövandes nöd och för honom och hans hus att tjäna Herren" (*Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 110).

Det är en förmån för oss att få helga vår tid och våra talanger åt att bygga upp Herrens rike. Det är inte någon människa som uppmanar oss att vara villiga att ge allt till Guds rike. "Det är [Kristi] röst som inbjuder oss att helga vår tid, våra talanger och våra medel åt att föra hans verk framåt. Det är hans röst som kallar oss att tjäna och uppföra. Detta är hans verk. Han ... vägleder och leder sitt rikes bestämmelse" (Bruce R McConkie, *Ensign*, maj 1975, s 52).

Att helga sin tid, sina talanger och sina ägodelar

TID

Hur kan vi använda vår tid till att hjälpa till att bygga upp Guds rike?

Vi har alla tjugofyra timmar om dygnet, men vi använder dem olika – och hur vi använder dem är mycket viktigt. En del av oss slösar bort vår tid. Andra av oss är för oorganiserade för att kunna göra allt vi vill göra för våra familjer, kyrkan, i vårt arbete och i samhället. Pre-

sident Spencer W Kimball har sagt att om vi organiserar vår tid på ett klokt sätt, "kommer det att finnas tid för tjänande i kyrkans organisationer och kворum, tid för missionärsarbete, tid för att vara kворumpresident, biorganisationsledare, biskop, president i Hjälpföreningen och lärare" (*Förlåtelsens under*, s 219).

TALANGER

Hur kan vi använda våra talanger för att bygga upp Guds rike?

Herren har sagt att vi var och en har talanger (se L&F 46:11). Brigham Young sade: "Vad är det bästa du kan bidra med till Guds rike? Det är de talanger som Gud har givit dig. Hur många? Var och en av dem" (*Discourses of Brigham Young*, s 445).

Följande berättelse, återgiven av syster Joann Ottley, visar hur vi kan tjäna Herren med våra talanger:

"Herren har givit min make och mig speciella talanger på musikens område. Vi har ägnat hela livet åt att studera och utveckla dessa gåvor. Vi har behövt fatta många beslut om hur vi ska använda dem. När vi var i Europa och studerade, insåg vi att vi behövde fatta ett speciellt viktigt och svårt beslut. Vi visste båda två att om vi stannade kvar i Europa, skulle vi få många tillfällen till framgång. Vi ville emellertid framförallt göra det som Herren ville att vi skulle göra. Vi ville vara lydiga, men dessutom längtade vi efter att Herren skulle använda oss i uppbyggandet av hans rike på jorden.

Vi fastade och bad vid upprepade tillfällen för att få Andens vägledning och få veta Herrens vilja. Svaret kom under ett sakramentsmöte i slutet av en fasteperiod. Vi fick båda samma anvisningar av Anden, nämligen att vårt arbete skulle utföras därhemma. Vi skulle återvända till Förenta staterna.

Därpå följde flera månader av studier, förberedelser, provningar. Så gjorde Herren det möjligt för oss att återvända till Salt Lake City. Jag blev medlem av Tabernakelkören och min make började arbeta på musikavdelningen vid University of Utah.

En kort tid senare blev min make kallad av första presidentskapet att bli ledare för Tabernakelkören. Herren hade verkligen förberett oss för ett speciellt tjänande.

Vår tid, våra talanger och ägodelar är egentligen inte alls våra utan Herrens. Den största glädje vi kan erfara här på jorden är att använda dem till att bygga upp Guds rike" (i *Den sista dagars heliga kvinnan, del B*, Lektion 10, "Att bygga upp Guds rike").

Vilken inställning hade broder och syster Ottley som gjorde att de ville använda sina talanger till att bygga upp riket? (De trodde att deras talanger kom från Herren och att de är hans.)

Låt klassen skriva upp olika talanger på tavlan. Diskutera hur var och en kan användas till att bygga upp Guds rike.

Låt eleverna fundera över sina talanger och hur de kan främja Herrens verk genom att använda dessa.

ÄGODELAR

Även om Herren har gett oss allt vi äger, finner vi det ibland svårt att ge av våra ägodelar för att främja hans verk. Vi är själviska av naturen, och vi behöver ha verklig kärlek till våra medmänniskor, vår Fader i himmelen och hans Son, Jesus Kristus, för att vara villiga att använda våra ägodelar, även våra pengar, till att göra gott. En berättelse i Nya testamentet visar hur svårt det ibland är – men hur viktigt det är – att vara villig att uppoffra jordiska ägodelar:

En ung man kom fram till Jesus en dag och frågade: "Vad skall jag göra för att vinna evigt liv?"

Jesus svarade att han skulle hålla buden: han skulle inte begå äktenskapsbrott, mörda, stjäla, bära falskt vittnesbörd eller undanhålla något som tillhör någon annan. Jesus sade också till honom att han skulle hedra sin fader och moder.

Den unge mannen svarade att han gjorde allt detta. Jesus svarade: "Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig." När den unge mannen hörde detta gick han därifrån bedrövad eftersom han var mycket rik. (Se Mark 10:17–22.)

Ibland är vi, i likhet med denne man, ovilliga att ge det vi har till Herren. Vid andra tillfällen känner vi att vi skulle vilja ge mer än vi kan. Herren känner till vår situation, och handlar därefter. Om dem som inte kan ge vad de skulle vilja ge sade konung Benjamin:

"Åter säger jag till de fattiga, I som icke haven och dock haven nog, så att I kunnen bestå dag för dag, jag menar alle I, som avvisen tiggaren emedan I icke haven. Jag önskar, att I viljen säga i edra hjärtan: Jag giver icke, emedan jag icke haver, men om jag hade skulle jag giva.

Ty om I sägen detta i edra hjärtan förbliven I utan skuld" (Mos 4:24–25).

Oavsett om det gäller pengar, tid eller talanger, bör vi vara villiga att ge Herren allt vi har. Om vi till en början tycker det är svårt att ge, behöver vi bara anstränga oss. Då vi gör det, finner vi att vi utveck-

lar vår tro på Herren, kärlek till andra och en önskan att ge allt vi har för att hjälpa till att bygga upp Herrens rike.

Avslutning

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi ansvaret att bygga upp Guds rike. Vi kan göra det genom att hålla vårt löfte att tjäna Herren av allt vårt hjärta, all vår förmåga, själ, sinne och styrka. Det betyder att vi bör vara villiga att ägna all tid, alla talanger och ägodelar som fordras av oss åt att bygga upp Guds rike. Då vi gör det, utvecklar vi tro och kärlek och visar Herren att vi söker hans rike först. Att efterleva denna celestia lag – att helga allt vi har åt att bygga upp Guds rike – är nödvändigt för att vi ska kunna ärva det celestia riket.

Uppfordran

Ta dig tid i dag att begrunda din villighet att ge som Herren ber om. Värdera hur väl du helgar din tid, dina talanger och dina pengar åt Herrens verk.

Ytterligare skriftställen

Daniel 2:44 (Guds rike ska utbreda sig)

Lukas 12:16–20 (liknelse om den dåraktige rike mannen)

Apostlagärningarna 2:44–45 (de första kristna hade allting gemensamt)

Första Nephi 13:37 (hjälp till med att frambringa Sion)

Jakobs bok 2:18–19 (sök Guds rike innan du söker rikedomar)

Fjärde Nephi 1:3 (nephiterna hade allting gemensamt)

Läran och förbunden 42:29–36 (ge till de fattiga)

Lärarens förberedelse

Före lektionen bör du –

1. göra en plansch med Brigham Youngs citat på, vilken återfinns på sidan X29X i denna lektionsbok (eller skriv upp citatet på tavlan före lektionen)
2. läsa lektion 34 i *Evangeliets principer*, "Utveckla våra talanger"
3. gå igenom lektion 19 i denna bok
4. ge elever i uppgift att läsa eller återge berättelser och skriftställen i lektionen.

Citerade källor

- Allen, James. *As a Man Thinketh*. Salt Lake City: Bookcraft.
- Ballard, Melvin J. *Sermons and Missionary Service of Melvin J. Ballard*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1949.
- Benson, Ezra T. *God, Family, Country – Our Three Great Loyalties*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974.
- Jesu liv och lärdomar, Nya testamentet.*
- Prästadömets plikter och välsignelser, del A.*
- Evangeliets principer.*
- Den sista dagars heliga kvinnan, del B.*
- Teaching Personal and Family Preparedness*. Blåddermapp. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1978.
- Covey, Stephen R. *Spiritual Roots of Human Relations*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1970.
- Durrant, George D. *Love at Home, Starring Father*. Salt Lake City: Bookcraft, 1973.
- Evans, Richard L. *Richard Evans' Quote Book*. Utvalda av Bruce B Clark. Salt Lake City: Publishers Press, 1971.
- Featherstone, Vaughn J. *A Generation of Excellence: A Guide for Parents and Youth Leaders*. Salt Lake City: Bookcraft, 1975.
- Fletcher, Harvey. *The Good Life*. Salt Lake City: Deseret Sunday School Union, 1961.
- Grant, Heber J. *Gospel Standards: Selections from the Sermons and Writings of Heber J. Grant*. Sammanställda av G Homer Durham. Salt Lake City: Desert News Press, 1969.
- Hanks, Marion D. *The Gift of Self*. Salt Lake City: Bookcraft, 1974.
- Hartshorn, Leon R, sammanst *Classic Stories from the Lives of Our Prophets*. Reviderad och utökad. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975.
- Hinckley, Bryant S. *The Faith of Our Pioneer Fathers*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1956.

-
- Jensen, Margie Calhoun, sammanst. *Stories of Insight and Inspiration*. Salt Lake City: Bookcraft, 1976.
- Kimball, Edward L och Andrew E Kimball jr. *Spencer W Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*. Salt Lake City: Bookcraft, 1977.
- Kimball, Spencer W. *Faith Precedes the Miracle*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1972.
Förlåtelsens under.
- Lee, Harold B. *Ye Are the Light of the World*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1974.
- McConkie, Bruce R. *Mormon Doctrine*. 2:a uppl. Salt Lake City: Bookcraft, 1966.
- McKay, David O. *Gospel Ideals*. 2:a tryckn. Salt Lake City: Improvement Era, 1954.
- Secrets of a Happy Life*. Sammanställda av Llewelyn R McKay. Salt Lake City: Bookcraft, 1967.
- Stepping Stones to an Abundant Life*. Sammanställda av Llewelyn R McKay. Salt Lake City: Bookcraft, 1971.
- Nibley, Preston, sammanst. *Inspirational Talks for Youth*. Salt Lake City: Deseret News Press, 1941.
- Packer, Boyd K. *Teach Ye Diligently*. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1975.
- Romney, Marion G. *Look to God and Live: Discourses of Marion G Romney*. Sammanställda av George J Romney. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1971.
- Sill, Sterling W. *Leadership*. 3 delar. Salt Lake City: Bookcraft, 1958.
- Smith, Joseph. *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*. 7 delar. 2:a rev uppl. Redigerad av B H Roberts. Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1932–1951.
Profeten Joseph Smiths lärdomar.
- Smith, Joseph F. *Evangeliets lära*.
- Smith, Joseph Fielding. *Frälsningens lära*. 3 delar. Sammanställda av Bruce R McConkie.
- . *Joseph Fielding Smith – A Prophet among the People*. Redigerad av J M Heslop och Dell R Van Orden. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1971.

- . *Sek Ye Earnestly*. Sammanställd av Joseph Fielding Smith jr. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1970.
- Speeches of the Year*. Utges årligen av Brigham Young University. Provo: Brigham Young University Press.
- Talmage, James E, *Jesus Kristus*.
- Tanner, N. Eldon. *Sek Ye First the Kingdom of God*. Sammanställd av LaRue Sneff. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1973.
- Taylor, John. *The Mediation and Atonement*. Salt Lake City: Deseret News Co, 1882.
- Woodruff, Wilford. *Discourses of Wilford Woodruff*. Utvalda av G Homer Durham. Salt Lake City: Bookcraft, 1946.
- Young, Brigham. *Discourses of Brigham Young*. Utvalda av John A Widtsoe. Salt Lake City: Deseret Book Co, 1941.

Register

A

Anden. Se Helige Anden, den
Arbete. Se Familjen
Avlösning från kallelse ges av pre-
siderande ämbetsman, 11
Avskiljning måste utföras av den
som innehar nycklarna, 11

B

Barn, att namnge och välsigna,
34–36, 42
Begåvning, 31–33
uttalande om vikten av, av Brigham
Young, 31–33
Behov, grundläggande mänskliga,
99–100
Bön
vikten av, 236
ökar förmågan att välsigna, 40

D

Dagböcker, 70–72
skriv mål i, 158
uttalande om vikten av,
Spencer W Kimball, 72
Dela med dig av evangeliet,
79–88

E

Ed och förbund, präststämmans,
1–6
uttalande om, av Marion G
Romney, 2
uttalanden om, av Spencer W
Kimball, 3, 4
Elia
nycklar överlämnade av, 72, 77
uttalande om, av Joseph Smith,
77
ande, 72

F

Familjen
aktiviteter med, kan stärka,
124–126
aktiviteter med, vikten av, utta-
lande om, av David O McKay,
124
arbetets värde, 130–132,
134–136
uttalande om, av David O
McKay, 130
uttalande om, av Loren C
Dunn, 132
uttalanden om, av Neal A
Maxwell, 130, 136
att ha roligt tillsammans med,
122–129
uttalande om dess bety-
delse, av Marion D Hanks,
122
att stärka, genom familjens
hemafton, 111–121
att utöva ledarskap över,
104–110
betydelsen av, 124
uttalande om, av N Eldon
Tanner, 105
betydelsen av relationerna i, 64
den eviga, uttalande om, av
Joseph Fielding Smith, 69
den Helige Anden kan vägleda,
105–108
dess andliga behov, fadern ska
tillgodose, 102
hjälp medlemmarna i, att
utveckla talanger, 173–176
organisera arbetet i, 132–134
planera aktiviteter i, 126–127
sätt mål, 151–153
tempelförordningar för, 74–75

-
- utbildning inom, 230
uttalanden om, av Marvin J Ashton, 64
vikten av att balansera arbete med avkoppling, uttalande om, av Franklin D Richards, 134
- Familjens hemafton
att leda, 116–119
att stärka familjen genom, 111–121
syftet med, 111, 119–121
uttalande om, av Marion D Hanks, 120
- Far
ansvar för familjens andliga behov, 102
ansvar för familjens grundläggande behov, 98–100
ansvar för familjens missionsarbete, 81
uttalande om, av Spencer W Kimball, 81
barn ska intervjuas av sin, 102
N Eldon Tanners upplevelse av sin, 102
hans ledarskapsroll, 184
hans uppgift, uttalande om, av Spencer W Kimball, 95
prästadömsvälsignelser av, 13–16
exempel på, berättat av Eldred G Smith, 97–98
råd till, av Joseph Fielding Smith, 184
vad barn mest vill ha från sin, 127–129
är andlig ledare för sin familj, 13
är familjens överhuvud, 13, 95–103
uttalande om, av Joseph F Smith, 97
är patriark för sin familj, 95–103
är uppenbarare för sin familj, 16
uttalande om, av Theodore Tuttle, 16
- Fars välsignelse, en
exempel på, av Ezra Taft Benson, 108
hur man ger, 46
kan hjälpa familjemedlemmarna att utveckla sina talanger, 176
syftet med, 36
uttalande om, av Ezra Taft Benson, 16
uttalande om, av Theodore Tuttle, 16
- Fasta, syftet med, 234–235
- Framåtskridande
evigt, och självdisciplin, 162
evigt, underlättas av mål, 154–158
- Frihet att välja, 239–242
uttalande om, av David O McKay, 244
uttalande om, av Spencer W Kimball, 240–242
- Frihet och självdisciplin, 161–163
- Frälsare
behovet av, 232–233
Jesus Kristus är, 232–234
- Färdigheter
utvecklandet av, och den enskildes och familjens beredskap, 65–66
uttalande om, av Marvin J Ashton, 65–66
- Förberedelser
den enskildes och familjens, 60–68
uttalande om, av H Burke Peterson, 61
kyrkans, 66–67
uttalande om, av Spencer W Kimball, 67
- Förlåta, krav att, alla människor, 277–278
uttalande om, av Spencer W Kimball, 278
- Förlåtelse

att ge och ta emot, 274–282
berättelse som illustrerar, av
Spencer W Kimball, 278–280
för med sig frid, 278–280
ger välsignelser, 275–277

Förordningar

att utföra, 40–47
auktoritet fordras för att utföra,
26
definition av, 26
för upphöjelse, 26–34, 38
olika slags, 26
syftet med, 26–39
till tröst och vägledning, 34–38
utförda av Moses och Arons
söner, 3
uttalande om, av Lorenzo
Snow, 38
uttalande om, av Wilford
Woodruff, 26

Förvaltarskap

aspekter på, 183–184, 195–196,
199–200
definierat av Spencer W Kim-
ball, 195
ledare ska fullgöra, 183
uttalande om, av Joseph Smith,
197

G

Gott, kunskap om det som är, 240

Grav, invigning av, 45

Guds rike

vikten av att bygga, 293
uttalande om, av Brigham
Young, 293
berättelser som åskådliggör,
av Gordon B Hinckley, 293
vårt ansvar att bygga, 291–292

Gåvor, andliga

att använda, 288–289
frågor att beakta när vi söker,
av James A Cullimore, 287
givna till de trofasta, 283
hur man erhåller, 285–287
syftet med, 287–289
uttalande om, av Franklin D
Richards, 289

uppräknade, 285
åskådliggjorda i erfarenhet, av
Joseph Smith, 287

H

Helgelse av Anden, 2–3

Helige Anden, den

att följa hans vägledning,
106–107

gåva, förlänad genom händers
påläggning, 31

kan vägleda familjen, 105–108

vikten av att lyssna till maningar
från, 104–105

exempel, berättat av Bruce
R McConkie, 104

uttalande om, av Joseph
Fielding Smith, 107

Helige Anden, som gåva

syftet med, 27–31

tillvägagångssätt vid förlä-
nande av, 31, 42–43

Hemlärare

deras ansvar, 53–55

uttalande om, av David O
McKay, 55

uttalande om, av Harold B
Lee, 53

familjens behov av, 55–56

kallandet av, 48

ska hjälpa fäder, 56–58

Hemproduktion och förråd samt

den enskildes och familjens
beredskap, 62

Hemundervisning

syftet med, 48

uttalande om, av Boyd K
Packer, 48

vikten av, 48–53

Herren, vikten av att älska och

tjäna, 235–236

Heta drycker

definierat som te och kaffe, 217
förbjudna av visdomsordet, 217

Hälsa, att bibehålla god fysisk,
210–215

Händers påläggning för den
Helige Andens gåva, 31

I

Inspiration till att fatta beslut,
186–194

Intervjuer

att hålla effektiva, 202–209
syftet med, 201–202
uttalande om, av N Eldon
Tanner, 206

J

Jesus Kristus

bygg på, 234–236
förorordningar utförda i hans
namn, 41
innehade samtliga prästadöms-
nycklar, 7
kallade apostlar, 7–9
prästadömet namngivet efter,
19
skapade jorden med prästadö-
mets kraft, 19
säker grund i livet, 233–237
vikten av att leva som, 236
vittnesbörd om, av Melvin J
Ballard, 232

K

Kunskap

befallning att söka, 223–224
uttalande om, av David O
McKay, 224
uttalande om, av N Eldon
Tanner, 223
i familjen, 230
och den enskildes och fami-
ljens beredskap, 65
och handling, 228
berättelse som åskådliggör,
av Marion D Hanks,
228–230
uttalande om, av Richard L
Evans, 230
om gott och ont, 239
Kyrkans ordning, 11–13
Känslomässig förberedelse och
den enskildes och familjens
beredskap, 64

Kärlek, behovet av, 99
oskrymtad, egenskap hos en
god ledare, 182
uttalande om, av Loren C
Dunn, 99

L

Ledare

definition av, 179–181
egenskaperna hos en god,
181–183
vikten av, åskådliggjort av
Victor L Brown, 178–179

Ledarskap

att utveckla, 178–179
beslutsfattande och, 186–194
delegering, en aspekt av,
196–199
deras ansvar, 183–184
förvaltarskap och, 195–196
uttalande om, av Bruce R
McConkie, 179
uttalande om, av Harold B Lee,
183

Lydnad avgörande för förmågan
att välsigna, 40

Långmodighet, egenskap hos
god ledare, 181–182

Lärarens plikter, 40

Läskunnighet och den enskildes
och familjens beredskap, 65

M

Missionsarbete, 79–88

familjens engagemang inom,
81–87

uttalande om, av Spencer W
Kimball, 81

Mose

delegering av auktoritet från, 12
hans söner, 3

Motion och den enskildes och
familjens beredskap, 62–64

Mål i livet, behovet av, 99–100

Målsättningar

att uppnå, 158–159
att välja ut enskilda och för
familjen, 151–153

erfarenhet av, berättat av J
Thomas Fyans, 153
erfarenhet av, berättat av N
Eldon Tanner, 152–153
erfarenheter av, berättat av
Spencer W Kimball, 151,
158–159
hjälp till med den eviga
utvecklingen, 154–158
personliga och familjens,
151–160
uttalande om, av O Leslie
Stone, 159

Möten

att hålla effektiva, 202–203,
206–208
syftet med, 201

N

Nycklar. Se prästadömet, dess
nycklar

O

Offergåvor

berättelse som illustrerar andan
med, av Boyd K Packer,
255–256
berättelse som illustrerar andan
med, av Marion G Romney,
256
hur de används, 255
olika former av, 253–255
välsignelserna med att ge,
256–257

Olja, att inviga, 36, 44

Onda, kunskap om det, 239

Ordination

till melkisedekska prästadömet,
31
till ämbete inom prästadömet,
44

P

Patriarkaliska välsignelser, 36

Pengar, handhavandet av, och
den enskildes och familjens
beredskap, 66

Presidentskap

prästadömet nycklar är rättig-
heten till, 7, 16

uttalande om, av Joseph F
Smith, 7

uttalande om, av Joseph
Fielding Smith, 7

successionen inom, i kyrkan, 9

Problemlösning, uttalande om, av
Boyd K Packer, 186

Profet

följ den levande, 235

kyrkans, den ende personen
som har rätt att utöva alla

nycklar inom prästadömet, 16

Prästadömet

att förläna och ordinera till
ämbeten inom, 44

att hedra, 18–25

erfarenhet av, av Orson
Pratt, 5

uttalande om, av Brigham
Young, 22

uttalande om, av Harold B
Lee, 23

uttalande om, av James E
Talmage, 21–22

uttalande om, av Marion G
Romney, 5

uttalande om, av Robert L
Simpson, 23–24

uttalande om, av Vaughn J
Featherstone, 24

bärare av, representerar
Kristus, 19

definition av, 4, 7, 19

dess auktoritet, inte detsamma
som kraft, 19

dess betydelse, 1, 4, 5–6

uttalande om, av Joseph
Fielding Smith, 5–6

uttalande om, av Reed
Smoot, 1

uttalande om, av Spencer W
Kimball, 4–5

dess ed och förbund, 1–6

uttalande om, av Marion G
Romney, 2

- uttalande om, av Spencer W Kimball, 3
 dess kraft, 19–21
 uttalande om, av H Burke Peterson, 19
 uttalande om, av John Taylor, 19
 dess nycklar, 7–17
 uttalande om, av Joseph F Smith, 7
 uttalanden om, av Joseph Fielding Smith, 7, 9–11
 dess plikter, 40–41, 48
 dess sanna namn, 19
 dess välsignelser, 13–17, 31
 uttalande om, av H Burke Peterson, 13
 dess välsignelser tillgängliga för kvinnor, 31
 fordringar för att erhålla, 1
 ordination till, 11, 31
 ordination till melkisedekska, krävs för upphöjelse, 31
 ämbeten inom, 3–4, 11, 40–41
 Prästadömsledare, deras ansvar, 13
 Prästens plikter, 41
- R**
- Renhet i tanke, 267–273
 berättelse som illustrerar, av J Thomas Fyans, 270
 berättelse som illustrerar vikten av, av Spencer W Kimball, 267–268
 uttalande om, av Boyd K Packer, 271–272
 uttalande om, av Spencer W Kimball, 270
- S**
- Sabbatsdagen
 dess helighet, 246–247
 uttalande om, av Ezra Taft Benson, 250
 helga, 247–252
 uttalande om, av Spencer W Kimball, 248–249
- Sakramentet
 syftet och meningen med, 27, 235
 tillvägagångssätt vid dess administrerande, 43
 Saktmod, egenskap hos en god ledare, 182
 Sjuka, att smörja och välsigna de, 36, 45
 Sjukdom
 att förebygga, 210–215
 symptom på, 213–214
 vad göra, när man drabbas, 212–214
 Självdisciplin, behovet av, 100
 Självkontroll
 att utveckla och undervisa om, 161–169
 berättelse som åskådliggör, av Sterling W Sill, 161
 hjälp barnen uppnå, 164–167
 hur man uppnår, 163–164
 nödvändigt för evigt framåtskridande, 162
 och frihet, 162–163
 uttalanden om, av David O McKay, 163–164
 uttalande om, att undervisa barn om, av F Enzio Busche, 166–167
 Självkänsla, behovet av, 99
 Skolan, vikten av att gå i, 225
 Skrifterna, studera, 235
 Spencer W Kimballs erfarenheter av, 151
 Släktforskning
 syftet med, 69, 74–76
 uppteckningar, 72–74
 vår himmelske Fader hjälper oss att utföra, 76–77
 exempel på, återgivet av Melvin J Ballard, 76–77
 Socialt förberedda, och den enskildes och familjens beredskap, 64–65
 Starka drycker, förbjudna av visdomsordet, 217

T

Talanger

- alla har, 170–171
- att utveckla, 170–177
- Heber J Grants erfarenheter av att utveckla, 173–174
- hjälp familjemedlemmarna att utveckla, 174–176
- upptäck dina, 171–172
- uttalanden om, av Franklin D Richards, 172
- uttalande om, av Spencer W Kimball, 170
- uttalande om, av Sterling W Sill, 173

Tankar

- att ha rena, 269–272
 - berättelse som illustrerar vikten av, av Spencer W Kimball, 267–268
 - uttalande om, av Boyd K Packer, 271–272
 - uttalande om, av J Thomas Fyans 270
 - uttalande om, av Spencer W Kimball, 270
- leder till handlingar, 268–269, 272
 - uttalande om, av Bruce R McConkie, 269
 - uttalanden om, av David O McKay, 268–269

Tanke, renhet i, återspeglas i ens ansikte, 268–269

Te, förbjudet i visdomsordet, 217

Tempel

- förordningar för de döda, 74–76
 - uttalande om, av Wilford Woodruff, 74–76
- förordningar för familjen, 74–76
- vördnad för, uttalande om, av Harold B Lee, 33–34

Tionde

- berättelse som illustrerar andemeningen, av Joseph F Smith, 256–257

berättelse som illustrerar andemeningen, av Matthew Cowley, 253

hur det används, 255–256

lagen, 252–253

och självkontroll, 162

uttalande om, av Henry D Taylor, 257

välsignelserna med att betala, 256–258

Tobak, förbjudet av visdomsordet, 217

Trofasthet, avgörande för förmågan att välsigna, 40

uttalande om, av Joseph Fielding Smith, 40

Trädgård

att förbereda marken för, 144–146

att plantera, 139–144, 146

skötsel av, 146–148

Trädgårdsodling

uttalanden om, av Spencer W

Kimball, 138–139, 143, 150

välsignelserna med, 138–139, 148–150

U

Understödjande av auktoriteter, ledarnas ansvar, 184

Ungdomar, deras behov, uttalande om, av Marion D Hanks, 120

Uppenbarelse för hela kyrkan erhålls endast av presidenten, 12

Utbildning

i familjen, 230

kyrkans medlemmar uppmuntras att skaffa sig, 223–225

uttalande om, av N Eldon Tanner, 223

pågår hela livet, 225

V

- Visdomsordet
att efterleva, 216–223
och självkontroll, 162
uttalande om, av Joseph Fielding Smith, 218
välsignelserna med att lyda, 219–222
- Vänlighet, egenskap hos en god ledare, 182
- Vänskapskontakter
prästadömet har ansvar för, 89–94
uttalande om, av Delbert L Stapley, 89
uttalande om, av Harold B Lee, 89

Ä

- Äktenskap, syftet med i templet, 33–34
- Ärlighet
definition av, 260
i familjen, 262–263
uttalande om, av N Eldon Tanner, 262
mot prästadömsledare, 262
vikten av, 259–262, 266
berättelse som illustrerar, av Gordon B Hinckley, 261

- berättelse som illustrerar, av Howard W Hunter, 259
- berättelser som illustrerar vikten av, av O Leslie Stone, 260–261
- uttalande om, av Brigham Young, 262
- välsignelserna med, 263–265
berättelser som illustrerar, av Spencer W Kimball, 263–264, 265–266
uttalanden om, av Howard W Hunter, 265

Ö

- Övertalningsförmåga används av en god ledare, 181

Text till bilderna 1–16

1. Jesus Kristus. Målning av C Bosseron Chambers. Använd med tillstånd av Bernard Picture Co, Inc.
2. Hemundervisningen börjar med ett samtal med fadern.
3. Hemlärarna undervisar familjen under faderns ledning.
4. Effektiva hemlärare tjänar de familjer de undervisar på alla tänkbara sätt.
5. Hemlärarna rapporterar regelbundet till en prästadömsledare om de behov deras hemlärary familjer har.
6. Varje ung man bör förbereda sig ekonomiskt och på andra sätt för att gå på mission.
7. Ett utmärkt sätt för medlemmar att utföra missionsarbete på är att de vänskapskontaktar sina grannar.
8. Att vara med då missionärerna undervisar våra vänner i vårt eget hem är en spännande erfarenhet.
9. Medlemmar som delar med sig av evangeliet till sina vänner kommer att glädjas med dem i all evighet.
10. Att föra dagbok är en viktig del av att utföra släktforskningsarbete.
11. Fadern bör leda sin familj i att sammanställa en minnenas bok.
12. Varje familj är uppmanad att arbeta tillsammans med att fylla i blad för fyragenerationersprogrammet.
13. När vi arbetar tillsammans på ett välfärdsprojekt stärker vi den broderliga kärleken och hjälper de fattiga och behövande.
14. Sådant som ingår i den enskildes och familjens beredskap är att ha ett års förråd av mat, kläder och bränsle.
15. Medlemmar hjälper till att sörja för de fattiga och behövande genom att betala ett generöst fasteoffer.
16. Att hjälpa de behövande är något som utmärker en sann sista dagars helig.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

